

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István és
Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet*

Az ülésnap megnyitása	12791
Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	12791
Glattfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	12791
Az időkeret ismertetése.	
Móring József Attila jegyző	12796
Felszólalók:	
Tuzson Bence , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	12796
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12800
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12805
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12809
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	12815
Gúr Nándor (MSZP).....	12819
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	12819
Kiss László (MSZP)	12821
Szabolcs Attila (Fidesz).....	12824
Gúr Nándor (MSZP).....	12826
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	12829
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	12830
Gúr Nándor (MSZP).....	12830
Kucsák László (Fidesz).....	12831
Dr. Józsa István (MSZP).....	12833
Witzmann Mihály (Fidesz)	12836
Novák Előd (Jobbik).....	12841
Dr. Józsa István (MSZP).....	12847
Révész Máriusz (Fidesz)	12848
Gúr Nándor (MSZP).....	12849
Witzmann Mihály (Fidesz)	12849
Révész Máriusz (Fidesz)	12850
Glattfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	12852
Az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat	
általános vitája.....	12854
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	12854
Az időkeret ismertetése.	
Schmuck Erzsébet jegyző	12857
Felszólalók:	
László Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	12857
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	12860
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről	12865
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	12868
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	12875
Gúr Nándor (MSZP).....	12878
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12879
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	12880
Dr. Józsa István (MSZP).....	12885
Gúr Nándor (MSZP).....	12887
Révész Máriusz (Fidesz)	12888
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12889
Németh Szilárd István (Fidesz)	12890
Heringes Anita (MSZP).....	12894
Gúr Nándor (MSZP).....	12896
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12897

Révész Máriusz (Fidesz)	12898
Dunai Mónika (Fidesz).....	12899
Gúr Nándor (MSZP).....	12900
Riz Gábor (Fidesz)	12904
Volner János (Jobbik)	12907
Dr. Józsa István (MSZP).....	12911
Dunai Mónika (Fidesz).....	12912
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	12913
Dr. Józsa István (MSZP).....	12917
Gúr Nándor (MSZP).....	12918
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	12919
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	12921

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló

törvényjavaslat általános vitája..... 12927

Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 12927

Felszólalók:

Riz Gábor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről .....

Demeter Márta, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....

Dr. Aradszki András, a KDNP képviselőcsoportja részéről.....

Volner János, a Jobbik képviselőcsoportja részéről .....

Dr. Józsa István (MSZP).....

Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....

Az ülésnap bezárása .....

Az ülésen jelen voltak:

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, ORBÁN GÁBOR és GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, VERESNÉ NOVÁK KATALIN emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
35. ülésnapja
2015. május 30-án, szombaton
(8.00 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Móring József Attila és
Schmuck Erzsébet)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 35. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet és Móring József Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4884. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Glattfelder Béla úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó. Parancsoljon!

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatból egyértelműen látszik, hogy a munkánkat meghatározó szempontok nem változtak. Ahogyan a kezdetektől mindig, most is a munkahelyteremtés, a családok támogatása és a gazdaságélénkítés céljai állnak törekvéseink középontjában.

Magyarország az elmúlt időszakban sikeresen küzdött le a válság utóhatásait, mára pedig a legversenyképesebb európai országok között tartják számon. A magyar gazdaság külső gazdasági mutatóinak markáns javulása miatt a nemzetközi hitelminősítők is bizalmat szavaznak terveinknek és intézkedéseinknek, mi pedig folytatjuk a megkezdett munkát.

A külső szemlélők is úgy tartják, hogy országunk gazdasága a vártnál jobban teljesít, mi azonban tudjuk, hogy eredményeinket mindannyiunk kemény munkája árán értük el. Ezután is, mint mindig, meg fogunk küzdeni a sikerért, mert az ország eredményessége a dolgozó emberek számára lehetőséget biztosít a munkára és a tisztas megélhetésre. Tesszük a dolgunkat, ahogy a magyar emberek is ezt teszik, és ezt is várják el tőlünk. Az önök előtt lévő törvényjavaslat az ő érdekeik figyelembevételével készült el és került benyújtásra.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslatban az előbbieken ismertett célok megalapozására 18 törvény módosítására

teszünk javaslatot. Kérem, engedjék meg, hogy a javasoltak közül kiemeljek néhányat.

Először is. A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény módosítása kapcsán változtatásra kerül a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározandó államadósság-mutató csökkentésére vonatkozó szabályrendszer. A jelenleg hatályos adósságképlet megfelelt annak a helyzetnek, amelyben született, amikor még a gazdaság teljesítménye jóval gyengébb, az infláció mértéke pedig jóval magasabb volt. A magyar gazdaságban azonban a gazdasági növekedés és az akkor még nem is remélt nagyon alacsony infláció korszaka köszöntött be.

A Költségvetési Tanács legutóbbi véleményében fel is hívta a figyelmet arra, hogy a jelenlegi adósság-szabályból következő hiány olyan egyenlegjavítást kívánna, amely a nemzetgazdaság teljesítőképességét indokolatlanul visszafogná, és számos egyéb kedvezőtlen következménnyel járna. Ezért annak új, az Alaptörvénnyel összhangban álló meghatározása, megváltoztatása indokolt.

A javasolt módosítás által a jelenleg hatályos szabály a jegybank 3 százalékos inflációs célját meghaladó pénzromlás és 3 százalék feletti gazdasági növekedés esetén marad hatályban. Erre az esetre, amikor tehát kiemelten jól teljesít a gazdaság, szigorúbb költségvetési politikát ír elő a rendelkezés. Ennek hatása anticiklikus, és megfelel az általánosan elfogadott elvnek, hogy javuló gazdasági teljesítmény esetén az államnak érdemes takarékoskodni és kihasználni az alkalmat az államadósság csökkentésére.

Kevésbé kedvező gazdasági környezetben, 3 százaléknál alacsonyabb infláció és 3 százaléknál kisebb gazdasági növekedés esetében az államadósság-mutatót akként kell meghatározni, hogy annak csökkenése évente legalább 0,1 százalékpontot érjen el. Ez nem jelenti azt, hogy az adósságmutató csökkentése ennél ne lehetne nagyobb, sőt a középtávú költségvetési hiánycél eléréséhez kapcsolódó összhang előírásával az előírt szabály ennél általában jóval nagyobb mértékű csökkenést biztosít.

A változtatás tehát összhangban áll a fejlődő magyar gazdaság elvárásaival és eddig elért eredményeivel. Az új képlet koherens az Alaptörvénnyel, módszertana egyszerű, egyértelmű és átlátható, szakmai megalapozottsága pedig tükrözi a Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék javaslatait, valamint támogatja az ország és a kormány államadósság elleni küzdelmét.

Tisztelt Ház! A módosítás továbbá rendelkezik az egykulcsos társasági adó későbbi időpontban történő hatálybalépéséről. Az Országgyűlés a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényben 2015. január 1-jei, majd 2016. január 1-jei időpontot határozott meg az egykulcsos társasági adó bevezetésének időpontjaként. Tekintettel azonban arra, hogy a társasági adó szabályai továbbra is vállalkozóbarát környezetet biztosítanak az adózók számára, az egy-

kulcsos társasági adó későbbi bevezetése nem okoz hátrányt a gazdasági élet szereplőinek, a kiszámítható adórendszer feltételei pedig továbbra sem sérülnek. Így a költségvetési kiadások finanszírozására az ebből eredő többletbevétel fenntartása lényegében minden érdeksérelem nélkül igazolható.

A törvényjavaslat 2015. július 1-jétől átalakítja az úgynevezett stabilitási megtakarítási számlához kapcsolódó adófizetési kötelezettséget. A befektetők és a magyar állam közös érdeke a tervezhetőség, hiszen, mint ahogy szokták mondani, még a kiszámítható ellenfél is jobb, mint a kiszámíthatatlan barát. A magyar állam a befektetők kiszámítható barátja kíván lenni, éppen ezért a stabilitási megtakarítási számlán tartott befektetések feltörése esetén a fizetendő adó mértékét egy éven belül 20 százalékban, az egy évet elérő befektetések tartása esetén 10 százalékban határozzuk meg. A jelenleg is hatályos szabályozás szerint csak a negyedik évet elérő befektetési időtartam esetén csökken a fizetési kötelezettség 16 százalék alá. Így tehát a javaslat középtávon jóval kedvezőbb feltételeket biztosít a számlatulajdonosok számára. A befektetés fenntartásának időtartamához kötött adómérték csökkentése így lehetővé teszi az említett összegek minél előbbi bekapcsolását a gazdaság vérkeringésébe, mindemellett nagymértékben javítja hazánk befektetői környezetét. Az átalakítás eredményeként ugyanakkor a jövőben ilyen számlát nyitó magánszemélyek számára elkerülhetetlenné válik a minimum 10 százalékos mértékű adófizetési kötelezettség, ez azonban része az elvárható, ugyanakkor méltányos közteherviselésnek.

A módosítás korlátozza az államháztartás központi alrendszerének finanszírozásával és adósságának kezelésével kapcsolatos adatok nyilvánosságát. A finanszírozási terv teljes körű megismerhetősége a piacot olyan, üzleti titoknak minősülő információ birtokába juttatná, amely veszélyeztetheti az államadósság legalacsonyabb költségen történő finanszírozását, továbbá piacbefolyásolást eredményezhet. Mindez aránytalan érdeksérelemmel és illetéktelen befolyásolás lehetőségével járna az állam pénzügyi érdekeire, kárt szenvedhet az elmúlt években visszaszerzett gazdasági szuverenitásunk, a magyarok jövedelme és befektetései pedig újra ki lennének szolgáltatva a spekulációs érdekeknek.

A módosítás emellett korlátozza azoknak a költségvetési tervezés során keletkezett adatoknak a nyilvánosságát is, amelyeket a kormány a központi költségvetésről szóló törvény benyújtásakor nem hoz nyilvánosságra.

(8.10)

A tervezés folyamata során keletkező háttérzámítások, tervezési adatok és elemzések nyilvános-

ságra hozatala csökkentené versenyképességünket, veszélyeztetné a külső befolyástól mentes költségvetési tervezést. Nem kívánunk azonban titkolózni, nincsenek rejtegetnivalóink a polgárok és a szakma képviselői előtt, ezért a nemzetgazdasági miniszternek lehetősége lesz az adatok nyilvánosságra hozatalára, ha az nem sérti az ország pénzügyi és gazdasági érdekeit. A szabályozás tehát nem eredményezheti a költségvetési gazdálkodás átláthatóságának csökkenését, a költségvetési szervek gazdálkodásával kapcsolatos adatok ugyanis a jövőben is közérdekű adatok lesznek. A módosítás csupán a lehető legszűkebb körben korlátozza olyan adatok megismerését, amelyek nyilvánosságra hozatala hátrányosan érintené az ország pénzügyi érdekeit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az államháztartásról szóló törvény módosításával új rendelkezés kerül megfogalmazásra, miszerint költségvetési felügyelő rendelhető ki azon állami tulajdonban álló gazdasági társaságokhoz, amelyek költségvetési támogatásból megvalósuló nagyberuházási projekteket kezelnek. A költségvetési felügyelői rendszer már számos esetben bizonyított, így a kormány úgy látta, hogy a jól működő rendszert érdemes kiterjeszteni minél több olyan intézményre, ahol közpénzzel gazdálkodnak. A felügyelők megismerhetik az állami többségi tulajdonban lévő gazdasági társaságok kezelésében lévő közpénz felhasználásával összefüggő adatokat, véleményezhetik a gazdálkodással kapcsolatos belső szabályzatokat, jogszabályban meghatározott különböző intézkedéseket tehetnek, továbbá kifogással élhetnek a nagy összegű kiadások tervezése esetén. A felügyelők szabályszerű, hatékony és kiegyensúlyozott gazdálkodásban érdekeltek. A jobb, egyszerűbb és olcsóbb megoldások keresésében a gazdasági társaságok vezetőivel együttműködve kölcsönösen tudnak majd támaszkodni egymás szakértelmére.

Az államháztartásról szóló törvény módosítása lehetővé teszi továbbá, hogy a költségvetési támogatásból megvalósuló támogatási cél tekintetében a felhasználás ellenőrzése a kedvezményezett mellett olyan személyekre is kiterjedhessen, akik a támogatási jogviszony teljesítésében közreműködnek. Céljaink szerint ez a módosítás is a közpénzek eredményes és hatékony felhasználását hivatott elősegíteni.

Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a továbbiakban a törvényjavaslat II. fejezetében szereplő, igen fontos további törvénymódosításokról is ejtsék néhány szót. Ezek közül elsőként a reklámtörvény módosítására térnék ki. A törvényjavaslat eltörli a reklámok közvetítésében alkalmazott bónuszokat, valamint 15 százalék mértékű reklámközvetítői díjat állapít meg, amelyet a reklámozóknak kell a közvetítő részére fizetniük. A jövőben a reklámügynökségek kizárólag a hirdetővel állhatnak szerződéses kapcsolatban. A szabályozás lényeges eleme, hogy a reklámozó közvetlenül a médiumoknak fizetné ki a hirdetése közzélének ellenértékét.

A jogszabály kidolgozásakor a franciaországi mintát követtük, ahol már 1993-ban hasonló módon szabályozták a médiumok és az ügynökségek közötti megállapodásokat. Számításaink szerint az ügynökségek a korábbi szabályozási keretek között hatalmas összegekre tettek szert, gyakorlatilag érdemi munkavégzés nélkül: a reklámbevétel hozó ügynökségek számára visszaosztott bónusz általánosságban mintegy 20-25 százalékos arányt is elérhetett a reklám ellenértékétől függően, de az utóbbi időben előfordulhatott 50 százalékos mérték is. Az új rendszer alapvetően a reklámközvetítői tevékenység átláthatóbbá tételét célozza, továbbá jelentősen csökkentheti a magyar vállalkozások reklám célú kiadásait is, növelve a magyar gazdaság hazai és nemzetközi versenyképességét.

A temetőkről és a temetkezésről szóló törvény módosítása során javasoljuk, hogy a parlament a szociális temetés bevezetésének céldátumaként 2017. január 1. napját határozza meg. A javaslat elfogadása esetén a szociális temetés feltételeinek körülmények megteremtése érdekében további egy év felkészülési idő fog rendelkezésre állni az önkormányzatok, az egyházak és más temetőfenntartók számára, hogy az egyedi viszonyokra való alkalmazást a törvény céljának megfelelően tudják kialakítani, és ezáltal biztosítani a lehetőség igénybevételét azoknak az állampolgároknak, akiknek nem áll módjukban kifizetni a mára mintegy több százezer forintba rúgó temetési költségeket. A szociális temetés lehetősége jövedelmi viszonyoktól független, és családok százainak nyújthat jelentős, valós és nagymértékű segítséget.

Változtatni kívánunk a dohánytermék-kiskereskedelem integrált ellátására vonatkozó törvényeken is. Az eltérő jogértelmezések kiküszöbölése érdekében javasoljuk a vonatkozó törvényi rendelkezések hatályba lépésének minimális, két hónapos módosítását. A tervezett módosítás emellett az ellátás folyamatos biztosítása érdekében pontosítja a szabályozást abban a tekintetben is, hogy a dohánytermék-nagykereskedő a dohány-kiskereskedelmi ellátó részére mekkora készletet köteles biztosítani, illetve azt a dohány-kiskereskedelmi ellátónál mindenkor fenntartani.

A törvényjavaslat a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvény módosításával megteremti annak a lehetőségét, hogy a közhiteles hatósági nyilvántartást vezető szervek valamennyi olyan adatot jogosultak legyenek ellenőrizni és ennek érdekében a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból ezekre vonatkozóan adatokat igényelni, amelyet törvény alapján egyébként is jogosultak kezelni. A szabályozás erősíti a közhiteles hatósági nyilvántartások naprakész állapotát, megkönnyíti a hatósági ügyintézését, olcsóbbá is teszi, és a legfontosabb, hogy mentesíti az ügyfeleket az adminisztratív terhek alól, így az ügyfelek számára gyorsabb és egyszerűbb eljárást biztosít.

Fontos azonban kiemelni, hogy a szabályozásnak nem célja az adatok öncélú és jogosulatlan felhasználása, erre az adatok célhoz kötött kezelése hiányában egyébként sem lenne az adatkezelőnek lehetősége. A módosítás során tehát kizárólag az egyszerűsítésre, a közhitelesség erősítésére és az eljárások költségeinek csökkentésére törekedtünk.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésképpen elmondható, hogy a benyújtott és előttünk fekvő törvényjavaslat a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslattal szoros egységet alkot és annak megalapozását szolgálja, ezért kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot megvitatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm a tisztelt Ház, a vendégek megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának ötórás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. Most felkérem Móring József Attila jegyző urat, ismertesse az időkeret felosztását. Jegyző úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az ötórás időkeret megosztása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 57 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 51 perc, az LMP képviselőcsoportjának 31 perc, a független képviselőknek pedig 11 perc áll rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportként 20-20 perces időkeretben.

Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

TUZSON BENCE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fontos az, hogy ez a jogszabálytervezet, amely most az Országgyűlés elé került, szoros összefüggésben van az Országgyűlés által megalkotandó költségvetéssel. Ez azért kiemelten fontos, mert amikor a költségvetésről beszélünk, nem árt, ha egy kicsit az időben mindig visszanézünk, és megnézzük, hogy egy költségvetésnek miről kell szólnia.

Elődeink 1990-ben nagyon nagy eredményt értek el, hiszen Magyarországon létrehozták a demokratikus intézményrendszert, és a demokratikus intézményrendszeren keresztül az egyik legfontosabb dolog, hogy az ország a kezébe vehette választott intézményrendszerén keresztül az értékek meghatá-

rozását is, azoknak az értékeknek a meghatározását, amelyek akár egy kormányzati ciklusra vagy akár egy költségvetési évre vonatkoznak. Ez az egyik legnagyobb eredmény volt a rendszerváltás idején, hogy értékeket határozhattunk meg, és az egyik ilyen intézmény, az egyik ilyen jogszabály a költségvetés. Egy költségvetés az, ami mindenkor közvetíti azokat az értékeket, amelyek egy Országgyűlésnek, egy kormányának az értékrendszerét tükrözik, ezzel összefüggésben alkotunk jogszabályokat, alkotjuk meg a megalapozó jogszabályokat is.

(8.20)

Most, jelen esetben egy olyan költségvetés és az ezt megalapozó jogszabályok kerültek az asztalra, amelyek nagyon fontos célokat határoznak meg. A nagyon fontos célok egyrészt a munkahelyek megteremtése, hogy minél több munkahely jöjjön létre Magyarországon, úgy, hogy egyébként Magyarországon csökkenhessenek az adók. Csökkenhessenek az adók, mert ha az ország gazdasági teljesítménye, az emberek gazdasági teljesítménye ezt megengedi, akkor nekünk kötelességünk, hogy azt a pénzt, amit az ország megtermelt, a gazdaság megtermelt, valamilyen formában egyrészt a gazdaság növekedésére, munkahelyteremtésre fordítsuk, de adjuk vissza az embereknek.

Ezért fontos az, hogy a következő évi költségvetés és az ezt megalapozó jogszabályok lehetővé teszik azt, hogy 170 milliárd forintnyi összeg a jövő évben visszaáramoljon az emberekhez adócsökkentés formájában. Ne felejtjük el, hogy 1 százalékkal fog csökkenni a személyi jövedelemadó, ami egy folyamat része, hiszen nagyon fontos célunk, hogy hosszú távon ez a kulcs 10 százalék alá kerülhessen Magyarországon. A sertéshús áfájának csökkentése is fontos, hiszen azt is tudjuk, hogy olyan tételről beszélünk, ami nagyon jelentős a családok költségvetésében, Magyarországon 130 milliárd forint körül van az az összeg, amit az emberek sertéshússra fordítanak, ennek megfelelően az áfacskökkentés következtében 25 milliárd forint körüli összeg vándorolhat vissza az emberekhez.

Ezenkívül számos rendelkezése van még a költségvetésnek, ami szintén értékeket tükröz. Ilyen például a családi adókedvezmény rendszerének megerősítése, továbbfolytatása, annak a célnak a tükrözése, ami azt jelenti, hogy a kétgyermekes családok esetében is duplazzuk meg azt a kedvezményt, ami korábban volt, érjük el azt, hogy ez duplája legyen. Ezt a folyamatot el kell ebben az évben indítani; itt 10 ezerről 12 500 forintra emelkedik az a kedvezmény, ami az állampolgárokat, a családokat, a kétgyermekes családokat gyermekeként érinti.

Ezek fontos intézkedések, és fontos az is, hogy az állam esetében is a díjak rendszerében tegyünk rendet, legyen egy átlátható díjrendszer, és hajtunk

vége a közigazgatásban is egyfajta rezsicsökkentést, vezessünk ki bizonyos kis díjakat, kis adókat, kis illetekeket, amik körülbelül 10 milliárd forintot fognak érinteni. A most előttünk fekvő jogszabályok ezt teszik lehetővé, azt teszik lehetővé, hogy a költségvetés és a költségvetéshez kapcsolódó adótörvények is megfelelően tudjanak működni Magyarországon.

Engedjék meg, hogy ebből a jogszabálycsomagból néhány olyan jelentős elemet kiemeljek, amik szintén értékeket tükröznek, és szintén fontosak ahhoz, hogy Magyarországon a demokratikus intézményrendszer megfelelően tudjon működni, és azokat az értékeket, amiket mi föl vállaltunk, föl vállalt a kormányzat, tükrözni tudja.

Ennek megfelelően kiemelten fontos az, hogy továbbra is küzdjünk - és ez mindannyiunk kötelessége ebben az Országgyűlésben - a korrupció ellen, akkor is, ha ez a korrupció a gazdaságot érinti, akkor is, ha az államot érinti. Ennek megfelelően szükséges az, ahogy itt az expozéban is elhangzott, hogy törekedjünk a gazdasági területen is az átláthatóság, a jól működő intézményrendszer, pénzügyi rendszer megvalósítására. Ne legyen olyan helyzet, hogy valaki, aki gazdasági szereplő, az akár a saját érdekénél fogva, akár a gazdasági körülmények által rá legyen arra kényszerítve, hogy két oldalról fogadjon el díjazást. Két oldalról, mint a reklámok, a reklámügynökségek esetében előáll, két oldalról történik a díjazás. Egyrészt az a személy, aki reklámozni szeretne, megbízza a reklámügynökséget, ezért megbízási díjat fizet, a másik oldalról viszont a reklámügynökség bónuszt fogad el attól, aki közzéteszi a reklámot, árengedményt fogad el, ami alapján ő még egy plusz anyagi támogatásban részesül. Ez tehát felborítja azt a gazdaságban szokásos normális rendszert, ami alapján ha valakivel egy megbízási szerződést kötök, akkor a megbízottnak annak az érdekében kell eljárni, akivel a megbízási szerződést megkötötte. A megbízó számára sokszor ismeretlen, nem tudott az, hogy tulajdonképpen miért is kötötte ezt a szerződést, amikor ezt a szerződést megkötötte; miért van az, hogy aki az ő nevében eljár, nem az ő érdekeit fogja a továbbiakban képviselni. Ezt a helyzetet mindenképpen rendbe kell tenni, a gazdaságnak erről a területéről is ki kell szorítani a korrupciót, mert ez a gazdaság területén korrupciót eredményezhet.

Ennek megfelelően üdvözlendő az az előterjesztés, amely értelmében ez a lánc teljesen egyértelművé válik. Nem fordul tehát elő a későbbiekben az, hogy a gazdaság egyik fontos szereplője két oldalról kaphat díjazást, és ennek megfelelően torzul az érdekrendszer, nem azokat az érdekeket fogja képviselni, ami a megbízójának az érdeke. Tisztába kell tenni ezt az ügyet, és azt is tisztába kell tenni, hogy ennek megfelelően olyan megbízási díjban részesüljön, amely megbízási díj elegendő ahhoz, hogy a tevékenységét becsülettel el tudja látni. Becsülettel kell ellátnia, hiszen nekünk fontos célunk, hogy azo-

kat az embereket és vállalkozásokat támogassuk, akik valóban munkahelyet teremtenek; a másik oldalról munkából élő emberekről van szó, olyanokról, akik becsületes munkából élnek Magyarországon, és ennek elősegítését is szolgálja ez a jogszabály.

Ennek értelmében tehát egy 15 százalékos díj meghatározására kerül sor, ami már elegendő ahhoz, hogy megfelelő módon el tudja látni a tevékenységét, nem szorul rá arra, hogy a másik oldalon kedvezményben, bónuszban részesüljön. Kivezetünk tehát egy olyan szabályozást e tekintetben a rendszerből, egy olyan, a piac által kialakított szabályozást, amely torzított, és ezt a torzító hatást nemcsak Magyarországon ismerték fel, hanem különböző más országokban is, elsősorban Franciaországban. Franciaországban példaértékű és követendő az a szabályozás, amit e tekintetben még tényleg az 1990-es években megtettek, és egy nagyon jó, jól működő rendszer jött ott létre. Ezeket a lépéseket kell nekünk is megtenni, és ezen az úton kell továbbhaladnunk.

A másik szabály, amit szeretnék kiemelni, és nagyon fontosnak tartom, hogy ilyen típusú rendelkezések legyenek a magyar jogrendszerben annak érdekében, hogy a gazdaság minél jobban, minél erőteljesebben fejlődni tudjon, az az adóhitelezési intézménye, ami most bekerül a jogszabályi rendszerbe. Arról van szó, hogy azok a társaságok, amelyeknek az adózás előtti eredménye egyik évről a másikra az ötszörösére, tehát jelentősen megemelkedik, adóhitelezési formájában kedvezményt kapjanak az adófizetés alól, ami csak annyit jelent, hogy elosztottan két éven keresztül negyedéves részletekben kell a társasági adójukat megfizetni. Ez elősegíti azt Magyarországon, hogy ezek az egyébként dinamikus fejlődő társaságok - nem kevés társaságról beszélünk egyébként, mert körülbelül 20 ezer olyan társaság van Magyarországon, amelyeket ez a rendelkezés érinthet - beruházásra, munkahelyteremtésre fordíthassák azokat az összegeket, amelyeket ők maguk megteremtettek. Ennek megfelelően a különböző ösztönző rendszereket fejleszteni érdemes. Ilyen ez a rendelkezés is, és reméljük, hogy a magyar jogrendszerbe a későbbiekben egyre több ilyen típusú rendelkezés fog bekerülni. Természetesen figyelni kell arra, hogy a költségvetési bevételek maradjanak meg, ezért nagyon jó az, amikor egy ilyen rendelkezés megszületik, aminek nem az a lényege, hogy a költségvetésből vezessünk ki költségvetési bevételeket, hanem adjunk olyan kedvezményt a vállalkozásokra, amelyek a költségvetési bevételek megtartása mellett elősegítik azt, hogy a gazdaság tovább tudjon fejlődni.

Számos szabályt tartalmaz még ez a törvénytervezet, amelyek részben vagy jórészt technikai jellegűek, de elősegítik a költségvetés alapvető céljainak a rendelkezéseit. Azokat az alapvető célokat, amelyek azt segítik elő, ami nekünk, a kormányzattal együtt elhatározott célunk, hogy Magyarországon a középrétegek erősödjenek meg, és a középrétegekhez tud-

janak felzárkózni azok a rétegek is, akik jelenleg még nem tartoznak a középrétegekhez. Szélesedjen ki Magyarországon az a bázis, amire egy demokráciának, egy demokratikus társadalomnak épülnie kell.

Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Eleve sajátos körülmények között kerül sor a törvényjavaslat vitájára. Normális esetben egy ház építését az alapoknál kezdjük el, ezt követően húzzuk fel a falakat, majd kerül rá a tető, majd a külső-belső burkolás és egyéb szépészeti munkák elvégzése után készül el a ház. Ez kellene vonatkozzon a költségvetési törvényjavaslatra is, itt viszont azt látjuk, hogy a Fidesz, illetve a kormány fordított sorrendben kezdte el a törvényjavaslatok tárgyalását.

(8.30)

Tegnap délutánig lehetett módosító indítványokat beadni a központi költségvetési törvényjavaslat-hoz, illetve az ezzel összefüggő adótörvényekhez. Azt hihetnénk, hogy úgy folyt le a költségvetés általános vitája, hogy a költségvetést megalapozó törvényekről már döntést hozott a tisztelt Ház. Erről azonban szó nincs. A költségvetési törvényjavaslat általános vitájának lezárását követően kezdjük el megtervezni, illetve egyáltalán a vitát arról, hogy hogyan is kellene megalapozni azt a költségvetési törvényjavaslatot, amit többórás vita után tegnap az általános vita tekintetében befejezett a tisztelt Ház.

Tehát fordítva ül a Fidesz, illetve a kormány a lovon. Először beterjeszti a költségvetési törvényjavaslatot, majd ezt követően igyekszik egy második törvényjavaslatban azt megalapozni. A józan paraszti ész és a logika legelemibb szabályai szerint ennek pontosan fordítva kellett volna történnie. Már túl kellett volna esnünk a költségvetési törvényjavaslat megalapozó vitán, ehelyett pont fordítva történik. Ezt kezdjük el most, és amit meg kellett volna alapozni, annak az általános vitáját tegnap befejeztük. Ez eleve egy sajátos helyzet. De ha egyszer így gondolták a törvényalkotók, pontosabban a beterjesztők, hiszen nem mindnyájunkra vonatkozik ez a fordított gondolkodás, akkor folytassuk le ma ezt a vitát!

Ebből a törvényjavaslatból, tisztelt képviselőtársaim, a legelső, ami teljesen világos, az az átfogó stratégiai elképzelések teljes hiánya. A Fidesznek lényegében évek óta nincs konzisztens, pontosan, részleteiben is egymással összhangban álló gazda-

ságpolitikája, viszont látunk folyamatos improvizálást, ad hoc kormányzást és a mindenkori kormányzati akaratnak a törvényekbe való átvezetését. Ebben a törvényjavaslatban is, amely forma és tartalom szerint a költségvetési törvényt kellene hogy megalapozza, ennek lehetünk tanúi. Kezdjük el tehát kicsit részletesebben is boncolgatni ezt a törvényjavaslatot!

Az első rögtön összefügg azzal, amit az előbb említettem, hiszen ez a törvényjavaslat egy beismerő vallomás abban a tekintetben, hogy a Fidesz-kormánynak beletört a bicskája az államadósság elleni harcba. Nagyon ambiciózus tervekkel érkezett az Orbán-kormány. Azt mondta, hogy az államadósság borzasztóan magas szinten van - egyébként ebben nem tévedett, bár azt is hozzá szeretném tenni, hogy Európában ezzel azért korántsem állunk egyedül, tehát nem lógunk ki nagyon a sorból, de tény, hogy a magyar államadósság sokkal nagyobb annál, mint amit a gazdaság egészséges körülmények között el kellene hogy viseljen. Az tehát egy helyes célkitűzés volt, hogy az Orbán-kormány azt mondta, hogy minden rendelkezésére álló eszközzel ezt az államadósságot csökkenteni igyekszik. Ezzel azonban két súlyos gond van. Az egyik, hogy a kormány rendelkezésére álló minden eszköz között olyan eszközöket is alkalmazott, amelyekkel egyszerűen nem lehet egyetérteni. Hiszen annak érdekében, hogy az államadósságot csökkentse, elvette több mint 3 millió ember mintegy 3000 milliárd forintos nyugdíj-megtakarításait. Éppen a napokban közöltek több elemzést arra nézve, hogy vajon meddig bírja ki a hazai nyugdíjrendszer. Az elemzők ezt körülbelül 10-15 éves távlatra becsülik. Ezt követően viszont, a demográfiai trendek miatt, egyre kevesebb aktív dolgozó járulékaiból kell fedezni egyre több nyugdíjas nyugdíját.

Ilyen körülmények között egy előrelátó kormány nem csökkenti azokat a lehetőségeket, amelyek a mostani munkavállalók majdani nyugdíját alapoznak meg, hanem igyekszik ezt növelni. Ennek pont a fordítottját tette az Orbán-kormány, elvette ezeket a nyugdíj-megtakarításokat. Ezeknek a ma aktív munkavállalóknak a majdani nyugdíjából ez a 3000 milliárd forint súlyosan hiányozni fog, és senki nem fogja betenni a rendszerbe ezt a pénzt, mert ilyen irdatlan mennyiségű pénz a mindenkori kormányoknak nem fog rendelkezésre állni. Ez tehát egy elfogadhatatlan eszköz volt.

De nézzük, hogy a cél, amit szolgálni kívántak ezzel, megvalósult-e. Ugyanis azt a célt szolgálta az Orbán-kormány szerint ez a szabad rablás, hogy ennek a 3000 milliárd forintnak a segítségével csökkentsék az államadósságot. Nos, miközben elvették az emberektől ezt a 3000 milliárd forintot, ez a cél egyáltalán nem teljesült. Egyáltalán nem teljesült, az Orbán-kormány alatt az államadósság nemhogy csökkent volna, hanem folyamatosan növekedett évről évre. Ezek a szigorú tények. A kormány a mos-

tani törvényjavaslatban nem tesz mást, mint kicsit szemérmesen, de cseppet sem pironkodva ezt elismeri, és a saját maga által bevezetett adósságképletet törölni javasolja. Hát persze, mert ennek az adósságképletnek az alkalmazásával, ha változatlanul hagyánánk, akkor mintegy 700 milliárd forintnyi megszorítást kellene az országra rázúdítani, és ez a korábbi megszorításokhoz képest is egy brutális újabb megszorítás lenne a Fidesz-kormány részéről. Ezt nyilván nem vállalhatták.

Azt viszont pontosan tudniuk kellett ennek a most eltörölni szándékozott adósságképletnek a bevezetésekor, hogy az abban megfogalmazott célok nem fognak teljesülni. Egyszerűen irreális gazdasági növekedési elképzeléseken alapult ez a szigorú adósságképlet. Egész egyszerűen ez nem volt más, mint a külföldi befektetők megtévesztésére, megnyugtatóra kitalált egyszeri kommunikációs akció, és itt a beismerés: képtelenek a saját maguk által, nem a külső erők által, a saját maguk által meghatározott adósságképlet előírásainak megfelelni. Vagy ha megfelelnek, annak olyan súlyos megszorítás lenne az ára, ami még az Orbán-kormány egyébként megszorításoktól hemzsegő gyakorlatában is kirívó lenne.

Ezzel összefüggésben tehát önök beismerték, hogy az államadósság elleni harcban kudarcot vallottak, és ahelyett, hogy azon törnék a fejüket, hogyan lehetne érdemben, hatékonyan csökkenteni az államadósságot, inkább az ezzel kapcsolatos szabály eltörlésére, pontosabban megváltoztatására tesznek ebben a törvényjavaslatban kísérletet.

Ezzel összefüggésben van egy másik eleme is ennek a törvényjavaslatnak, ez még inkább árulkodó, ha úgy tetszik, felháborító. Ebben a törvényjavaslatban megpróbálják szép csendben elmúlasztani az úgynevezett Összefogás az Államadósság Ellen Alapra vonatkozó rendelkezéseket. Nos, az Összefogás az Államadósság Ellen Alapra vonatkozó leképezések kezdettől fogva szintén póre kommunikációs célokat szolgáltak, érdemi segítségnyújtás nélkül. Ezt szinte mindenki tudta az országban, kivéve azt a néhány naiv embert, akik akár egy percig is elhitték ennek a kormánynak, hogy az államadósság elleni küzdelmet komolyan gondolja, és személy szerint jelentős áldozatokat hozva segítették az államadósság elleni küzdelmet, adott esetben néhány millió forint erejéig is. Ők a személyes pénzüket, megtakarításaikat tették bele abba az alapba, amiről kezdettől fogva tudható volt, hogy eleve nem gondolták komolyan, maguk a kormánytagok sem jeleskedtek egyébként személyesen példát mutatni és komoly összegeket betenni ebbe az adósság elleni alapba, ellentétben néhány naiv Fidesz-hívó magánszeméllyel, aki súlyos milliós áldozatokat vállalt annak érdekében, hogy ez a küzdelem kudarcot vallott, és ez az államadósság elleni alap csendben kimúlt. Ennek megszüntetésére szintén ebben a törvényjavaslatban tesznek javaslatot.

És végül az államadósság elleni küzdelemről még egy utolsó gondolatsor. Persze, önök időnként védekeznek azzal, hogy oké, igaz, hogy az államadósságot nem tudták érdemben csökkenteni, ellenben jó kövérre hizlalták, de ha megnézzük a gazdaság teljesítményéhez képest, akkor ez a csökkenés mégiscsak kimutatható. Igen, kimutatható, de korántsem érdemi mértékben. Az, hogy néhány százalékponttal csökkentik ezt az államadóssági mutatót, sajnos érdemben a súlyos adósságterheken nem változtat. Ahhoz sokkal nagyobb mértékű csökkentésre lenne szükség. Ehhez az államadósság elleni küzdelemben vagy kevesebb hitelfelvételre lenne szükség, vagy sokkal markánsabb gazdasági növekedésre lenne szükség, de erre a Fidesz gazdaságpolitikája egészen egyszerűen alkalmatlan.

(8.40)

Ráadásul ezt a néhány százalékpontos csökkentést is csak különböző könyveléstechnikai trükkökkel sikerül megvalósítani. Ismeretes, hogy az államadósság-mutató fő szabálya, egyébként ez európai szabály, nem egy statisztikai átlagot határoz meg, hanem az év egy kitüntetett napján, egyetlen napján nézi meg az államadósságot, és ezt veti össze a gazdaság teljesítményével. A Fidesz-kormány taktikusan rájött arra, hogy nem kell általában küzdeni az államadósság ellen, elég erre az egy napra koncentrálni, és ha akkor sikerül az államadósságot különböző trükkökkel a minimumra szorítani, akkor függetlenül attól, hogy előtte és utána ez az államadósság rekordokat dönt, a mutató tekintetében egy technikai csökkentést lehet kimutatni. Sajnos, ez a csökkentés tényleg csak technikai.

Évről évre egyre több pénzbe kerül ez a technikai trükk. Több száz milliárd forintnyi pénzt kell ahhoz most már évről évre megmozgatni, hogy ezen az egy bizonyos kitüntetett napon, amikor mérik ezt a mutatót, ezek kellően szépek legyenek, és előtte-utána pedig kerül, amibe kerül, illetve legyen, aminek lennie kell, az államadósság rekordokat döntöget. Ennyit tehát arról, hogy ez a törvényjavaslat csendben, halkán beismeri, hogy az államadósság elleni küzdelem kudarcot vallott, ebbe a Fidesz és a kormány bicskája beletörött.

Tisztelt Ház! Szórakoztató volt a Fidesz vezérszónokát hallgatni, miközben a törvényjavaslatot méltatta és az átláthatóság növeléséről beszélt. Ebben a törvényjavaslatban ennek pont az ellenkezője van. Hogy lehet az átláthatóság növekedéséről beszélni, mikor ez a törvényjavaslat a titkosításba bevont adatsorok és elemzések kiterjesztését tartalmazza, nem pedig a csökkentését? Ez a törvényjavaslat megakadályozza a közérdekű adatkérés bizonyos esetekben, amelyek korábban egyébként nem voltak tilosak. Egészen konkrétan az államháztartás finanszírozásával kapcsolatos adatokat két évre, a háttér-

számításokat pedig tíz évre lehet titkosítani, ha ezt a törvényjavaslatot változatlan formában a tisztelt Ház elfogadja. Ez nem az átláthatóság növelése, tetszik érteni! Ez az átláthatóság csökkentése, a titkosítási szabályok kiterjesztése olyan adatsorokra, amelyek eddig egyébként ebbe a titkosítási körbe nem tartoztak bele.

Szórakoztató volt hallani egyébként a Fidesz vezérszónokának mondatait arról is, hogy a beterjesztett törvényjavaslat adócsökkentéseket tartalmaz. Ez így nem igaz. A beterjesztett törvényjavaslatban konkrétan az egykulcsos társasági adó bevezetésének elhalasztása szerepel, nevezetesen, hogy a társasági adó hatálya alá tartozó egyes gazdasági szervezetek ahelyett, hogy csökkenthetnék az eredeti tervek szerint a társasági adójukat, pontosabban az állam mérsékelné a társasági adójukat, az marad a mostani magasabb mértéken. Hogy lehet az adóteher csökkentéséről beszélni, méltatva egy törvényjavaslatot, amikor egyébként az pont arra tesz javaslatot, hogy ez a mérséklés elmaradjon? Ez kifejezetten szórakoztató volt.

Abban egyébként igaza van a Fidesz vezérszónokának, hogy tartalmaz enyhítéseket adó tekintetében a beterjesztett törvényjavaslat. Ennek viszont erkölcsi és morális értéke meglehetősen kétséges. A beterjesztett törvényjavaslat az adóamnesztia lazítására tesz ugyanis javaslatot. Miről van szó, tisztelt képviselőtársaim? Az elmúlt években vezette be a Fidesz azt a gyakorlatot, hogy ha valaki állampapírokba öt évre fekteti a pénzét, akkor az adóhatóság nem firtatja ennek eredetét; feltéve persze, hogy állampapírba fekteti, öt évig és így tovább. Nem mondom, hogy eleve elképzelhetetlen ilyen adóamnesztiát törvénybe foglalni, feltéve persze, hogy az adóterhek itt is igazságosak. Az már bevezetéskor is necces volt, hogy olyan kedvező adómértéket állapított meg erre a pénzmosásra, mert ez tulajdonképpen egy legalizált pénzmosás, ami lényegesen alacsonyabb volt, mint az itthon adózó emberek aktuális személyi jövedelemadó-kulcsa, a beterjesztett törvényjavaslat azonban ezzel összefüggésben is egy lazításra tesz javaslatot. Lényegében a jogszabálytervezet azt tartalmazza, hogy a korábbi öt év helyett elég egyetlen évre lekötöni ezeket a pénzeket, ezt követően a pénzmosás sikeresen megtörtént, az illető anélkül, hogy az adóhatóság zaklatná, szabadon rendelkezhet egy méltányos, a személyi jövedelemadónál méltányosabb adó megfizetése után a pénzével.

Az előterjesztő ezt azzal indokolta szemérmesen, hogy egyébként így akkor majd bekerül a gazdaság keringésébe, tehát milyen jó javaslatról van szó. Megjegyzem, ha már egyszer az államadósság elleni küzdelemről az előbb hosszasan megemlékeztem, akkor talán mégiscsak hagyni kellett volna azt a célt, ha már adóamnesztiáról van szó, hogy állampapírt vásároljanak a pénzmosásra hajlamos és egyébként ehhez komoly pénzüsszeggel rendelkező magánsze-

mélyek, mert az érdemben tudná csökkenteni a külső eladósodottságot. Természetesen magát a hitelezési gyakorlatot nem befolyásolná, de legalább a külső eladósodottságot tudná azzal mérsékelni, hogy egyre nagyobb hányada az államadósságnak nem devizában, hanem forintban van. Még ezt is megkönnyíti a törvényjavaslat. Az, hogy ezzel szemben inkább a gazdaság keringésébe tegyék bele ezt a pénzt, egész egyszerűen szemfényvesztés, nincs másról szó, mint arról, hogy az eddigi öt év helyett most már egy év után ezek az emberek tisztára mosva bárhonnan is származó vagyonukat, mehetnek Isten hírével, és kezdhetnek bármit a pénzüikkel.

Tisztelt Ház! Ez a törvényjavaslat tehát egész egyszerűen elkésett és fő javaslatait tekintve elfogadhatatlan. Elkésett, mert miközben a költségvetési törvényt igyekszik megalapozni, a költségvetési törvényjavaslat tárgyalása után kezdik meg egyáltalán a vitáját, tartalmában pedig elfogadhatatlan, mert az államadósság elleni küzdelemben beismeri a bukást, az adóamnesztia tekintetében megkönnyíti a pénzmossást, és a beígért adócsökkentéseket pedig bizonytalan időre elhalasztja, elnapolja, ahelyett, hogy az államháztartás folyamatait egyre átláthatóbbá tenné; ellenkezőleg, ezt több évre titkosítani szándékozik.

Ezért az MSZP számára ez a törvényjavaslat elfogadhatatlan. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Aradszki Andrásnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat 18 törvény módosítását helyezi kilátásba, 18 olyan törvényét, amely szükséges ahhoz, hogy az ezen a héten megvitatott költségvetési törvénytervezetet megalapozottan tudja a tisztelt Ház elfogadni. A törvényjavaslat annak tükrében kerül a mai napon megvitatásra, hogy a Ház megismerte a költségvetési törvényjavaslatot, megvitatta, annak tartalmát kielemezte, majd ennek ismeretében és a már benyújtott módosítási javaslatokat is figyelembe véve igazítja hozzá a hatályos törvényeket. Jelzem, hogy ebben a javaslatban új törvény nem került bemutatásra, a hatályos törvényeket módosítja annak érdekében, hogy a leendő költségvetési törvényben foglaltakat tudja a magyar társadalom 2016-ban teljesíteni, értékelni, a magyar adózók, a magyar gazdasági szereplők és a magyar polgárok, önkormányzatok ennek megfelelően tudjanak eljárni. Ugyanis ez nem egy házépítési folyamat, amely először a lényegét vitatja meg, és utána a kabátra választja ki és varrja meg a gombot.

Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvényjavaslat azon adata, hogy mindössze 59 szakaszt tartalmaz, annak is köszönhető, hogy 2012-től kezdődően egy következetes, a magyar gazdaság fejlesztését, a magyar gazdaság válságát leküzdő gazdaságpolitikát folytat a kormány.

(8.50)

Emlékezzünk rá, hogy 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP-kormány átvette a kormányzást, az államadósság GDP-arányosan nézve meghaladta a GDP 80 százalékát. Ez köszönhető volt nyolc év áldásos, következetes, vízióval teli szocialista kormányzásának, amely vízió abba az irányba mutatott, az volt a célja, gondolom, hogy az 52 százalékos átvett GDP-arányos adósságot felnövelje 80 százalékra, közben felvegyen 14,3 milliárd euró kölcsönt az Európai Központi Banktól és az IMF-től, és eljuttassa az országot egy olyan helyzetbe, hogy hamarabb mondhatott volna csődöt, ha időben nem vált kormányt a magyar társadalom, ha időben nem a Fidesz-KDNP-kormány jön létre, és nem teszi meg azokat a szükséges intézkedéseket, amely megmenekítette hazánkat a csődtől.

Ez volt egy koherens, előkészített, logikus, átlátható és jövőbe mutató gazdaságpolitika, amit az MSZP-SZDSZ-kormányok gyakoroltak. Tehát 52 százalékos GDP-arányos adósságról felemelni az államadósságot 80 százalék fölötti GDP-arányos adósságra.

Miért mondtam azt, hogy a magyar kormány 2010-et követően következetesen és stabilitásra törekedve igyekszik csökkenteni az államadósságot és elindítani a gazdasági fejlődést? Ma ott tartunk, hogy márciusi éves viszonylatot nézve a gazdasági növekedés elérte a 3,4 százalékot. Ma ott tartunk, hogy az infláció nem éri el az 1 százalékot; ma ott tartunk, hogy a GDP-arányos államadósság fokozatosan, folyamatosan csökken. Ma ott tartunk, hogy a keresetek reálértéke növekszik; ma ott tartunk, hogy a nyugdíjak értékállóságát megteremtettük. Mindehhez az kellett, hogy a gazdaságpolitika eszközeként szolgáló adópolitikában is következetes munkát végezzünk el, azaz 2012. január 1-jétől változatlan az áfa mértéke, 2012. január 1-jétől változatlan a társadalmi adó mértéke, 2012. január 1-jétől a következő év január 1-jéig változatlan a személyi jövedelemadó mértéke, amely 2016. január 1-jétől kedvezőbb irányba, 1 százalékos csökkenéssel fog változni, amely mintegy 110 milliárd forintot hagy majd az embereknél.

Ez a stabilitás, ez a fajta következetes gazdaságpolitika eljuttatta az országot, eljuttatta a magyar nemzetgazdaságot oda, hogy jó értékekkel tud szerepelni a nemzetközi összehasonlításban is, és olyan értékeket tud felmutatni, amire nagyon kevesen képesek Európában, amire olyan országok képesek,

amelyeknek a jólétét, amelyeknek a stabilitását mindig példaként szoktuk magunk elé állítani. Az az igazság, hogy ők 20-30 éve követik ezeket az értéket, ez is a jólétük és stabilitásuk fontos kelléke és előfeltétele. Reméljük, stabil magyar kormányzásnál ez az irány fennmarad, és mi is elérjük azt a stabilitást és életszínvonalat, amit a példaként állított országok elértek.

Az előttünk lévő törvényjavaslat pont ezekre az értékekre alapozva döntött úgy, hogy a 2011-ben elfogadott képletet, amelyet az államadósság csökkentésével kapcsolatban írt elő az akkori kormányzat, azt megváltoztatta, mert mondjuk azt, hogy makrogazdasági szempontból - többszörös idézőjelben mondván - túl jól állunk. Amikor azt a képletet elfogadtuk, akkor magas volt az infláció, magasabb volt az államadósság és magasabb volt a költségvetési hiány. Ma ezek a számok, valóban úgy van, hogy egészséges gazdasági fejlődés biztosításának követelménye mellett nem tarthatók. Ezért nagyon helyesen fogadta el a kormány és terjesztette elő ezt a törvénymódosító javaslatot, összhangban az Állami Számvevőszék és a Költségvetési Tanács iránymutatásával, hogy egy olyan képletet állítson föl, amely kezelhetővé teszi ezt a problematikát, kezelhetővé teszi azt, hogy alacsony infláció, alacsony államháztartási hiány mellett is csökkenjen és legyen értéke és mértéke az államadósság csökkentésének, és ez ne veszélyeztesse a gazdasági fejlődést, ne veszélyeztessen az állampolgárok megélhetését és az önkormányzatok gazdasági és forrásviszonyait és a forrásoknak az elérhetőségét.

Meg kell említenem, hogy ez egy nagyon bölcs döntés. Bölcs döntés, mert kiszámíthatóvá teszi a magyar gazdaságpolitikát, és jó jelet mutat a befektetők részére, és jó üzenet fogalmaz meg a magyar adósságsökkenés pályáját tekintve is, amely most már alacsonyabb, mint amikor átvettük GDP-arányos 80 százalékos adósságnál.

De ugyanilyen fontos üzenet az is, hogy ugyan elmarad a társasági adó tervezett csökkentése, de azért vegyük figyelembe azt, hogy az az irány, amely a személyi jövedelemadó csökkentésével fogalmazódik meg, az viszont erősödik. Említettem volt korábban, hogy 1 százalékkal csökken a személyi jövedelemadó mértéke. Nem lehet a kettőt egyszerre alkalmazni, jelenleg nem vagyunk mi olyan erősek, de remélhetőleg egy pár éven belül lesziünk olyan erősek, hogy a 10 százalékos társasági adót is el tudja viselni a magyar költségvetés. A 10 százalékos megtartása azonban nem egy ördögtől való dolog. Ez a társaságiadó-mérték egyébként is európai összehasonlításban még így, 10 százalékos tekintve is igen alacsonynak tekinthető, és sokkal alacsonyabb az MSZP kormányzása alatt alkalmazott 17-18 százalékos társaságiadó-mértéknél. Ez egy bölcs döntés, jól tükrözi a kormányunk megfontolt és a hosszú távú stratégiákban megfogalmazottakhoz igazodó gyakorlatát.

Amit még meg szeretnék említeni hozzászólásomban - és vártam már, hogy elmondják, hogy a költségvetés előkészítésével kapcsolatos adatok, információk titkosítása micsoda dolog -, meg kell említenem azt, hogy ez egyébként összhangban van a hatályos adatvédelmi törvénnyel, amely hatályos adatvédelmi törvény egyértelműen kimondja, hogy az előkészítéssel kapcsolatos háttérszámítások a döntés meghozataláig nem nyilvánosak. Ezt eddig is alkalmazták, most egy lex specialisként beemelte a jogalkotó, az előterjesztő az államháztartási törvény szabályai közé, már csak azért is, mert itt pontosításokat kell hogy alkalmazzunk, mert ez egy speciálisabb terület, mint egy általános mondattal szabályozni az adatvédelmi törvényben. Hozzá kell tennem, hogy ezek nagyon fontos dolgok, hogy ennek a titkosításnak vannak igen fontos indokai. Például azok a gazdasági társaságok, amelyek egyébként befizetők a költségvetésbe - vagy osztalék, vagy adó formájában -, és mondjuk, tőzsdei társaságok, nem volna szerencsés, hogy már egy évvel a tényleges tőzsdei szereplésük és gazdasági évüknek a megkezdése előtt nyilvánosan közöljék, hogy például mi az osztalékérvárási kötelességük. Ez szerintem valóban veszélyes, piactorzító, a magyar gazdaság meghatározott cégeinek a politikáját veszélyeztető információ lenne, tehát ilyen értelemben is rendkívül indokolt az ilyenfajta korlátozása az adatok hozzáféréseinek, és összességében ez a félelem és ez a védelem nem akadályoz egyébként senkit abban, hogy az elfogadott költségvetéssel kapcsolatos adatokat, előkészítést alátámasztó adatokat megkérdezze, amikor ez már elfogadást nyert.

(9.00)

Annyit szeretnék még mondani ezzel a törvénnyel kapcsolatban, hogy fontos eszköze, hogy 59 szakasz. Én már lassan ötödik éve vagyok országgyűlési képviselő, azt hiszem, ilyen rövid költségvetést megalapozó törvényjavaslat még nem került a Ház elé. Ez is mutatja, hogy a stabilitás kormányzása, a stabilitás kormánya vagyunk, és a stabil kormányzásnak egyik érdeme az, hogy rövid, érthető és célszerű törvényjavaslatokat tudunk megfogalmazni, még akkor is, ha vannak ebben a törvényjavaslatban olyanok, amelyek gazdasági kényszerből időhosszabbításokat eredményeznek. Például a bányatörvény módosítása is bekerült, amely az elhagyott szénhidrogénkutak rekultivációinak a kezdeti időpontját és a lezárás időpontját két évvel eltolja. Ennek egyébként alapvetően gazdasági okai vannak: a magyar bányahasznosítóhoz szükséges pénzek - ártételeknek a rekultivációnak a költségeit, indokolt ennek a halasztása. És meg kell mondanom, alá kell húznom ezzel kapcsolatban, hogy ezek a kutak már több évtizede háborítatlanul, lezárva vannak országszerte, egyébként közvetlen környezeti

kárt nem okoznak, a környezetet közvetlenül és közvetve sem veszélyeztetik, csak a terület rekultivációja van hátra.

Összességében azt lehet elmondani, hogy ez a törvényjavaslat jól követi a költségvetési törvényben meghatározott gazdasági irányainkat, célszerű és okszerű módosításokat alkalmaz, aminek következtében bátran merem javasolni a tisztelt Ház számára, hogy szavazza meg és fogadja el a vita után az előttünk lévő törvényjavaslatot. *(Dr. Józsa István: Röhhögés nélkül.)*

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő asszony, jegyző asszony, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A tegnapi nap során Orbán Viktortól megtudhattuk, hogy az elmúlt öt év ugyan az erő politizálásának a jegyében telt el, de ennek vége, és ezentúl a politizálásuk központjában a figyelem lesz; tehát hogy a korán kelő, keményen dolgozó kisembereknek az ajtaján bekopogtasanak, megkérdezzék, hogy mi a baj, miben tudnak segíteni, hogy minél inkább tudjanak figyelni Magyarország polgáira. Ez a beszéde Orbán Viktor-nak - mint más egyéb beszéde is egyébként - kifejezetten örömmel tölti el szívünket-lelkünket, és egy-egy ilyen beszéd meghallgatása után felmagasztosult, már-már vallásos áhítatú állapotba kerül az ember. És akkor aztán ebben a lelkiállapotban kinyitja ezt a törvényjavaslatot, hogy felkészüljön a másnapi beszédére, és azt kell tapasztalja, én magam is ezt tapasztaltam, hogy sajnálatos módon ez a törvénytervezet még az erő politizálásának a jegyében fogant, és szó sincs arról, hogy önök bárkire oda akarnának igazából figyelni, hacsak nem a saját kényelmükről van szó, és a saját maguk minél inkább jobban történő bebetonozásáról.

Úgyhogy én azt gondolom - a miniszterelnök szavait megszívelve -, hogy ezt a törvényjavaslatot önöknek vissza kellene vonni, észre kell venni, hogy ezt rossz kottából játsszák, ez az időszak már elmúlt, az erő politizálásának vége, és mostantól kezdve a kisemberekre való figyelemre kell összpontosítaniuk. Tudniillik ez a törvény, az összes 19 benne módosuló törvény mindegyike arról szól, hogy önök hogyan akarják az erő politizálását folytatni, tehát ezért javasolom, hogy összhangban miniszterelnökünk politikájával, vonják vissza ezt a törvényjavaslatot.

Rátérve a konkrét módosításokra, amelyeket itt a törvényjavaslatban olvashatunk, az előbbieken már sok szó esett az államadósság növekedéséről, én egyetlenegy gondolattal szeretném csak kiegészíteni

az előbbieken elhangzottakat. Ez pedig: rögtön az 1. §-ban egy újabb 2/a) bekezdéssel szeretnék önök kiegészíteni a 4. §-t, ami arról szól... Pontosabban nem, bocsánat! A következő, a 2. §-t hadd említsem meg, hogy az államadósság-mutató számításakor nem kell figyelembe venni majd az államadósság növekedését olyan értelemben, hogyha az az európai uniós források utólagos visszatérítéséből ered vagy bármely más olyan okból keletkezik, amely miatt a felmerült kiadásra jutó európai uniós támogatás nem kerül elszámolásra a költségvetési törvényben. Tudjuk - ettől hangos a magyar sajtó -, hogy igen, tízmilliárdok, adott esetben százmilliárdok sorsa vált kérdésessé azok után, hogy az Európai Unió által lefolytatott különböző célvizsgálatok alapján megállapították, hogy jelentős ilyen jellegű források hibásan kerültek felhasználásra, illetve jelentős olyan jogellenes visszaélések vannak az egyes felhasználásokban, ami arra kötelezi Magyarországot, hogy ezeket a forrásokat visszafizessék, illetve egyes kifizetéseket megfelfüggesztettek. Azért, hogy az önök kényelmét ez ne befolyásolja, ezért tehát ezeket a visszafizetendő forrásokat majd nem kell figyelembe venni az államadósság keletkezésénél, illetve az államadósság-mutatókor. De valójában tudjuk, hogy egyébként ez igenis növelni fogja az államadósságot, különösen akkor, ha ezeket a pénzeket már korábban elköltötték, és most majd valamiből vissza kell fizetni.

Egyébként pedig egy stilisztikai hibára hadd hívjam már fel az önök figyelmét! Én tudom, hogy a magyar közmondás szerint az idő pénz, de nem az időigényből származik az államadósság növekedése, hanem abból a pénzből, amit önöknek vissza kell fizetni. Úgyhogy kérem, ezt a kis elírást, ha lehetséges, javítsák majd a 2. §-ban.

De menjünk tovább, és beszéljünk a titkosított költségvetés-tervezésről, ami önök szerint igenis elfogadható, hiszen pénzügyi és gazdasági érdekek eredményezhetik azt, hogy önök bizonyos előkészítési fázisban háttérszámításokat, a tervezés megalapozottságát titkosíthatják, bizonyos dolgokat két évig, bizonyos dolgokat tíz évig; tehát nem a törvény elfogadásáig, hanem még azon túl is jóval, két, illetve tíz évig. Aradszki képviselőtársunk azt mondta, hogy ez az adattörvénnyel összhangban van, én pedig szeretném felhívni a tisztelt Ház figyelmét arra az apróságra, amit úgy szoktak hívni, hogy Alaptörvény, amit önök találtak ki, önök fogalmaztak meg, önök fogadtak el, és amiben a közpénzügyi fejezetben az van leírva, hogy a költségvetés tervezése csak átlátható módon és ésszerű részletezettséggel történhet meg. Ezen paragrafusokkal is totálisan szembemegy az, hogy önök a költségvetést már a tervezési fázisban titkosítani akarják, és hosszan előremutatón ezt a titkosítást fenn is akarják tartani. Ilyenkor az emberben felmerülnek azok a költségvetési sorok, költségvetési tételek, amelyek kapcsán csak az elmúlt időszakban is hányszor meg hányszor kértünk ki

különböző adatokat, és semmi érdemi információt nem kaphattunk, illetve amikor kaptunk, akkor már post festán voltunk, már gyakorlatilag a döntés meg is született.

Két kis apróságot, nem nagy állami beruházásokat szeretnék önöknek idecitolni, ami nem több száz milliárdos kiadással jár adott esetben, hanem csak ilyen pár tíz milliárdosakat hadd említsek meg. Ilyen a Városliget-projektnek a kérdése, ami az idei évben 10 milliárdot jelent, a következő évben 20 milliárdot jelent, és valami miatt ez különösen is megerőltető a kormányzat számára, hogy az ezzel kapcsolatos előkészítéseket, háttér tanulmányokat, számításokat s a többi... - mire akarják konkrétan költeni ezeket az összegeket, ezeket az adatokat kiadja. És amikor már kiadja, akkor már sok esetben a döntés után vagyunk, illetve azok az adatsorok, amiket elárulnak ezzel kapcsolatban, azok is csak további kérdések százait vetik fel abban a pillanatban.

(9.10)

De még egy megalapozás, még egy háttér tanulmány és még egy költségvetési sor megalapozottságáról hadd beszéljek, ami igenis húsba-vérbe vágó probléma, ez pedig a gyermekétkeztetés ingyenessé tétele. Tisztelt államtitkár úr, ezt is jó párszor felvettem már ebben a Házban, és már nagyon sokszor rámutattam, hogy én azt gondolom, hogy lehet hozni egyébként nagyon is támogatható törvényeket, mondjuk, például a tekintetben, hogy gyakorlatilag minden gyermek étkezhessen ingyen bölcsődében, óvodában, illetve majdan az iskolában, csak hogyha ehhez nem tesszük hozzá azokat a forrásokat, amelyek ez a törvényjavaslat vagy az elfogadott törvény igényel, akkor jóval nagyobb lesz a baj, mint ami korábban volt.

Jelenleg ez a helyzet. És kértem, hogy mutassák ki, hogy miért csak annyi forrást biztosítanak az önkormányzatok számára önök gyermekétkeztetés ellátására, mint amennyi, mondjuk, a 2016. évi költségvetési törvénytervezetben benne van, illetve a 2015. évi költségvetési törvény módosításában benne van. Azóta is kérem, azóta sem kaptam meg ezeket a háttérszámításokat. Ugye, csak nem gondolják komolyan, hogy majd ezt is titkosítani fogják, és azért nem adják át ezeket a számításokat, mert abból csak az derülhetne ki, hogy nem megalapozott ez a sor sem? Úgyhogy ha valami, akkor ez a paragrafus biztosan elfogadhatatlan ebben a törvényben. De hozzáteszem, és ezzel összefüggésben kell megemlítenem azt, hogy számtalan más egyéb ponton is vannak olyan érthetetlen, az átláthatóságot és az ésszerű részletezettséget elvét sértő javaslatok, módosítások ezen törvényben, amelyek talán nem ilyen nagyszámú problémát jelentenek, mint amit az előbbiekben elmondtam, de akkor is sértik az Alaptörvényt.

De hadd menjek tovább, mert számtalan olyan pont van, amit más képviselőtársaim még nem érintettek, de egyébként a törvényjavaslat része. Apróságokat említek talán, de én azt gondolom, hogy ezek akkor is fontosak. Ezentúl például költségvetési szerv alapító okiratának a kiadásához - korábban adott esetben a miniszterelnökre volt szükség, hogyha kormányhivatal vagy minisztérium alapításáról volt szó -, most már tudjuk a 11. § szerint, hogy a jogosult személy eddig nem volt helyettesíthető, most már helyettesíthető lesz. Bele sem merek gondolni, hogy milyen... - ez van benne szó szerint, mert látom, hogy a páholyban valaki nagyon rázza a fejét; kérem tisztelettel, el kell olvasni, önök nyújtották be ezt a törvénytervezetet. Egészen meglepő ez a mondat, illetve ennek a mondatnak a törlése, és tényleg meglepő következményekkel járhat.

A továbbiakban - hogy visszatérjek még egy másodperc erejéig az átláthatóságra és az ésszerű részletezettségre - önök azt mondják, hogy a költségvetési szervek fejezeteken belül címeiket alkotnak, ezentúl majd a területileg széttagoltan működő, de azonos tevékenységet végző szervek egy címben is szerepelhetnek, tehát nem kell külön-külön felsorolni majd az ő különböző költségvetési alpontjaikat, és ezt önök azzal indokolják, hogy például a honvédelem területén nemzetbiztonsági szempont szerint is alátámasztható, hogy ezeket nem kell külön-külön részletezni, hogy különböző költségvetési szervek adott esetben mire mennyit költenek. Én ezt így, ebben a formában nem gondolom. Ha megnézi a jelenlegi költségvetési törvénytervezetet vagy bármelyiket, annak, mondjuk, az 1. mellékletét, ott sincsenek nagyon túlrészletezve, különösen, mondjuk, a nemzetbiztonsági szempontból jelentős költségvetési szervek, hogy melyik soron mit is jelent az egyes tétel, tehát én azt gondolom, hogy ezen szerveknek az összevonása még tovább csökkenti az átláthatóságot, és az ésszerű részletezettséget elvét fogja sérteni.

A költségvetési felüglyelő kapcsán, amit az államtitkár úr említett, azt meg kifejezetten nem értem. Az indokolásban ön azt mondta, hogy - egy pillanat, ez a 20. §, akkor most felolvasom, hogy egész pontosan miről is van szó - a költségvetési felüglyelő több mindent tehet, így különösen előzetesen véleményezi a kötelezettségvállalásra irányuló eljárásokat, és a nagy összegű kötelezettségvállalások tekintetében kifogással élhet. Tisztelt államtitkár úr, jelentem: pont ezeket a sorokat fogják törölni önök a törvényből, tehát ilyen értelemben a költségvetési felüglyelő jogkörét, ha jól értem, önök majd csökkenti kívánják.

Az önkormányzatok támogatásával kapcsolatban az egyes támogatási formák kapcsán az van meghatározva az államháztartási törvényben, hogy a megítélt támogatás a következő év december 31-éig felhasználható, de ettől el lehetett térni, és ezen eltérés szabályait módosítják most önök, méghozzá úgy,

hogy a kormány egyedi határozata alapján rövidebb időt is meg lehet határozni. Én azt gondolom, hogy ez egy elég veszélyes út, hiszen az önkényes jogalkalmazás lehetőségét teremti meg, és szintén az erőpolitizálásának az egyik eszköze. Adott esetben majd ellenzéki települések esetén önök az eredeti törvényben meghatározott minimális felhasználási időkeretet durván le fogják csökkenteni, csak azért, hogy zavarba hozzák és pénzügyi nehézségeket támasszanak egyes települések számára? Bele sem merek gondolni, hogy milyen hatással fog ez majd járni a későbbiek során.

Ugyanez a helyzet bizonyosfajta bírságok kiszabása esetén. Eddig konkrét összeg volt megszabva, hogy adott esetben a támogatás felhasználása esetén milyen nagyságrendű bírság szabható ki. Na, ennek vége, most ezt a passzust önök kormányrendeletbe kívánják majd átemelni, tehát nyilvánvalóan itt is majd a kormányzat egyedi elbírálása, egyedi ízlésvilága alapján lehet meghatározni, hogy ki mennyit kell hogy fizessen bírság jogcíme alapján.

Azt, mondjuk, üdvözlendőnek tartjuk, hogy a költségvetési rendeletet ezentúl bizonyosan február 15-éig kell elfogadni, függetlenül attól, hogy az Országgyűlés a központi költségvetési törvényt hogyan fogadta el, tehát hogyha adott esetben január 1-jéig nem fogadta el, az adott településeknek akkor is el kell fogadniuk február 15-éig. Mondjuk, azért az kicsit vicces, hogy pont abban a törvényben van ez benne, amely egy júniusban elfogandó költségvetési törvényt támasztana alá, tehát nem igazán értem, hogy pont most mi ennek a módosításnak a létjogosultsága, mindamelllett, hogy ez ésszerű és egy valóban tulajdonképpen szükséges változtatás.

A lóversenyfogadás szabályainak megváltoztatása kapcsán: általában amikor egyébként szerencsejátékról beszélünk, megmondom őszintén, hogy az embernek a gyomra Magyarországon összeszorul, hiszen nem tudok nem arra gondolni megint - és e tekintetben egy szó nem hangzott el az indoklásban -, hogy vajon nem megint Andy Vajnákat akarjuk-e valamilyen módon előtérbe helyezni vagy előnyben részesíteni. Tudjuk, ez az elmúlt évek gyakorlatának abszolút megfelelő lenne, hiszen már eddig is több száz milliárdos nagyságrendben kapott ajándékokat, kormányzati ajándékokat Andy Vajna. Bele sem merek gondolni, hogy ebből neki mennyit kell visszacsutania a Fidesz pártkasszájának a szürke-fekete zónájába - mindegy, ez csak egy zárójeles gondolat volt a részemről -, de tudjuk, hogy az online szerencsejáték-piacot ő nyerte meg, hogy azonfölül már csak öt kaszinócskát nyert el itt Budapesten és Budapest környékén, illetve, hogy azt az ajándékot is megkapta, hogy a koncessziós díjat a játékadókból leírhatja, tehát ezek mind-mind egyenként sokmilliárdos ajándékok voltak.

Vajon a lóversenyfogadás tekintetében most éppen milyen ajándékban fogjuk majd részesíteni Andy

Vajnákat? Nagyon szeretném, hogyha ezzel kapcsolatban konkrétan válaszolna a tisztelt államtitkár úr.

Az Eximbankkal kapcsolatban a következőt szeretném önöknek elmondani: a költségvetési törvényben is az van, hogy 20 milliárd forintos tőkeemelés hajt majd végre a kormányzat az Eximbanknál.

(9.20)

E tekintetben is a költségvetési törvényben indokolás egy kukk nincsen. Miért? Mert csak. Ilyen egyszerű. Tehát önök nem részletezik túl az ilyen húszmilliárdosokakat, hogy miért van igazából szükség, de aztán jön ez a törvény, és itt az van leírva, hogy milyen pluszjogosítványokat kap majd az Eximbank. Hát, azt a jogosítványt fogja kapni, hogy nemzetközi fejlesztési együttműködési célú alapításakor az állam nevében eljárhat, szerződéseket köthet s a többi. Tehát az, ami eddig csak miniszternek volt megengedve, az most már az Eximbank lehetősége lesz.

Azt gondolom, hogy ez egy újabb és elég jelentős pofon az átláthatóság tekintetében, mert igenis ilyen nagyságrendű döntések esetén talán érdemes volna ezt a széles nyilvánosság elé tárnai, akár adott esetben előzetesen is, hogy a miniszter tájékoztatja, mondjuk, az Országgyűlést, hogy milyen ilyen jellegű nemzetközi fejlesztési együttműködésre készülnek.

Aztán szintén az átláthatóságot és az ésszerű részletezettséget sérti értelmezésem szerint az, hogy eddig úgy volt, hogy az előadó-művészeti szervezeteknél volt nemzeti és kiemelt kategória. Ezen belül voltak a színházak, a balett- és táncegyüttesek, zenekarok, énekkarok és így tovább.

Lehet, hogy a kategóriák megmaradnak, de abban már az Országgyűlésnek vajmi kevés döntési jogosítványa lesz, hogy az egyes szervezeteknek mennyi költségvetési támogatást juttasson, hiszen ezentúl - és ahogy láthatjuk, a 2016-os költségvetési törvényben is ez van - ezek csak nagy fejezetenként, nem szervezetenként, hanem fejezetenként és nem is nemzeti vagy kiemelt kategóriákban, hanem csak fejezetenként lesznek egy-egy nagy csokorba szedve. Azt gondolom, és talán a kormányzat eddigi politikája ezt támasztja alá, hogy ilyenkor mindig az szokott történni, hogy a kis házi kedvencek valamilyen úton-módon kicsit több pénzt kapnak, mint a kevésbé kedvencek.

És még egy dolog a végére: a minisztériumok, a kormányhivatalok és a központi hivatalok szmsz-eit ezentúl nem kell nyilvánosságra hozni, nem kell a honlapokon megjelentetni. Ugyan miért? Erre is kérnék egy adott esetben részletes és érdemi indokolást a tisztelt államtitkár úrtól, mert így csak arra tudunk gondolni, hogy az erőpolitizálás folyik tovább Magyarországon.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az Országgyűlés jegyzőjének, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kormánypárti képviselőtársaim hozzászólásait hallgatva tegnap, tegnapelőtt és azelőtt a költségvetési törvény vitájában és a mai nap is, folyamatosan az az érzésem, hogy önök egy másik világban, egy másik Magyarországon élnek, és fogalmuk sincs az emberek problémáiról, arról, hogy mi történik a magyar társadalomban, vagy ha netalántán mégis van fogalmuk, akkor azt nagyon gondosan magukban tartják, és nem közvetítik a kormány felé. Tehát egyszerűen nem beszélnek róla, és állandóan azokat a mondatokat ismételtetik, amelyek első sorban propagandacélúak, és azt gondolom, hogy zsigerbeszéd.

Ma is hallottuk többször, hogy a kormány milyen eredményeket ért el az elmúlt időszakban a munkahelyteremtés, a családok támogatása és a gazdasági növekedés területén. De egyáltalán, ha ezekbe a részletekbe belemegyünk, akkor egy teljesen más kép rajzolódik ki, mint amiről önök beszélnek. Önök beszélnek, hogy micsoda fantasztikus dolog, mennyi munkahelyet teremtettek, és hogy a munkanélküliség már minimális szinten van. Csak folyamatosan elfeledjenek arról beszélni, hogy lényegében a gazdasági, a versenyszférában 2010 óta körülbelül 40 ezer munkahely jött létre, a többi közmunkával teremtették.

A közmunkát... - bár én tudom azt, hogy nagyon sok kistélepülésen, kis faluban, ahol nincs munkahely, más munkalehetőség, szükség van a közmunkára, de nem így és nem ilyen módon. Vannak olyan települések, ahol például egy ezerfős településen 80 közmunkás van, de a közmunkásnak nem tudnak megfelelő munkát biztosítani, nincs olyan ember például, aki a közmunkások munkavégzését vezesse; vagy például olyat megcsináltatnak az emberekkel - mert nincs munka -, hogy kézzel levágatják a fűvet egy héten keresztül, a derekuk leszakad, holott lenne hozzá megfelelő gép, amivel pillanatok alatt ezt el lehetne végezni.

Én tehát azt gondolom, hogy egyáltalán nem lehetnek büszkék arra, hogy közmunkával próbálják meg a munkanélküliséget megoldani, és egyszer már bele kellene abba gondolni, hogy ez a gazdasági struktúra és ez a gazdaságpolitika, amit önök csinálnak, gyakorlatilag erre a pályára tereli az országot, hogy egyre kevesebb munkahely lesz, hiszen a multik folyamatosan építik le a hatékonyság és a versenyképesség miatt a munkahelyeket, viszont később önök sok pénzt adnak európai támogatásból nekik azért, hogy egy-egy pluszmunkahelyet újra megteremtse-

nek. Tehát itt óriási gondok vannak, ezt önöknek pontosan látniuk kellene.

Másik tétel: a családok jobb helyzetbe hozatala. Igen, most két gyermek után adnak családi adókedvezményt. De arról elfeledkeznek, hogy 2008 óta önök a gyés és a családi pótlék összegét nem emelték. Gondolják meg azt, hogy azért mégiscsak a családokon belül a gyés és a családi pótlék sokkal nagyobb tételt tesz ki, mint az az adókedvezmény, amiről önök beszélnek.

A gazdasági növekedésről: önök rettentően büszkék arra, hogy 2-3 százalékos GDP-növekedés van, de akár 4 százalékos GDP-növekedésről is beszélhetnénk - a növekedés hasznát és a nyereséget csak néhány százalék fölözi le. Hova jut, ki hasznosítja, kinek a számára jó ez a gazdasági növekedés? Erről is beszélni kellene! Nem arról, erről a porhintésről, hogy jaj, de jó, 2 vagy 3 százalékkal növekedett a GDP, de ha az emberek ennek a hasznát nem érzik, akkor nincs miről beszélni.

Önök azt mondják, hogy a költségvetés - és mi is ezt mondjuk egyébként - tükrözi egy ország társadalom- és gazdaságpolitikáját. Igen, valóban tükrözi, de arra, hogy az önök gazdaságpolitikáját, társadalompolitikáját itt érdemben meg lehetett volna vitatni, erre egyáltalán nem került sor. Önök behozzák a törvényeket, és akkor kész, ez van, megalapozó számítások, érdemi vitája ezeknek nem történik meg.

Kormánypárti képviselőktől is hallottam elég sokszor, pedig csak egyéves országgyűlési képviselő vagyok, hogy itt a parlamentben érdemi vita csak a '90-es évek elején volt. Később folyamatosan átment zsigerbeszédbe: a kormánypart állandóan támadja az ellenzéket, az ellenzék pedig időnként hiába próbál meg szakmai vitákat generálni, önök nem vesznek részt ezekben az érdemi vitákban.

Még annyit az önök társadalompolitikájához: nem veszik észre, hogy hogy szétszakadt az ország, mennyi szegény ember van ebben a magyar társadalomban. Tegnap ott voltam a szociális dolgozók tüntetésén. Az ápolónők és az ottani tüntetők kiírták a karjukra, ott volt, látni lehetett, hogy tisztességes munkáért mennyi nettó bért kapnak havonta. Nagyon sokaknak ott volt a karján: 70-80-90 ezer forint nettó bért. Elmondták ott az utcán, a felvonulás közepette a résztvevők, hogy még karácsonykor is dolgoznak azért, mert karácsonykor és újévkor is vannak betegek, és a betegekkel törődni kell. Önök nem veszik észre azt, hogy 70-80-90 ezer forintból nem lehet megélni. Ehhez adhatnak 2 százalékos növekedést vagy 5 százalékos, az sem sokat ér. Sokkal, de sokkal nagyobb béremelkedésre lenne szükség ebben az országban.

A rezsielőkkentés is többször elhangzott. Azt gondolom, hogy ez egy tökéletes szemfényvesztés volt. Végül mégiscsak visszakanyarodik az emberekhez, hogy hiába jön a papíron, hogy néhány ezer forintot csökkent a rezsijük, de valahol a sor végén

mégiscsak ott fognak állni és ők fizetik meg. Például mi történik a hulladékkezelő vállalatoknál? Most egy csomó önkormányzatnak kell kipótolni azt a veszteséget, amit ők elszenvedtek a rezsicsökkentés miatt. És mit tud az önkormányzat csinálni, ha nem kapja meg a központi költségvetésből? Ki fogja vetni az adót a helyi emberekre. Azt gondolom, hogy ideje lenne most már ezeket - a zsigerbeszédet és a szemfényvesztést - abbahagyni.

Önök nem ismerik az emberek bevonását és az ellenzék bevonását sem a döntéshozatali folyamatba. Ezért szerepel ebben a törvényben is a költségvetési adatok titkolása.

(9.30)

Mielőtt néhány elemére rátérnék vagy szólnék a mostani konkrét törvénytervezet néhány eleméről, szeretném én is hangsúlyozni, amit Burány képviselőtársam is mondott, hogy fordított a sorrend. Tehát megtárgyaltuk, tegnap lezártuk a költségvetési törvényt, és most akkor ma arról beszélünk, ami ezt megalapozza. Fordítva kellene, tehát nem rögtön idehozni, hogy akkor tessék, ez van, de érdemi vita legyen, és meghallgatni az ellenzékét, az ellenzék javaslatait is ezzel kapcsolatban. Tehát fordítva kellene ezeket az ügyeket csinálni.

Már elmondtuk a véleményünket a költségvetésről, ami nyilván újabb lépések a rossz irányba. Ez a saláta színvonalát is egyébként meghatározza, ebben több kritikus pont van, amiket, azt gondoljuk, hogy vissza kellene vonni, ha a kormány valóban a választók érdekében kormányozna.

Már többször elhangzott ma, hogy az egyik kritikus pontja a mostani salátatörvénynek a költségvetési adatok titkolása. Ezt én is szeretném megerősíteni. A kormány ezekkel a módosító javaslatokkal gyakorlatilag felmenti magát az átláthatósági elvárások és a háttérszámítások bemutatásának következményei alól, holott mindezekre törvény kötelezi.

Habár törvényben van lefektetve, hogy a kormánynak el kell készíteni a központi költségvetés éves és középtávú finanszírozási tervét és stratégiáját, a frissen benyújtott módosító indítvány az erre vonatkozó adatokat két évig titkosítaná. A kormány most ezzel azt sugallja, hogy a hitelezők így nem tudják kikalkulálni, hogy mikor van szüksége a magyar államnak friss finanszírozásra. Ez komolytalan indokolás.

A költségvetés tervezése során keletkezett háttérszámítások, illetve tervezési adatok tíz évig nem nyilvánosak. Ez a felelősség nyilvánvaló elkenése, hiszen az Állami Számvevőszék tanulmánya a 2016-os költségvetésről megállapította egy tucat helyen, hogy az egyes előirányzatok megalapozottságát a megfelelő dokumentumok hiányában nem lehet megítélni.

Valójában a kormányzati lépések mögött nincsenek hiteles és komoly számítások, nincsenek alapos háttér tanulmányok, folyamatosan a felülről jövő politikai elvárásokat próbálják jogszabályokba gyömöszölni. Ezt akarják eltitkolni, elleplezni, nem az államtitkokat.

A reklámpiacra vonatkozóan, a reklámközvetítés bónuszának eltörlése és a reklámközvetítők szerződéskötésének megtiltása: ezt egy kormányzaton belüli pozícióharcnak gondoljuk, ahol az egyik fideszes potentát így próbál meg alávágni a másiknak, hogy az kisebb üzleteket szerezhessen. Ez az intézkedés egy csapásra sok-sok magyar kis- és középvállalkozást tehet tönkre, indokolatlan, és mindenféle magyarázat vagy közérdek bizonyítása nélkül változtat meg egy piacon egy alapvető működési rendszert.

Szintén kritikus pontnak gondoljuk az állami pénzműosoda csúcsra járatását. Ha a külföldön ismeretlen forrásból származó vagyonekat valaki hazahozta és elhelyezte egy számlán, eddig öt év után adómentesen vehette ki, négy év után 16 százalék volt. Most egy éven belül 20 százalék, egy éven túl 10 százalék. Ez tényleg gyalázatos, a tisztességes adózó emberek arcul csapása. Nemcsak adócsalásból, hanem súlyos bűncselekményekből származó pénzeket is tisztára mos az állam.

Elhalasztanak még a törvényjavaslatban több olyan intézkedést is, amelyek közül több helyes döntés, legalábbis mi ezt gondoljuk, de ez az önök hitelességét nagyban rombolja. Helyesnek tartjuk például mi az egykulcsos társasági adó leszállításának elhalasztását, a multik támogatása egy negatív adóverseny keretében nagyon nem jó ötlet; de helyesnek tartjuk a szociális temetés elhalasztását is, sőt azt gondoljuk, azt meg kellene szüntetni, tehát ezt el kellene egyáltalán felejtetni. Én azt gondolom, hogy ez, hogy önök egyáltalán ezt a szociális temetkezést kitalálták, egy mérhetetlen érzéketlenségre vall. Hogyan lehet családtagoktól elvárni azt, hogy ott részt vegyenek és ássák a hozzátartozójuknak a sírját? Nagyon szeretnénk, ha ezt a javaslatukat elfelejtenék.

Eltörlik az adósságképletet, erről is volt ma már többször szó, amit mi azért is tragikomikusnak gondolunk, mert ez eddig is alkalmatlan volt a kifizetés cél elérésére, és csak PR-fogás volt. Ez a mostani is alkalmatlan, nem anticiklikus, ráadásul alaptörvényellenes is. De a sarkalatos törvényeket legalább napi szinten változtatgatják így, bebizonyítva, hogy értelmetlen volt az egész rendszert létrehozni.

Végül még egy dolog: felügyelőket küldhetnek az állami cégekbe. Ez nagyon érdekes - ez egy komisszártörvény. Az állam már a saját maga által kinevezett vezetőkben sem bíz. Ez tragikus.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsorából. - Hegedűs Lorántné tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére ér-

tünk. Minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben, most kétperces körrel folytatjuk az Országgyűlés munkáját. Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselőtársaim, mindössze három dologra szeretném a figyelmüket felhívni a vita megkezdését megelőzően.

Az egyik az, hogy nem teljesen korrekt az, mondhatom nyugodtan így, hogy ha a költségvetési törvény általános vitájának a befejezését követően, a módosító javaslatok leadását követően kerül a Ház elé beterjesztésre a költségvetést megalapozó törvény. Burány képviselőtársam szólt erről részletesebben is, de a figyelmüket szeretném erre felhívni, mert nem korrekt.

A másik része a dolognak, hogy akkor, amikor szabályokat, szabályozásokat, törvényeket fogadunk el, fogadnak el, azt gondolom, az sem korrekt vagy még inkább nem korrekt, hogyha ezt kényük-kedvük szerint teszik meg. Korábban elfogadott szabályokat vagy felülírnak, vagy éppen nem felülírnak, de nem használnak, halasztják őket, és tényleg a kényük-kedvük szerint alakítják, formálják a folyamatokat. Semmi konzekvencia, semmi következetesség ilyen értelemben nincs abban, amit bizonyos értelemben az önök mágusa mondott, Matolcsyra gondolok. Emlékeznek rá, Matolcsy gazdaságtörténelmileg egy új, komoly fegyverténynek tekintette az adósságképlet bevezetését. Ennek a nem alkalmazása akkor mi, ha akkor az volt, mármint hogy gazdaságtörténelmileg komoly fegyvertény? Mert nem felelt meg mindaz, amit önök a költségvetési törvény kapcsán benyújtottak, a hatályos követelményeknek, ezért nyilván belekényszerültek egy ilyen folyamatba, mert nem merték felvállalni azt, ami a 700 milliárd forintos nagyságrendű teherviseléssel kapcsolatos lett volna.

Szóval, egy szó, mint száz, azt kellene csinálni, amit mondanak, és az emberek érdekeit kellene képviselni ezeknek a törvényeknek az életre hívásánál is. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Előre bejelentett felszólalók következnek, minthogy több kétperces jelentkezés nem volt. Nyitrai Zsolt képviselő úr a következő felszólaló, Fidesz. Tessék!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Választópolgárok! A 2016. évi központi költségvetés megalapozásáról szóló törvény együtt működik: együtt működik a központi költségvetésről szóló törvénnyel és együtt működik az adótörvényekkel. Azért működik együtt, merthogy az előttünk fekvő jogszabálytervezet elősegíti a költségvetés alapvető céljainak elérését, azok megvalósulását.

Mik is ezek a fő célok? Ilyen fő cél a munkahelyteremtés. Azt gondolom, hogy ez a legfontosabb közös feladatunk. Ilyen fő célja a költségvetésnek az adócsökkentés, hogy adjuk vissza a pénzt az embereknek, ha ezt az ország gazdasági helyzete lehetővé teszi. Több pénzt az embereknek - mondták annak idején a szocialisták, de a Fidesz az, amely végül is ezt megvalósítja a gyakorlatban. Nem véletlenül mondta a közelmúltban Oszkó Péter pénzügyminiszter úr azt, hogy szívesen lett volna ilyen gazdasági körülmények, ilyen nemzetgazdasági mutatók között miniszter, csak sajnos ez nem adatott meg neki.

A következő évben, a következő esztendőben, 2016-ban ilyen módon több mint 170 milliárd forint kerülhet vissza a magyar emberekhez, a magyar családokhoz. Az szja-t, a személyi jövedelemadót 16-ról 15 százalékra fogjuk majd csökkenteni. Nagyon fontos feladat és cél a családi adókedvezmények továbbvitele.

(9.40)

Átlátható díjrendszert akarunk, és több kisadó megszüntetése az, amely egyértelműen szerepel ebben az előterjesztésben, illetve az előterjesztéssel összefüggő egyéb szabályokban.

Ha megnézzük ezt a tervezetet, akkor azt tudjuk kijelenteni, ahogy azt már többen elmondták itt az ülésteremben, hogy 18 törvényt módosít majd a tisztelt Ház ennek az elfogadásával. A jövő évi költségvetést megalapozó jogszabálycsomaggal változik többek között a gazdasági stabilitásról, az államháztartásról, az egykulcsos társasági adóról, a reklámközvetítési tevékenységről és a dohánytermékek kiskereskedelméről rendelkező törvény is.

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény alapján az államadósság nominális értéke az infláció és a reál GDP növekedési ütemének fele közötti különbségnek megfelelő mértékben nőhet egy adott költségvetési esztendőben. A korábbi szabály csak a jegybank 3 százalékos inflációs célját meghaladó pénzromlás és a 3 százalék feletti gazdasági növekedés esetén marad hatályban. Más esetben legalább 0,1 százalékpontos csökkenést kellene elérni.

Az államháztartás finanszírozásával és az adósságkezeléssel kapcsolatos stratégiai jelentőségű adatok két évig nem nyilvánosak. Ezt gyakorlatilag minden felszólaló érintette eddig a hozzászólásában, és azt gondolom, hogy itt mindenképpen érdemes megállni egy pillanatra, hiszen ennek a szabálynak a bevezetése elemi érdekünk, a piac is így működik, ez az ország, az állam pénzügyi érdeke, és azért fontos ezt bevezetni, hogy ne legyünk kiszolgáltatva a spekulációs érdekeknek. Az állam működése szempontjából, a gazdaság szempontjából szenzitív információkat ne tárjuk fel minden piaci és gazdasági szereplő előtt, hiszen így a saját utunkat nehezítjük meg, ugyanakkor az, amit az ellenzék nyilván el fog mondani, illetve már el is mondott, hogy az átláthatóság

got ez korlátozza, nincsen így, hiszen gyakorlatilag minden adat nyilvánosságra hozható a mostani szabályozás szerint.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kiadási előirányzatok előirányzat-módosítás nélkül is túlléphetők lesznek ezen jogszabály elfogadását követően. A reklámközvetítéssel kapcsolatban egyértelmű célunk az, hogy ne legyen kettős díjazásra lehetőség. Pont ezért a jelenlegi reklámközvetítő, a reklámot közzevető, jellemzően médiaszolgáltató reklámbevételeinek 5-20 százalékát bónuszként kapja meg év végén. A kormány előterjesztésével eltörölné ezt a bónuszrendszert, hiszen annak jelentős piactorzító hatása van.

A törvényjavaslat 2015. július 1-jétől átalakítja a stabilitásmegtakarítási számlához kapcsolódó adófizetési kötelezettséget is.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Összeségében azt gondolom, hogy az előterjesztés és az ehhez kapcsolódó jogszabályok egyértelműen a befektetők és a vállalkozások kiszámíthatósági helyzetét növelik, és a versenyképesség erősítése a cél. Még egyszer szeretném összegezni a legfontosabb célokat, nyilván itt a költségvetésre gondolok elsősorban: a munkahelyteremtés, az adócsökkentés, a családi adókedvezmények továbbvitele, illetve több kisadó megszüntetése.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kiss László képviselő úr a következő, MSZP. Tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igazából a költségvetést megalapozó törvények között egy igazi gyöngyszemet is találhatunk. Én is a reklámpiac megváltoztatására irányuló szabályozást szeretném kiemelni, ugyanis olyan szabályozást alkot a kormány, illetve kíván alkotni a kormány, amely gyakorlatilag senkinek nem lesz jó.

A jövőben ugyanis a reklámügynökségek nem állhatnak szerződéses viszonyban a médiacégekkel, és nem kaphatnak bónuszokat sem a médiumoktól, ugyanakkor pedig az ügyfelek, akik ezek után közvetlenül fognak szerződni a médiumokkal, kötelesek lesznek 15 százalékot fizetni az ügynökségeknek. Felmerül a kérdés, hogy pontosan milyen munka után is fogják ezt fizetni, illetve miként lehet egy jogállamban kötelezően előírni egy díj mértékét.

Megdöböntőnek tartottam Tuzson Bence képviselőtársam érvelését e tekintetben. Egyrészt korrupcióval vádolta meg a médiapiac szereplőit, amit én egész egyszerűen nonszensznek tartok, másrészt pedig azt a jogi nonszenszt, miszerint egy polgári jogi szerződésben kötelezően előírni díjat, és kötelezik a szereplőket, és egy 20-25 év után gyakorlatilag kiforrott rendszert alakítanak át kötelező jelleggel, ezt azzal magyarázni, hogy a médiakereskedő cégek nem

az ügyfelek érdekét képviselik, egész egyszerűen nonszensz.

Azért senki nem gondolhatja komolyan, hogy komoly piaci szereplők, multinacionális cégek, hirdető sokszor tíz- és százmilliókat fizetnek egy olyan médiaügynökségnek, aki, úgy érzik, hogy nem képviseli az érdekeiket. Ne beszéljünk komolytalanságokat! Itt nyilvánvalóan arról van szó, hogy a kormányzat megegyezett a médiumokkal abban, hogy ők tudnak azon spórolni, hogy ezeket a bónuszokat, amit eddig a médiacégek fizettek a reklámügynökségeknek, ezentúl nem kell befizetni. Itt erről van szó. Nem jár jól sem a megrendelő, sem a közvetítő cég. Azok a cégek járhatnak egyetlen esetben jól, akik a nagy médiumok, akik jelenleg ilyen bónuszokat kell hogy fizessenek. Más ezzel nem jár jól, nem jár jól a hirdető sem.

Francia és román példát lehet mondani Európában, amikor ilyen szabályozás van, erre kitért az előterjesztő és Tuzson képviselőtársam is. Persze, nem akarok itt szómágiával élni, hogy tehát lehet mondani egy sor más európai országot, ahol ilyen szabályozás nincsen, tehát kettő van, több nincs, de mondjuk, erről ne beszéljünk. Inkább beszéljünk arról, hogy Franciaországban 20 százalékkal csökkent az ágazatban foglalkoztatott emberek létszáma a bevezetést követően, tehát emberek bocsátottak el ebből az ágazatból, vagy Romániában, ahol 15-20 százalékkal csökkent a médiapiac volumene a szabályozást követően. Tehát itt arról van szó, hogy abban a két országban, ahol ezt a szabályozást önköz hasonlóan bevezették, ott az egyik esetben embereket bocsátottak el, a másik esetben pedig a gazdaság egyes szegmenseit fogta vissza ez a szabályozás. Ilyen hatással járt ez. Máshol pedig be sem vezették.

Mit is jelent ez valójában? Magyarra fordítva, gyakorlatilag arról szól a dolog, hogy ha én szeretnék valamely reklámszerződést kötni, szeretnék egy terméket bevezetni a piacra, akkor eddig egy céggel kötöttem szerződést, aki gyakorlatilag számomra egy komplex szolgáltatást nyújtott, ebben adott esetben a reklám legyártása, egy egységes médiahirdetési portfólió volt benne, ahol én magam eldönthettem, hogy internetes formában vagy más formában, közterületi reklámok útján, televízió útján vagy más reklámhordozó útján reklámoztam a termékemet. Most innentől kezdve, az önök szabályozásának értelmében ez a cég csak közvetítő céggé válik, akinek én kötelező vagyok 15 százalékot fizetni, de innentől kezdve én magam szerződök ezekkel a partnerekkel, ami azt jelenti, hogy nem egy céggel állok szerződéses viszonyban, tehát aki hirdetni szeretne, nem egy céggel fog szerződéses viszonyban állni, hanem mindenkivel, aki gyakorlatilag a reklámpiacon él és mozog.

Értelmezhetetlen ez a történet. Hiszen ha valójában komolyan gondoljuk azt, hogy itt valóban érdemi reklámtevékenységek folynak, akkor egy reklámkampány nem egy médium és egy reklámozó

kapcsolata, hanem egy reklámozó sok médiumkapcsolata; újságok, televíziók, internetes felületek, közterületi felületek több cégének a kapcsolata. Gyakorlatilag azt mondani, hogy egyszerűbb, normálisabb és transzparenssebb lesz a rendszer azáltal, hogy egy közvetítő cég gyakorlatilag semmilyen érdemi jogosítvánnyal nem bír, én, a megrendelő viszont kötelező vagyok többtucatféle szerződést kötni, és innentől kezdve rám hárul az a kötelezettség is, hogy ezeknek a szerződéseknek az utóéletét gondozzam, arról mindenképpen naivság azt gondolni, hogy ez egyszerűbb. Azt gondolom tehát, hogy ez a rendszer nem lesz jobb a megrendelőnek, nem lesz jobb a piac szereplőinek.

Gyakorlatilag eddig ezek a médiaügynökségek a megbízóikat képviselték. Egész egyszerűen az az állítás, hogy nem ezt tették, nonszensz, hiszen a médiaügynökségek piacán is hatalmas a verseny, ha valaki nem volt elégedett a médiaügynökségével, akkor egész egyszerűen mástól vásárolta meg ezt a szolgáltatást.

(9.50)

Ezen a piacon gyakorlatilag úgy avatkozik be a kormány, ami semmilyen módon nem lehet pozitív hatású. Nem véletlen, hogy a Magyarországi Kommunikációs Ügynökségek Szövetsége egy közleményben tiltakozott a változástervezet ellen. Ők azt írják: „Az intézkedés életbe lépése a teljes reklámköltés csökkenését eredményezi, annak minden következményével a tartalom minőségére, valamint a kisebb médiumok esetében a reklámbevételek teljes eltűnéséhez is vezethet. Mind a média-, mind a hirdetői oldalra újabb jelentős költségek és kezelhetetlen adminisztrációs terhek hárulnak, és a piacon működő médiaügynökségek ellehetetlenülhetnek.”

Egész egyszerűen azt gondolom, hogy ez a szabályozás és az indoklása is rendkívül furcsa, figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy jelen pillanatban a médiaügynökségek helyzete nem olyan, mint Franciaországban és Romániában volt, amikor ők ezt szabályozták. Bár megjegyzem, minimum vitatható az, hogy ez a szabályozás mind Franciaországban, mind Romániában helyes lett volna. Egyáltalán nincs olyan monopolisztikus helyzet a médiaügynökségek terén, mint Franciaországban és Romániában volt.

A szabályozást követően a hirdetők költségei mindenképpen nőni fognak, hiszen innentől kezdve a szerződéskötés és a szerződések ellenőrzése is a hirdető dolga lesz, tehát mindenképpen csökkenni fognak a hirdetésre szánt források, miközben a hirdető terhei tovább nőnek, plusz még a 15 százalékos kötelező díjat is ki kell fizetni, de gyakorlatilag nem tudjuk, hogy mire. Ráadásul azt gondolom, hogy ez a 15 százalékos díj, ez a hatósági árképzés mindenképpen teljesen versenyellenes, és nem engedheti meg a feladatok mennyisége és a minőség alapján differen-

ciált ügynökségi árképzést, ahogy a teljesítményalapú díjazást sem. Tehát amikor arról beszélünk, hogy a polgári jognak milyen alapelvét sérti a jelenlegi helyzet Tuzson Bence szerint, akkor valójában arról van szó, hogy egy tökéletesen jogellenes hatósági árképzést akarnak bevezetni, amely a polgári jog valamennyi szellemiségével ütközik.

Az a mennyiségi bónusz, amit kivezet a törvény, vagyis amit jelen pillanatban mint nagy megrendelő, a médiacégek bónuszkedvezményt adnak a megrendelőiknek, gyakorlatilag ebből éltek ezek a cégek. Hát ez is példa nélkül való. Gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy önök a nagy médiacégeknek kedveznek ezzel a szabályozással, hogy csökkentik az ő költségeiket.

Számos kérdés merül fel. Kérdés, hogy egyáltalán mi van a szabályozás mögött. Kérdés, miért gondolják azt, hogy kedvezni kell a nagy médiacégeknek, miközben nem kedveznek ezzel a szabályozással a megrendelőiknek. Kérdés, hogy egyáltalán átgondolták-e a szabályozást. Várjuk ezekre a kérdésekre a választ. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következhetnek, de nincs jelentkező. Nem biztatni akarom önöket, csak tényként közlöm. Így aztán előre bejelentett felszólalókkal folytatjuk a munkát. Szabolcs Attila képviselő úr a következő, Fidesz.

SZABOLCS ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2015. május 20-án nyújtotta be a parlamentnek a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslatot, amely egy 18 jogszabályt módosító törvénycsomag. Tegnap zárult le a 2016. évi költségvetés általános vitája, és a mai nap lesz az adótörvények általános vitája. Adódik a kérdés, miért tárgyalja szinte egy időben ezeket a törvényeket a tisztelt Ház. Azért, mert ez a három törvény szorosan összefügg egymással, ezért ezek együttes tárgyalása elengedhetetlen. Általánosságban elmondható, hogy a mindenkori költségvetés igyekszik a különböző társadalmi szempontokat figyelembe venni, a tárcák szakpolitikai érdekeit érvényre juttatni, és magát a kormányprogramot megvalósítani. A felmerülő költségvetési igények kielégítéséhez azonban pénzügyi fedezetre van szükség, ezért az adótörvények megalkotása különösen fontos, hogy a sok kiadásnak meglegyenek a forrásai.

Tisztelt Képviselőtársak! A kiadásokat könnyebb megbecsülni, azonban a bevételek tervezése már jóval nehezebb, hiszen nagyon sok tényezőtől függ: GDP-növekedés, infláció, árfolyamváltozások, s a többi. Az előttünk fekvő T/4884. számú, a 2016. évi költségvetést megalapozó törvényjavaslat legfontosabb célja a jogharmonizáció annak érdekében, hogy

a költségvetés és az adótörvények összhangja megte-remtődjön, végrehajtása zökkenőmentes legyen.

Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül ismertessem a törvényjavaslat legfontosabb elemeit. Az államháztartás finanszírozásával és az adósság kezelésével kapcsolatos stratégiai jelentőségű adatok két évig nem lesznek nyilvánosak, ugyanis a finanszírozási terv teljes körű megismerhetősége a piacot olyan, üzleti titoknak minősülő információ birtokába juttatja, amely a lehető legalacsonyabb költségen történő finanszírozást veszélyezteti, piacbefolyásolást eredményezhet, és aránytalan érdeksérelemmel járna az állam pénzügyi érdekei tekintetében. 2016. január 1-je helyett 2020. január 1-jén vezeti be az egykulcsos társasági adót.

A javaslat alapján a kiadási előirányzatok előirányzat-módosítás nélkül is túlléphetők lesznek, hiszen nem tervezhetők meg pontosan azon költségvetési kiadások, amelyek mértékét a jegybanki alapkamat előző évi átlaga befolyásolja, mivel az sem a központi költségvetés tervezésekor, sem a központi költségvetésről szóló törvény elfogadásakor nem ismert.

Jelenleg a reklámközvetítő a reklámokat közzétevő, jellemzően médiaszolgáltató reklámbevételeinek az 5-20 százalékát bónuszként kapja az év végén. A kormány ezt a bónuszrendszert el kívánja törölni, mivel az a piactorzító hatása miatt káros. A reklámközvetítők a nagyobb bónuszt nyújtó közvéteveket részesítik előnyben, azaz a potenciális hirdetési felületeket saját érdekeik alapján választják meg, és nem feltétlenül a hirdetői elvárások szerint.

A törvényjavaslat 2015. július 1-jétől átalakítja a stabilitási megtakarítási számlához kapcsolódó adófizetési kötelezettséget is. A befektetés feltörése esetén az adó mértéke egy éven belül 20 százalék, az egy évet elérő befektetésben tartás esetén 10 százalék. A hatályos szabályozás szerint csak a negyedik évet elérő befektetési időtartam esetén csökken a fizetési kötelezettség 16 százalék alá.

Az időtartam-változás lehetővé teszi az említett összegek mielőbbi bekapcsolását a gazdasági vérkeringésbe, ugyanakkor az ilyen számlát a jövőben nyitó magánszemélyek számára elkerülhetetlenné válna a minimum 10 százalékos mértékű adófizetési kötelezettség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, mindezeket figyelembe véve és véleményt alkotva egy olyan törvényjavaslat került a tisztelt Ház asztalára, amely biztosítja a 2016. évi költségvetés szabályszerűségét, törvényszerűségét, törvényességét a költségvetési törvény elfogadásához. Éppen ezért tartom fontosnak, és kérem önöket, hogy azokat a cikkelyeket, amelyeket a törvényjavaslat módosítani szándékozik, vizsgálják meg, és támogassák szavazatukkal.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Gúr Nándor képviselő úr. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Látom, képviselőtársaimat nem nagyon hatotta meg az a három gondolat, amit az elején megfogalmaztam, mármint az, hogy gondolják végig, s legyen álláspontjuk is arra vonatkozóan, hogy miért a költségvetés általános vitájának a lefolytatását követően, a módosító javaslatok beadásának a lezárását követően kezdjük tárgyalni a költségvetést megalapozó törvénytervezetet. Már nem is várok választ önöktől erre. Egyszerűen csak rögzíteni kívánom azt, hogy elfogadhatatlan, hiszen ha a költségvetést megalapozó törvényről beszélünk, akkor az nem azt követően - miközben érdemi vitákat próbálunk a Ház falai között lefolytatni - kell hogy napirendre kerüljék. De hát az önök törvényalkotási menete nyilván mindig abba az irányba hat, hogy ne is beszéljük meg azokat a kérdéseket, amelyek a társadalmat, az emberek sokaságát érintik.

(10.00)

A másik része a dolognak, ami az önkényes szabályozási rendszer kialakítását érinti: ahogy mondtam, kényük-kedvük szerint változtatják mindig, az aktuálshoz hozzáillesztetten, vagy az önök kívánságaihoz hozzáillesztetten a szabályozásokat; nem a társadalom érdekeit szem előtt tartva, nem az emberek érdekeit szem előtt tartva, hanem az önök, mint mondtam, önkényes döntéseit figyelembe véve. És hát a legmegalázóbb Matolcsyval szemben, amit önök csinálnak, az az, hogy a történelmileg, gazdaságtörténelmileg fegyvertényként megjelenített mutatószámot, adósságmutató számot most likvidálják vagy éppen halasztják, nem kívánják bevezetni. Na de nem véletlenszerű ez. Azért, mert nem mernek szembenézni önmagukkal, saját korábban meghozott döntéseikkel, szabályozórendszereikkel, mert az olyan terheket ró, amelyek viselését érintően meg azt a gazdasági háttérrel nem tudják, nem tudták megte-remteni, ami szükségeltetne.

Közben egy költségvetést megalapozó törvény keretei között egy olyan salátatörvényt terjesztenek be a Ház falai közé, amely tekintetében nem a költségvetés megalapozásáról, hanem sok minden egyéb másról, nem lebecsülve a kérdéskörök fontosságát, de épp a múzeumokról, a temetkezéssről és sok minden egyéb másról esik szó. Hát, tipikus salátatörvény, amely kapcsán nyilván az ellenzéki pártoknak bizonyos értelmében nehézségeik vannak. Mert még az is lehet, hogy vannak olyan részegységek, amelyek tekintetében azonosulna néhány módosító javaslat elfogadását követően, de hát az, ami a költségvetést

megalapozó törvénytervezetben van, elfogadhatatlan, és ilyen értelemben nehéz a viszonyulást megtenni.

Nézzék, az az amnesztia, adóamnesztia, ami, nyugodtan mondhatjuk, Magyarországot az elkövetkezendő időszakra akár pénzmosodává is képes tenni, megint csak egy elég furcsa dolog. Az, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nem vitathatja, nem-hogy nem vitathatja, nem kutathatja, meg sem nézheti az elkövetkezendő időszakban bizonyos források eredetét, szerintem nem normális dolog. Nem normális! És arra hivatkozni, hogy ezek a források azért szükségeltetnek, hogy a gazdaság élénkítésébe bevonják őket?! Azt gondolom, preventív módon azt kellett volna megtenni, hogy ne offshore-cégek sokaságán keresztül kivigyék az elmúlt öt esztendőben a forrásokat máshová, és ennek eredményeként, mondjuk, ilyen típusú lépéseken gondolkodjon a kormányzat. Egyébként a gazdaságban megtermelt forintok hasznának kivétele meg ennél nagyobb adóteherrel párosul, mint önök is tudják. Szóval, hol van a konzekvencia az önök fejében akkor, amikor ilyen törvényjavaslatot terjesztenek elő?

De a lényegre térve, igazából, amiről Burány képviselőtársam is szolt, egy részét exponálva, a többi részét én kiegészíteném: az önök ígéretei. Az, ami megfogalmazódott, ő az adósság kérdéskörét exponálta. Hogy az adósság kérdésében korrektek legyünk, nem adósságcsökkentés zajlott az elmúlt öt esztendőben, hanem mintegy 5000 milliárd forintnyi adósságnövekedés. Miközben 3000 milliárd forintot meg a magán-nyugdíjpénztári megtakarítások kapcsán önök elzsebeltek, elkoboztak, elloptak, mindegy, hogy fogalmazunk, az emberektől, mert ez „lopásnak” számít, amikor olyan feltételrendszereket mondanak a döntés meghozatala előtt az emberek számára, amelyek csak megfélemlítéseknek tekinthetők. Belekényszerítik őket abba, hogy ne legyen más döntési alternatívájuk.

Egy szó mint száz, ez a 3000 milliárd forint meg az 5000 milliárd forint adósságnövekedés nem azt mutatja, amiről önök beszéltek öt évvel ezelőtt, a választásokat megelőzően, hogy csökkenni fog az államadósság, de nem megyek ennek részleteibe. Arról sem szol, ami egyébként más ígérek kapcsán az adók csökkentése, radikális adócsökkentés... - emlékeznek Orbán szavaira, ugye, radikális adócsökkentés, 40-50 új adónem bevezetését tették meg. Meg emlékeznek az egymillió új, gazdaságban történő munkahely megteremtésére. Meg azt is tudják, hogy mit csináltak öt év leforgása alatt - semmit. Semmit! A gazdaságban új munkahelyek nem teremtődtek, hibahatáron belüli elmozdulások vannak ide vagy oda. A közfoglalkoztatásban van, meg a gazdasági menekültek statisztikába való beszámítása alapján van foglalkoztatási „növekedés”. Valós, új adóforintokat termelő, a gazdaságban született munkahelyek százezrei... - sőt, most már a hatodik százezer-

nek kellene születnie, mert a hatodik esztendejüket ülik, ebből meg semmi nincs.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

No, hát az önök ígéretei körülbelül ennyit érnek. De az adó vonatkozásában is: öt év után kezd el Orbán papolni arról 2.0 keretei között, hogy most akkor majd az emberek? Öt év leforgása után? Nem erre vállalkoztak, uraim. Nem! Önök azt vállalták, hogy az előző ciklusban már 400 ezer új adófizető, gazdaságban született munkahelyet teremtenek. Arra vállalkoztak, hogy abban a négy esztendőben is bérnövekedések lesznek; nm átlagbér-növekedés, nem reálbér-növekedés. Nem! Annak a több millió embernek a bérenek a növekedése, akik a létminimum összegét sem tudják megkeresni.

Ugye, ismerik, tudják, hogy ma 2,2 milliónál több azok száma, akik dolgoznak, de a létminimum összegét el nem érő keresethez jutnak hozzá? Szóval, az önök adóssága olyan szintű, amellyel elszámolni sem lehet, nemhogy változtatni. A változtatás szándéka sem volt meg önökben e tekintetben. És hát a bérfeljesztések vonatkozásában nem lehet mást mondani, csakis azt, hogy önök azért, hogy az emberek messze-messze döntő többsége egy picivel is jobban élje az életét, semmit nem tettek pozitív értelemben. Negatív értelemben annál többet, hozzá kell tenni nyugodt lelkiállással. Most azzal állnak ki, hogy 1 százalékos szja-csökkentést tesznek. Na de uraim, gondolják végig azt, hogy ennek a hasznosultságát ki fogja élvezni!? Önök biztos, meg az önök klientúrája minden bizonnal igen. De azok az emberek, akik a minimálbéren keresnek, azon a minimálbéren, ami kevesebbet ér, mint öt évvel ezelőtt, azok az emberek, akik közfoglalkoztatottként egyharmaddal kevesebbet érő pénzzel a zsebükben, a kezükben térnek haza a fizetésüket követően, azok az emberek, akik a közszférában öt éve, most már hatodik esztendeje változatlanul 38 650 forintos illetményalappal kell hogy szembenézzenek...

Nem volt ciklus a rendszerváltozás pillanatától kezdve, amelyben ne nőtt volna a köztisztviselői illetmény, a közszférában dolgozók illetményalapja. Még az első Orbán-kormány idején sem, most, a második meg a harmadik Orbán-kormány időszakában egyetlen árva fillérrel nem változott, miközben Orbán arról papolt (*Dr. Aradszki András: Miniszterelnök úr.*), Orbán arról papolt, és orrba-szájba azt plakátoltatta magáról és a Fideszről, hogy radikálisan nőtt, radikálisan nőtt a minimálbér. Radikálisan nőtt a terhe a munkaadóknak meg a munkavállalóknak! Tudja, azzal kell Orbánnak (*Witzmann Mihály: Miniszterelnök úr.*) meg önöknek mindegyiküknek szembenézni, hogy pont a legalacsonyabb jövedelmi szintű emberek esetében önök elvettek és nem adtak.

Azzal, hogy 5 millió ember kárára cselekedtek, azzal, hogy a dolgozó emberek tekintetében közel most már lassan 2,5 millió ember a létminimum alatt keresi a jövedelmét, ezekkel kell szembenézni. Ezekkel kell szembenézni és nem összevissza hazudozni, nem költségvetési törvénytervezetek kapcsán szavakban ígéretet tenni, cselekedetekben meg valami egészen mást csinálni - valami egészen mást csinálni! Merthogy a tények, a tények sajnos mind azt támasztják alá, hogy miközben önök arról beszélnek, hogy azért kell cselekedni, hogy jobb legyen az embereknek, aközben meg az következik be, hogy az emberek messze, messze-messze döntő többsége nem haszonélvezője, hanem kárvallottja ezeknek a folyamatoknak.

Úgyhogy talán a költségvetést megalapozó törvénytervezet tekintetében is ez irányba kellene elmozdulni. Köszönöm, tisztelt... *(Hangosítás nélkül. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Köszöntöm képviselőtársimat. Képviselő Úr! Én képviselő úrnak szólítom önt.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kétperces felszólalásomban Burány Sándor, illetve Gúr Nándor szavaira kívánok reagálni. Burány Sándor volt az, aki szóvá tette nekünk, mintha valamilyen rossz sorrendben fogadnánk el törvényeket ezzel kapcsolatban. Képviselőtársam, Aradszki úr teljesen világosan megmagyarázta, hogy ez miért logikus és miért koherens.

(10.10)

Tisztelt Szocialista Képviselőtársaim! Lehet, önök úgy gondolják, vagy vannak, akik azt mondják, hogy nagyon értenek a tervezéshez vagy annak idején nagyon értettek a tervezéshez - habár ebből is komoly vita van, mert lehet, hogy rossz terveket készítették -, de a kivitelezést teljesen félrevitték, az kétségtelen, és ez a legfontosabb valójában, mert az emberek ezt érzékelik.

Egyébként pedig a szavaikból azt veszem ki, hogy önök nem támogatják sem a költségvetést, sem az azt megalapozó törvényeket. Akkor önök nem támogatják az adócsökkentést, nem támogatják a munkahelyteremtést, nem támogatják a családi adókedvezmények továbbvitelét, nem támogatják az átlátható díjrendszer kialakítását *(Novák Előd: Ez hányadik paragrafus?)* és több kisadó megszüntetését. *(Dr. Józsa István: Ez az, hogy csak kis adó!)*

Tisztelt ellenzéki Képviselőtársaim! Azt veszem észre, hogy önök előszeretettel szapulják Matolcsy

György miniszter urat, jegybankelnök urat. *(Dr. Józsa István: Most melyik?)* Azért nagy tisztelettel figyelmükbe ajánlanám azt, hogy a makrogazdasági mutatók 15 éve nem voltak ilyen jók, mint most a mai Magyarországon. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra következik Aradszki András képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Gúr Nándor képviselő úr mondandója, elmondott beszéde nem volt vérlázító, csak eszembe juttatott egy mondatot, amit Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úr mondott annak idején: hazudtunk reggel, délben és este. *(Közbeszólás a Fidesz sorából: Éjjel is!)* Éjjel és este. Most az következett be itt a Házban *(Dr. Józsa István: Reggel, este és éjjel!)* Gúr Nándor képviselő úr hozzászólásában, hogy azt az időintervallumot, amit Gyurcsány Ferenc miniszterelnök úr és képviselő úr nem használt ki, azaz a délelőttöt, Gúr Nándor képviselő úr igen intenzíven, teljes mellszélességgel kihasználta. *(Dr. Józsa István: Hahaha! - Gúr Nándor: Nyilván.)* Köszönjük szépen, Gúr Nándor képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Önöknek nem velem kell vitatkozniuk, nem. Önöknek önmagukkal kell szembenézni meg az emberek által megfogalmazott, az emberek érzetén alapuló véleményekkel, azzal kell vitatkozniuk. Tudják, ez az önök legnagyobb hibája és legnagyobb baja: képtelenek felfogni talán azt, hogy mit csináltak az elmúlt öt esztendőben; vagy képtelenek, vagy nem akarják, behunyják a szemüket, eltakarják a szemüket.

Uraim! Az emberek messze döntő többsége megszenvedte az önök elmúlt öt esztendejét, igen, Orbán vezérletével. Megszenvedte az önök elmúlt öt esztendejét, nem haszonélvezőivé váltak a történetnek, nem haszonélvezőivé, mint ahogy ígérték, hanem kárvallottjaivá. Önöknek nem velem kell vitatkozni, vitatkozzanak a társadalom azon messze döntő többségével, amelyik kárvallottja ennek az elmúlt öt esztendőnek! Vitatkozzanak velük, ha van hozzá bátorságuk, de úgy látom, nincs, mert csak levelezgetni mernek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, folytatjuk az írásban bejelen-

tett felszólalásokkal. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént hallottakra röviden reagálva annyit szeretnék mondani, hogy érdekes volt, ahogy Gúr Nándor felkellesítette saját magát. Ezt a ködszurkálást, amit itt előadott és még nyilván kétpercesekben meg fog tenni a továbbiakban is, nyilván mi érdeklődéssel hallgatjuk, de vitája szerintem önnek van, lehet, hogy saját magával is. Sok sikert kívánunk!

Azért is gondoltam, hogy utalok erre, mert az LMP vezérszónoka a valóságról, a valóságérzékelésről is tett említést. Arról szeretnék beszámolni, hogy egy csodálatos napfényes szombat reggelen indulhattam ide a parlament ülésére, és a kerületünkben, a XVIII. kerületben, Pestszentlőrincen rengeteg ember ment szokásos módon a Havanna-hetivására, a Bókay-kertben, Pestszentlőrincen lázasan készülődnek a holnapi gyereknapra, merthogy ezen a hétfőn és különösen a holnapi napon rájuk irányul a figyelem, és ez rendjén is van így, hiszen ők a jövőnk zálogai. Tehát a valóság ez volt, beérkezvén a parlamentbe pedig hallhattuk Gúr Nándor nemzethalál-vízióját. További sok sikert kívánunk! Tekintsen ki az ablakon, képviselő úr, süt a nap, hátha egy kicsit helyreáll a kedélyállapota.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a jelen törvényjavaslatral összefüggésben néhány, a kultúra tárgykörébe tartozó passzusról tegyek itt említést! A 47. § az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény 24. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezést emeli, idézem: „A központi költségvetésről szóló törvény meghatározza a nyilvántartott színházak, balett- vagy táncegyüttesek, zenekarok és énekarok elosztható támogatásának keretösszegeit.” A 48. § pedig így szól: „Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény 24. § (2) bekezdés a) és b) pontjában a 'nyilvántartott' szövegrész helyébe a 'minősített' szöveg lép.” A módosítások a 2016. évi előrehozott költségvetési törvény tárgyalása miatt szükségesek, mivel adatok hiányában nem lehet a költségvetési törvényben megjeleníteni az egyes támogatási összegeket, csak a keretösszegeket meghatározni.

2015-ig a költségvetési törvény a minősített, önkormányzati fenntartású, támogatású szervezetek esetében szervezetre, fenntartó önkormányzatra lebontva tartalmazta a szervezeteket megillető előadó-művészeti támogatásokat. A támogatások meghatározása az évadbeszámolóknak ismertetett adatokon, tevékenységen alapul, az előadó-művészeti törvényben rögzített eljárásrend szerint, évadbeszámolók alapján történik az előadó-művészeti bizott-

ságok javaslattétele, a Nemzeti Előadó-művészeti Érdekegyeztető Tanács véleményezése és a miniszter döntése.

Az évad augusztus 1-jétől július 31-ig tart, az évadbeszámolók első benyújtási határideje minden év június 10., amelyek az utolsó két hónap vonatkozásában tervadatokat tartalmaznak. A végső adat-szolgáltatás augusztus 31. 2015-ig a költségvetési törvény tárgyalása ősszel zajlott, így ez az eljárásrend, ha feszítetten is, de tartható volt. Mivel az előrehozott költségvetés miatt nincs mód az adatok vizsgálatára, mert még nem állnak rendelkezésre, a 2016. évi költségvetési évtől kezdődően a költségvetési törvény a keretösszeget rögzíti, az egyes szervezetek közti felosztásról az ismertetett eljárásrend szerint a miniszter határoz, döntését január 5-ig köteles közzétenni. Itt emlékeztetnék arra, hogy Hegedűs Lorántné, a Jobbik részéről ezt is említette felszólalásában. Úgy gondolom, ez az indoklás válasz lehet az ő kérdésére, aggályára.

A közgyűjteményi területtel összefüggésben: a megyei hatáskörű városi múzeumokat és a megyei könyvtárakat érintő paragrafusokkal, a 32-42. §-okkal kapcsolatban a következő indokolást tudom elmondani. Az elmúlt két évben, 2013-ban és 2014-ben miniszteri rendelet szabályozta az önkormányzatok számára biztosított múzeumi és könyvtári támogatások igénybevitelének és felhasználásának szabályait, amelynek felhatalmazó rendelkezése a mindenkori költségvetési törvényben szerepelt. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény költségvetési támogatásokra vonatkozó szabályai 2015. január 1-jével jelentősen módosultak, a kialakult jogszabályi környezetben miniszteri szintű végrehajtási rendelet megalkotására nem volt lehetőség.

A megyei hatáskörű városi múzeumok és a megyei könyvtárak támogatásának felhasználására vonatkozó speciális szakmai szabályok így a költségvetési törvény 2. és 3. mellékletében kaptak helyet. Ezek között a kötelező helyszíni bejárás, a módszertani műhelyek megszervezése, a kötelező továbbképzés biztosítása, illetve az információs szakmai műhelynap megszervezése szerepelt.

(10.20)

A költségvetési törvény szabályozási tárgykörétől idegen szakmai szabályokat a 2016. évi költségvetési törvényben nem lehet megjeleníteni, ezért a megyei hatáskörű városi múzeumok esetében a módszertani műhelygyakorlatokra és a helyszíni bejárásokra, a megyei könyvtárak esetében az információs szakmai műhelynap megszervezésére, valamint mindkét intézménytípus esetében a továbbképzési kötelezettségekre vonatkozó szabályozás a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a

közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvényben kap helyet, az adott intézménytípus állami feladatainak felsorolása között.

Egyúttal jelzem, hogy a törvényjavaslathoz módosító javaslat benyújtására lesz szükség. A törvény több helyen is utal a megyei hatókörű városi múzeumok és a megyei könyvtárak támogatására, a 91/A. § (2) bekezdésében kifejezetten nevesítve, hogy a költségvetési törvény intézményekre lebontva határozza meg a támogatás összegét. Tekintettel arra, hogy a művészeti területhez hasonlóan a támogatás alapjául szolgáló adatok még nem állnak rendelkezésünkre, a 2016. évi költségvetési törvényben nem kerül nevesítésre az egyes önkormányzatok számára megítélt támogatás összege, arról a kultúráért felelős miniszter 2016. január 5-ig fog dönteni az egykori tagintézmények idei támogatásával azonos módon.

A költségvetési törvény csak az előirányzat összegét tartalmazza. A döntést az átláthatóság érdekében a www.kormany.hu weboldalon nyilvánosságra kell majd hozni, illetve a helyi önkormányzatokért felelős miniszter az általa üzemeltetett elektronikus rendszeren keresztül a települési önkormányzatok számára szintén elérhetővé teszi a döntési adatokat. Erre figyelemmel szükségessé válik a megalapozó törvényben a 91/A. § (2) bekezdésének hatályon kívül helyezéséről vagy módosításáról is rendelkezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal zárnám a felszólalásomat, hogy tartalmas szombati parlamenti ülést kívánok mindenkinek és a hétvégére jó pihenést. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Erős késztetést kaptunk a kormányoldal néhány jelen lévő tagja részéről, hogy komoly szakmai érvek alapján közelítsük meg a vitát. Én ezt szeretném tenni, ezt fogom tenni, de megnyugtatom önöket, hogy ez sem fest jobb képet az önök teljesítményéről, mint amit talán kicsit indulatosan, legalábbis nagy szenvedéllyel Gúr Nándor képviselőtársam előadott.

Ugyanis önök jól megvereggették egymás vállát. A miniszterelnök úr tegnapi beszéde alatt, láttam, az előbb felszólalt képviselő úr az első sorokban szívta magába azt a pozitív kisugárzást, ami önökre nézve nagyon szükséges, mert amúgy a hangulat az objektív okok alapján joggal lohadna. A kiváló makrogazdasági adatok, amelyekre Nyitrai képviselő úr úgy utalt, hogy az elmúlt 15 évben ilyen még nem volt, azt tessék lehetővé, hogy négy éve Magyarország besorolása sajnos a bővli kategóriában van, az objektív szakmai szervezetek által kiértékelte makroadatokat ezt mutatják. Nagy eredmény, én is örülök neki, hogy

a korábbi stabilan bővlirol most már pozitív kilátásokat fogalmazott meg a múlt hét végén a Fitch Ratings is. Tehát inkább a helyén kellene ezt kezelni az önök részéről, mielőtt ilyen féltéglás mellveregetést tanúsítanak a magyar parlamentben.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat, salátatörvény kapcsán szintén önmagukat megdicsérve, Aradszki László dr., államtitkár úr *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Az az énekes! - András!)* nem vitte túlzásba a szerénységet, dicsérte saját magukat, hogy milyen rövid a korábbi sajtótörvény... Csongrádián mondtam, hogy sajátja; igen, ez az önök sajátja. Ez a törvényjavaslat, a költségvetés megalapozása máskor sokkal részletesebb szokott lenni. Igen, lehetne sokkal alaposabb is. Ez nem más, mint a lényegében ide nem tartozó dolgok korrigálása, kénytelen korrigálása.

Ugyanis jelen állás szerint törvénytelen az önök költségvetési előterjesztése, az önök által alkotott adósságképlet törvénybe, 2015. január 1-jétől hatályos törvénybe ütközik. Az sem zavarja önöket, hogy erre mind az Állami Számvevőszék, mind a Költségvetési Tanács felhívta a figyelmet. Hozzá kell tennem, hogy mondjuk, Matolcsy György nem írta alá ezt a véleményt, lévén az ő képletéről szó, amiről akkor is lehetett tudni, hogy képtelenség betartani. De most sem azt az utat választják, hogy korrigálják és egy reális pályát jelölnek ki az adósságra vonatkozóan, hanem neveltséges egytized százalékra csökkentik az államadósság csökkentésének kritériumát; mondjuk, hogy a hetven-akárhány, közel 80 százalékról egy év alatt egytized százalékkal csökkenteni kell. Ez ellentmond az önök korábbi ígéreteinek, ellentmond azoknak az öndicséreteknek, amelyekkel önmagukat illetik. Ez egy vallomás értékű önleleplezés, hogy önök nem látnak több lehetőséget az államadósság csökkentésére egytized százaléknál.

A másik, hogy az államadósság központi alrendszerének finanszírozásával és adósságának kezelésével kapcsolatos adatok két évig nem nyilvánosak. Titkolják azokat az adatokat is, amelyek a költségvetési tervezés során keletkeznek, de nem a költségvetésről szóló törvény részei. Ezen adatok megismerését az államháztartásért felelős miniszter ezen időtartamon belül csak akkor engedélyezi, ha az adat megismerése Magyarország pénzügyi érdekeit nem veszélyezteti. Ezt pedig önök döntenek el.

Hadd mondjam, kedves kormányoldali képviselőtársaim, hogy ez az öngól tipikus esete. Ugyanis önökkel szemben a világgazdaság bizalmatlan. Ezt fejezi ki a bővli kategória. Méltán mondják, hogy nem kiszámítható ez a gazdaságpolitikai tevékenység, amelyet önök folytatnak. Ezek után a transzpareniciát erősítendő lépések helyett önök még egy bizalmatlanságra okot adó törvényt hoznak ide, hogy még amivel alá lehetne támasztani az önök sikerpropagandáját, azt is titkosítsák. Ezek szerint nem megalapozott az önök sikerpropagandája? Van titkolni-

valójuk e tekintetben? Ezt mi kontraproduktívnak tartjuk, tehát óvnánk önöket tőle.

A stabilitási megtakarítási számla, rövid nevén „tíz százalék egy év helyett”, már amit le kell tölteni a hűvösön, egy teljesen különös megközelítés. Ugyanis ez lényegében az adóparadicsom nem túl elismerő szintjére degradálja Magyarországot. Valamiért úgy néz ki, hogy sietnek, hogy a hazahozott pénz egy év után már kimosottan, 10 százalékkal kimosva itt álljon az önök rendelkezésére - vagy akinek a rendelkezésére, ezt természetesen nem akarom most nevesíteni. Mindenesetre eléggé árulkodó, hogy a korábbi öt év államkötvényben tartási kötelezettséget hirtelen egy évre redukálták.

Szintén komolytalanná teszi az önök korábbi adócsökkentésre vonatkozó ígéreteit, hogy az egykulcsos társasági adó bevezetésének törvényi kötelezettségét kirakják 2020. január 10-ig, amikor valószínűleg önöknek már semmi köze nem lesz ehhez, a távoli jövőbe. *(Révész Máriusz: Ti már nem is lesztek!)* Persze tehetik azt vele, ha véletlenül mégis lesz hozzá közük, mint a Matolcsy-képlettel, hogy majd még meghosszabbítják a határidejét. Csak óvni szeretném önöket. Ha önök szeretnének komoly megítélést a világgazdaság szereplői részéről, akkor vegyék már komolyan magukat, ne hozzanak olyan törvényeket, amelyeket utána kilószám halasztanak el és teszük nevetségessé.

Érdekes, amit az államháztartási törvény módosítására írnak, hogy a költségvetési szerv állományi létszámához a jövőben nem kell hozzászámítani a közfoglalkoztatottakat. Ez szinte kínálja magát, felhívás keringőre, érdekeltséget teremt az iránt, hogy a feladatot közfoglalkoztatottal lássák el. Ugyanis javítani tudja az a költségvetési szervi vezető a saját foglalkoztatási megítélését, hogy ő az állományi létszámát nem növeli, esetleg még csökkenti is, közben lehet, hogy a feladatkörébe tartozó munkát közfoglalkoztatottal fogja ellátni.

(10.30)

Mi pont az ellenkezőjére szeretnénk törvényt látni, hogy a közfoglalkoztatottakat, illetve a jelenlegi közalkalmazottakat ne lehessen kismizni azzal, hogy elbocsátják, és utána közfoglalkoztatottként visszafoglalkoztatják jóval alacsonyabb pénzért, mert ez a kizsákmányolásnak egy fokozott eszköze. Mi pont ennek a kiküszöbölésére szeretnénk törvényt látni.

Környezetvédelmi szempontból egyértelműen hátrányos, hogy a bányászatról szóló törvényben távolabbra rakják a határidejét a tájrendezési kötelezettséggel kapcsolatos feladatoknak, kitolják 2017-re, úgy, hogy befejezni csak 2029 végéig kell. Tehát látszik, hogy önök a tájrendezésre, a bányászati tevékenységből adódó tájsebek megszüntetésére egyáltalán nem figyelnek, azt a távoli jövőbe kihelyezik.

Mindezek alapján szeretném én is egy kicsit dramatizálni ezt a Matolcsy-féle képlet kérdését, amit most önök nem mernek eltörölni, csak későbbre halasztják, és most egy nevetséges 0,1 százalékot raknak be helyette. A képletet betérjesztésekor Matolcsy György így jellemezte: ez egy modern képlet - annyira modern, hogy még nem is időszerű önök szerint, majd később lesz időszerű -, tehát annyira modern képlet, amely segít nekünk elleplezni - mármint a kormányoldalnak - a valós folyamatokat. Az Európai Unió legmodernebb szabálya - ez az adósságszabály, amit akkor elfogadtak -, gazdaságtörténetileg is komoly fegyvertény; annyira, hogy fegyvert lábhoz, ezt a fegyvert önök a távoli jövőre halasztják el. Azt a problémát azért jó lett volna kezelni, hogy ezt a fegyvert esetleg még a költségvetés benyújtását megelőzően teszik lábhoz vagy teszik helyre, ugyanis jelen állás szerint törvénybe ütköző az önök költségvetési előterjesztése. Azért egy alkotmányos köztársaságban, még monarchiában sem illenék, de egy köztársaságban végképp nem illene a parlament elé olyan költségvetési törvényt hozni, nagy jelentőségű törvényt hozni, amelyik érvényes törvénybe ütközik.

Mindezek alapján, tisztelt képviselőtársaim, én arra kérem önöket, hogy az átláthatóságot ne csökkentsék, hanem növeljék, vegyék komolyan, hogy a befektetési környezet javításának alapja a bizalom megteremtése, a befektetői bizalom megteremtése, és ehhez nem a titkosítás segít, hanem pont fordítva, az átláthatóság növelése. Ne akarjanak a szakemberek szemébe hazudni, mert ők a keresztadatokból ezeket ki fogják deríteni.

Úgyhogy ez a salátatörvény az általam említett mindegyik elemében a közbizalom ellen hat, az önök álságos politikáját leleplezi, mindezek eredőjeként az ország érdekét, a nemzetgazdaság érdekét nem szolgálja. Tehát kérem, hogy vegyék önmagukat komolyan, ha úgy tetszik, vezérük, miniszterelnök úr tegnap szavait vegyék komolyan: tanuljanak a hibáikból, és ne ilyen salátatörvényt fogadjanak el. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, az írásban előre bejelentett felszólalások végére értünk.

Normál időkeretben kért szót Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok ellenzéki felszólalást hallhattunk, szerencsére, és ezért gondolom, remélem és bízom benne, hogy ez egy konstruktív vita lesz itt a mai napon, de ha megengedik, néhány ellenzéki véleményre azért szeretnék néhány gondolatban reagálni.

Mindjárt hátulról kezdeném, és a Józsa István képviselőtársam által elmondottakra szeretnék reagálni első körben, mivel Orbán Viktor miniszterelnök úr tegnapi beszédét, örömmel tapasztalom, hogy a szocialisták is nagy figyelemmel kísérték. *(Dr. Józsa István: Hát ő a miniszterelnök!)* Bizonyára sok hasznos információra tettek szert ebből a beszédből ezáltal, és minden bizonnyal nagyon sokat tanulhattak belőle. *(Dr. Józsa István: Ja, a hibákat!)* Itt volt az ideje, úgy gondolom.

A bővli kategóriával kapcsolatban nyilván a hitelminősítőkre célzott Józsa képviselő úr. A probléma az, hogy a stabil plusz a jellemző kategóriabesorolás jelen pillanatban a hitelminősítőknél, és egyébként további felminősítések várhatók még ebben az évben. De érdemes lenne egyébként felidézni, hogy milyen volt ez a besorolás 2008 és 2010 között, hogy akkor milyen besorolási értéken szerepeltünk, és tudják, arra gondolok, amikor önök a sikeres kormányzásuk után államcsőd közeli állapotba vitték ezt az országot. *(Dr. Józsa István: Ez sem igaz.)* Erre gondolok konkrétan, hogy miért kerültünk oda, hogy egyáltalán most kapaszkodnunk kell folyamatosan a hitelminősítőknél, miért jutottunk el abba az állapotba, hogy azért kell küzdenünk most már immáron ötödik esztendeje mindannyiunknak, és jó lenne, ha ebben önök is partnerek lennének, legalább egy kis lelkiismeret-furdalás kibontakozása végett is, mert ezt az állapotot nem mi idéztük elő, hanem önök, tisztelt képviselő úr. *(Dr. Józsa István: A gazdasági világválság!)*

Szeretnék a Költségvetési bizottság elnökének, Burány Sándor képviselő úrnak a szavaira is reagálni. Meglepődve hallottam, hogy - fölírtam pontosan, nehogy eltévedjem - a Fidesznek nincsen évek óta konzisztens és megalapozott gazdaságpolitikája. Ezt mondta a bizottsági elnök úr, Gúr Nándor képviselőtársunk. *(Gúr Nándor: Burány Sándor, de ne törődj vele!)* Hát, ha ez a kijelentés valóban igaz, akkor azt gondolom, hogy a Fidesz-KDNP-kormányának lottóznia kellene, mindenféleképpen lottót kellene vásárolnia, mert ezek szerint pusztán az óriási szerencsének köszönhető és tudható be a gazdasági növekedés, ami 3 százalék fölött van, a foglalkoztatás bővülése, amiben Gúr Nándor képviselőtársam rendszeresen nem ért velünk egyet, de azért mégiscsak a számok tükrében azt láthatjuk, hogy 3,7 millióról 4,1 millió fölé ment a foglalkoztatottak száma, 23 éve nem dolgoztak ennyien Magyarországon. *(Gúr Nándor: A közfoglalkoztatottak miatt!)* És nagyon gyorsan megjegyezném, hogy nem a közfoglalkoztatottak miatt emelkedett, nem, képviselő úr, hanem elsősorban a gazdasági szférában, a versenyszférában emelkedett a foglalkoztatottak száma. *(Gúr Nándor: Nézd meg a KSH-jelentést!)*

Aztán, ha ennyire rossz ez a gazdaságpolitika, akkor nem tudom, a rezsicsökkentés, a közszféra béremelései, államháztartási hiány 3 százalékos szint

alatt tartása, ami önöknek egyébként nem sikerült sajnos egyetlenegy esztendőben sem, biztos emlékeznek arra, hogy a túlzottdeficit-eljárást ezért indította ellenünk Brüsszel, amelyet egyébként a Fidesz-KDNP-kormány ideje alatt szüntettek meg. *(Gúr Nándor: Milyen áron?)* Talán ez is a szerencsének tudható csak be.

Aztán a személyi jövedelemadó csökkentése: ugye, 32 százalékos legmagasabb adókulcsról most már 15 százalékról beszélünk; kevesebb, mint a felére csökken. *(Dr. Józsa István: Ez a következő napirend!)* Családtámogatások tekintetében, azt gondolom, érdemes visszaneznie, szintén az önök kormányzása idejére, ugyanis mi voltunk azok, akik az önök által elvett és megszüntetett családtámogatási formákat ismét visszahoztuk a két évről három évre emelkedő gyessel vagy éppen a családi adókedvezmény ismételt bevezetésével, vagy az olyan újításokkal, mint a gyed extra, vagy éppen a babakötvény újbóli bevezetésével egyaránt. És ha már gazdasági kudarcokról beszél a Szocialista Párt, akkor azért azt is érdemes lenne összehasonlítani, hogy mennyi volt az infláció az önök idejében, és mennyi most. Hát most alig mérhető *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)*, égesz pontosan...

ELNÖK: Bocsásson meg, képviselő úr! Képviselőtársaim, rendelkezésre áll a felszólalási lehetőség, kérem, tegyék meg majd, amikor sorra kerülnek. Köszönöm. Folytassa, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Igen, köszönöm szépen, elnök úr, a segítséget. Már megszokhattuk, hogy a szocialisták kevesen vannak, de nagyon hangosak. Ezzel kell együtt élnünk itt a parlamentben, bár én még csak egy éve vagyok országgyűlési képviselő, de hozzászóltam, úgyhogy nem zavar, de köszönöm a segítséget.

És ha már annyira rossz a gazdaságpolitika, akkor azért az államadósság csökkentéséről is érdemes szót ejteni.

(10.40)

Beletörött a bicskája az államadósság elleni küzdelembe a Fidesz-KDNP-kormány - volt egy ilyen mondat is Burány Sándor képviselő úr részéről. Hát, ezzel két probléma van, az egyik az, hogy nem igaz, ugyanis 2002-ben 8000 milliárd körüli, 52-53 százalék körüli volt a GDP-arányos államadósság Magyarországon, 2002-ben, amikor önök átvették a kormányzást, aztán az önök rendkívül sikeres kormányzásának következtében 2010-re, nyolc év szocialista kormányzás után ez körülbelül 200 százalékkal emelkedett meg. A 8000 milliárdra több mint 22 000 milliárdra nőtt nominális értéken számolva. Ez a GDP arányában 83-84 százalékot jelent egyébként.

Ezek után az államadósság növekedéséről beszélni bárkinek lehet ebben a parlamentben, csak nem pont a szocialistáknak, úgy gondolom.

És hogy most hol tartunk öt éves Fidesz-KNDP-kormányzás után? Valóban, abban önöknek igazuk van, hogy nominális értéken - és akkor tegyük tisztába ezt a kérdést! -, számszakilag valóban növekedett az államadósság (Gúr Nándor közbeszól.), a magyar államadósság nominálisan most olyan 24 ezer milliárd forint fölött van. Egyébként jelzem azt, hogy ez öt év alatt (Gúr Nándor közbeszól.) mintegy körülbelül 10 százalékos növekedést jelent, önök nyolc év alatt produkáltak 200 százalékosat. A helyzet az, tisztelt képviselőtársaim, hogy nominálisan az államadósság egészen addig növekedni fog, amíg nem tudunk olyan költségvetést produkálni, ami nem lesz mínuszos (Gúr Nándor közbeszól.), amíg nem lesz legalább nullás egyenlegünk - ez egyébként önöknek sem sikerült. (Gúr Nándor közbeszól.) Én azt gondolom, óriási eredmény az, hogy a körülbelül 17 ezer milliárdos költségvetésnél a hiány jelen pillanatban a mostani költségvetésben, a 2015-ösben is már ezer milliárd forint alá tudott kúszni, ez egy óriási nagy eredmény. De mivel a gazdasági növekedést sikerült beindítani, ami egyébként önöknek nem sikerült - és itt jelezném azt is, hogy 2008 és 2010 között, ha jól tudom, ez az érték önöknél mínusz 7 százalék volt, tudják, a Gyurcsány- és Bajnai-kormányok idejéről beszélek -, a mínusz 7 százalékkal szemben most, ebben az évben a legutóbbi számadatok szerint plusz 3,4 százalékos gazdasági növekedésről beszélünk. És amíg gazdasági növekedés van, hiába a költségvetés vagy az államháztartás éves deficitje, ennek ellenére a GDP százalékanak arányában az államadósság csökken. (Gúr Nándor: Nézd meg jövőre!) Jó lenne, hogyha ezt a szocialisták is figyelembe vennék, nem annyira bonyolult matematika, úgy gondolom. (Gúr Nándor közbeszól.)

A másik kérdés az államadóssággal kapcsolatban, hogy valóban érdemes feltenni azt a kérdést is, hogy kik voltak azok, akiknek az idején 52 százalékról közel 84 százalékra emelkedett a GDP-arányos államadósság. (Gúr Nándor: Elmondom, miért!) Ugye, nem akarják azt mondani, hogy ez a Fidesz volt? Remélem, ebben azért egyetértünk.

A másik, amit felírtam itt, szintén Burány Sándor mondta, hogy szórakoztató volt hallani a Fidesz vezérszónokának a felszólalását. Hát, ezt mi nem tudjuk elmondani az MSZP vezérszónokára sajnos, egyáltalán nem volt szórakoztató az ő felszólalása; inkább elszomorító volt azt hallani, hogy a szocialisták, ahelyett, hogy egy kicsit is elismernék az utóbbi évek gazdasági eredményeit, inkább folyamatos kritikái hozzászólásaikkal megkérdőjelezi mindezt. És hogyha valóban ennyire sikertelen a Fidesz-KNDP-kormány által produkált és végrehajtott gazdaságpolitika, akkor azt nem tudom, hogy a minket egyébként hosszú éveken keresztül előszeretettel bíráló

nemzetközi hitelminősítők vagy éppen az IMF vagy éppen az Európai Unió miért nyilatkoznak egyre többször, egyre gyakrabban elismerően Magyarországot utóbbi években nyújtott gazdasági teljesítményéről.

Abban viszont egyetértek önökkel - tehát hogy konstruktív legyen a vita -, hogy az eredmények ellenére valóban még mindig nem tartunk ott, ahol szeretnénk, és még nagyon sok probléma van, amelyet jó lenne, ha közösen meg tudnánk oldani. De azt gondolom, hogy a további sikeres, eredményes gazdaságpolitika folytatása érdekében óriási segítség lenne a kormány számára, hogyha a sok esetben elferdített kritikák megfogalmazása helyett jobbitó szándékú, konstruktív ellenzéki véleményeket hallhatnánk itt az ülésteremben. (Gúr Nándor és dr. Józsa István: Csak olyat hallottatok!) Sajnos a mai napon megint nem ezt tapasztaltuk. Még egyszer mondom: egy éve vagyok országgyűlési képviselő, sajnos kezdek hozzászokni, de nem biztos, hogy ez így van helyén. (Gúr Nándor közbeszól.)

Aztán hogy ne csak a szocialistáknak a megszólalásaira... Bocsánat, de, a Gür Nándor által elmondottakra is szeretnék azért reagálni, nehogy képviselőtársam kimaradjon. (Dr. Józsa István közbeszól.) Az emberek többsége megszenvedte az önök öt évét - volt egy ilyen mondata, képviselőtársam, biztos emlékszik rá. Az igazság az, hogy az emberek többsége az önök nyolc évét szenvedte meg, de nagyon. (Gúr Nándor: Hatodik éve kormányoztok! - Dr. Józsa István: Menj ki a tüntetésre!) Erről egyébként, úgy gondolom, 2010-ben... (Gúr Nándor: Hat éve kormányoztok!), erről egyébként, úgy gondolom, hogy 2010-ben egyértelműen kiállították a bizonyítványt, és állást foglaltak az emberek. Tehát nem ránk kell mutogatni a kudarcok kapcsán, hanem magunkba kellene egy kicsit nézni, tisztelt szocialisták. (Gúr Nándor: Hat éve kormányoztok! - Dr. Józsa István: Önámítás! Ne hitegesd magad!)

Nagyon sajnálom, hogy Schmuck Erzsébet már nincs itt (Közbeszólások: Itt van!) - itt van - az LMP vezérszónokaként... (Dr. Józsa István és Gür Nándor: Ott van, jegyző!) Fenn van, bocsánat, elnézést kérek, örülök neki; bocsánat, jegyző asszony, nem látok innen oda. Azt mondta a képviselő asszony a felszólalásában, hogy mintha egy másik országban élnénk. Tisztelt képviselő asszony, tisztelt jegyző asszony, én azt gondolom, hogy mintha önök élnének másik országban. Tehát amikor pont azokban a témákban illetik kritikával a kormányzatot, amelyek egyébként az elmúlt öt évnek egyértelműen a sikertörténetei voltak, tehát a munkavállalás esete, ahol közel 12 százalékos munkanélküliségről csökkent 7 százalékos körüli értékre a munkanélküliség, vagy éppen a családtámogatások rendszere, az előbb már beszéltem róla, tehát nem kívánnám megismételni, vagy éppen a gazdasági növekedés, amiről szintén

esett szó, ezeket kritikával illetni... Nagyon sok kritikát lehetne mondani egyébként, kedves jegyző asszony, azt gondolom, de pontosan azokba belekapaszkodni, amik a tények és a számok nyelvén - a számok makacs dolgok, ahogy szoktuk mondani - abszolút nem állják meg a helyüket, nem túl konstruktív dolog.

Végezetül csak azt szeretném mondani, hogy én azt elfogadom, hogy a mindenkori ellenzéknek az a dolga, hogy kritikákkal illesse a mindenkori kormányzatot, biztos, hogy ezt annak idején, az önök kormánya esetében, az MSZP-kormány esetében is így tette az akkori ellenzék is, de azért fontos lenne, hogy mindezt a tényszerűség alapján tegyék meg. És én nem szeretnék itt önöknek, a tapasztalt, rutinos képviselőknek egyéves országgyűlési képviselői tapasztalatommal erről előadást tartani, de azért azt gondolom, az ország előmenetele szempontjából nagyon fontos lenne egy egészséges nemzeti minimumnak a megteremtése - és sajnos ebben a mai vitában ennek jelét sem láttam (*Dr. Józsa István közbeszól.*), és ez nagymértékben köszönhető az ellenzéknek. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elképesztőnek tartom, hogy míg az egykori besúgókat, állambiztonsági ügynököket védi a kormány, addig hadat üzen a reklámügynököknek. A reklámügynökségeket, a kis- és középvállalkozásokat szeretnék ellehetetleníteni, lényegében szinte betiltják a tevékenységüket. Ezek a kis- és középvállalkozó reklámügynökségek tömegesen fordultak a Jobbikhoz, vagy közvetlenül, vagy érdek-képviseleti tömörüléseken keresztül. E cégek meggyengítése, kiiktatása a rendszerből olyan elfogadhatatlan politikai előnnyel is járhat a kormány számára, hogy a médiumok közül sokan közvetlenül a kormánynál fognak és a kormánynál kell hogy kilincseljenek megrendelésért, tehát még inkább indokolt lesz jóban lenni médiaszereplőként egy médiumnak az állammal, ha egyáltalán bármiféle kormányzati hirdetést szeretnének, márpedig a jelenlegi kormányzat alatt ez legalábbis egy hatalmas szelete a piacnak.

Ez, én azt gondolom, nem egy egészséges felállítás, mint ahogy nem volt korrekt az sem, hogy a reklámadót arra használták fel, hogy zsarolják a különböző médiumokat, főleg, mondjuk, az RTL Klubot, hogy még kormánybarátabbak legyenek. Nem erre valók a különböző jogszabályok, ezeket elvi alapon kellene meghozni, nem pedig úgy, hogy tartalom-szerkesztésként belenyúljanak, és még kormánybarátabbá tegyék önök a különböző médiumokat.

Az nyilvánvalóan valótlan indokolás, ami a törvényjavaslatban is szerepel, hogy a jelenlegi rendszeren azért kívánnak változtatni, mert eddig torzultak a piaci viszonyok, hiszen épp hogy most torzítanak. Ahogy az egyik reklámügynökség vezetője fogalmazott: a 15 százalékos fix jutalék bevezetése alapvetően rombolja a piaci viszonyokat, ez olyan, mint ha a kormány törvényben rögzítené a kenyér, a tej, a gáz, a cukor, a számítógép vagy akár a hajnyírás árát is. Valóban, erőszakosan nyúlnak bele ezzel a javaslattal a piaci folyamatokba, és ez újabb hatalomkoncentrációval jár. Sőt, egyes reklámügynökségek hozzánk eljutott vélekedése szerint ez a jelenlegi javaslat főként arra való, hogy a jelenleg lekötött szerződéseket, amelyek akár évekre előre lekötésre kerültek, és amit akár itt a Simicska Lajossal való háborúzásukban már megbántak, hogy ezt lekötötték néhány évre előre, azt most fel kelljen bontani, és újra kelljen kötni. Ez nyilvánvalóan ott érdekes, ahol mondjuk, egy fél éve, egy éve kötöttek hatalmas reklámszerződéseket akár évekre előremenőleg - persze ma már mással kötnék meg ezeket a reklámszerződéseket, de felbontani jogszerűen ezeket nem lehet. Most a törvénymódosítás miatt persze majd akár indokolt lehet, kötelező lehet ezeket a szerződéseket is felbontani.

Ez a törvényjavaslat a jogalkotási törvény előírásainak sem felel meg, hiszen annak a 2. § (3) bekezdése szerint a jogszabály hatálybalépésének időpontját úgy kell megállapítani, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a jogszabály alkalmazására való felkészülésre, most pedig ezek a bekezdések a 44-46. §-ig 15 nappal a törvény kihirdetését követően hatályba lépnek. Én azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan, és a szükséges felkészülési időt nem biztosítják a piacnak, amelyet derült égből villámcsapásként ért ez a szabályozás, hiszen az, hogy betiltanak egy olyan szolgáltatást, amely a reklámozóknak, nekünk egyébként pártként is hasznos volt, mi sem érthetünk mindenhez, önök persze hajlamosak magukról ezt állítani, mi nem állítjuk ezt, nekünk vannak szakembereink, akár kampányszakemberek sem csak párton belül vannak, hanem akik, mondjuk, óriásplakáthelyeket válogatnak, vagy reklámügynökségekkel tárgyalnak, azok bizony a reklámügynökségek, és ezt betiltani olyan, mint hogyha, mondjuk, a jövőben a grafikus tevékenységet tiltanak be, és azt mondanák, hogy ezt a reklámozó oldja meg maga, tanulja meg kezelni ezeket a programokat.

(10.50)

Lehet, hogy önök értenek, mondjuk, a retusálás - azt azért láthatjuk itt a mindennapokban -, de mégis, azokat a grafikus feladatokat, amelyek adott esetben a kreatív reklámkészítésnek a fontos pillérei, azokat nem lehet szerintem ugyanúgy betiltani, mint ahogy normális esetben a reklámkészítés

és -megjelenítés folyamatában a reklámügynökségeket sem lehetne.

És miért mondjuk azt, hogy ez főleg a kis- és középvállalkozásokat lehetetleníti el? Nemcsak azért, mert hozzánk ők fordultak panasszal, míg a nagyok azért úgy csendben hallgatnak, legalábbis olyan nagyon nem halljuk a tiltakozásukat, hanem azért is, mert logikus is, hogy a nagy cégek, amelyek média-analízist, attitűdvizsgálatot, bármiféle piackutatást tudnak végezni, ők fenn fognak tudni maradni ezután is. Lehet, hogy magát a szolgáltatást elvégzik valahogy, tehát egy-egy emberüket beültetik, mondjuk, a reklámozóhoz, vagy akár ingyenesen elvégzik ezeket a szolgáltatásokat, cserébe, hogy jóval nagyobb megrendelésekre, piackutatásokra kapnak megbízást, amit a kisebb, néhány fős vállalkozások nyilvánvalóan nem végeznek. Tehát azok el fognak lehetetlenülni, ha ezt a közvetítői tevékenységet megszüntetjük.

És ki örülhet ennek a nagy cégeken kívül? A legnagyobbak, a Google, a Facebook, ahol eddig sem volt közvetítő, hiszen a rendszer eddig is arra épült, hogy közvetlenül a felhasználók rendelték meg többnyire a hirdetéseket.

Ráadásul nem is tudom, hogy hogyan képzelik ezt, megint üldözik el a vállalkozásokat, nemcsak a munkavállalókat, hanem a vállalkozásokat is, nemcsak gazdasági menekültként mennek külföldre kivándorlóként, most már közel egymillió aktív korú, hanem a vállalkozásokat is külföldre kényszerítik, hiszen például egy Google nemcsak a saját oldalain hirdet, mint a Facebook, hanem jelentős mértékben kiszervezi a hirdetéseket, mondhatnánk, ügynökségként. Engem érdekelne, hogy hogyan tervezik a Google megrendszabályozását, esetleg az internet-cenzúrát tervezik tovább bővíteni, és most már nemcsak a legolvasottabb jobboldali hírportált, a kuruc.info-t kívánják betiltani, egyes oldalait letiltani, elérhetlenné tenni, ahogy egyébként mint állam az államban Kövér László ezt itt már az Országgyűlésben is, törvények felett járva megvalósította, az egész legolvasottabb jobboldali hírportálra ezt kiterjesztve, hanem önök akkor most már a Google oldalait is esetleg be kívánják tiltani, mert a Google nem hajlandó ügynökségi tevékenységével felhagyni? Mert ez tulajdonképpen Magyarországon is folyik, hogy a Google oldalain lehet célzott hirdetéseket feladni, más oldalakon is megjelenítve. Én azt gondolom, hogy átgondolatlan, szakmailag nem is kellően előkészített ez a javaslat tehát.

És ezt önök is tapasztalhatták, önökhöz is eljuthattak azok az akár körlevélben is terjedő tiltakozások. Ha olvassák önök a képviselői e-mailjüket - azt nem várom, hogy válaszoljanak rá, mert azt már láthattuk az elmúlt években, hogy erre sajnos nem hajlandók -, például Duhayné Orbán Katalin és Halmos Katalin által képviselt kis- és középvállalkozóknak is megkaphatták önök a körlevelét, tiltakozó

levelét, a címe az volt, hogy „A magyar kisvállalkozó reklámügynökségek kérik a Magyar Országgyűlés segítségét”. Egy segélykiáltás volt, miután meglátták ezt a törvényjavaslatot, hiszen, ahogy mondják, az alábbi törvényjavaslat a magyar kis- és középvállalkozásban működő reklámügynökségeket ellehetetleníti. Ezek az egy-két-három fős vállalkozások nem tudják felvenni a versenyt a hatalmas reklámszolgáltatókkal. „A törvény hatálybalépésekor azonnal elvesztjük a munkánkat, megszűnünk adófizető magyar polgároknak lenni.” - így szól többek között a felhívás, amiből most idéztem, amit megkaptak önök is, bizonyára válasz nélkül hagytak, hacsak nem lesz ennek a törvénynek az elfogadása maga az a szemtelen és pökhendi válasz, amit önök készülnek megadni.

Viszont mi, amikor eljutottak hozzánk ezek a segélykiáltások, még inkább beleástuk magunkat ebbe a kérdésbe, és például megkerestem a Magyar Marketing Szövetséget, amellyel már többször tárgyaltunk, és itt például a reklámadó kapcsán is közvetítettem már kritikájukat, szakmai kritikájukat, tehát nem arról van szó, hogy az adókulcs szeretnének változtatni, hiszen az egy politikai döntés, de vannak itt szakmai fenntartások, kritikák is. Hadd idézzem tehát most Hinora Ferencet, aki a Magyar Marketing Szövetség elnökeként kéresemre egy állásfoglalást küldött. Azt írja többek közt: „A most tervezett kormányintézkedések esetében nem a médiabónusz eltörlése a legnagyobb gond, sokkal károsabb, veszélyesebb és piacrombolóbb hatása a másik elemnél mutatkozik.

A tervezett intézkedés lényege, hogy - éppen a bónusz megakadályozása érdekében - a törvény erejével kényszerítenék a közvetlen szerződéses kapcsolatra a hirdetőt és a médiatulajdonost. Mindez azt jelenti, hogy a folyamatból kirekesztenék a reklám-szakma mindazon szereplőit, akik eddig a mediaszervizt biztosították a hirdető számára. Ha ez megvalósul, akkor csak a kreatív szolgáltatást biztosító ügynökségek kivételével becsukhatja a boltot mindenki. Ugyanis a reklámfolyamatokban egészen egyszerűen nem lesz helye, szerepe és célja a reklám-szakma mediaszolgáltatást nyújtó ágazatának. Természetesen a médiatulajdonosok sem maradnának kapcsolatban az ügynökségekkel, mert azok kiesésével a keletkező költségrészt az eddigiekhez képest extraprofitként megtartanák saját maguknak.” Tehát nem lesz olcsóbb a hirdetés.

A Magyar Marketing Szövetség kiemeli továbbá: „Hazánkban nagyon sok kis ügynökség van, sokkal több, mint amekkora nagy nemzetközi ügynökség, amelyek mindegyike veszélybe kerülne, illetve megszűnne. A jogalkotónak nem lehet szándéka az, hogy a magyar tulajdonú, sok esetben családi kis cégek megszűnjenek, ezzel növelve a munkanélküliséget.” Márpedig, ha korlátozva lesz, hogy az ügynökségek kikkel szerződhetnek, akkor a fentiek mind be fognak következni.

A hirdetői oldalon is nagy változások léphetnek életbe, hiszen kénytelenek lesznek olyan felületeken hirdetni, amelyekhez idáig sem volt szükséges ügynökséget alkalmazni. Ilyen például a Facebook és a Google. Nekik is eszükbe jutott tehát teljesen logikusan ez a következmény, amin, úgy látszik, a kormányzat nem gondolkodott el.

De végül, hogy még néhány záró sorát idézzem a Magyar Marketing Szövetségnek: „A jogalkotó ezen intézkedésével nemzetközi multinacionális cégek bevételeit fogja növelni, és ezzel szemben a magyar tulajdonú kis ügynökségek létét fogja veszélyeztetni.” Ilyen értelemben az MSZP akár tapsolhatna is, hiszen beleillene a korábbi kormányzásukba. De az önök választási... - programról ne beszéljünk, ilyen nem volt önöknek, zsákhamacsát árultak, de legalábbis ígéreteikbe semmiképpen sem fért bele.

„Véleményünk szerint a két krízisközpont közül nem a bónusz a veszélyesebb - ezt még mindig a Magyar Marketing Szövetség mondja, azt szerintük lehet kezelni új szerződési és működési struktúrákkal és technikákkal -, hanem a szerződési szabadság törvényi megszüntetése. Emellett nem lehet szó nélkül elmenni, ez a szabad verseny, a kapitalizmus, az elemi szabadságjogok semmibevétele.” - írja Hinora Ferenc, a Magyar Marketing Szövetség elnöke, amit örülnék, hogyha megfontolnák, ezeket a gondolatokat.

Mi megfontoltuk, az övékét, a többi szervezetét is. A hírekben is lehetett olvasni, hogy a kormány javaslatának visszavonását kéri a Magyarországi Kommunikációs Ügynökségek Szövetsége is, hiszen szerintük a javaslat értelmében mind a média-, mind a hirdetői oldalra újabb jelentős költségek és kezelhetetlen adminisztrációs terhek járulnának, és a piacon működő médiaügynökségek ellehetetlenülnek. Adminisztratív és kapacitási okok miatt pedig sokkal kevesebb médiatulajdonos tud majd szerződést kötni a hirdetőkkel, nő a piaci koncentráció, sok kisebb médium is elveszítheti a reklámbevételeit. Tehát valóban, nemcsak a reklámügynökségek, hanem a kisebb médiumok is ellehetetlenülnek.

A Magyarországi Kommunikációs Ügynökségek Szövetsége arra is felhívta a figyelmet, hogy szintén a hirdetőket fogja sújtani, hogy míg a mennyiségi bónuszok jelentős részét az ügynökségek jelenleg megszűntetik a reklámozói oldallal, a törvénybe hatálybalépése után ez a visszatérítés a reklámozók irányában megszűnik. Tehát ők is azt támasztják alá, hogy egy az egyben le fogják nyelni a bónuszokat.

Mi mindezeket megszívólva, megfontolva, dr. Staudt Gábor képviselőtársammal javaslatot nyújtottunk be a törvényjavaslat 44-46. §-ra, az egész eltörlésére. Tehát ez, ami tulajdonképpen betiltaná ezt a reklámügynökségi tevékenységet, mert mi szeretnénk - ahogy mondtam - a grafikus és sok más, a reklámpárt segítő tevékenységi kört a piac igényei alapján engedélyezni. Indokolásul felhozzuk, hogy a piacra igenis torzító hatással lenne ez a szabá-

lyozás, ha elfogadnák, valamint a kialakult versenyt is korlátozhatja.

Azt sem tartjuk indokoltnak, hogy a reklámközvetítői díj mértékét meghatározzák, hiszen a versenyszférát tenné verseny nélkülivé, egy gyakorlatilag hatósági ár megszabásával. Ez egyébként sérti a szerződési szabadság elvét is. Tehát azokat, amiket a szakmai szervezetek megfogalmaztak, azt mi beépítettük indokolásként ebbe a módosító javaslatba.

Ezt csak azért ismertettem, hogy ne legyen lelkiismeret-furdalásuk, hogy olvasatlanul szavazzák meg, legalább az a néhány képviselő, aki e szombati napon itt van, hallja, és ők legalább ne megfontolás nélkül, hanem jól megfontolva, a szakmai szervezeteket akár szembeköppve, de szándékosan szavazza le, míg a többi nyilvánvalóan olvasatlanul fogja.

(11.00)

Végül szeretném figyelmükbe ajánlani azt is, hogy inkább gondolkozzanak el a kormányzati reklámkiadások törvényi tiltásán. Szerintem bőven elegendő lenne, ha a közmédiában ingyen tennék közzé vagy akár ott pénzért, de a lényeg az, hogy nem szerveznék ki ezeket a kormánypropagandákat, ha már mindenáron indokoltnak tartják. Ez nyilvánvalóan egy politikai vita, hogy miért van erre szükség és miért nem etikus ez, de ha még indokoltnak is tartják, ezt tegyék meg a közmédiában. De hogy milliárdokat, tízmilliárdokat fordítanak kormányzati kommunikáció címen kormánypropagandára, akár a nemzeti konzultáció keretein belül, az is egy műfaja ennek, ugye, Kubatov Gábor legnagyobb öröme azért az nyilvánvalóan adatgyűjtés is, de kormánypropaganda is, ezért én azt gondolom, hogy nem indokolt, hogy még itt különböző óriásplakátkampányokat indítsanak.

Indokolt volna közpénzből inkább életvédő kampányokat indítani, a magzatok védelmében például, hogy hazánk legnagyobb problémájára, a demográfiai katasztrófára föl hívják a figyelmet, hiszen ez ma Magyarország legnagyobb problémája. Én ezért azt gondolom, hogy egészen más szabályozásokon kellene elgondolkozzanak, például a kormánypropagandák törvényi tiltásán.

Ha elnök úr még egy perccel engedi, akkor nem kell még egy gombot nyomnom - köszönöm szépen -, akkor azért figyelmükbe ajánlanám azt is, hogy itt a kormánypropagandánál bizony nagyon sok visszaélés is történt. Feljelentést is tettem, amikor azt tapasztaltam, hogy Simicska Lajos egyik reklámcégen keresztül a korábbi években a piaci ár nyolcszorosáért folytatták a tevékenységet, a kormánypropagandát. Tehát korántsem volt igaz eddig, hogy önöket a spórolás vezette volna.

Amikor pedig feljelentést tettem, azt az ügyészség azzal az elképesztő indokolással söpörte le, még a nyomozást is megtagadva, hogy önmagában az a

körülmény, hogy egy hirdetés közzététele nélküli közbeszerzési eljárásban - mert így nyert Simicska Lajos cége - a piaci árak látszólag a többszöröséért nyert el egy megbízást, még nem büncselekményre olyan gyanú, ami miatt akár csak egy nyomozást kellene indítani. Ezt mondta az ügyészség, és jogorvoslati lehetőséggel sem élhettünk, hiszen önök eltörölték a korábbi években azt, hogy egy feljelentő panasszal, jogorvoslattal másodfokra vihesse a feljelentését, és legalább egy nyomozást valahogy megpróbáljon kikényszeríteni. Nincs több szavunk, elutasították, pont, az ügy lezárva, pedig elképesztő, amit tapasztaltunk, hiszen mi pártként is tudjuk a piaci árakat, nem a baráti, a piaci árakat, és ugyanúgy volt, hogy ezer darab óriásplakátos kampányt folytattunk, mint önök, egyszer itt kormánypropagandát, és ezt a piaci árat láttuk a jobbikos árak is, amit mi megkaptunk a cégektől, annak a nyolcszorosáért. És ez következmények nélkül maradhatott.

Azért kérem, hogy gondolkozzanak el, sokkal indokoltabb lenne a reklámszakma megregulázása és betiltása helyett inkább a kormánypropagandát megszüntetni.

Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem mondhatják, hogy nem vagyok fogékony arra, hogy itt szakmai alapon tényszerű vitát folytassunk. Ugyanakkor ifjú siófoki képviselőtársamnak egy őszinte mondata volt, hogy egy éve képviselő. Azon túlmenően vagy a sötét tájékozatlanság, vagy a szándékos torzítás jellemezte a hozzászólását.

Beszélt a növekedési pályáról. Kérem, nézze meg a gazdasági statisztikákat 2008-2009-től minden negyedévre lebontva. A válság mélypontja, ami egy világgazdasági válság következménye volt, 2009 első félévére esett, és tudja, a gazdasági statisztikában, ha egymás után két negyedév pozitív, akkor azt mondják, hogy a gazdaság növekedési pályára állt. Na, mi így adtuk át 2010 májusában a kormányzást, hogy 2009 utolsó negyedévében már pozitív volt, és 2010 első negyedévében.

Tehát nagyon kérem, hogy ezt vegye figyelembe, már csak azért is, mert ha megnézi a diagramot, ez a dinamika tartott ki 2011 második félévéig (*Közbeszólás a kormánypárti sorokból: El is hiszed?*), amikor én nem mondom, hogy csak az önök kormányzásának az eredményeként, de negatívba, recesszióba ment át. Tehát kérem, hogy ragaszkodjon a tényekhez, azon túl, hogy képviselhetné Siófokon a boltbezárás károsultjait is, mert hát azért nem tesz jót ez az ön választási körzetének.

Ha szintén a realitás talaján kíván maradni, gondolkodjon már el azon a mondásán Gúr Nándor képviselőtársamnak, hogy egy év pihentetés 10 százalék. A világban ezt azért még pénzmosásnak hívják. Tehát erre ne legyenek már annyira büszkék!

Kivételesen egyet kell értenem azzal, amit a Jobbik padsoraiból hallottunk, hogy piacidegen a reklámtörvény illetően módon történő módosítása. Olyan nincs, hogy bármire egy törvény azt mondja, hogy 10 százalék, 15 százalék vagy akármilyen rögzített érték. Tehát azt kell hogy mondjam, hogy törvényességi szempontból ez skandalum. Köszönöm, elnök úr. (*Szórványos taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Révész Mária képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Valóban igaza van Józsa képviselőtársamnak, hogy gazdasági növekedés valóban volt. Na de, képviselő úr, milyen áron? A jövőt éltük fel.

Képviselő úr, évente átlagosan 4 százalékkal növelték az államadósságot, 52 százalékról 84 százalékra vitték fel GDP-arányosan. Amikor ez a növekedés volt, akkor ez a növekedés bizony a jövő terhére történt. Csak egyetlen adatot hadd mondjak, sok száz milliárd forintos államadósság-, illetve kamatteher-növekedést generáltak ebben a rendszerben. Az idei évhez képest a következő évben 70 milliárd forinttal csökkennek a kamatteher-kiadások. De több száz milliárd forinttal növekedtek e miatt a hihetetlen eladósodás miatt.

Tehát amikor ez a növekedés volt, az nagyon jelentősen különbözött a mostani növekedéstől, képviselő úr, hiszen most úgy tud növekedni a magyar gazdaság, hogy az államadósság egyébként csökken. Az önök idején úgy növekedett a magyar gazdaság, hogy az államadósság rendkívüli mértékben növekedett, és ezt a későbbi időszakban, későbbi években a következő generációknak kell kifizetni.

Képviselő úr, hadd mondjam el, hogy '98 óta vagyok képviselő, ez a 17. költségvetésem, de ilyen költségvetés egyébként még soha nem szerepelt a 17 év alatt ez előtt a Ház előtt, amikor 2 százalékos hiánnyal számolunk, 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel, indulnak az életpályaprogramok, amikor 170 milliárd forintnyi adósságcsökkenés van a rendszerben a következő évre viszonyítva.

Többször elmondják, hogy ez a cserbenhagyás költségvetése. Képviselő úr, annyira örültünk volna, ha 2002-2010 között ilyen cserbenhagyó költségvetéseket csináltak volna (*Dr. Józsa István: 50 százalék bérfelesztés!*), és ennek az ámokfutásnak a káros hatásait még 5-6-10 évvel egyébként a kormányzásuk után százmilliárd forintokban mérve ma a mostani költségvetésekből kellene kifizetni! Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Adósság, adósságnövekedés. 2002 után önök ott hagytak egy nagy csomagot, ami arról szólt, hogy lakásépítési program hitelezési terhei, emlékeznek rá. Az körülbelül az 5 százalékát tette ki az adósság növekedésének. 12-14 százalék közötti az az összeg, ami a magánnyugdíjpénztárak bevezetésével kapcsolatosan az állami nyugdíj-finanszírozás biztonságát teremtette meg. Önök azt a 3000 milliárd forintot vették ki, „lopták el” - nem személy szerinti történetről van szó nyilván - az emberektől, és utána égették el ezt a pénzt.

Amikor a kormány átadására sor került, akkor 4-6 százalék közötti az a pénzt, amit cashben megtaláltak abból, ami gyakorlatilag az adósságnövekedési ráta értékében jelenítődik meg. Ez a három szám 20 százalékánál több. Magyarul, a valós adósságnövekedés, ami a kormányzásunk időszakaihoz hozzátartozik, egy számjegyű; az se jó, de egy számjegyű. Önök most öt év leforgása alatt vagy több vagy éppen a határon 5000 milliárd forintnyi adósságnövekedést eszközöltek. Egy szó mint száz, nagyon erről nem érdemes önöknek beszélni, mert nem jönnek jól ki a történetből.

A másik része a dolognak: csak segítő szándékkal, nagy tisztelettel azt mondom önöknek, ne csináljanak mást, csak azt, amit ígérték. Teremtsenek egymillió új munkahelyet a gazdaságban, az embereket, főleg az alacsony jövedelmi szinten dolgozó embereket támogassák, és olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek nem két és fél millió embert hoznak abba a helyzetbe, hogy létminimum alatt éljék az életüket, és olyan intézkedéseket tegyenek, amelyek az emberek érdekét szolgálják. Nem az önökét, nem az önök holdudvarát, az emberek érdekét! Biztassák erre miniszterelnöküket, Orbánt is! *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Gyors leszek. Csak szeretnék akkor reagálni a Józsa István képviselőtársam által elmondottakra.

Örülök, hogy megtudhattuk azt, hogy a Fidesz-KDNP remek állapotban vette át önöktől az ország irányításának lehetőségét. *(Dr. Józsa István: Növekedés!)* Az az egyetlenegy probléma ezzel a mondatl, tisztelt képviselő úr, hogy ezt eddig csak önöktől

hallottuk. Tehát önökön kívül nincs olyan gazdasági szakember ebben az országban, meg az önök által fizetett gazdasági szakembereken kívül nincs olyan gazdasági szakember ebben az országban, aki ezt így ki merte volna mondani, mint ön. *(Dr. Józsa István: Nem ezt mondtam! - Gúr Nándor közbeszól. - Az elnök csenget.)*

(11.10)

Egy dologban azért biztosan egyetértünk. A gazdasági világválságot azért neveztük... *(Dr. Józsa István dr. Aradszki Andrásához: András, beszélj már vele! Nézze meg a jegyzőkönyvet!)* Hadd mondjam végig, képviselő úr!

A gazdasági világválságot azért nevezzük világválságnak, mert nemcsak Magyarországra terjedt ez ki, hanem egész Európára, sőt az egész világra, csaknem minden országra. Ezzel kapcsolatban: ha ez így van - és azt gondolom, ebben azért egyet tudunk érteni egyfajta statútumként -, és ha annyira remek gazdasági helyzetben voltunk 2008-10 között, akkor Görögország mellett miért pont Magyarországot tartották a nemzetközi elemzők is az államcsőddel leginkább veszélyeztetett országnak?

Ez a pusztá kérdésem volt a felszólalásom célja. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István: Nem így volt! Magyarországon sikeres volt...)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra kellene lehetőséget adnom. Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, ezért új kört kezdünk. Megadom a szót Révész Máriusz képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm a szót. Ígérem, hogy én is nagyon rövid leszek. Kicsit megszűre kanyarodtunk a mostani törvénytervezet vitájától, de ezeket a köröket időnként meg kell vívni.

2002-ben - megtudtuk most Gúr Nándortól - állítólag rosszul vették át az országot, rosszul adtuk át. Ennek némileg ellentmond, hogy volt akkor egy szocialista miniszterelnök, akit Medgyessy Péternek hívtak, ő mást nyilatkozott. Többek között elmondta, hogy az ország olyan állapotban van, hogy 2007-ben, legkésőbb 2008-ban az euró bevezethető lesz Magyarországon.

Néhány évet kormányoztak, és az euró bevezetése nem közel került, hanem folyamatosan egyre távolabb. És az a helyzet, hogy még egyszer elmondom, amit az előbb mondtam: nem helyes visszahivatkozni - ebben igazuk van - az önök elmúlt 8 évére. De amikor azt a helyzetet hagyták itt örökül, hogy az elmúlt 8 évük miatt, amikor önök kormányoztak, minden évben 200-300 milliárd forinttal több kamatterhet kell fizetni, beállítani a költségvetésbe, mint akkor kellene, ha 53 százalék lenne, mondjuk,

az államadósság, ahogy önök átvették az országot, akkor bizony ez húsba vágó kérdés.

Azért húsba vágó, mert ezek az életpályaprogramok, amelyeket egyébként Gúr Nándor felszólításának engedve egyébként éppen a rendőrök, éppen a pedagógusok érdekében vezettünk be, ezek az életpályaprogramok összesen nem kerülnek annyiba - összesen nem kerülnek annyiba! -, mint amekkorára összeget önök miatt kamatkiadásra kénytelenek vagyunk fizetni.

Az, hogy minket leminősítettek, és jóval drágábban jutunk hitelhez, ez megint annak a kormányzásnak a káros következménye, aminél most elképesztő erőfeszítéseket teszünk, hogy egyébként minősítsenek vissza minket a befektetésre ajánlott kategóriába, és vissza is minősítenének. Minden elemző cég - a Fitch is - elmondta, hogy egyetlen akadálya van a visszaminősítésnek: az, hogy rendkívül magas a GDP-arányos államadósság. És ezt a rendkívül magas államadósságot, képviselő úr, nem mi hoztuk össze, ezt a rendkívül magas államadósságot egyébként önöknek köszönhetjük.

És azáltal, hogy nem minősítenek minket feljebb, bár a piac már ezt bekalkulálta, amiatt egyébként kénytelenek vagyunk több pénzt fizetni folyamatosan, évről évre. Ha az a 200 milliárd forint, amit nagyságrendileg önöknek köszönhetünk pluszkamatkiadásban, most itt lenne a költségvetésben, akkor rendkívül nagyszerű életpályaprogramot tudnánk indítani a szociális dolgozóknak is. Nagyon jól ki tudnánk staffirozni egyébként az egészségügyet is, csak az a baj, tisztelt képviselő úr, hogy az önök áldatlan öröksége miatt egyébként a költségvetést azzal kell kezdeni, hogy be kell állítani 1000 milliárd forintnyi nagyságrendet arra, hogy a kamatkiadásokat kifizessük. *(Gúr Nándor: Ne hársítsál, cselekedjél!)*

Éppen ezért azt gondolom, hogy Orbán Viktor és a kormány maximálisan a nép, az emberek érdekében tevékenykedik, amikor próbál olyan gazdaságpolitikát folytatni, ami reális, amikor a gazdasági növekedést egyébként nem hitelből, hanem az ország teljesítőképességével finanszírozzuk, és amivel el fogja érni, hogy a nagy nemzetközi hitelminősítők ismét befektetésre ajánlott kategóriába helyezték az országot.

Ha ezt sikerül elérni - egyébként az önök ellenkezése ellenére -, akkor azt hiszem, valóban a magyar nép érdekében sikerült kormányoznunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ismét megkérdem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Glattfelder Béla államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nyilván nem kívánhatok és nem is tudok mindenre válaszolni, ami a vitában elhangzott, hiszen meglehetősen hosszú és sok kérdést érintő vitát folytatott le az Országgyűlés, viszont kérem, engedjék meg, hogy a kormány nevében valamennyi, a vitában hozzászóló képviselőnek megköszönjem a részvételét. Néhány kérdést fogok tehát csupán érinteni.

Az első. Szeretném elmondani újól, hogy a központi költségvetés megalapozásáról szóló törvényjavaslat a költségvetés jogrendszeri megalapozását szolgálja. A költségvetési törvény pénzügyi-számszaki megalapozását a kormány megelőzőleg elvégezte. A jogrendszeri megalapozásra azért van szükség, hogy jogi stabilitást biztosítson a költségvetésnek. Amennyiben ez egyébként a költségvetést megelőzőleg kerülne elfogadásra, és a későbbiek során viszont az Országgyűlés a költségvetési törvényt módosítani szeretné, az jogilag instabil helyzetet hozna létre, tehát ennek ez a normális logikája, és ez így van jól.

A második, amit szeretnék kiemelni a vitából, az adósságszabályozás kérdése. Teljesen egyértelmű, hogy az államadósság csökkentését a továbbiakban is biztosítja az Alaptörvény, és a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvény feltételeinek, követelményeinek, tehát az adósság további csökkentésére sor fog kerülni. Egyébként az adóssággal összefüggésben lefolytatott vita szerintem rendkívüli módon érdekes volt, és ha megengedik, akkor a hozzászólásom végén erre is kitérnék, és néhány megjegyzést tennék majd.

A mostani új szabály bevezetése azért fontos, hogy a gazdasági növekedés lehetőségét a következő időszakban Magyarország még jobban ki tudja használni, az emberek érdekeit figyelembe véve.

Ami a költségvetés transzparenciáját, átláthatóságát illeti: ez nem sérül. A szabályozás egyértelműen összhangban van az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló törvény jelenlegi szabályozásával. Csupán arról van szó, hogy a jövőben nagyobb védelmet kívánunk biztosítani olyan adatoknak, amely adatok nyilvánosságra kerülése, nyilvánosságra hozatala sértené az ország és az emberek érdekeit, ami a spekulációt szolgálná az ország ellen, nem pedig az ország kiegyensúlyozott gazdasági növekedését szolgálná.

Egyébként azok az adatok, amelyek a jövőben is nyilvánosságra hozhatóak az ország gazdasági érdekeinek sérelme nélkül, azok a jövőben is nyilvánosságra hozhatóak, nyilvánosságra hozandók lesznek.

Volt egy felszólalás, amely a lóversenyfogadást érintette, attól félvén, azt vizionálva, hogy esetlegesen a lóversenyfogadás területén valaki kizárólagos jogosultságokat szerezne másokkal szemben. Szeretném elmondani, a törvényjavaslat célja az, hogy előkészítsük a francia „ötösbefutó plusz” játékhoz való magyar csatlakozást. Ennek a törvényi kereteit te-

remtjük most meg, illetve lehetővé tesszük, hogy ennek érdekében a francia féllel az érdemi tárgyalások megkezdődhessenek. A törvényi keretek megteremtését követően egy vagyonpolitikai döntés fog majd születni, amely a tervek szerint kizárólag állami szervezők számára, állami tulajdonú szervezők számára teszi majd lehetővé az „ötösbefutó plusz” játékhoz való magyar csatlakozást. Tehát nincs arról szó, hogy bármilyen magánérdek ezen a területen megjelenne. A jelenlegi állami tulajdonú vállalatok közül a Magyar Lóversenyfogatást Szervező Kft. vagy a Szerencsejáték Zrt. lehet az - mint kizárólagosan állami tulajdonban levő vállalatok -, amelyek a lóversenyfogatás területén a törvényi szabályozásnak köszönhetően lehetőséghez juthatnak, tehát magánérdekek itt nem jelenhetnek majd meg.

(11.20)

Ami az eladósodást, Magyarország makrogazdasági mutatóit és általában a magyar gazdaság teljesítményét illeti: én vitathatatlan ténynek tartom, és ezt senki nem is vitatja a világban, hogy a magyar gazdaság jól teljesít. Európa egyik legjobban teljesítő országa Magyarország, akár a gazdasági növekedés adatait tekintjük, akár az ipari termelés növekedési adatait tekintjük, akár a foglalkoztatásnövelési adatokat tekintjük, a munkanélküliség csökkenését, a fogyasztás bővülését, akár az államadósság csökkenését, akár a költségvetési hiány mértékének a csökkenését vagy a fizetésimérleg-adatokat.

Sőt mi több, azt is lehet mondani, ha valaki megnézi - minden héten megjelenik - az Economist nevezetű neves nemzetközi üzleti lap hátoldalán, a végén, az utolsó lapok között a táblázatokat, ahol több ország makroökonómiai adatait hasonlítják össze, azt láthatja, hogy az elmúlt időszakban, jó fél éven keresztül az a jellemző, hogy Magyarországnak minden adata jó és javul, úgy, hogy valamennyi versenytársunk esetében legalább valamelyik adatnak a romlását lehet az ott mért makroökonómiai adatok közül megismerni. Valamelyik adatuk tehát mindig romlik vagy pedig kedvezőtlen. A magyar adatok viszont mind folyamatosan javulnak és jók is.

Tehát látható, hogy Magyarországon egészen érdekes, azt lehet mondani, hogy szokatlan gazdasági eredményeket értünk el. Nem tartom helyesnek egyébként, hogy bármilyen politikai megfontolásból ezeket az eredményeket valaki lebecsülje, vagy különösképpen, hogy azt megpróbálja letagadni a nyilvánosság előtt. Különösen azért, mert mindannyian tudjuk, a gazdaság szereplőinek a döntését jelentős mértékben befolyásolják, hogy milyenek ítélik meg a gazdaság jelenlegi helyzetét, és milyenek ítélik meg a kilátásait. Ha valakik egyébként teljesen megalapozatlanul, önös politikai szándékból ezeket a kilátásokat sötétebbre festik, mint amilyenek azok valójában, akkor ezzel lehet, hogy a saját hitük sze-

rint valamilyen politikai előnyt kovácsolnak maguknak, de egész biztos, hogy egyrészt nem szolgálják ezzel az ország gazdasági érdekeit, különösképpen pedig nem szolgálják azoknak a vállalkozásoknak a gazdasági érdekeit, amelyek esetlegesen rájuk hallgattak.

Ezért azt szeretném kérni, különösképpen azok részéről, akik a saját kormányzási időszakukban 52 százalékról 84 százalékra növelték a magyar államadósságot, úgy, hogy közben nemcsak az államadósság növekedett, hanem a magánszemélyek adósságállománya is óriási mértékűre duzzadt, tehát nemcsak a közadósságot, hanem a magánadósságot is az egekbe engedték szökni, azok ebben a kérdésben több szerénységet és több önmérsékletet tanúsítsanak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az adózással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4741. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Gábor úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő adócsomag az utóbbi évek legrövidebb ilyen tárgyban benyújtott törvényjavaslata, hiszen a nyugodt, kiszámíthatóságot, biztonságot és hitelességet nyújtó kormányzásnak köszönhetően nincs szükség arra, hogy bonyolult változásokat iktassunk törvénybe. A javaslat elsősorban a 2016. évi költségvetés bevételi oldalának megalapozását és egyben a kormányzati prioritások megvalósítását, az adócsökkentést és a családok támogatását szolgálja.

A kabinet egyik legfontosabb célkitűzése továbbra is az, hogy a jövedelmeket egyre kevesebb adó sújtja, és belátható időn belül elérhetővé váljon az egyszámjegyű személyi jövedelemadó-kulcs. A cél elérésének útján fontos lépés a személyi jövedelemadó általános mértékének 16-ról 15 százalékra való csökkentése, ami önmagában 110-120 milliárd forintot hagy a családoknál.

Az Országgyűlés tavalyi döntésével már kiterjesztette a kétgyermekes családok adókedvezményét. Ez az intézkedés 2016-tól lesz hatályos. Az érvényesíthető kedvezmény négy év alatt, 2019-re a duplájára, 10 ezer forintról 20 ezer forintra nő gyermekeként. A most javasolt és már elfogadott intézkedések eredményeként a két átlagkeresővel rendelkező

gyermektelen családok jövőre 4700 forinttal vihetnek többet haza - ez évente 56 ezer forintot jelent -, míg a két gyermeket nevelő, minimálbérből élő családok havi 7100, évi 85 ezer forinttal keresnek többet. A két gyermeket nevelő, átlagjövedelmet kereső családok esetében pedig havonta több mint 9 ezer forinttal növekedhet a jövedelem.

Jelentős koncepcionális változtatásra a társasági adózás területén sem kerül sor, ugyanakkor a törvényjavaslat gondoskodik arról, hogy több kedvező rendelkezés is bevezetésre kerülhessen. Már a 2015-ös adóévben is lehet majd alkalmazni az úgynevezett növekedési adóhitelre vonatkozó kedvezményt. Ennek az a lényege, hogy bizonyos feltételeknek megfelelő vállalkozások elhalaszthatják az adó megfizetését, és azt két adóév alatt nyolc részletben teljesíthetik. Ezzel a kedvezménnyel a legdinamikusabban feltörekvő, legálisan működő vállalkozásoknál több forrás maradhat a tevékenységek bővítésére és a további növekedésre, hiszen az a társasági adó, amelyet már a növekedés évében be kellene fizetniük a költségvetésnek, ott marad náluk, és csak később, több kisebb részletben kell megfizetniük.

A bankadót érintően a törvényjavaslat az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank, valamint Magyarország Kormánya között megkötött egyetértési megállapodásban foglaltaknak megfelelően gondoskodik a hitelintézetekre vonatkoztatottan a bankadó felső kulcsának csökkentéséről és az adóalap 2014-es évi mérlegfőösszegben történő meghatározásáról. Mivel a megváltozott adóalap, illetve az adókulcs csökkentése önmagában nem jelentené feltétlenül minden hitelintézet számára a fizetendő bankadó csökkentését, ezért van egy rendelkezés, amely szerint a fizetendő adó maximálisan a 2015-ös adó összegét érheti el.

Tisztelt Ház! Az általános forgalmi adózással kapcsolatos módosítás elsősorban azt a célt szolgálja, hogy a sertéságazatban még meglévő feketekereskedelem is visszaszoruljon. Ennek érdekében január 1-jétől az 5 százalékos áfakulcs kiterjesztésre kerül a sertéstőkehúsok értékesítésére is, amelynek következtében már a teljes sertéstermékpályán az említett kedvezményes adómérték fog érvényesülni. Mivel jellemző, hogy az alacsonyabb jövedelmű családok a serteshús fogyasztását részesítik előnyben, a sertéstőkehúsok áfájának 27 százalékról 5 százalékra történő csökkentése egyúttal a rászorulókat is segíteni fogja, ahogy a jelentős adómérséklés az árakban visszaköszön.

Tisztelt Országgyűlés! Az adócsökkentés a közművezetékek adójában is érvényre jut, a javaslat értelmében ugyanis az új nyomvonalon lefektetett közművezetékek után öt éven át nem kell majd közműadót fizetni. Abban az esetben pedig, ha a hírközlési vezeték tulajdonosa olyan módon fejleszti a hírközlési vezetékét, hogy az nagyon gyors, legalább 100 megabit/szekundum sebességű előfizetői adatkap-

csolati internet-hozzáférést tesz lehetővé, akkor öt éven át csökkentheti az adóalapját a fejlesztéssel érintett vezetékszakaszzal. Ezek a változások meggyőződésem szerint elősegítik a közművezetékek, de legfőképpen a szélessávú internetszolgáltatás nyújtására alkalmas hírközlési vezeték létesítését, fejlesztését.

(11.30)

Közismert tény, egy másik adónemre rátérve, hogy a dohányzással kapcsolatba hozható betegségek gyógykezelése jelentős kiadást jelent a költségvetés számára. Ezen kiadások részbeni fedezetét indokolt közvetlenül a dohánytermékek gyártóira és forgalmazóira terhelni. Ezért javaslatot teszünk arra, hogy a dohányipari vállalkozások egészségügyi hozzájárulása folyamatosan fizetendő közteherre alakuljon át.

A házi orvosok jövedelmének növekedéséhez járulhat hozzá a javaslatnak az a része, amelyik a helyi adókról szóló törvényt módosítaná. 2016-tól ugyanis ennek értelmében lehetővé válna az önkormányzatok számára, hogy a rendeletükben az iparüzési adóval kapcsolatban adóelőnyt fogalmazzanak meg, vagy adómentességet, vagy adókedvezményt a házi orvosok számára abban az esetben, ha a házi orvosok iparüzési adóalapja legfeljebb 10 millió forint, és bevételüknek 80 százaléka házi orvosi tevékenységből származik.

Tisztelt Képviselők! A javaslatnak a szerencsejáték szervezéséről szóló törvényt módosító rendelkezése alapján 2016. január 1-jétől a játékkaszinók játékadójának 3 százaléka játékosvédelmi és karitatív célra fordítható. Mivel a 2016-os tárgyévra a koncessziós díj levonását követően 6,2 milliárd forint összegű játékadó-bevétellel számolunk a játékkaszinó szektorból, e rendelkezés alapján 2016-ban legalább 186 millió forint közvetlenül felhasználható lesz a szerencsejátékkal kapcsolatos esetleges káros mentális, pszichikai vagy szociális hatások megelőzésére, kezelésére.

A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló T/4730. számú törvényjavaslat az EMMI fejezetébe utalja az új játékosvédelmi forrás felhasználásának végrehajtását. A 2016-tól a játékadóból biztosított többletforrás elsősorban a szociális ellátórendszeren keresztül jelenleg is működő, a problémás játékosokkal és játékszenvedéllyel élőkkel foglalkozó közösségi ellátások fejlesztésére lesz fordítható.

Tisztelt Képviselők! Az elmondott adóváltozásokhoz kérem támogatásukat, és köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztettem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának 5 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. Felkérem

Schmuck Erzsébet jegyző asszonyt, ismertesse az időkeret felosztását. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET jegyző: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az 5 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 103 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 57 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 47 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 51 perc, az LMP képviselőcsoportjának 31 perc, a független képviselőknek pedig 11 perc áll rendelkezésre.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 20-20 perces időkeretben.

Megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

LÁSZLÓ TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány és a magyar családok munkájának köszönhetően az elmúlt évek erőfeszítései meghozták eredményüket. Amíg 2010-ben Magyarország még a görögökhöz képest is nehezebb helyzetben volt, rendkívül magas államadósággal, alacsony foglalkoztatási és rossz versenyképességi mutatókkal, addig mára egy sor fontos területen sikerült jelentős eredményeket elérnünk. 2010 óta csökken az államadóság, 3 százalék alá sikerült csökkenteni az államháztartási hiányt, ráadásul a 2010-es kormányváltáshoz képest közel 450 ezer embernek van munkája.

A kormány munkájának és a sikeres költségvetési politikának köszönhetően Magyarország kikerült a 2004 óta fennálló túlzottdeficit-eljárás alól. A kormány erőfeszítéseit ráadásul most már az Európai Bizottság és nemzetközi szervezetek is elismerik, ugyanis mind az idei évre, mind 2016-ra vonatkozóan is egyöntetűen 3 százalék alatti költségvetési hiányt és kiegyensúlyozott gazdasági növekedést prognosztizálnak. Ugyanakkor ki kell azt is mondani, hogy számos területen kell további lépéseket tenni a magyar családok megsegítésére.

Ennek megfelelően a 2016-os év az adócsökkentés és a teljes foglalkoztatottság irányába megtett lépések éve lesz. Ezt célozzák az adótörvényekben megvalósuló változások is. Az adórendszer érintő, 2010-ben megkezdett átalakítások jövőre tovább folytatódnak úgy, hogy az adórendszer legfontosabb pillérei 2016-ban is a családi adórendszer, a kis- és középvállalkozások számára a versenyképes adókörnyezet kialakítása lesz. Változatlan továbbá az az elv is, hogy a kormány a gazdasági növekedés érdekében a munkát terhelő adókat igyekszik csökkenteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az adócsomag egyik legfontosabb eleme tehát a családi adórendszer to-

vábbi bővítése. Ennek célja a családok megerősítése, támogatása, a gyermekvállalás elősegítése. Az adórendszer átalakításának köszönhetően 2014-ben már több mint 230 milliárd forinttal több jövedelem maradt mintegy 900 ezer magyar családnál. A tavalyi évtől kezdődően ráadásul már a társadalombiztosítási járulékból is levonható volt az adókedvezmény, így közel 270 ezer család megélhetése vált könnyebbé, ami egy minimálbért kereső, három gyermeket nevelő szülő esetében nettó 16 ezer forint jövedelemnövekedést jelentett.

A 2016. évi adócsomag e megkezdett munka folytatása és kiterjesztése annak érdekében, hogy a megkeresett jövedelem minél nagyobb része maradjon a magyar családoknál. Ennek megfelelően 2016-tól négy év alatt a duplájára nő a kétgyermekes családok családi kedvezménye. Az összevont adóalapot csökkentő kedvezmény mértéke évről évre emelkedik úgy, hogy a családoknál havonta ott maradó adó gyermekenként a jelenlegi 10 ezer forintról 2019-re 20 ezer forintra, vagyis évente gyermekenként 2500 forinttal növekszik.

A további adócsökkentések irányába megtett első lépésnek tekinthetjük a személyi jövedelemadó mérséklését is. A törvényjavaslat 16-ról 15 százalékra csökkentti a személyi jövedelemadó mértékét. Ezzel összefüggésben valorizálásra kerül a családi kedvezmény és az első házások kedvezménye címén az adóalapból levonható összeg annak érdekében, hogy ne változzon a kedvezmény adóban kifejezett mértéke. Ez a személyi jövedelemadó-mérséklés egy folyamat kezdete. Amennyiben a gazdaság jobban teljesít az elkövetkezendő időkben is, akkor megcélozza a kormány, hogy egyszámjegyű legyen a személyi jövedelemadó. A célunk az, hogy a megkeresett jövedelemből minél nagyobb összeg maradjon a családoknál.

Az imént felsorolt adóváltozások egy átlagkeresettel rendelkező, kétgyermekes háztartás esetében éves szinten több mint 115 ezer forint kedvezményt jelent. Ennek ráadásul nagyon jelentős fogyasztás-élénkítő hatása is lesz, úgyhogy az adóváltozások gazdaságélénkítő hatásúak is. Ezzel szemben az MSZP a kormányzása alatt hátat fordított a családoknak, mindig a gyermeket nevelő családok húzták a rövidebbet, elszegényítették, eladósították őket. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Hazudsz!)* Akkor a jelenlegi duplája volt a személyi jövedelemadó. Ismétlem, a duplája volt a személyi jövedelemadó. *(Dr. Józsa István: A milliomosoknak.)* Elvették az egy és két gyermek után járó családi adókedvezményt, és megszüntették a kedvezményes otthonteremtési hiteleket is.

Több ellenzéki párt ma is előbb adóztatná meg a családokat, mint az extranyereséges szektorokat. Mindezzel szemben a Fidesz arra törekszik, hogy több pénz maradjon a családok kasszájában. Jövőre a 2010-eshez képest már csaknem 40 százalékkal fordítunk többet családtámogatásra, ami összesség-

gében mintegy 1000 milliárd forintos többletet jelent a családoknak.

(11.40)

Tisztelt Képviselőtársaim! A korábban megkezdett intézkedések eredményeit alapul véve folytatódnak azok a foglalkoztatást ösztönző kormányzati programok is, amelyek adókedvezményekkel ösztönzik a munkáltatókat a munkahelyteremtésre. A munkahelyvédelmi program eddig már közel 900 ezer fő foglalkoztatását tette lehetővé, és indulása óta több mint 200 milliárddal csökkentette a munkáltatók terheit. Az elmúlt években meghozott intézkedések eredményeként jelentős lépéseket tettünk a teljes foglalkoztatás elérése felé is. Az utóbbi 14 hónapban már 4 millió felett van a foglalkoztatottak száma, és tartósan 400 ezer alá csökkent a munkanélküliek száma. Szinte minden korcsoportban, beleértve a 25 év alattiakat is, nőtt a foglalkoztatás Magyarországon. A teljes foglalkoztatotti létszám - a január és március közötti adatokat alapul véve - 4 millió 117 ezer fő volt. Ez azt jelenti, hogy 79 ezerrel több embernek van munkája, mint egy évvel ezelőtt.

A versenyszférában 60 ezer fővel nőtt az alkalmazottak száma az első negyedévben, ami azt is jelzi, hogy ez a szektor is hozzájárul a foglalkoztatottság növekedéséhez. Ezt a jó teljesítményt egyébként jórészt a feldolgozóipar teljesítménye adja, ezen belül pedig a járműgyártás bővülésének van jelentős szerepe a foglalkoztatottság növekedésében.

A munkanélküliségi ráta az egy évvel korábbihoz képest 0,5 százalékkal csökkent, így ma 7,8 százalékon áll, ami azt jelenti, hogy 17 ezer fővel kevesebb, vagyis összesen 348 ezer embernek nincsen munkája.

A Fidesz a foglalkoztatottság kapcsán elsősorban arra törekedett, hogy megváltozzon az a tendencia, ami 2002 és 2010 között a szocialista kormányok idején jellemezte az országot. Abban az időszakban a munkanélküliek száma megduplázódott, és mintegy negyedmillió ember veszítette el a munkáját. Közgazdasági értelemben a teljes foglalkoztatottságot szeretnénk elérni, vagyis azt, hogy a munkanélküliségi rátát 3 százalék körüli értékre kívánjuk lehozni. Ez Magyarország esetében az jelenti, hogy körülbelül 150-200 ezer fő folyamatos munkakereső mellett lehet beszélni a teljes foglalkoztatottságról.

A jövő évi költségvetésben több olyan forrást is biztosítunk, amely a foglalkoztatottság növekedését célozza. A Nemzeti Foglalkoztatási Alap 2016-ban több mint 484 milliárd forinttal gazdálkodhat, ami 57 milliárd forinttal több az ideinél. A Startmunkaprogram forrása pedig 340 milliárd forint lesz, ami 70 milliárd forintnyi növekedést jelent a következő időszakban. A foglalkoztatási és képzési támogatások is növekedni fognak körülbelül 2,1 milliárd forinttal, ami azt jelenti, hogy jövőre összesen 16 milliárd forintot költhetnek ezekre a célokra, hoz-

zátéve, hogy jelentősen, 5 milliárd forinttal növekszik a megváltozott munkaképességűeknek szánt támogatás összege is.

Ma 80 ezer főnyi megváltozott munkaképességű ember dolgozik az országban, de a Fidesz eltökélt abban, hogy tovább növelje ezt a számot. Csak a XV. kerületben, amelynek képviselője vagyok, egy hónapja indult a munkapróbaprogram, 50-100 fő közötti megváltozott munkaképességű embernek szándékoznak ebben munkát biztosítani.

A közfoglalkoztatottakkal kapcsolatban a jövő évi költségvetésben 340 milliárd forinttal szeretnénk növelni az erre szánt pénzt, így 240 ezer főre emelkedhetne a létszámuk. Arra törekszik a kormány, hogy fokozatosan ezek az emberek is visszataláljanak a munkaerőpiacra.

Különösen fontosnak gondoljuk azt, hogy az Európai Uniótól származó mintegy 12 000 milliárd forintnyi támogatás nagyrészt, 60 százalékos mértékben a kis- és középvállalkozásokhoz kerüljön annak érdekében, hogy a munkahelyteremtés jelentősen növekedjen Magyarországon. Ennek a programnak kellene abszolút prioritást kapnia, ebben nemzeti egységre van szükség.

A munkahelyvédelmi program intézkedései egyértelműen javítják a magyar vállalatok versenyképességét, miközben célzottan segítik a hátrányos helyzetben lévő munkavállalói csoportok foglalkoztatottságát.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz gazdaságpolitikája változatlan abban a tekintetben, hogy minden gazdasági szereplőnek ki kell vennie a részét a közteherviselésből. Ennek megfelelően az ágazati különadók továbbra is részét képezik a magyar adórendszernek. Az elmúlt években a jövedelmeket terhelő adókról, a fogyasztási, forgalmi típusú, valamint a különadó, környezetvédelmi és egészségvédelmi célú adók felé toltuk el az adórendszer súlypontját.

Az adórendszer célja az, hogy minél többen tudjanak Magyarországon dolgozni, és a munkájukkal megkeresett jövedelemnek minél nagyobb részét tudják gyermekeik nevelésére fordítani. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Burány Sándor képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezetője. Megadom a szót.

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az MSZP álláspontja szerint ez az adórendszer, amelyet önök öt évvel ezelőtt bevezettek, azóta folyamatosan fenntartanak, és most is csak kismértékű korrigálására tesznek javaslatot, társadalmi szempontból igazságtalan, a gazdasági növekedés tekintetében pedig inkább visszahúzó, mintsem hajtóerejű.

Társadalmi szempontból igazságtalan, mert önök az egykulcsos személyi jövedelemadó bevezetésével elsősorban azoknak kedveztek, akik a legjobban keresnek az országban, és azokat sújtották, akik a legrosszabbul keresnek ebben az országban. Önök azzal kezdték a kormányzást, hogy azokat a munkavállalókat, akik korábban nem kellett hogy személyi jövedelemadót fizessenek, mert a szocialista kormányzás biztosította számukra ezt a lehetőséget, a korábbi nullaszázalékos személyi jövedelemadókulcs helyett 16 százalékos személyi jövedelemadókulccsal sújtották. Egészen egyszerűen a munkavállalók 80 százalékának önök vagy növelték az adóját, vagy a legjobb esetben is szinten hagyták.

A munkavállalók 20 százalékának, a legjobban kereső 20 százaléknak érdemben csökkentették az adóját, ez igaz. De ez nem igazságos társadalmi szinten. Nem igazságos, hogy önök azoknak az adóját növelik, akik minimálbért keresnek, és azoknak az adóját csökkentik elsősorban, akik havi több mint egymillió forintot vagy még többet keresnek. Ez az önök személyi jövedelemadó-politikájának a legfontosabb jellemvonása.

Ez az adópolitika felelős azért, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy Magyarországon az önök kormányzása alatt az úgynevezett jövedelmi szegénység nőtt. Ez azt jelenti, hogy mivel a nettó minimálbért kevesebb összeg, mint a hivatalosan létező társadalmi minimum összege, ezért azok, akik minimálbért keresnek az országban, hivatalosan is szegénynek számítanak, elsősorban azért, mert önök a nulla százalék személyi jövedelemadó helyett 16 százalékkal adóztatják ezeket a jövedelmeket. Most nagyvonalúan arra tesznek javaslatot, hogy ezt mérséklék 1 százalékponttal, és a 16 után már csak 15 százalékot kell fizetni. Ennek a javaslatnak pontosan az a hibája, mint az összes eddigi javaslatuknak, ennek az adócsökkentésnek is az lesz a következménye, hogy az adófizetők legjobban kereső 20 százaléka örülni fog, amikor meglátja a nettó fizetést, és a legrosszabbul kereső 80 százaléka pedig vagy nem fogja tapasztalni ezt a csökkenést, vagy minimális mértékben. Tehát érezhető mértékben ez a csökkenés nem lesz a dolgozók számára nyilvánvaló.

Egy egyszerű példán is ezt könnyen be lehet mutatni. Ha valaki 100 ezer forintot keres havonta - tehát valamivel kevesebbet, mint a minimálbér -, akkor az ő esetében az önök nagyvonalú ajánlata ezer forinttal fogja megnövelni a fizetését, ha valaki, mondjuk, az állami szférában plafonnak tekintett 2 millió forintot - és több állami vezető eléri ezt a plafont - visz haza havonta, pontosabban, ennyi a bruttó keresete, az ő esetében viszont 20 ezer forinttal marad több a zsebben. 20 ezer forint adókedvezmény azoknak, akik havonta 2 milliót keresnek, ezer forint adókedvezmény azoknak, akik kevesebbet keresnek, mint a magyar minimálbér, na ez az, amit mi társadalmilag mélyen igazságtalannak tartunk.

(11.50)

Ezért a tegnapi nap folyamán módosító indítványokat nyújtottunk be, olyan módosító indítványokat, amelyek ezt az igazságtalanságot kiküszöbölik. *(Dr. Répássy Róbert: Ez kemény!)* Tettük egyébként ezt azért a tegnapi napon, mert furcsa módon az önök többsége úgy rendelkezett, hogy még el se kezdődik az adótörvények általános vitája, a hozzá benyújtott módosító indítványokat egy nappal korábban már le kell adni, ellentétben az általános gyakorlattal, amely szerint az általános vita végéig van erre lehetőség. Semmi baj, megtettük.

Ez a javaslat, amelyet a szocialista frakció nyújtott be az adótörvényekhez, egy többkulcsos személyi jövedelemadó-táblára tesz javaslatot. A mi álláspontunk szerint ennek az adótáblának úgy kellene kinéznie, hogy 5, 10 és 15 százalékos adókulcsokat tartalmaz; azoknak, akiknek az éves fizetése - éves fizetésről beszélek, nem havi fizetésről, mint Matolcsy György esetében - nem éri el a 2 millió forintot, azok számára 5 százalék lenne a személyi jövedelemadó-kulcs. Ezért az ő esetükben a Fidesz egyik korábbi ígéretét valósítjuk meg, néhány évvel ezelőtt még maga Varga Mihály nyilatkozott arról, hogy belátható időn belül egy számjegyűvé kívánják tenni a személyi jövedelemadó kulcsát. Erről az ígéretükről azóta megfélekedtek, mi ezt az ígéretet visszahozzuk ide annak társadalmilag igazságos formájában: azoknak csökkentjük elsősorban az adókulcsait, akik a legkevesebbet keresik ebben az országban. Egyébként ez a javaslat, amellet, hogy társadalmilag igazságos, a gazdasági növekedést is nagyobb mértékben támogatja *(Dr. Józsa István: Fogyasztás-élénkítő.)*, mint az önök adórendszere; azért, mert ez fogyasztásélénkítést fog eredményezni.

Mindannyian ismerjük azt a szomorú tény, hogy minél kevesebbet keres egy család, annál inkább figyelnie kell a hó végének közeledtét, mert a legszükségesebb vásárlásaira sem futja az adott hónapban. Ezeknek a családoknak számos elhalasztott fogyasztásuk van, és abban bíznak, hogy egyszer majd jön egy jobb fizetés, amiből ezeket az elhalasztott fogyasztásicikk-vásárlásokat - ruháról beszélek, műszaki cikkekről beszélek - majd megvásárolhatják.

Teljesen világos, hogy minden egyes adókedvezmény, amely ebben a szomorúan keveset kereső családi szférában ad a dolgozóknak, vásárlást fog generálni, ez pedig élénkíteni fogja a belföldi fogyasztást, elsősorban a szolgáltatásokban, a kereskedelemben dolgozó kisvállalkozók bevételeit fogja növelni, amennyiben önök az indítványunkat elfogadják. Ezért az MSZP javaslata, szemben az önök adógyakorlatával, nemcsak társadalmi szempontból igazságos, hanem a belső fogyasztás élénkítése szempontjából a gazdasági növekedést is erősebben támogatja, mint az önök adórendszere.

Az MSZP-frakció azonban nemcsak az adókulcsok megváltoztatását tartotta fontosnak, hanem a családi adókedvezmények kérdésében is - szemben az önkéntes álláspontjával - azt a véleményt fogalmazza meg, hogy minden gyermek egyforma adókedvezményt kell hogy kapjon a magyar államtól. Nincs az rendben, hogy minél jobban keres valaki, annál több adó- vagy járulékkedvezményt kap a magyar államtól. Úgy gondoljuk, hogy minden gyermeknek azonos kedvezményt kell kapnia a magyar államtól. Ezért mi a gyermekkedvezményt általánosan kiterjesztjük, és nemcsak hogy kiterjesztjük, hanem biztosítjuk a beadott módosító javaslatban azt a lehetőséget, hogy amennyiben ezt a befizetett adókból már nem lehetne leírni, sőt a befizetett adókból és járulékokból együttesen sem lehetne leírni, ezt az adóhatóság visszatérítse az illető munkavállalónak. Ez hívják egyébként negatív adónak a nemzetközi adófogalmak között.

Ezzel biztosítjuk, hogy azok a háromgyerekes munkavállalók is, akik minimálbért keresnek, teljes mértékben meg tudják kapni azt a gyermekkedvezményt, amit a legjobban kereső munkavállalók kapnának meg ugyanebben a helyzetben.

Ez az igazi családtámogatási politika és nem az, amit önök folytatnak, amivel önök csak a legjobban kereső családokat támogatják ilyen mértékben, a többieknek pedig azt üzenik, hogy sajnáljuk, a ti adókedvezményetekre már nem futja, mert nem kerestek annyit. Ezt az igazságtalanságot is orvosolni kívánjuk.

A harmadik eleme a betervezett javaslatcsomagunknak pedig az alapvető élelmiszerek áfájának 5 százalékosra való mérséklése. Ez a korábbi javaslatunkban is így volt, nem az MSZP az egyetlen frakció egyébként, amely ezt javasolta a tisztelt Házban, az igazság kedvéért ezt tegyük hozzá, de következetesen ragaszkodunk ehhez a javaslatához, és úgy gondoljuk, nem csak a sertéshús esetében indokolt ezt megtenni. Egyébként, államtitkár úr, rosszul tudja, a szegény családok legfontosabb étele nem elsősorban a sertéshús, sokkal inkább a csirke far-hát. Valami oknál fogva önöknek a sertéshús a kedvence. Mi ezt nem vitatjuk, de úgy gondoljuk, hogy ez nem elsősorban a magyar családokon, hanem a sertéságazaton segít. *(Dr. Répássy Róbert: Mire utal? Mire gondolnak?)* Disznóságokra gondolok, államtitkár úr, ha már így kérdezi.

Tehát ennek az 5 százalékra való mérséklésnek nem elsősorban a szerény helyzetben lévő családok lesznek a legnagyobb nyertesei, hanem a sertéságazat, amit egyébként nem vitatunk, tehát nem probléma, ha a sertéságazaton önök segíteni kívánnak azzal, hogy versenyképesebbé teszik a termékeiket, azt hiányoljuk viszont, hogy hiányzik mellette az a további csomag, az élelmiszereknek az a további csomagja, amit a szerény helyzetben lévő háztartások is előszeretettel vásárolnak.

Ezek képezik tehát az MSZP-frakció módosító indítványának gerincét. Úgy gondoljuk, ezek az indítványok azok, amelyek érdemben orvosolják a bajt, szemben az önkéntes betervezett törvényjavaslatával.

Végezetül, ha már vitáról van szó, akkor legyen valódi vita: a Fidesz vezérszónoka hozzászólásában finoman szólva pontatlanul fogalmazott néhány kérdés esetében. Az egyik ilyen kérdést talán most már megválaszoltam, hiszen ő azt mondta, hogy a szocialista kormányzás alatt a családok helyzete rosszabb volt. Én az előbb rámutattam, hogy éppen a szerényebb keresetű családokat jobban támogatta az MSZP-kormány adópolitikája, mint az önkéntes esetében.

De akkor egy további hazugságot hadd tisztázzak itt a tisztelt Ház falai között! Önök számtalanszor elmondták már, hogy az MSZP-kormány megszüntette a családi adókedvezményeket, csak nem tették hozzá, hogy nem megszüntettük a családi adókedvezményeket, hanem beépítettük a családi pótlék összegébe. *(Közbeszólások a Fidesz és a KDNP soraiból. - Révész Máriusz: Jaj, jaj, Sándor!)* A képviselőtársam, úgy látszik, bevett valamilyen gyógyszert *(Az elnök csenget.)*, ezért egyfolytában ilyen kiabálási kényszere van, semmi probléma. Lapozzon egy kicsit az elmúlt időszakok ténytárában, meg fogja találni ezt! Egy az egyben beépítettük az adókedvezményt a családi pótlékba, ezzel megnöveltük a családi pótlék összegét.

Ezzel pontosan azt biztosítottuk, amit a mostani indítványunk is céloz, hogy minden család kapja meg azt az összeget, ne csak a legjobban kereső családok, az első Orbán-kormány ugyanis előszeretettel alkalmazta ugyanezt az adópolitikát a családok tekintetében, magyarán: a legjobb helyzetben lévő családokat támogatta. Azzal, hogy az MSZP ezt a kedvezményt beépítette és ezzel megnövelte a családi pótlék összegét, biztosította, hogy valamennyi család hozzájutott ehhez a pénzhez, nem pedig csak azok, akik a legjobban kerestek. Ennek köszönhető, hogy az MSZP kormányzása alatt a családi pótlék összege többszörösére emelkedett annak, amit az Orbán-kormány hagyott örökül ránk 2002-ben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Természetesen, ha a vitában felmerülnek további észrevételek, akkor örömmel állunk rendelkezésre. Egyet kérek: mindenki tényszerűen nyilatkozzon, nem ferdítse el a valóságot.

Még egyszer és összefoglalva: szemben a Fidesz javaslatával, amely folytatja az elmúlt évek gazdaságpolitikai szempontból fogyasztást mérséklő, társadalmi szempontból igazságtalan adórendszerét, az MSZP indítványai társadalmilag igazságos és gazdasági növekedést ösztönző adótörvényekre, pontosabban: módosításokra tettek javaslatot. Az a kérésünk, hogy ezeket a javaslatokat mérlegelve fogadják el önök, és akkor legalább részben megfelelnek néhány ígéretüknek; részben megfelelnek annak az ígéretüknek, hogy a személyi jövedelemadó kulcsát egy

számjegyre mérséklük, részben megfelelnek annak az ígéretüknek, hogy a magyar családokat kívánják támogatni az adópolitikában azzal a különbséggel - ellentétben a mostani igazságtalan rendszerrel -, hogy igazságos rendszerben fog történni mindez.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Hosszan tartó taps az MSZP soraiban. - Dr. Józsa István: Úgy van!)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Aradszki András képviselő úr, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónoka. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőjeként azt tudom mondani előljáróban, hogy az előttünk levő, adózással összefüggő egyes törvények módosítása összhangban van a Kereszténydemokrata Néppárt politikájával. Ugyanis számunkra elsődleges a magyar családok védelme, a magyar családok életkörülményeinek javítása, és az adórendszeren keresztül támogatunk minden olyan megoldást, minden olyan kedvezményt, amely segít a legnagyobb nemzeti problémánk, a demográfiai helyzet rosszabbodásának megállításában, majd később javításában.

Ezeknek a céloknak szerintünk megfelel az adótörvények közül a személyi jövedelemadó törvény azon módosítása, amely immár a kétgyermekes családok számára is biztosítja az adókedvezményt gyerekenként meghatározott összegben, és ezt fokozatosan 2017-ig, '18-ig növelni is fogja. Egy adórendszer, főleg a személyi jövedelemadó tekintetében rendkívül összetett hatásokkal bír a polgárok életére, de úgy gondolom, hogy az az adórendszer, amely munkára ösztönöz, amely a munkát terhelő adókat, járulékokat csökkenti, mindenki számára fontos dolog, mindenki számára, aki munkából él, előnyöket jelent. Van az a Boldog II. János Pál által említett gondolat, hogy a tőkét nem lehet a munka rovására támogatni *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Mi is ezt mondjuk!)*, mert nincs tőke munka nélkül és munka nincsen tőke nélkül. Tehát az ezeket az arányokat fenntartó adórendszer a Kereszténydemokrata Néppárt számára elfogadható.

De mint ahogy említettem, egy személyi jövedelemadó-rendszer rendkívül összetett hatásokkal bír a társadalom egészére. Figyelemmel kísértem a szocialista párti képviselő mondandóját az igazságosabb személyi jövedelemadó-rendszerrel kapcsolatban. Jó, ha a történelem megmutatja néha az igazi arcát a történelem alkotói számára. Ezzel arra célok, hogy 2010-ben vagy talán 2009 végén Bajnai Gordon miniszterelnök úr vezetésével - mondom, Bajnai Gordon és miniszterelnök úr vezetésével - kidolgo-

zásra került egy olyan személyi jövedelemadó-javaslat a Szocialista Párt részéről, amely, ha jól emlékszem, 11 százalékos egységes személyi jövedelemadót irányzott el. Tizenegy százalékos egységes személyi jövedelemadót irányzott elő. *(Dr. Józsa István: Hol vagytok még ettől!)* És mindezt persze az átlagkeresetet meghaladó havi egymillió forintig alkalmazták volna. Afölött lett volna egy 10 százalékos extraadó, ez kétségtelenül így van. Mindezt természetesen úgy, hogy azt a nyugdíjjarulék-fizetési korlátot, amely akkor éves szinten 7,6 milliónál állapodott meg, amely kereset fölött már nem kellett nyugdíjjarulékot fizetni az érintett állampolgárnak, azt megtartották volna, szemben a Fidesz gyakorlatával és a hatályos jogszabályokkal, a 10 százalékos nyugdíjjarulék-fizetési kötelezettségnek nincs korlátja. Tehát az a fajta előny, amely alapján hosszú évtizedeken keresztül a gazdag emberek számára a szocialisták által megvalósult, hogy nyugdíjjarulékot nem kellett fizetni olyan jövedelem után, amit egyébként megkerestek, nálunk minden fillér után kell fizetni. Ennyit az igazságosságról, de ezek, úgy gondolom, mutatják azt, hogy egy nagyon jó adó- és járulékfizetési rendszer van előttünk, amely azon a kereteken belül van, amikor nem fordul át egy személyi jövedelemadó-rendszer a szociális hátrányok orvoslásának az eszközévé.

Mert ezt a kettőt szét kell választani. Van a szociális ágazat problémája, melyek súlyos dolgok, súlyos problémákkal terhelt a magyar társadalom, ezt kétségtelenül el kell ismerünk. Azon vagyunk, hogy ez igazságosabban és teljeskörűen megvalósuljon, illetve hogy sokkal több embernek munkát juttatva, minél kevesebben szoruljanak rá a szociális ellátásra.

Szokták mondani például Svédországot, hogy ott milyen jó a szociális ellátás. De ott a társadalom 5 százalékának kell fizetni ezt a jó szociális ellátást. Nálunk sajnos ennél magasabb az arány, a többszörösének kell fizetni a szociális ellátást. De amennyiben a munkát terhelő adót csökkentjük, a munkában szerzett jövedelem reálértéke és nominális értéke nő, az elmúlt években folyamatosan növekszik, így a szegényebb rétegek leszakadása remélhetőleg megáll, és felzárkózik legalább az alsó középosztály szintjére. Ezt a célt, elvárt eredményt ez a személyi jövedelemadó-rendszer szerintem szolgálni tudja, mert nem mond le egyébként a szegény emberek gyerekeiről sem. Pont KDNP-s indítványra, azoknál a családoknál, ahol nem lehet a kereseti viszonyok miatt teljes mértékben igénybe venni a személyi jövedelemadó-kedvezményt, pont KDNP-s indítványra először a kormány, utána az Országgyűlés is elfogadta ezt az engedményt, így e kedvezményt igénybe lehet venni az egészségbiztosítási és nyugdíjjarulék terhére is.

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy az szja-módosításokkal, figyelemmel az igazságossági szempontokra is, egyet tudunk érteni. Már csak

azért is, mert az igazságossági szempontok nemcsak a magánszemélyek, a természetes személyek irányába kell hogy érvényesüljenek, hanem a politikánk része volt, hogy az emberek terhelése helyett azokat a félig monopolhelyzetben levő, de sajátos jövedelemszerzési tevékenységet, a társadalom számára hasznos jövedelemszerzési tevékenységet folytató bankokat is megadóztassuk különadóval. Ez ellen nagy felháborodás volt 2010-et követően, de azt lehetett látni, hogy ez a fajta adóztatás elfogadottá és elismertté vált az európai uniós rendszeren keresztül. *(Z. Kárpát Dániel: Vajon mi lehet ennek az oka?)*

Ez felvet egy olyan vitát, hogy vajon unortodox volt-e ez a gazdaságpolitikánk vagy nem. Szerintem semmivel nem volt unortodoxabb, mint a ciprusiaké, amikor megválták a banki betéteket, amikor a románok megválták a fizetéseket, nyugdíjakat 20-25 százalékkal. Az az unortodox politika, amely elengedi az államadósságot 80 százalék fölé, amely elengedi az inflációt 8-10 százalék fölé, amely elengedi 7-8 százalék fölé az államháztartási hiányt. Ez, kérem, az unortodox gazdaságpolitika; míg amelyik ezeket a kereteket adja, mint 3 százalék alatti hiány, csökkenő államadósság, alacsony infláció, ez természetesen normális, takarékos és a gazdaságot megalapozó politikának tekintendő. Ha így nézzük, ebből következik, hogy vajon kik hajtottak végre unortodox gazdaságpolitikát az országban. A válasz nem meglepő; nem mondhatom a Jobbikra, nem mondhatom az LMP-re, mert nem voltak kormányon. Kik voltak kormányon azelőtt? Természetesen a Magyar Szocialista Párt és az SZDSZ kormánya hajtott végre Magyarországon nyolc éven keresztül az országot csődbe vivő unortodox gazdaságpolitikát.

(12.10)

De visszatérve a bankokra: azt nem lehetett mondani, hogy, kérem szépen, jó világ volt, és a devizahiteleken keresztül is jól kerestünk, majd amikor baj van, akkor nem leszünk szolidárisak azzal a társadalommal, amelyből a jövedelmet megszereztük, ezért mi úgy gondoltuk annak idején, hogy a bankokat méltányos és igazságos megadóztatni. És most ami viszont pozitív ebben a törvényjavaslatban, hogy ennek az adónak a csökkentésére teszünk kísérletet, mert a gazdaság már olyan állapotba került a 2010 óta folytatott gazdaságpolitikának köszönhetően, hogy ezt megtehetjük, és ez remélhetőleg biztosítani fogja a hitelkihelyezésekkel, a bankok általi hitelkihelyezésekkel a gazdasági növekedés megerősítését, és nagyon fontos, hogy a bázist a 2014. évi adatokra, eredményekre alapozzuk. Azt lehet mondani, hogy van egy ilyen ígéretünk, megállapodtunk az EBRD-vel, természetesen a lehetőségekhez képest az ígéreteket - a magyar kormány és a Fidesz-KNDP-s többséggel bíró parlament az ígéreteit be szokta tartani - betartjuk. Egy halvány megjegyzésem lehetne a

kormány képviselője felé: azért jó lenne egy olyan mechanizmust kitalálni, amely a kedvezőbb, alacsonyabb banki adónak az alkalmazását összekapcsolja a hitelkihelyezéseknek a növelésével. Gondolom, erről a tárca gondolkodik, és megtalálja rá a megoldást, remélem, hogy már van is ilyen megoldás.

Összességében a vállalkozások számára szintén adókedvezményt jelent a társasági adónak az a módosítása, amely szerint ha az adózás előtti eredmény magasabb, mint az előző évi adózás előtti eredmény, akkor a különbözet utáni adót nem kell befizetni, illetve majd csak halasztva kell befizetni. Ez azt jelenti, kérem tisztelettel, hogy ha elindul egy gazdasági befektetés, annak van eredménye a gazdasági tevékenység során, tehát pozitív eredménye van az adott cég eredményénél, ez ne rögtön váljon adóvá, hanem adjon még egy megizmosodási, piaci stabilitási lehetőséget annak a gazdálkodó szervezetnek, és így az a fajta gazdasági növekedés, ami a társaságiadó-alapnak a növekedését megalapozta, az ne csak egy vagy két évre szolgáljon, hanem hosszú távon lehessen azzal kalkulálni, és amennyiben a piac változik, akkor az ebből származó előnyt a piaci stabilitás megerősítésére tudja fordítani az adott gazdálkodó szervezet.

Mindezek alapján azt tudom mondani, hogy az adócsökkentés költségvetését és a családok támogatását szolgáló költségvetést ez az előttünk lévő, adózással összefüggő törvény módosítási javaslat megfelelően tudja szolgálni, mint ahogy említettem az elején, a Kereszténydemokrata Néppárt családpolitikáját, a családok támogatásában rejlő lehetőségeket is jól szolgálja, ezért tisztelt képviselőtársaimnak elfogadásra tudom ajánlani a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Előttünk fekszik egy olyan papírcsomag, amit a legjobban talán egy nálam lévő papiros jellemez. *(Felmutat egy iratot.)* Ezen a listán, tehát az A4-es oldalon végig 40 adótípus található, 40 új adófajta, vagy pedig olyan, amit a második Orbán-kormány hatálybalépése óta megemeltek. Ezek között található az online szerencsejáték-adótól kezdve az ingatlanspekulációs adóig s a többi, az engem kevésbé érintő samponadó is szerepel rajta *(Derűltség.)*, de olyan, a kafetériát illető terhelések is, amelyekkel kapcsolatban azért nagyon komoly aggályok merülnek fel. De mégiscsak ezen lista bizonyítja azt, hogy olyan környezetről beszélünk, ahol a magyar társadalmat nem adóztatják szénné, és a magyar gazdaságot nem

adóztatják túlságosan szét, egész egyszerűen felelőtlenség, és nem is állja ki az igazság próbáját. Elmondhatjuk, hogy ebben már benne van az a dugódíj is, amit azért bevezetnek itt 2016-tól elvileg, tehát egy olyan, hosszabb időszakra vonatkozó víziót látunk, miszerint az Orbán-kormány nem is tervezi kivezetni a korábbi nyolcévnyi szocialista gazdasági mélyrepülés 7, azaz hét megszorító csomagjának az eredményeit.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy miközben a bankadó csökkentésével kampányolnak, a tranzakciós illeték kapcsán is ment egy nagyon hosszú kampány, amely szerint önök bevonják a közteherviselésbe a bankokat, elszámoltatják őket, a valóság ezzel szemben az, hogy a tranzakciós illeték esetében egészében bevallották az érintett pénzüzetek, hogy ezt az illetéknek elkeresztelt, amúgy adótípust teljes egészében áthárították a lakosságra, a kisvállalkozók esetében pedig, amikor kaptak olyan levelet a kisvállalkozók - hiába ingatja a fejét, így volt, a bankok közleményeikben ismerték el -, a kisvállalkozók esetében volt olyan, hogy januártól ápriliséig visszamenőleg, hivatalos levélben teherátvitel-növekmény következett be, ahol a banki indoklásban leírták, hogy a tranzakciós illeték kivetése miatt visszamenőleg arra az adott tárgyévre beszédnek pluszösszeget magyar vállalkozóktól.

Mit tett ezek után a kormány? Ennyit: semmit. Semmiféle hatása nem volt annak, hogy mind a tranzakciós illeték teljes egészét, mind pedig az úgynevezett banki ágazati különadó nagyon nagy többségét áthárították a magyar emberekre, beépítették különböző díjakba, szolgáltatási fajtákba. Önmagában tehát lehet arról beszélniük, hogy elszámoltatják a bankokat, bevonják őket a közteherviselésbe, csak, még egyszer hangsúlyozom, a valóság próbáját mindez nem állja ki.

Az előttünk fekvő csomagban egyébként abszolút található pozitív elemek, tehát nehogy az a látszat keljen, hogy itt mi mindent kritizálni fogunk, és mindent zsigerből elvetünk, csak azért, mert a kormány nyújtotta be ezeket, egyáltalán nem erről van szó; különben is egy olyan csomagról beszélünk, amely első látásra csak egyetlen tétel esetében növel adót, a többi esetében vagy helyben hagyja a korábbi állapotot, vagy engedményeket foganatosít. Ez az egyetlen tétel az egészségügyi szolgáltatási járulék havi 6930 forintról 7050 forintra történő emelése, ami lényegében egy inflációkövető beavatkozásnak minősül.

Itt érdemes lenne arról beszélni, hogy ha más tekintetben, más viták során önök azzal kampányolnak, hogy lényegében zéró infláció környékén vagyunk, akkor vizsgáljuk meg azt, hogy milyen inflációról beszélnek önök. Általában maginflációról, tehát a traktornak az átlagos árnövekményét összevetik a kenyér és a tej átlagos árnövekményével, kihoznak belőle egy statisztikai átlagot, de egyáltalán nem biztos, hogy a traktort gyakorta nem vásároló

magyar polgárok, mondjuk, az alsó középosztálybeliek különösebben érintettek az önök által meghatározott maginfláció által. Sokkal inkább érdemes lenne egy alapvető fogyasztói kosarat vizsgáló inflációról beszélni, arról, ami az egyszerű embereket a mindennapi életük során a közértben bevásárolva érinti, és nem feltétlen azt a felső 20 százalékot, amelyet minden esetben kedvezményez ez a kormány.

Ha nagyon röviden össze kellene foglalnunk a köztünk lévő különbséget a hozzáállás, világlátás tekintetében, akkor az az, hogy önök az utóbbi öt évben megpróbálták egy felső 10 százalékot, felső 20 százalékot hatalmas kedvezménytömegben részesíteni, talán abban bízva, hogy létrejön egy új polgárosodott középosztály, amely majd a belső fogyasztás megmozgatásával, a belső piacon történő aktív részvételével felpörgeti az egész gazdaságot, ez a húzószívó erő pedig majd a többi társadalmi csoportnak is juttat valamit, és szívja maga után az egészet. A helyzet az, hogy ez látványos kudarcot vallott. A Jobbik létstratégiája egészen más: mi sokkal inkább a középosztályból folyamatosan leszakadók leszakadásának a megállítására koncentrálnánk, hogy azok a dolgozó, termelő, aktív emberek, akik a hátukon viszik ezt az országot, ne szenvedjék el ezt itt (*Megütögeti a kezében lévő iratot.*), ezt a 40-féle indokolatlan terhelést, amiből talán 10-15 esetében mondhatjuk azt, hogy a magyar gazdaságnak vitathatatlanul szüksége van rá, a többi esetben egyáltalán nem indokolható ez ilyen egyértelműen.

Én nagyon örülök annak, hogy a kétgyerekeseknél a gyerekenkénti havi adókedvezmény 10 ezer forintról 12 500 forintra nőhet, ez nagyon jó dolog; adódik a kérdés, hogy miért lépcsőzetesen jön be ez a kedvezmény, miért nem azonnal, hiszen a költségvetésben elegendő forrás, elegendő tartalék lenne arra, hogy a kétgyerekeseket, de egyébként az egygyerekeseket még inkább kiemelt, lehetséges kedvezményekben részesítve végre változtassanak Magyarország katasztrofális demográfiai helyzetén. Ennek ugyanakkor nem látjuk nyomait.

Látszik, itt bejött az élelmiszerlánc-felügyeleti díj sávossá tétele például, de itt is azt tapasztaljuk, hogy külföldi érdekeltségű vállalatok ügyes, trükkös portfólió-rendezzéssel úgy tudják rendezni a céghálózataikat, hogy lényegében el tudják kerülni ennek az adótípusnak az olyan mértékű megfizetését, ami igazságos volna, ami a közteherviselés felé mutatna. Tehát azt látjuk, hogy itt is teret engednek a trükközésnek, és Magyarország Kormánya nem avatkozik be olyan súllyal, mint ahogy kellene.

Azt is látjuk, hogy továbbra is megvan, fennmarad az európai uniós rekorder 27 százalékos áfa.

(12.20)

És amikor azt mondják nekünk, hogy nem a jövedelmeket akarják adóztatni, hanem inkább a fo-

gyasztást terhelnék, hát pontosan az a helyzet, hogy a 27 százalékos áfa mint a szegények adója, pontosan a legnehezebb helyzetben lévő társadalmi csoportokon csapódik le a legkeményebben, mindemellett a korrupció, a feketegazdaság melegágya. Egyáltalán nem ritka az tisztességesen működő nemzetgazdaságokban, hogy - legyen szó társasági adóról, más adótípusokról - egy adócsökkentés, tehát egy tisztességes mértékre történő beállítás összességében az adóbevételek növekményét fogja okozni a gazdaság kifehéredése által. És szinte minden esetben prognosztizálható, hogy ez kettő vagy három üzleti éven belül garantáltan bekövetkezik, a látszólagos ráfordítás, költségvetési kiadás előbb megtérül, aztán a gazdaság kifehéredését követően az ország számára kamatozni, gyarapodni kezd ez a lépés.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy az áfabevételek még a korábbi statisztikák szerint, a 27 százalék bevezetését követően az úgynevezett GDP 9,4 százalékát tették ki Magyarországon, ami szinte kerekén 2 százalékponttal magasabb az általam amúgy annyira nem tisztelt, de mégiscsak a tagságunkat figyelembe véve Európai Unió átlagánál. Tehát azt látjuk, hogy európai szinten is rekorder terheléssel állunk szemben, ez kimutatható statisztikailag, és hát igen, amikor arról beszélnek, hogy látszólag teherkönyvitések következnének be a magyar emberek életében, például csökken a bankadó, akkor hozzátesszük, önök saját maguk, hogy az EBRD-vel kötött megállapodásnak köszönhetően.

No, hát akkor nézzük meg, lapozzuk fel, mi szerepel az EBRD-vel kötött megállapodásban, nem a hivatalos fordítás szerint, hiszen azt önök azért nem reklámozták agyon, hanem azon passzusokban, amelyet a világhálón angol nyelven egyébként bárki elérhet. Példának okáért, a kormány tartózkodik az olyan törvényektől és intézkedésektől, melyek negatív hatással lehetnek a bankszektor jövedelmezőségére. Ez ugye, nagyon egybecseng azzal a paktummal, amit önök az év elején kötöttek, talán februárban a Magyar Bankszövetséggel, és amelynek egyébként egy támogatható célja lenne a 2016-tól fogantatható kiterjesztett hitelezés. Ugye, nem hitelezik ezek a bankok a magyar gazdaságot tisztességes szinten, most már mondjuk ki, hogy legalább húsz éve, és hosszú ideig egy pénzszivattyú működött Magyarországon, aminek a működéséhez önök és a szocialisták is egyaránt hozzájárultak. De el kell hogy mondjuk, ha önök ilyen paktumokat írnak alá, ezzel például kizárják azt, hogy a devizahitel-károsultak érdekében akár új törvénnyel, akár új mentőcsomag jellegű lehetőséggel fellépjenek.

Gyakorlatilag az is szerepel ebben az EBRD-vel kötött megállapodásban, hogy a kormány nem hoz új törvényeket és rendeleteket a Magyar Bankszövetség támogatása nélkül. Nem csak előzetes konzultációról van itt szó, kérem szépen, a Magyar Bankszövetség támogatásáról van szó. Arról van szó, hogy ezen

szervezetnek áldását kell adnia az önök törvényeire. Hogy akarják elszámoltatni az érintett bankokat, az érintett bankrendszert? Vagy lehet, hogy az áll a háttérben, hogy nem akarják? Esetleg azért csökkentik a bankadót, hogy ezek a bankok végre hitelezzenek, amiért beengedtük őket a magyar gazdaságba húsz évvel ezelőtt? Hogy van ez, kérem szépen? És elmondhatjuk azt is, hogy igen, a köztünk lévő lélekbátorságbéli különbséget tökéletesen jellemzi az, hogy önök a sertés tőkehús áfájának a csökkentését fogantatosítják minimális mértékben, ugye, és itt is csak részben, hiszen a sertés áfájához máshogy már hozzányúltak korábban, azt mondják, azt állítják, hogy ezzel egy 20-25 milliárdos költségvetési látszólagos kiesést okoznak. Ez sem igaz egyébként, hiszen az áfacskökkentés visszapörög a költségvetésbe, a modellbe pedig, mondjuk, a baromfitenyésztők kárait is bele kéne számolniuk, amit most azzal okoznak, hogy nem a Jobbik - és tegyük hozzá a korrektség kedvéért -, hanem más ellenzéki erők javaslatai szerint nem teljes körben az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentik 5 százalékra, hanem kiválasztanak kampányszerűen, kampányolható módon egyetlen tételt mindezekből. És aztán, mondom, máshol közvetett károkat is okoznak vele.

De ez a költségvetés is igenis tartalmaz annyi tartalékot, hogy a Jobbik programjának megfelelően ne csak az összes alapvető élelmiszer áfáját csökkentjük 5 százalékra, hanem még a gyermeknevelési cikkek áfáját is, megint csak reagálva arra, hogy Magyarország legnagyobb problémája a katasztrofális népességfogyás, amely egyben következmény is, ezt ne vitassuk el. De minden egyes gazdasági döntést ennek kellene alárendelni, hogy ezt a helyzetet valahogy feloldjuk.

Amikor azt mondom, hogy a költségvetés rendelkezzen tartalékokkal, nem véletlenül mondom ezt. A költségvetés alapján ugyanis idén az adóbevételek az úgynevezett GDP - nem szeretem ezt a mutatószámot, de a statisztikák általában ezzel dolgoznak - 38,4 százalékát teszik ki. És ha ugyanezt az arányt állandónak tekintjük, változatlan adóterhelést és gazdasági szerkezetet feltételezve 2016 vonatkozásában is, akkor ugye 13 417 milliárdos bevétele származna a gazdasági növekedésnek köszönhetően az államnak. Ugye, önök ezzel szoktak kampányolni: GDP-növekményadatokkal, az ebből következően előkerülő felszabaduló vagy létrejövő milliárdokkal.

Ez - még egyszer mondom, az önök számítását vezetem tovább, nem a sajátomat - nominálisan az idei évhez képest 646,5 milliárdos pluszt jelentene. Tehát azzal a bejelentett háromszázhetven-akárhány milliárdos lazító csomaggal szemben, amiből önök osztogatnak, meg sertés húsfát csökkentenek, egyebet csinálnak, még mindig állna további 268 milliárdos mozgástér, amiből teljes körben kivitelezhető lenne az alapvető élelmiszerek és még a gyermeknevelési cikkek áfájának a csökkentése is. Tehát az

önök levezetése szerint is van tartalék ebben a költségvetésben, a saját levezetésünk szerint pedig sokkal több, hiszen a Jobbik szakértői további százmilliárdokat találtak; olyan tételeket, amelyeket vagy teljesen fölösleges dolgokra költenek el, vagy pedig elképesztően rossz célokra vetik vagy vetnék be őket.

És hát arra is választ kell találni, ha önök a személyi jövedelemadó csökkentésével kampányolnak, elmondják, hogy 16-ról 1 százaléknyi engedmény mentén tulajdonképpen 120 milliárd forintot ott hagynak az emberek zsebében. Egy dolgot magyarázzanak meg nekem: hogy van az, hogy ha megvizsgáljuk a költségvetést, akkor a személyi jövedelemadóból származó összes bevétel tervezete most ugye, erre az évre vonatkozóan 1640 milliárd, jövőre a csökkentés után pedig 1658 milliárd lesz? Értem én, hogy önök szerint növekedni fog a járulékfizetők köre, de ennek azért nincsen komolyabb alapja, tehát komoly emberek között azért nem tudnak ezzel az érveléssel vitába szállni, hiszen az önök öt éves kormányzása alatt szakmai számítások szerint csak a versenyszférában rendszeresen bejelentett, normálisan megfizetett munkahely 40-50 ezer jött létre. A kicsit optimistább számítások azt mondják, hogy a versenyszférában 50 és 100 ezer közötti az új munkahelyek száma öt éves viszonylatban.

Még ha ezt az optimistább forgatókönyvet fogadjuk is el, tehát a közmunkásokat, egyebeket kivonva ebből a számításból, még az optimistább forgatókönyv szerint sincs alapja a járulékfizetők körének olyan bővülését feltételezni, amely ekkora plusz befizetést eredményez. Valószínűleg arról van itt szó, hogy miközben kampányolnak egy 1 százalékos csökkentéssel, hát azért a bevételi várakozásaikat megtartották, tehát a számok nem támasztják alá azt, amivel önök az óriásplakátokon kampányolnak már megint és már sokadszor.

Hozzá kell tennem még egy adatot: tavaly áfabevételi várakozásaikhoz képest több mint 200 milliárddal több jött be, mint amennyire számítottak, és hát itt meg kell jegyezzük, hogy az áfarés hatalmas. Tehát a gazdasági adatokból következően elvárható áfabefizetések és a tényleges áfabefizetések közti különbség 1000 milliárdos nagyságrendű. Egyes szakmai becslések 900-1000 milliárdra teszik, mások 1200 milliárdra. Tehát az 1000 milliárdos nagyságrend egyáltalán nem túlzó. Ennek a csökkentése abszolúte nemzetstratégiai feladat kellene hogy legyen, viszont semmilyen intézkedésükben nem tükröződik, nem látható, és nem tudjuk, hogy hol van.

Beszélhetünk még egy olyan tételről, ami nincs benne közvetlenül a költségvetésben, de vissza kell hogy térjek a devizahitel-károsultak helyzetére egy gondolat erejéig. Itt az úgynevezett rendezés és az önök piaci alapú forintosításai, egyéb beavatkozásai nyomán több száz milliárdos nagyságrendű haszon keletkezett a Magyar Nemzeti Banknál és környékén. Én nem azt mondom, hogy a költségvetés szívja fel

ezt a bevételt, de azt mondom, hogy ennek a hatalmas nyereségnek igenis arra kellene fordítódnia, hogy a devizahitel-károsultak helyzetét rendezzék, akár most mondom egy ötletet, egy kártérítési alap létrehozásával azokat az embereket lehetne segíteni, akik már elvesztették a lakóhelyüket, szétszakadt a családjuk, kilakoltatták őket az otthonukból.

Ezzel szemben mit látunk? A kormányzati viselkedés egészen másfelé mutat. Rossz bankot akar létrehozni, feltételezhető módon megteremti a jogszabályi háttérét annak, hogy tömegesen kezeljen ingatlanokat állami háttérrel, és sokszor olyan feltételeket vállalhat, hogy ezen ingatlantömeget a magánszféra számára engedje át egy idő után, nyilván bevétel fejében. Tehát feltételezhető, hogy tömegesen fogják piacra dobni magyar emberek - sokszor indokolatlanul - elvett otthonát, amihez egyetlen tisztességes országgyűlési képviselő sem adhatja a nevét.

Összefoglalva tehát elmondható, hogy önök az adócsökkentésekkel kampányolnak. Mindez ugyanakkor nem tükröződik sem a számokban, sem a költségvetésben.

(12.30)

Szeretnék kiemelni még valamit: az áfabevételi várakozások mellett, ha kiszámítjuk azt, hogy úgynevezett fogyasztási típusú adókból mennyit vár a kormányzat, akkor azt látjuk, hogy miközben adócsökkentéssel kampányol, 215 milliárd forinttal többet vár a fogyasztási típusú adókból és az áfából bevételi várakozás szintjén, mint egy évvel korábban. Tehát ha hozzáteszük azt, hogy személyi jövedelemadó-várakozásai is magasabbak, mint egy évvel korábban, tehát mindenféle adótípus esetén többet akar beszédni jövőre, mint amennyit beszédett eddig, még ha feltételezzük a járulékfizetők és adófizetők körének minimális szélesedését, akkor is elmondhatjuk azt, hogy szó sincs rendszerszinten adócsökkentésekről.

Arról van itt szó, kérem szépen, hogy önök kampányolnak egy-egy részterületet illető engedménnyel, de rendszerszinten nem változtatnak és nem is tudtak változtatni azon, hogy a magyar gazdaság az egyik legkeményebben adóztatott egész Európában, az OECD felmérése szerint pedig a hazai átlagbéreket a negyedik legtöbb adóteher sújtja az összes érintett ország és vizsgált ország tekintetében. 2 megkeresett forintunkból tulajdonképpen 1-et azonnal elvon az állam, hogy aztán adjon érte egy olyan egészségügyi szolgáltatást, amelyet, hogy adjon érte olyan szociális támogatásokat, szolgáltatásokat, amelyet - el lehet beszélgetni a tüntetőkkel, hogy milyen minőségre képesek önök e tekintetben -, és adjon érte 40 új adófajta vagy 40 adóemelési típust. Itt van a lista a kezünkben. Ez a lista nagyon beszédes.

Ha pedig olyan adórendszert, olyan költségvetést kívánnának kialakítani, amely valóban az

Aradszki képviselő úr által helyesen felismert legkevényebb problémát, a népességfogyást először lassítaná, aztán megállítaná, végül gyarapodásba fordítaná át, akkor ajánlok önöknek egy nagyon kellemes szakirodalmat. Nem fognak jól aludni tőle, én sem alszom jól, amikor idényenként újraolvasom. Fekete Gyula: Véreim, magyar kannibálok! című könyvéről van szó. Nem most jelent meg a Püski Kiadó gondozásában, igen régen, 1992 található benne. Már akkor szerepelt ebben az F-faktor, a future-faktor, a jövőtényező levezetése, amelyet finanszírozni kell, amelyet vissza kell adni a családoknak, hogy a jövő számára foganatosított beruházásaik igenis költségvetési forrásokból, adóforintokból is támogatva legyenek, hiszen azt látjuk ma, hogy a gyermekvállalás tulajdonképpen luxuscikk, adóztatott cikk, olyan kiadásokkal jár, amelyek enyhítésében az állam igenis nagyon komoly szerepet vállalhatna.

Ezzel szemben a költségvetési vitában is mit hallottunk jellemző módon? A hiánycélok betartását, a GDP növekményét, ami önmagában semmit nem jelent a magyar emberek életminőségére nézve. Arról viszont nagyon keveset hallottunk, hogy hogyan születhetne több magyar gyermek, és hogyan lehetne az élve születések számát a statisztikai hibahatárnál jobban javítani. Mindamellett, ha hozzáteszem, hogy az utóbbi időszakban sajnálatos módon a halálozások száma sokkal drámaibb mértékben ugrott meg, mint amennyivel a születések száma nőtt, akkor hozzátehetjük, hogy nagyon nagy bajban vagyunk.

Minden egyes költségvetési és minden egyes adópolitikai döntést az ebben leírtaknak kellene alárendelni, és annak kellene alárendelni, hogy Magyarországon a kívánt gyermekek megszülethesse, és ami legalább ilyen fontos, családjaikat ne üldözze el ebből az országból semmilyen gazdasági kényszer, a hazájukban tudjanak boldogulni, hiszen ha ennek nem teszünk eleget, ha a történelem ezen kérését nem halljuk meg, és nem teljesítjük ezt a feladatot, akkor teljesen mindegy, hogy 50 év múlva Magyarországnak milyen színezetű kormánya lesz. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő adótörvénycsomag akár lehetne pozitív is, hiszen kevés paragrafust tartalmaz, kevés helyen változtat. Ez jelezhetné azt is, hogy végre kiszámítható gazdaságpolitikához értünk. A baj csak az, hogy összességében kiszámíthatóan halad a rossz irányba. Tovább pumpálja a jövedelmeket a szegényektől a gazdagok felé, erősítve ezzel az országot szétszakító jövedelempolitikát.

Elsőként az egykulcsos szja 16 százalékról 15 százalékra való csökkentéséről szeretnék szólni. Ha sokszor elmondjuk, akkor talán valamikor majd a kormánypárti képviselőtársaink meg fogják hallani ennek a következményeit. A tegnapi beszédében Orbán Viktor miniszterelnök úr azt mondta, hogy az egykulcsos szja a rendszer alapja, és lehetetlen, hogy azt megváltoztassák. Azzal egyetértünk, hogy ez a rendszerük alapja, viszont elkerülhetetlennek tartjuk, hogy megváltozzon, mert az a politika, ami folyamatosan a szegényektől szivattyúzza át a jövedelmet a gazdagok felé, egész egyszerűen nem fenntartható.

Az LMP már akkor elkezdte ostromozni az 1 százalékos személyi jövedelemadó-kulcsot, amikor önök ezt 2010-ben bevezették. Már akkor lehetett látni, hogy ez az 1 százalékos jövedelemadó-kulcs 500 milliárdot hagy a jobban keresőknél és 130 milliárddal megterhelte az alacsony jövedelműeket. Önök most azt mondják, hogy az szja 1 százalékos csökkentése 120 milliárdot hagy ott az embereknél. De ez az átlag! Önök nem beszélnek arról, hogy ez a 120 milliárd hogyan fog megoszlan a szegények és a magasabb jövedelműek között. Többször elhangzott már az elmúlt napok vitájában és ma is, hogy ez az 1 százalékos csökkentés a nagyjövedelműeknél nagy összeget hagy, az 1 millió forint havi keresetűeknél 10 ezer forintot, és addig, amíg valaki kevesebbet keres, 100 ezer forintos jövedelemnél ez havi ezer forintot jelent. Tehát itt is látszódnak a különbségek.

Amikor erről a különbségről beszélünk, érdemes egy kicsit kitekinteni a nemzetközi folyamatokra és nemzetközi összefüggésekbe helyezni ezt a kérdést. Nem véletlen, hogy ma már egyre több közgazdász azt mondja, hogy a társadalmak szétszakítotttsága, tehát az, hogy egyre kevesebben fölözik le a gazdasági növekedés hasznát és egyre többen szegényednek el, egyáltalán a fejlődés akadálya. Gondoljunk bele, hogy az így lerongyolódott, kizsákmányolt munkaerő mire képes. Nem képes kreativitásra. Tehát biztos, hogy ezen változtatni kell, és így nem csak Magyarország és nem csak a világ... - tehát mindenhol alapvető feladat az, hogy hogyan lehetne ezt a szakadékot beásni, hogy minél jobban szűküljön a rés a gazdagok és az egyre jobban elszegényedő emberek között. Ez nagy kihívás, és nyilván ennek az egyik kulcsa a többkulcsos személyi jövedelemadó visszaállítása. De az is biztos, hogy sokkal mélyebben, alaposabban el kell gondolkodni a vagyonadón, a tőkejövedelmek megadóztatásán. Ha ezen nem fogunk változtatni, akkor biztos, hogy az ország nem fog a felemelkedés útjára lépni.

Az LMP szerint tehát vissza kell hozni a progresszív jövedelemadót. Erre mi megfelelő indítványt is beterjesztettünk. Ez a járulékokat is csökkentené 6,5 százalékkal, azaz a munkavállalói járulékteher 12 százalék maradna. Az szja nulla százalék lenne a

minimálbérig, 12 százalék az efeletti jövedelmekre az átlagbérig, és 24 százalék az átlagbér feletti jövedelmekre. Ez mindenki számára megteremtene, hogy a létminimum szintjéig a jövedelme adómentes legyen; és nem csak a minimálbért keresőknek, ezt hangsúlyozzuk, hiszen a progresszív személyi jövedelemadó lényege, hogy magasabb adókulccsal csak az adott határ feletti jövedelem adózik, azaz a nettó jövedelme mindenkinek nő. Az átlagbérnél ez a növekedés havi 38 ezer forint, ami feljebb csökken ugyan a belépő magasabb kulcs miatt, de még sokáig érezhető. Mindez egyben emelné az olyan tőkejövedelmek terhelését is, mint az osztalék, ami megfelel azon elvnek, hogy a tőkejövedelmek és a munkajövedelmek adóztatását közelítsük egymáshoz.

A másik kérdés, erről is ma már többször volt szó, a sertésbőr áfájának 5 százalékra történő csökkentése. Ezt mi nagyon kevésnek tartjuk. Tulajdonképpen azt gondoljuk, hogy néhány, a kormánytól nem túl távol álló nagyvállalkozónak segít fenntartani a vágóhidját és üzemét, és esetleg fehéredik valamit a piac, de nem túl sokat. Egy embernek az átlagos 2,5 kilogrammos fogyasztás mellett ez egyébként 500-700 forint spórolást jelent havonta. Tehát az áfa 5 százalékra való csökkentése körülbelül havonta 500-700 forint spórolást jelent. A gazdagok viszont, akik egyre több húst fogyasztanak, persze megint nyerne, feltéve, ha az áfacsökkentés érvényesül a fogyasztói árakban, ami egyáltalán nem biztos.

Az LMP is régóta hangoztatja, hogy káros dolog az alapvető létfeltételt jelentő élelmiszerek ilyen szintű adóztatása. Az alapvető élelmiszerek adóját alacsonyan kell tartani. Más országokban ezt már rég felismerték.

(12.40)

A magyar kormánynak ez az ötlet talán azért nem tetszik, mármint az, hogy az alapvető élelmiszere általánosan terjesztjük ki a csökkentést, mert az alapvető élelmiszerek olcsóbbá tétele nem a gazdagoknak kedvez, hiszen az élelmiszerek fogyasztása korlátos, a jövedelem emelkedésével aránya a fogyasztói kosárban csökken. Az LMP erre vonatkozóan is benyújtott módosító javaslatot, ami a zöldség, gyümölcs, gabona és tejtermékek, édesvízi halak és egyes húsfélék áfájának csökkentését jelentené.

És ha áfacsökkentésről beszélünk, akkor még nekünk az is a további javaslatunk, hogy a tömegközlekedés áfáját is csökkenteni kell 27 százalékról 5 százalékra. Ez az egyszerű dolgozóknak, ingázóknak segítene, segítené az elhelyezkedést, területi zárványok felszámolását. Éppen tegnap panaszkodott Lázár János miniszter úr, hogy a tömegközlekedés túl drága. Ebből ő azt a következtetést vonta le, hogy az autós közlekedés terheit kell csökkenteni. A mi következtetésünk ellentétes: éppen hogy a környezetileg és társadalmilag hatékonyabb közösségi

közlekedést kell elérhetőbbé tenni mind árban, mind szolgáltatásban.

Érdekes intézkedés a házi orvosok iparüzési adó alóli mentességének megteremtése. Támogatandó, hogy az egészségügyi béreket rendezzük, hogy a rengeteg üresen álló házi orvosi praxis vonzóbb legyen. Ugyanakkor ez az intézkedés egyrészt megint az önkormányzatokra rak terhet, másrészt épp ott nem segít, ahol a leginkább kellene. A szegény önkormányzatok nem nagyon tudnak majd kedvezményt adni, részben, mert minden fillérre szükségük van, részben, mert már eddig is olyan alacsonyra vitték le az iparüzési adó mértékét.

Nem támogatandó a csomagból az úgynevezett növekedési adóhitel bevezetése sem. Ez az intézkedés gyorsan növekvő cégeknek adná meg azt a kedvezményt, hogy nem kell az adott évben befizetni nyereségadójukat, hanem azt később, elhalasztva tehetik meg. Elégkérdhetetlen számunkra, hogy erre miért van szükség, egy gyorsan növekvő kkv-nál egyébként is gyorsan bővülnek a források, amiket beruházásra fordíthat. Ráadásul tudjuk, milyen cégek bővülnek a leggyorsabban: a közbeszerzési pályázatok királyai, Tiborcz István és Mészáros Lőrinc cégei - nekik egyébként tényleg felesleges további kedvezményeket adni.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorából. - Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel független képviselői felszólalásra senki nem jelentkezett, most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A radikális adócsökkentés jegyében, nem licitálni akarok, de több mint negyven új adónem bevezetésére került sor az elmúlt időszakban. És mindezek mellett beégetik a magyar adórendszernek az összes meglévő hátrányát, amit megépítettek az elmúlt öt évben, a magas adóterhelés mellett az összes adminisztrációs terhet és minden mást. Hol van Európa legversenyképesebb adórendszere, amit hirdettek?

Hogy ne mondják, hogy csak bírálom önöket: jónak tartom azt, amikor a sertésbőr csökkentéséről beszélünk, döntünk majd, de messze nem elégségesnek, időben elkésztettek egyrészt, másrészt pedig kevésnek tartom. Akkor, amikor több mint 200 milliárdot, 215 milliárd forint többletet kívánnak beszélni fogyasztási adó tekintetében, akkor az a 20 milliárd forintos nagyságrend az egytizede annak a tervezett többlet beszédett pénznek, amiről szó esik a költségvetés keretei között.

Ha a személyi jövedelemadónak az 1 százalékos csökkentéséről beszélünk, akkor azt is el kell mon-

dani, hogy annak a nagyjából kalkulált 120 milliárd forintos nagyságrendnek a háromnegyede, 90 milliárd forint, az a jövedelmi szintek tekintetében a felső 20 százalékkal rendelkezők körét érinti messze döntő többségében. Ők viszik el ennek a pénzösszegnek a háromnegyedét, míg négyszer annyi ember az egyharmadát kapja meg ezeknek a pénzforrásoknak.

László Tamás hozzászólása jut az eszembe a végén, amikor foglalkoztatásról meg bérről beszél, azt mondom neki, önöknek: egymillió új munkahely a gazdaságban, bérek tekintetében pedig olyan, ahol az alacsony jövedelmi szinten élő emberek haszonélvezői és nem kárvallottjai egy történetnek.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársamra reagálva el kell mondanom, hogy igen, mintegy ötvenféle adóemlést, új adótípust ismer a könyvelői szakma. Ebből mi azt a negyvenet választottuk ki, amihez álláspontunk szerint hozzá lehetne nyúlni, vagy csökkentés, vagy teljes eltörlés tekintetében, hiszen, mint említettem, egy tízet-tizenötöt indokolhatónak tartunk piaci szempontok szerint, de azért ötvenféle adótípust ne már! Tehát kicsit túladóztatottnak tűnik a gazdaság e tekintetben. Hogyha megvizsgáljuk az általam már idézett OECD tagállamaira vonatkozó jelentést, ami kimondottan az átlagbér terhelését vizsgálja, akkor azt látjuk, hogy az OECD-államok tekintetében 36 százalék az átlag az átlagbér terhelése tekintetében. Ez egy 0,1 százalékpontos növekményt feltételez az utóbbi egyéves időszakban, tehát elég minimális elmozdulásai vannak mindennek a mutatónak. Magyarországon ugyanaz a mutató, ami 36 százalékos átlag az OECD-tagországokban, 48 százalékot tesz ki. Tehát drámaian magasabb, mint az említett átlag. Elmondható, hogy Belgiumban mindez 55 százalék; Ausztriában 49,4; Németországban 49,3 százalékról beszélünk; hazánk követi a sort 48 százalékkal. Horrorisztikus, brutális mértékű elvonást feltételez mindez. És egy olyan gazdaságra tesz rá az egészet, amely földrajzi, regionális adottságok mentén is egész eltérő módon működik. Hogy egy példát említsek: az egészséges éveket, amiket egy férfiember vagy egy magyar ember várhat és amire számíthat, hatalmas szórás jellemzi, hiszen 8,5 év különbség mutatkozik, mondjuk, egy nyugat-magyarországi férfiember és egy észak-alföldi régióban élő tekintetében a várhatóan egészségben eltöltött évek tekintetében.

Tehát elmondhatjuk, hogy még ezeket az eltérő adottságokat sem veszi figyelembe sem az önök adó-

rendszere, sem az adópolitikája, de összességében a terhelési szint annyira horrorisztikus, hogy az mind szakmai, mind etikai szempontból egyszerűen megindokolhatatlan. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében az írásban előre bejelentett képviselőknak adom meg a szót. Felszólalásra következik Galambos Dénes képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az adótörvények kapcsán engedjék meg, hogy a szerencsejáték-törvénnyel, a sertéstőkehús-áfvával, valamint a bankadóval kapcsolatos rendelkezésekről szóljak néhány szót. És itt szeretnék utalni arra, hogy az Orbán Gábor államtitkár úr által elmondottakat is érinteni fogja a felszólalásom. Néhány részletet azért szeretnék abból az aspektusból is megvilágítani, amit képviselői szemmel látunk, illetőleg amiről a Gazdasági bizottságban szót váltottunk.

Az Alaptörvény szerint Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Ezt az alkotmányos alapelveket az elmúlt öt év során végig képviseltük, ugyanakkor fontosnak tartjuk azt is, hogy társadalmunk alapját az értékalapú munka jelentse, és nem a kockázatos, nyereszkes pénzszerzés. Az első körben tehát a szerencsejátékkal összefüggő kérdésekről szeretnék szólni az előttünk fekvő törvényjavaslat kapcsán.

A javaslat a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvényt úgy módosítja, hogy a játékkaszinók játékadójának 3 százalékát játékosvédelmi és karitatív célokra kell fordítani. Ennek minősül az éjjel-nappal hívható zöld szám és a szociális ellátórendszer keretében elérhető közösségi ellátásról szóló tájékoztatás is. Ezek, akár csak a cigarettásdobozon megjelenő, vélhetően elrettentő hirdetések, a legközvetlenebb módon tudják megszólítani a szerencsejátékosokat. Továbbá idetartozik a szerencsejátékkal kapcsolatos, esetleg káros mentális, pszichikai vagy szociális hatások megelőzése, kezelése is.

Az Országgyűlés a szerencsejátékokról szóló törvény preambuluma 2012-ben módosította, és céljaként jelölte meg, hogy szabályozza az állam szerencsejáték-monopóliumát és annak gyakorlásával kapcsolatos feladatokat, valamint a szerencsejátékból származó jövedelmek egy részét közcélra fordítsa.

(12.50)

Ennek megfelelően a törvény módosítása ezt a célkitűzést kívánja elérni, elkerülve, hogy a szerencsejáték által előforduló negatív hatások bekövetkezzenek.

A szocialista kormányzás ideje alatt - erre nyilvánvalóan lesz majd reakció Gúr Nándor és Józsa István képviselőtársaim részéről - az állampolgároknak joggal lehetett az az érzésük, hogy az állam számára nem érdekes, hogy az állampolgárok miként és hol költik el a pénzüket. A nyereszkesedés, a mindennapos való profitszerzés eredményei hamar kibuktak. Ennek eklatáns példája a sukorói kaszinóálmom, amely esetében a súlyos visszasságok nyilvánvalóvá válása után komoly költségek terhelik a magyar államot. (*Zaj az MSZP soraiban.*) Tudtam, hogy tet-szeni fog ez a tézis, de ez így van tényszerűen is, hiszen a nyertes pereink mind a hazai, mind pedig a nemzetközi bíróságok előtt azt igazolják, hogy ez egy súlyos, megalapozatlan, az országot jelentős költségekkel terhelő, rossz döntés volt.

Ezzel szemben 2010 óta a kormány jelentős lépéseket tett a preambulumban megfogalmazott célok elérése érdekében. Ezek közül a legfontosabbak 2012-ben léptek hatályba. A magántársaságok öt évre kaphatnak engedélyt az internetes sportfogadás-szervezésre, ami után játéktípusonként évi 100 millió forint koncessziós díjat, továbbá kéthetente játékadót, negyedévente pedig felügyeleti díjat kell fizetniük. Ezáltal a kaszinóüzemeltetés legális keretek közé került. Az állami szerencsejáték-szervező alanyi jogon vehet részt az online tevékenységben. Az állam fokozott szerepvállalása ebben az esetben is az illegális cselekmények elburjánzását hivatott megelőzni. Az elfogadott változtatások értelmében az érintett társaságoknak ellenőrizniük kell a regisztrálók adatait, a 18 éven aluliak jelentkezését el kell utasítaniuk, az engedéllyel nem rendelkező online szervezők oldalait pedig a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság blokkolja.

Fontos intézkedés volt az is, hogy a jelentős szerencsejáték-lobbi nyomása ellenére betiltották a szórakozóhelyeken a játékgépeket, ismertebb nevükön a félkarú rablókat. Ezek a játékok igen könnyen súlyos függőséget okoznak, sok esetben az állami segély ilyen pénznyelő játékokban végezte, miközben a gyermekeknek valóban nem jutott étel otthon az asztalra. Ez valóban olyan probléma volt, amelyben a szocialista kormányok is léphettek volna, de nem léptek. (*Mesterházy Attila: Öt év után még mindig itt tartunk.*) Engedték, hogy ez a játékllobbi, a szerencsejátékgépek lobbija érvényesüljön.

A kormány célja az volt, hogy az emberek ne ezekre a biztos pénzügyi veszteségekkel járó játékokra pazarolják a pénzüket. Ezt a célt végig is vitte, és nem a könnyebb ellenállás felé ment. A koncessziós engedélyek, illetve koncessziós jogok kiadásáról a Nemzeti Adó- és Vámhivatal dönt. Az engedélyek és a koncessziós szerződések legfeljebb öt évre szólnak, a számuk nem korlátozott.

A következő téma, amiről szólni szeretnék - és itt érinteni fogom majd az előttem szólók által felvetett véleményeket is - a sertéstőkehús áfakulcs-

csökkentésének a kérdése. Az életszínvonal javulása szempontjából jelentős intézkedésnek tartom, hogy 2014. január 1-jétől kezdődően az élő, valamint az egész és félsertés áfakulcsa a 27 százalékról 22 százalékpontra csökkentés után 5 százalékra mérséklődött. A rendelkezés célja a hazai feldolgozók versenyképességének növelése, a feketegazdaság visszaszorítása, a régi munkahelyek megmentése és újak teremtése volt. Az ellátási lánc elején megvalósult áfacsökkentés pozitív tapasztalatai már megmutatkoztak az elmúlt időszakban, a piac tisztult, hiszen ilyen alacsony adókulcs mellett nem éri meg csalni, és növekedett az export mennyisége is. 200 ezerrel nőtt a hazai sertésállomány is, összesen 3,2 millióra, 9 százalékkal nőtt az egyéni és 11 százalékkal a társas vállalkozó sertésstartók száma.

Látnunk kell, hogy a sertéságazat egészében még nem sikerült teljes mértékben visszaszorítani az áfavisszaéléseket, indokolt tehát e téren a fokozott szigor az adóhatóság részéről. Indokolt a sertéstőkehúsok értékesítését is 2016. január 1-jétől a kedvezményes 5 százalékos adómérték alá sorolni. Az intézkedés statikusan évi 22-25 milliárd forint áfabevétel-kieséssel jár, ez az összeg ugyanakkor nem a kereskedőknél, hanem az állampolgároknál kell hogy maradjon, az alacsonyabb jövedelműek ugyanis ezt a húsfajtát részesítik előnyben. Az egy főre jutó éves sertésfogyasztás jelenleg évi 25 kilogramm, ami fele a húsz évvel ezelőtti mennyiségnek. A sertéstőkehúsok áfájának mérséklése így a rászoruló családokat is segíti, hiszen a jelentős csökkenés megjelenhet a fogyasztói árakban. Itt a legfontosabb az, hogy az ágazati minisztérium ellenőrizze - és ellenőrizni is fogja -, hogy ezt a csökkenést ne a kereskedelem nyelje le, és amennyiben ilyen tapasztal, azzal szemben intézkedni szükséges.

Előnyös a rendelkezés a sertésenyésztőknek, a feldolgozóknak és a fogyasztóknak is. A szabályozás tehát összhangban van a korábbi módosításokkal, annak pozitív hatásait tovább erősíti, hiányosságait pótolja, ezáltal a sertéságazat szinte egészében lecsökken az áfa. Bővítheti a hazai legális szereplők lehetőségeit, versenyképességük növelésével pedig lépéselőnybe kerülhetnek a külföldi beszállítókkal és a feketegazdaságban tevékenykedőkkel szemben.

A sertéstőkehús áfája kapcsán az előzőekben képviselőtársaim által tett felszólalásokban foglaltakkal azért sem érthetek egyet, mert ezen a területen nem kívánságműsor kérdése az, hogy az alapvető élelmiszerekre globálisan kiterjesszük-e vagy nem az áfát. Én a fokozatosság híve vagyok, és azt gondolom, hogy ezen a területen az egyes terméktanácsok, illetve a piac várható hatásainak az elemzése szolgálhat csak alapul, nem pedig egy globális kijelentés, ami most is elhangzott a vitában, hogy kötelezően emeljük fel (*sic!*) mindegyik élelmiszer áfáját, mert erre van tartalék. Azt gondolom, ez nem számszaki kérdés, ez egyszerűen elemzés kérdése, illetve annak

pontos megvizsgálása, hogy az egymást helyettesítő termékeként a sertéshús és a baromfi a következő időszakban hogyan kezelhető a piaci trendeket illetően. S úgy gondolom, a legfontosabb feladat pedig az, hogy alapvetően az a sertéságazat, amely ezer sebből vérzett az elmúlt időszakban, lábra álljon, és ösztönözzük azokat a vállalkozásokat, amelyek vidéken is visszahozzák azt a termelői kedvet, amely a vidékfejlesztési program keretében - s most államtitkár úrra nézek - megvalósulhatnak oly módon, hogy azok a beruházások, amelyeket a következő időszakban tervezhetnek a gazdák, növelik a sertésenyésztési kedvet, egyáltalán az állattenyésztési kedvet, és nem azon a szinten, amire önök utalnak, hanem a kisgazdaságok szintjén is. Ez egy határozott program. Jómagam, aki vidéki képviselő is vagyok, látom azt, hogy vidéken az állattenyésztésnek arra a szintjére süllyedt az állattartás, amit már nem szabad tovább engedni. Erre szolgálnak azok a források, amiket már az idei évtől, illetve a jövő évtől folyamatosan le lehet hívni. Tehát egy differenciált és fokozott megközelítést ajánlok az élelmiszerek áfáját illetően. Először a termelést kell fokozni, utána a termelői köröket kell bevonnai, és utána lehet a piaci elemzéseket elvégezni.

A bankadó a harmadik kérdés. A bankadó tekintetében nem árt, ha visszaidézzük a múltat és azt a hosszú, nehéz folyamatot, amely az emberek konkrét kizsákmányolásától az arányos közteherviselésig és a fair bankok rendszerének kiépüléséig tartott. Bár óvatosan mondom, de ma talán az elmúlt évek eseményeinek a hatására a bankok hozzáállása is más lett, mint volt nyolc-tíz évvel ezelőtt. Nem szabad elfelejteni, hogy 2008-ban a gazdasági világválság részben a bankok felelőtlen hitelezéséből alakult ki, így a bajok orvoslását is ezek megszorításával lehet a legjobban elérni. A bankok akkor egymásnak adták a kilincset az államnál, hogy mentsek meg őket, és az állam ezt meg is tette. A mosoly azonban nem volt őszinte ebben az esetben, mert nem volt érthető, illetve egész pontosan érthetetlen volt, hogy miért dőlnek be a bankok, amikor hazánkban kiugróan jó jövedelmezőséget értek el a nyugat-európai államokhoz képest, főleg a lakossági szektorban. A bankok nagyon jól kerestek rajtunk jó nyolc-tíz éven keresztül. A bajban az állam kisegítette őket, így teljesen természetes volt, hogy amikor az államnak volt szüksége segítségre, akkor a bankokat is bevonta a közteherviselésbe.

2010-ben a Magyar Országgyűlés megszavazta a bankadót, amelynek segítségével a költségvetés egyensúlyát fenn tudta tartani, és egyúttal kontrollálni tudta azt. A szűk mozgástér és az idő rövidsége ugyancsak indokoltá tette egy ilyen fajsúlyos adó bevezetését, hiszen az elvárt 3,8 százalékos költségvetési hiány mintegy 150-300 milliárd forintot jelentett. A kormány akkor úgy döntött, hogy nem egy példátlan mértékű megszorító csomagot indít el,

hanem a bankokat adóztatja meg. Az intézkedés sikerességét bizonyítja, hogy a környező országok közül számtalan szintén bevezette ezt a rendelkezést. Időközben a magyar gazdaság - a helyes gazdaságpolitikai döntéseknek megfelelően - annyira megerősödött, hogy lehetővé vált a bankadó mértékének enyhítése. Az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank, valamint Magyarország Kormánya közötti 2015. február 9-ei egyetértési megállapodásnak megfelelően változik a bankadó mértéke. Én nem degradálnám le ennek a jelentőségét, illetve nem gondolnám, hogy ez egy kötelező direktívát jelentene Magyarországra számára. Maga a megállapodás egy egyetértési megállapodás, de nem minden tekintetben tartalmaz kötelező jellegű elemeket.

(13.00)

A hitelintézetekre vonatkozóan a javaslat szerint a bankadó felső kulcsa 2016-ban 0,53 százalékról 0,31 százalékra, 2017-ben és 2018-ban 0,21 százalékra csökken, majd 2019-től az adókulcs az uniós normáknak megfelelő arányú lesz. További változás 2016-tól, hogy a hitelintézetek adóalapjukat nem a 2009. évi, hanem a 2014. évi mérlegfőösszeg alapján állapítják meg. Ez az intézkedés ugyanis aránytalanságokat okozott, nem minden bankot sújtott ugyanannyira. A fizetendő bankadó mértéke nem haladhatja meg a 2015. adóévre fizetett bankadó összegét. Emellett megszűnik a kockázatitőke-alapkezelők adókötelezettsége a forgalmazó és a befektetői alapok különadójának kötelezettsége vonatkozásában.

Szem előtt tartva az arányos közteherviselést, jogos az az elvárás, hogy miután a bankok jelentős terhektől mentesülnek, a felszabaduló összegeket ne elnyeljék, és bónuszokra, illetve más ösztönzésekre fordítsák, hanem forgassák vissza hitelezés formájában, és élénkítsék vele a gazdaságot. A Magyar Nemzeti Bank egyébiránt mindent megtesz ezen a téren, ami rajta múlik, gondoljunk csak a növekedési hitelprogramra és a kamatcsökkentési politikára, amelynek eredményeképpen az alapkamat és annak következtében a hitelkamatok is soha nem látott mértékben alacsonyok. Ezzel a vállalkozások és a lakosság terhei is jelentősen csökkennek, az emberek egy kis levegőt kapnak.

Tisztelt Ház! Most csak három mozzanatot emeltem ki az adótörvényekből. Kérem, hogy mindezeket vegyék figyelembe, amikor a további felszólalásaikat teszik a vitában. Ahogy Orbán Gábor államtitkár úr is mondta, azzal szeretném zárni a felszólalásomat, hogy ez minden idők legrövidebb adótörvénye. Ezzel magam is egyetértek. Józsa István képviselő úrnak és Gúr Nándor képviselő úrnak jelzem, mivel nyilván reagálni fognak arra, amit elmondtam, sajnálattal tájékoztatom önöket, hogy egyéb feladataim miatt nem fogom tudni megvárni a válaszukat. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Örömmel látom, hogy képviselő úr még érzékeln tudja reagálásomat. Szeretnék gratulálni neki a majdnem korrekt összefoglalóhoz, valós gazdasági folyamatokat tárt fel itt, a parlament nyilvánossága előtt. Az más kérdés, hogy a rezüméről, amit úgy mondott, hogy az elmúlt öt év jó gazdaságpolitikája, azért eltér a véleményünk, mert azért fél évtized alatt mást is lehetett volna tenni az országban az igazságos közteherviselés, általában a társadalom szétszakadásának nem elősegítése, hanem csökkentése érdekében, mint amit önök tettek.

Pont ez a problémánk az előttünk fekvő adótörvénycsomaggal is, amit érdemként állított be államtitkár úr, hogy rövid ez az előterjesztés, ez azt is mutatja, hogy tényleg folytatják azt a véleményünk szerint elhibázott adópolitikát, amelynek keretében nőnek a társadalmi különbségek. Önök azt mondják, hogy a fogyasztási típusú adókat kell előtérbe helyezni. Ez helyből igazságtalan, mert akinek van 100 ezer forint keresete, annak a 27 százalékos forgalmi adó relatíve sokkal nagyobb terhet jelent, mint akinek 1 millió forint keresete van, és abból, mondjuk, 300 ezer forintot használ föl. Ugyanis a megtakarításra nincs állami forgalmi adó, kedves államtitkár úr, ha túl bonyolult lenne ez az összefüggés az ön számára. Tehát ami megtakarításra megy, értelemszerűen nem terhelődik automatikusan semmiféle fogyasztói adóval. A kiskeresetűek pedig elköltik 100 százalékban a keresetüket. Tehát őket a jövedelmük teljes felhasználása mértékéig terheli ez az extrém 27 százalékos fogyasztói adó. Ez szakértői számítások szerint ennél jóval több. Ugyanis amit önök ágazati különadónak mondanak, rengeteg van belőlük, ez is hibája az önök adóstruktúrájának, hogy rengeteg, megszámlálhatatlan követhetetlen adónem van, tehát a különadók fogyasztókra áthárított hatása véleményünk szerint és más szakértők szerinti is fogyasztási adó; mert az adó révén növekszik az ár, akkor végül is a különadó ágán kerül bele a végső fogyasztói árba. Ha ezt is figyelembe vesszük, akkor 30 százalékos vagy afölötti Magyarországon a forgalmi típusú adó egyes termékeken átlagosan. Ez elviselhetetlenül magas mérték. Nem véletlenül mondják egyszerűsítve a szakemberek, hogy a forgalmi adó a szegények adója, mert relatíve jobban terheli őket.

Ezzel szemben önök tetszetősen elhittették a társadalommal, hogy milyen jó mindenkinek az egykulcsos személyi jövedelemadó. Hogy mennyire jó, erre érdekes módon pontosan beigazolódik a Pareto-szabály, a 80/20-as szabály, hogy a legjobban kereső 20 százalék viszi haza, ő részesül az adókedvezmény 80 százalékából. Az első, 2010-2011-ben bevezetett adómódosításoknál még fokozottabban így volt, ak-

kor inkább 10/90 volt, annyira eltorzította, ugyanis az alulkeresők akkor még nemhogy adóztak volna, de adójóváírásban részesültek, ezzel szemben önök a minimálbérre is 16 százalékos jövedelemadót vezettek be. Igaz, hogy ezt megfizették a vállalkozókkal, de összességében a hazavitt nettó kereset is csökkent.

Tehát érdeklődéssel hallgattam, de itt ül az államtitkári székben Aradszki András KDNP-s képviselő úr, saját területi képviselőm is, úgyhogy kellő figyelemmel fordultam a bevezetőjéhez. *(Dr. Aradszki András közbeszól.)* Nem vagyok a választód, nem szavaztam rád, de mint polgár, választópolgárként tényleg ott vagyok nyilvántartva. Boldog II. János Pált idézte képviselő úr, aki komoly figyelmet szánt a szegénység kérdésének. Ezzel szemben szeretném figyelmébe ajánlani Ferenc pápa beszédeit is, aki már kifejezetten a társadalmi különbségek csökkentésére hívja fel a világ figyelmét, és önök ilyen értelemben nem követik Jézus helytartójának szavait, mert nem csökkentik a kereseti különbségeket, nem csökkentik a társadalom alsó és felső rétegei között az egyenlőtlenséget, hanem éppen hogy növelik.

Kedvesen mosolyog államtitkár asszony, mintha nem értené, amit mondok. A Pareto-elv a 80/20 szabály. *(Dr. Répássy Róbert: Érti, azért mosolyog.)* Nagyon kedves a mosolya, meg a fogai is *(Dr. Aradszki András: Szexista vagy.)*, de nem tudják egyedi kedvezményekkel ezt az általános igazságtalanságot kompenzálni. *(Dr. Répássy Róbert: Azért mosolyog, mert érti. - Derültség.)* Látom, hogy mondjam, a szemben lévő államtitkári sor elmélyült szavaim igazságában. Így aztán látok némi esélyt arra, hogy a munkájukban is majd, egyszer, amikor nem így szemtől szembe ülünk, hanem önök az íróasztal előtt, vagy esetleg a tükörrel szembenézve, vagy meggyónva, akinek kell *(Dr. Répássy Róbert: Ugorjuk már át ezeket!)*, elmélyülnek abban, hogy törekedjenek a társadalmi különbségek csökkentésére, és ne azt próbálják eladni, amikor növelik a társadalmi egyenlőtlenségeket.

Tehát a személyi jövedelemadó egységesen 1 százalékpontos csökkentése jelent az adózóknak mintegy 100-120 milliárd forint adóbefizetési megtakarítást. Ez alapvetően azt a célt szolgálja, hogy önök továbbra is hirdethessék, hogy igen, a gazdaság dübörgésének eredményében részesítik a dolgozókat; elmondtam, szerintünk igazságtalan arányban.

A másik, hogyha nézzük a nagy elosztórendszereket, amelyeket önöknek működésben kellene tartani, gondolok elsősorban a romokban lévő egészségügyre, amiről azt hirdették 2010-ben, hogy megmentik az egészségügyet. Hát, ha valaki ott volt a tegnapi demonstráción, láthatta, hogy sikerült megmenteni az egészségügyet. Itt azt kiabálták, hogy ennyiből éljete meg. Nem mondom a jelzőt, hogy mit raktak még mellé. És valahogy mintha a miniszterelnök urat akarták volna ide kihívni a polgári platform gyűlése helyett.

Tehát azt kérem, hogy amikor ilyen summásan hirdetik, hogy milyen jó ez az adórendszer, azért próbálják a fél évtizedes kormányzásuk társadalmi mérlegét is megvonni.

(13.10)

Amit gazdaságpolitikai területen mondunk, hogy már középtávon is hátrányt jelent a növekedésre, ennek a társadalmi vetületét is vegyük figyelembe. Nem akarok olyan Nobel-díjas közgazdászokra hivatkozni, mint Krugman vagy a manapság igen népszerű Tőke a XXI. században című kötet szerzőjére, Pikettyre hivatkozni, akik 100-150 éves adatokban mutatják ki, hogyan tolódik el a munkajövedelmek és a tőkejövedelmek aránya, aránytalansága a tőkejövedelmek javára, és mutatják ki azt, hogy ennek milyen kára van egy-egy ország fejlődésére, egy-egy ország produktumának alakulására.

Magyarországnak az emberi fejekben, az emberekben lévő képesség a legfőbb tőkéje, mert kevés természeti erőforrással rendelkezünk. Tehát ha ennek a fejlesztésére önök mindössze ennyit próbálnak fordítani, hogy a társadalom 80 százalékát rosszabb helyzetbe hozzák, mint amilyenbe kellene hogy kerüljenek egy igazságos adórendszer révén, akkor hosszútávon az ország érdekei ellen cselekednek, nemcsak társadalmi, hanem gazdasági érdekei ellen is cselekednek. Tehát a humán tőkébe való befektetés, széles körű befektetés, széles körű felzárkóztatás, esélyteremtés gazdasági értelemben is egy jó befektetés lenne.

Nagyon sajnálom, hogy megrekedtek a korábbi filozófiájuk mentén. Jó lenne, ha ezeket a gazdasági elemzéseket, amelyekre utaltam, elvégeznék. Én a szakmai apparátusukat képesnek tartom erre. Képesnek tartom arra, hogy nemcsak politikai koncepciók mentén gondolkodjanak, hanem valós tapasztalati összefüggések mentén is.

Noha most titkosítani akarják ezeket az adatokat, amelyek egy-egy költségvetést előkészítenek, legalább titokban jussanak hasonló következtetésre, mint mi, és titokban érvényesítsék az adótervényekben, a későbbi működésükben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Józsa képviselőtársam elég megfelelően plasztikusan kifejtette azt, eléggé jól megmutatta azt, hogy mit is jelent az, amikor a személyi jövedelemadó-csökkentés tekintetében úgy mindenkinek, mondjuk, 1 százalékkal csökkentjük az adóterhelését. Látszik, hogy ez nem azoknak segít, akik többségben vannak ebben az országban dolgozó emberként. Látszik, hogy azoknak a javaknak megszerzése, hozzáju-

tása tekintetében a haszonélvezők a messze magasabb jövedelmi szinten lévő emberek, akik egyébként is könnyedebben, könnyebben tudják élni az életüket. Ők azok, akik valós haszonszerzővé válnak, és akiknek meg szüksége lenne rá, akiknek ez kézzelfogható segítséget nyújtana, ők meg töredékét kapják mindennek. Ez egy igazságtalan rendszer, de ezt önök építik, mitől lenne más.

A másik kérdés maga az európai világcúcsot döngető áfa kérdésköre, 27 százalékos. 27 százalékos, öt éve kormányoznak, és több mint az előtte levő nyolc esztendő bármikori időszakában. 27 százalékos, és most kiragadnak belőle egy 20 milliárd forintos nagyságrendű tételt, a sertés áfájának a csökkentését, miközben, ha az alapvető élelmiszerek tekintetében történő teljes körű csökkentést tennék meg, akkor sem szednék be kevesebb áfát, mint amennyivel most a következő költségvetésben többetként számolnak. És ez azoknak az embereknek segítene, akik az alacsonyabb jövedelmi szinthez tartozóak, merthogy az áfa bizony a szegények adója, a kisebb keresetűek adója.

Ebbe az irányba kellene gondolkodniuk, ha egy kicsit is humánusak lennének. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Révész Máriausz képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Figyelmesen követtem a szocialista képviselőtársaink elképzeléseit, 5, 10, 15 százalékra csökkentenék az szja-t a mostani 15 százalékról, elmondták, hogy minden élelmiszer áfája legyen 5 százalék. *(Dr. Józsa István: Az alapvető élelmiszereknél.)* Képviselőtársaim pontosan ott folytatják, ahol önök 2010-ben abbahagyták. Pontosan ugyanott folytatják. Tisztelt Képviselőtársaink! Van egy alapvető különbség, mi a költségvetési egyensúlyt, illetve a hiány mértékét fontosnak tartjuk, és nem a következő generációk terhét akarjuk növelni.

Nehezen értelmezhető Burány Sándornak az a javaslata is, hogy az adókedvezményt kvázi ilyen alanyi juttatássá tegyük, és mindenki, aki nem tudja igénybe venni, annak egészítsük ki és fizessünk állami támogatást. Mi pontosan ezeket a támogatásokat, kedvezményeket, ez nem is támogatás, a munkához akarjuk kötni és azt mondjuk, hogy az állam elismeri azt, hogy valaki a társadalom érdekében hasznos tevékenységet folytat, ezért kevesebbet von el tőle. Tisztelt Képviselőtársam! Olyan nem tudunk elvonni, amit egyébként nem kerest meg, de egyébként beszéljen, mondjuk, francia baloldali politikusokkal, ők egészen pontosan tudják, meg Európában sok helyen, mondjuk, Németországban is, hogy a szociális típusú, családi típusú adózás egyébként mit is jelent.

Azt is furcsán vesszük ki, hogy az ágazati különadó ügyében mindig kesereg az MSZP. Úgy tűnik, hogy ők szívesebben adóztatnák meg a munkavállalókat. Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy az ágazati különadó meglehetősen nagy terhet rótt a bankokra, multinacionális cégekre, hiszen nem a nyereségük növekedett tőlük, úgyhogy abból a tehervállalásból, amit egyébként a gazdaság helyreállítása érdekében végeztünk, ki kellett venni nekik is a részüket.

Csak egy érdekes adatot még hadd mondjak a végén képviselőtársaimnak! Mindig azt mondják, hogy a gazdagok számára kedvezünk, és a szegények szakadnak le. Nyolc napja jelentek meg az OECD-adatok. Az OECD 9,6-es átlagával szemben a leggazdagabb tized és a legszegényebb tized közötti átlagos szorzószám Magyarországon 7,2. Tehát a jövedelmi különbségek, fájdalom, de az Eurostat adatai szerint, képviselő úr, egyébként Magyarországon csökkentek és nem nőttek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Még egyszer mondom, csökkentek, úgyhogy innentől kezdve az összes hozzászólásuk, amit eddig elmondtak, gyakorlatilag értelmetlen volt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A banki ágazati különadó többször merül fel a vita sodrában, és nagyon örülök, hogy abban egy közmegegyezés van közöttünk, hogy a jogalkotó szándéka az volt, hogy ezt az érintett bankok fizessék meg. Tehát nyilvánvaló módon egyfajta tilalmat kellett volna bevezetni azt illetően, hogy ezt továbbháríthassák. Látható, hogy a pénzügyi tranzakciós illeték bevezetésekor az a tilalom már a törvényben sem szerepelt, amely a banki ágazati különadó esetében legalább felmerült, hogy ne lehessen azt továbbhárítani. A tranzakciós illeték esetében, mint már említettem, nem kívánom ismételni magam, többszörösen is áthárításra került, de teljes egészében mindenképpen a kisvállalkozók esetében volt ugyanilyen nagyobb mértékben.

Viszont már 2012-ben a szakma is figyelmeztetett, nagyon sokan figyelmeztettek arra, hogy a banki ágazati különadó hosszabb távon beépül a számlavezetési vagy egyéb banki műveletek díjába vagy éppen megnöveli a kamatmarzsot, a hitelek és a betétek közötti kamatkülönbséget. Azt is elmondtuk már akkor, hogy ez a hatás nem lesz látványos, de picit drágább lesz majd a számlavezetés, vagy éppen eltűnhetnek bizonyos ingyenes számlacsomagok vagy olyan kedvezményfajták, amelyek korábban jellemzőek voltak, netán alacsonyabb lesz a bankbetétekre

adott kamat, mint az adó nélkül lett volna, vagy éppen egy kicsit, csak egy nagyon kicsit, pár ezrelékkal magasabb lesz a hitelekre csapott kamat.

Elmondhatjuk, mindez megvalósult, az ágazati különadók tekintetében az áthárítások azért is történhettek meg, mert a kormányzat még egy primitív, fapados monitoringrendszer sem állított fel, amely azt vizsgálta volna, hogy az adott díjtétel-növekmény, az adott árváltozás mögött állnak-e valódi piaci folyamatok avagy nem állnak. Ilyen monitoringrendszer működtetése nálunk sikeresebb nemzetgazdaságokban, ha nem is a mindennapi bevett gyakorlat része, de abszolút természetes dolog.

Arra szólítjuk fel tehát önöket, hogy alkalmazzanak ilyet a jövőben, és ne rettenjenek vissza attól, hogy a bankokat terheljék, bevonják a közteherviselésbe, hiszen sajnos az EBRD-vel és a Bankszövetséggel kötött paktumok pontosan ellenkező irányba mutatnak, nagyon rossz irányba mutatnak.

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk az írásban bejelentett felszólalásokat. Megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

(A jegyzői székben Moring József Attilát Földi László váltja fel.)

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Az előttem felszólaló MSZP-s képviselők nem leptek meg cseppet sem, hiszen gyakorlatilag évtizedek óta tudjuk, és Szolzsenyicin óta le is van írva, hogy nincs olyan vastag bőrt igénylő hazugság, amit egy kommunista szemrebbenés nélkül ki ne mondana *(Derűtség az MSZP soraiban. - Dr. Józsa István: Magadra gondolsz? Vörös Csepel? - Az elnök csenget.)*, ha a mozgalom érdeke vagy az elvtársak személyes boldogulása úgy kívánja. Tehát körülbelül ennyit a szocialista hozzászólókról. Azonban az meglepett, hogy a jobbikos és az LMP-s kollégák is csatlakoztak ehhez a hazugságcunamihoz. Én a tényekről szeretnék beszélni.

Két részben támadták az előttünk fekvő adócsomagot, illetve, ha úgy tetszik, Magyarország kormányát, Magyarország adópolitikáját, hiszen ez az adócsomag már valaminek a következménye, illetve része. Az elmúlt öt évet együtt érdemes ebben a tekintetben néznünk, és a költségvetést is tudjuk ehhez kapcsolni. A költségvetés vitája előttünk zajlott, de ezek teljes egészében összefüggő törvénycsomagok. Azt gondolom, hogy ezek határozzák meg Magyarország jövőjét.

Nézzük az első támadási frontot! *(Dr. Józsa István: Ruszki tankcsata! Sztálingrád!)* Mindenütt azt hallottuk, minden képviselőtől, hogy ez az adó-

csomag, ezek a szabályok, amelyeket most érvényesíteni szeretnénk a 2016. évi költségvetés, illetve a 2016. évi hazai élet során, teljes egészében tönkrevágják a magyar gazdaságot. És akkor meg is határoztak olyan mutatókat az előttem felszólalók, amelyek tekintetében javulni kellene.

Na, nézzük! Fogyasztásélénkítés, ez volt az első. Fogyasztásélénkítésről beszélnek azok, akik, amikor kormányon voltak, akkor éveken keresztül mínusz 2, mínusz 3 százalékos kiskereskedelmi mutatókat tudtak produkálni. 2013 óta Magyarországon viszont folyamatosan - akár a havi szintet nézzük, akár éves bontásban - nő a kiskereskedelem, ez minimum 5-6 százalékos növekményeket jelent. Tehát ennyit a fogyasztásélénkítésről, és hogy az az adópolitika, az az adócsomag, az az adótörvénycsomag hogy befolyásolja a fogyasztásélénkítést.

Nézzük az inflációt! Azoknál, akiknél a legkisebb infláció 5,8 százalék volt éveken keresztül, vagy 6 százalék fölötti inflációs rátát produkáltak, azok most fintorognak az 1,5 százalékos infláció kapcsán. Voltak olyan hónapok, olyan szakaszok egyébként, amikor az áremelkedés deflációs mutatót jelentett, hiszen azt hiszem, a legutóbbi mínusz 0,3 százalékos mutató volt.

Vagy a foglalkoztatási adatok: 3,6 millió ember dolgozott 2010-ben, amikor Magyarország úgy döntött, hogy véget kíván vetni annak a nyolc évnek, amiben élnie kellett. Ma gyakorlatilag csaknem 4,2 millió ember dolgozik, ráadásul úgy, hogy mind a 4,2 millió ember büszke lehet arra, hogy hozzájárul adójával ahhoz, hogy ez az ország egyre jobb pályára tudjon kerülni, míg 2010-ig a 3,6 millióból csak 1,8 millióan adóztak ebben az országban.

A gyermekek számát is ennél a tételnél említették, bár szerintem azt inkább a családoknál kellett volna, de ha már a gyermekszületésről beszélünk, én sok mindenben egyetértek azzal, amit Z. Kárpát Dániel elmondott, illetve én is olvastam Fekete Gyula tanár úr könyveit. Mi azon vagyunk, hogy ebből a helyzetből, ebből az évtizedek óta tartó apadásból ki tudjuk emelni az országot, s a mutatók arra biztatnak bennünket, hogy jó pályán vagyunk. Ez nem megy egyik évről a másik évre, nem megy egyik napról a másik napra, ezt csak egy hosszú távú programban lehet érvényesíteni, hogy a gyermekek születésszáma esetleg meghaladja majd az elhalálozó magyarok számát, de az úton jól haladunk, hiszen a mutatók - és gondolom, államtitkár asszony majd erről fog beszélni - számunkra ezt jelzik.

És itt van az áfamantra, az az áfamantra, amely mint valami bűvös, mindent megoldó történet lenne, ha gyorsan akár el is törölnénk az áfát. Azzal már senki nem foglalkozik egyébként, hogy az áfabevételek, ha jól tudom, államtitkár úr, a második legnagyobb összeget teszik ki az állam bevételei között, tehát a költségvetés összes oktatásra, egészségügyre, szociális intézkedésre, tehát Magyarország

életére fordított pénzének az egyik legnagyobb tételéről beszélünk. Másrésztől azt tapasztaltuk, ha szintén visszanezünk az előző korszakba, akkor ott volt ilyen áfacsökkentés 2006-ban, a világ legrövidebb ideig tartó áfacsökkentése volt. Ez éppen addig tartott, amíg a választások zajlottak; 20 százalékról 5 százalékra, majd amikor véget értek a választások, és Gyurcsány elvtárs megkapta a lehetőséget, hogy újra kormányfő legyen, akkor hirtelen 5 százalékról 25 százalékra nőttek, tehát még magasabb szintre emelkedtek az áfakulcsok. Tehát itt valami probléma van az erkölcsi alapokkal meg a megmondóképesség lehetőségével.

De ha ezzel nem foglalkozunk, akkor még azt a ténytet nézzük meg, hogy ha csökkentjük az áfát, az nem elsősorban a vásárlóknál marad. Az áfacsökkentés igazi kedvezményezettjei, ezt jól mutatják az adatok, a kereskedők és a termelők lehetnek. Tehát ezzel gyakorlatilag gazdaságélénkítést, kereskedelemélénkítést lehet megtenni, de ezeket is csak apró lépésekben. Egyetértek Galambos Dénes képviselőtársammal, véleményem szerint elkövetkezik az az időszak, hiszen ezen vagyunk, hogy ebbe a körbe bekerüljön majd a baromfihús, és bekerüljenek a halak is. Egyébként erre számadat is van, hiszen azt az áfacsökkentést, ami egy 5 százalékos csökkentést jelentett, úgy számolták ki, hogy körülbelül 0,9-1 százalék maradt egyébként ebből az embereknél, a többit pedig a kereskedők nyelték be.

A másik ilyen terület, amit egyébként érdemes majd - mindjárt mutatók egy-két adatot is - adatokkal, tényekkel cáfolni, az a családokat és a magyar embereket ért támadás a költségvetés, illetve az adópolitikánk által, és az a bűvös mondat, amire Révész Máriusz is célzott, hogy ez az adópolitika, ez az adócsomag kizárólag a gazdag embereket segíti. Valami olyasmit kellene szerintem felfogni a túloldalon, hogy mi nem az újraelosztás hívei vagyunk, nem annak a hívei vagyunk, hogy behúzzunk pénzt az emberektől, és aki jól viselkedik, az majd kap belőle valamit. Ezt egyébként a rezsicsökkentésnél is meglettük, hiszen az is mindenkit érintett.

Az egykulcsos jövedelemadó is mindenkit érint. Tehát mindenkinek a jövedelme szerint egyformán, egyaránt kell adóznia, és ha ezen tudunk változtatni - mint például most, hogy 1 százalékkal tudjuk csökkenteni, vagy amit célul tűztünk ki 2018-ra, hogy egy számjegyű legyen, esetleg 8-9 százalékos legyen ez az adó -, mindenki számára pénzt fog jelenteni, mindenkinek több pénz fog maradni, amit ő szabadon költhet el. Ő dönti el, hogy azt a pénzt, ami nála maradt ennek az intézkedésnek a következtében, mire fogja fordítani. Szerintem ez egy nagyon fontos alapja ennek a családi adózásnak. Illetve a családi adózás célját nem kell tovább mondani, az, amiről itt mindannyian beszéltünk: a magyar családok megsegítése, a gyermekvállalás, a gyermeknevelés elősegítése. Ha úgy tetszik, amire itt egyébként

többen céloztak, a szülőföldön, a szülőhazában való maradást is elősegíti. Nyilván ez sem egy egyik hónapról a másik hónapra gyümölcsöző program, de azt gondolom, hogy az irány teljesen normális, és már azok a számok, amiről itt beszélni fogok, azok is ezt fogják alátámasztani.

Na, nézzük csak ezt a gazdagságot! Kigyűjtöttem egy-két fizetést. Mondjuk, egy egyedül élő 50 éves tanítónő nem nevezhető gazdagnak, ugye? Önök mindig arról beszélnek, hogy nagyon rossz helyzetben vannak mind a pedagógusok, mind az ápolónők. Tegyük fel, hogy a kormány két évvel ezelőtt bevezetett életpályamodelljének megfelelően 235 ezer forintot keres ez a tanítónő havonta, és nála most, 2015-ről 2016-ra havonta 2350 forinttal, azaz évente 28 200 forinttal több pénz marad. Egyedül élő emberről beszélünk.

De egy két gyermeket nevelő egykeresős családról is tudunk beszélni, sajnos van ilyen. Mondjuk, egy ápolónő, aki két gyermeket nevel, 35 éves, bruttó 105 ezer forintot keres, nála havi 6050 forint marad, ez éves szinten 72 600 forintot jelent.

(13.30)

Ha veszünk egy olyan családot, ahol két kereső van, és két gyermeket nevelnek, akkor ez 9700 forint havi többletpénzt jelent, ami a családnál marad, ez éves szinten 116 400 forint, ami egyhavi kereset, egy jó kereset egyébként ebben a szegmensben. Tehát azt gondolom, hogy amit itt felolvastam, az nem a gazdag családokat meg a milliomosokat meg a nem tudom, kiket érinti.

Egyértelmű, hogy az az adócsökkentés, amit 2016-ban folytatunk - még egyszer szeretném hangsúlyozni -, már egy hosszú távú gazdasági intézkedésnek a része, ezt Matolcsy György tegnap új merkantilizmusként fogalmazta meg Colbert után szabadon. Itt láthatók azok a keresetek, amelyek az egyes szegmensekben megtalálhatók majd. Például a havi nettó jövedelem változása során kétgyermekes család esetén, ahol bruttó 105 ezer forintos kereset van, és ketten keresnek, ott 85 200 forint marad évente az embereknél. De ahol ez 200 ezer forintos fizetést jelent, ott 108 ezer forint marad évente a családoknál, és van olyan modell is - amit épp az előbb említettem, szintén nem gazdag emberekről van szó -, ahol 116 400 forint, és ez csak a személyi jövedelemadónak köszönhetően.

Ha megengedik, csak egy-két tételt még ehhez hozzátennék. Ha a rezsicsökkentésből származó pénzmegtakarítást számoljuk, akkor ez átlagosan 125 és 165 ezer forint között van egy-egy családnál. A panellakótelepen, egy kisebb lakásban, egy 55 négyzetméteres lakásban 125 ezer forint marad évente az embereknél, egy kertés házban pedig 165 ezer forint marad, szintén kétgyermekes családokról beszélünk.

És akkor itt van a családi adókedvezmény, amit azért nem szerepeltetünk ebben a törvényben, mert már törvénybe foglaltuk, viszont valorizáljuk: 10 ezer forintról 12 500 forintra fog emelkedni gyermekeként és havonta. Ha ezt ki tetszenek számolni, akkor ez egy évben 300 ezer forintot jelent, hiszen havi 25 ezer forinttal marad több ennél a családnál, ennél a kétgyermekes családnál. Ez 370 ezer családot érint, 370 ezer átlagcsaládot érint, és 1,4 millió ember él ebben a 370 ezer családban.

Összefoglalva a lényegét ennek az adócsomagnak, ennek az adópolitikának, itt látható. *(Felmutat egy lapot.)* Erre azt mondani, hogy nem jelentős, az már durvaság, de hogy elveszünk az emberektől pénzt, és rosszabbul fognak élni az emberek, az meg egy oltári, baromi nagy hazugság. Ugyanis, ha nézzük a rezsicsökkentést, ha nézzük a személyi jövedelemadó-változást, annak a csökkentését és megnézzük a családi adókedvezményt, akkor egy kétgyermekes, kétkeresős családnál, akik munkából élnek - akár fizikai, akár szellemi munkából élnek -, és átlagkeresetük van Magyarországon, 581 400 forint marad jövőre. Nos, ezért van itt ez az adócsomag.

Az a célunk, hogy több pénz maradjon a magyar családoknál, és ez az adócsomag, ez az adótörvénytervezet ezt biztosítani is fogja.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Heringes Anita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. A családi támogatást segítik ezek az adótörvények, ahogy hallgatjuk a kormánypárti képviselőtársainkat. Tényleg az a megdöbbenő, hogy ez az 1 százalékos személyi jövedelemadó-csökkentés önök szerint egy hihetetlen nagy eredmény, és még számokkal Németh Szilárd meg is próbálja alátámasztani, és azt elmondani, hogy a 105 ezer forint bruttót kereső ápolónő ebből akkor milyen jól el tudja majd tartani a családját, és majd akkor ő döntheti el, hogy mire költi azt, ami nála marad az 1 százalékos személyi jövedelemadó-csökkenés után.

Az a baj, hogy nem ő dönti el, hanem ő azt tudja eldönteni, hogy akkor most melyik csekket fizeti be, merthogy ez a 105 ezer bruttó pont arra elég, hogy az ember - ahogy már jó párszor elmondtam önöknek - rakosgatja a fiókjába a csekket, és azt nézegeti, hogy akkor melyiknek jár le a határideje, melyiket kell befizetni, és melyik olyan csekk egyébként, hogy azért kell befizetni, mert különben levágnák a villanyt vagy a gázt. Ezért van az például, hogy az emberek nagy része a vízszolgáltatásért fizet legkevésbé, mert tudják, hogy azt nem vágják le, bármi is történik.

Ez a megdöbbenő, hogy 105 ezer forint bruttót keres ma egy ápolónő. Ez a személyi jövedelemadó-csökkenés pont arról szól, hogy ma egy ápolónő 1 százaléknyi adója tízszer kevesebb, mondjuk, mint egy államtitkáré. Szerintem nem ér többet egy államtitkári vagy egy miniszteri munka egy ápolónőénél. Nem ér többet, nem érhet többet a személyi jövedelemadóban sem, ami a zsebében marad, merthogy ezek az emberek hihetetlen sokat dolgoznak.

És tényleg az lenne a megoldás, ami még nálunk is volt, hogy a minimálbért nem adóztattuk, mert hogy ezeknek az embereknek ez az a pénz, amit arra tudnak költeni, hogy kifizetik a csekkjeiket, élelmiszert vesznek és minimális szolgáltatást vesznek, ami végre itthon maradna. A jobb módúak meg - ahogy elmondtuk jó párszor - ezeket az összegeket külföldön költik el, nem máshol.

Révész Máriusz - bár már nincs a teremben (*Révész Máriusz az államtitkárok mögötti padosorban ülve felemeli a kezét.*) - nagyon sokszor azzal... Itt van, csak előrébb ült barátokozni az államtitkár társával. Azt szokta a fejünkhöz vágni, hogy felelőtlenül mondjuk el ezeket a mondatokat. Ha csak az MNB 2014 első félévi mérlegét nézzük, akkor az árfolyamnyereség 422 milliárd forint volt. Ha ezt a pénzt nem hagyták volna Matolcsy barátjuknak elherdálni, hanem mondjuk, ezt az emberekre fordították volna, például a devizahitelesekre fordították volna, akkor valószínűleg az egy felelősségteljesebb gondolkodásmód lett volna. Azt gondolom, mint ahogy jó pár képviselőtársam elmondta, ebben a költségvetésben van annyi pénz, van annyi pénz, és lehet találni annyi felelőtlen költést, amivel inkább az embereknek kéne visszaadni a pénzeket, és nem a jobb módúakat támogatni.

És akkor nézzük a közművezeték adóját is, aminél most könnyítéseket tesznek az új vezetékekkel kapcsolatban! Ahogy az előbb is említettem, a víziközmű-szolgáltatókat ugyanúgy tönkretették önök, mint ahogy a hulladékszolgáltatókat, a hulladékszállítás rendszerét, vagy mint ahogy a kéményseprőrendszert sikerült most teljesen szétzilálni. Ugyanígy állnak most már a víziközmű-szolgáltatók is, és ha lassan nem lépnek egyébként önök... - én nem a szolgáltatókat sajnálom, hanem majd az embereket, mert ha karbantartásra nem marad ezeknek a közműszolgáltatóknak pénze, akkor az egyszerűen a szolgáltatás rovására fog menni, és akkor azt az emberek megérik. Mert ha sokszor törnek el a víznyomócsövek, és csak később fognak odaérni a közműszolgáltatók, vagy éppen az eszközeik elromlása miatt - mert nincs pénzük, hogy újakat vegyenek - nem tudják megszerelni a dolgokat, akkor az alapvető jogukat veszik el önök az emberektől, hogy tiszta ivóvízhez jussanak minél gyorsabban egy ilyen hiba után is. Ugyanez a probléma a hulladékszállítással is. Önök annyi adót vetettek ki már az elmúlt évben és annyi díjat raktak a nyakukra ezeknek a

szolgáltatóknak, hogy a szolgáltatást nem fogják tudni megadni az embereknek, és ezzel pont a lakosság fog sérülni.

Azt gondolom, az adótörvényeket is át kéne önöknek gondolni, kicsit magukba kéne szállni, több alázatra lenne szükség, több emberek közötti mozgásra lenne szükség, és akkor szembesülnének nagyon sok mindennel. Nagyon szépen köszönöm. (*Taps az MSZP padosoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Németh Szilárd képviselőtársam arról beszélt - keresem, nem találok -, hogy fogyasztásnövekedés. Nézzük meg itt az elmúlt négy-öt év történetét, ami a hátunk mögött van! Gyakorlatilag 2010-ben és az azutáni négy esztendőben, ha jól rakom össze a számokat, ellenőrizték, akkor 2 százalékot nem éri el vagy súrolja, summában, összességében természetesen, a fogyasztásnövekedés mértéke. Igazi, valós fogyasztásnövekedés akkor lenne, tisztelt képviselőtársaim, ha azoknak a körében a jövedelmi pozíciók nőnének, akik nagyon alacsony jövedelmi szinten élnek az életüket, mert az ő bevételeikhez mérten, az élelmiszerek vásárlása tekintetében a kiadásuk arányaiban a megszerzett jövedelmükhöz képest messze magasabbak, mint egy jobb jövedelmi szinten élő embernél.

Magyarrá fordítva a szót: nem tudok máshoz visszajutni, csakis oda, hogy önöknek az lenne az elsődleges feladata meggyőződésem szerint, hogy az alacsony jövedelmi szinten lévő, élő emberek élethelyzetét, pozicionális helyzetét javítsák, és akkor a fogyasztás is mértékadó módon növekedne; nem úgy, hogy elvették a közfoglalkoztatottak bére vásárlóerő-értékének egyharmadát, nem úgy, hogy 5 ezer forinttal kevesebbet érő minimálbér van most, mint 2010-ben, és mondhatnám a példákat. Ezeknek az embereknek is élni kell.

(13.40)

Önök még a minimálbért is megadóztatták, tudják, ami adómentes volt, nulláról 16 százalékra emelték. (*Révész Máriusz: Medgyessy is mondta, hogy ezt kellene tenni.*) Tehát ez az önök adópolitikája.

Egyébként meg annyit még Németh Szilárdhoz, hogy ha számadatokat használ, akkor legalább olvassa el a KSH-t, legalább a KSH-t olvassa el, ha már a valóságot nem akarja megismerni! 2010, 3,6 millió foglalkoztatott - mondja Németh Szilárd. Nézzze meg a KSH-t, és akkor megtanulhatja azt, hogy milyen foglalkoztatási adatok és milyen bérvizonyok voltak. Önök meg arról gondoskodjanak, hogy valós mun-

kahelyek és olyan bérek legyenek Magyarországon, amelyek a megélhetést biztosítják, tisztességes bérek! Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár Németh Szilárd István már nem tartózkodik a teremben, fontosnak tartom, hogy reagáljak a szavaira. Kiemelte, hogy az infláció mennyire nem sújtja a magyar embereket a mindennapi életben, és azt, hogy bizonyos időszakokban defláció következett be. Ezt cáfolandó én egyetlen dolgot szeretnék felolvasni: a KSH gyorstájékoztatóját 2015 áprilisából - talán itt a teremben mindannyian elfogadjuk ezen, álláspontom szerint több esetben világszínvonalon működő szervezet statisztikáit. A fogyasztói árak szerinte, a KSH szerint átlagosan 0,3 százalékkal csökkentek az érintett időszakban, az élelmiszerek ára eközben 0,4 százalékkal emelkedett - tehát itt már megborul az, hogy az önkéntes inflációs statisztikája, a maginfláció és a valóság között mekkora szakadék tátong. Még egyszer mondom: az önkéntes által használt maginflációs adatban benne van a traktor árnövekménye egyéves viszonylatban, amit azért sokan nem vesznek, mondjuk, a piacra járók közül, benne van a nehézgépnek az árnövekménye is, és benne van a tej, a kenyér, a tojás is, csak különböző arányban - próbálok ezt leegyszerűsíteni, de a helyzet ennyire egyszerű egyébként. És ezen belül, tehát a 0,3 százalékos árcsökkenésen belül a rendszerben 0,4 százalékos emelkedést tesz ki az élelmiszerek csoportja, és még lejjebb menve, még inkább ezen belül vizsgálódva az idényáras élelmiszerek, azaz a burgonya, a friss zöldség és a gyümölcs ára 6,8 százalékkal nőtt az érintett időszakban, a tojás ára 6,6 százalékkal nőtt, az étolaj ára pedig 5 százalékkal növekedett egy olyan időszakban, amikor a kormányzati kommunikáció 0,3 százalékos árcsökkenésre hivatkozik, és még az élelmiszerek áráról is csak annyit ismer el, hogy az 0,4 százalékkal emelkedett, miközben - még egyszer mondom - a legfontosabb, alapvető élelmiszerek széles csokrának árnövekménye 5-6 százalék, illetve 6 százalék fölötti az érintett időszakban.

Tehát ne higgyenek még a saját maguk által manipulált statisztikának sem, figyeljenek a valóságra inkább!

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Révész Máriausz képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

RÉVE SZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Nagyon röviden: Z. Kárpát Dánielnek mondom, hogy a maginfláció más, tehát azt rosszul használja, tehát nem a maginflációkat szokta közzétenni a KSH *(Z. Kárpát Dániel: Nem is ezt mondtam!)*, de mindegy, ez egy más kérdés. Érteni akarjuk, hogy ő mit akar mondani, de pontatlanul fogalmazza meg, másra foglalt ez a fogalom.

Gúr Nándornak: nem gondoltam volna, hogy lesz olyan a mai nap folyamán az eddigi hozzászólásait tekintve, amiben egyetértünk, most előállt az a helyzet, hogy van olyan. Valóban, azt gondolom én is, hogy az elkövetkező időszaknak egy különösen fontos feladata, hogy a szegényebb társadalmi rétegeknél, ahol nagyon elmaradtunk a fizetésekkel az elmúlt évek gazdasági konszolidációja miatt, kezdődjön meg a felzárkóztatás, és vannak is területek, ahol elkezdttük. Ilyen például a rendvédelmi szervezeteknél a fizetésemelés: 80 ezer forintos nettó fizetésért dolgoztak, mondjuk, rendőrök, ami egyébként teljesen elfogadhatatlan, és nagyon örülünk, hogy idén júliustól ez a bérfelzárkózás el fog indulni, a következő évben pedig a költségvetés ennek a teljes fedezetét biztosítani fogja. Elmondtam a parlamenti hozzászólásomban is, hogy remélem, hogy sikerült annyira konszolidálni a gazdaságot, hogy a szociális ágazat területén is előre fogunk tudni lépni.

De azért, képviselő úr, még egyszer mondom, hogy nem véletlenül jött ki az az OECD-statisztika, hogy a jövedelemkülönbségek nem nőttek Magyarországon, hanem ez azért jött ki, mert rengeteg olyan lépést tettünk, ami egyébként a legszegényebb rétegek szempontjából is kedvező. Tehát hogy huszonegynéhány ezer forintos jövedelempótló támogatás helyett hatvan-egynéhány ezer forintért közmunkát végeznek, ez több százezer család szempontjából rendkívül pozitív fejlemény, háromszor annyi bért kap közmunkásként, mint hogyha jövedelempótló támogatásban részesülne; és amikor kiterjesztettük a családi adókedvezményt a járulékokra is, az megint odavezetett, hogy a legszegényebb családok szempontjából ez kedvező. Ezért van az, hogy miközben annak ellenére, hogy önkéntes állandóan azt mondják, hogy nyílik a szegénységi olló, meg távolodnak egymástól a társadalmi csoportok, a statisztika, amikor mindent egybeszámolunk, az Eurostat, a KSH statisztikái mind azt mutatják, hogy amit állítanak, az nincs úgy.

Ezzel együtt azzal egyetértünk, hogy a legszegényebb jövedelmi rétegek esetében a fizetéseket, ami állami hatáskörbe tartozik, mindenképpen rendezni kell.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előre bejelentett felszólalások végére értünk. Most a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknél adom meg a szót.

Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha az igazat keressük, akkor sose azt nézzük, hogy mit beszélnek a politikusok, hanem azt, hogy mit tesznek! Az előttünk fekvő törvényjavaslat csupa adócsökkentést tartalmaz, ennek ellenére ellenzéki képviselőtársaim egészen másról, folyamatosan adóemelésekről beszélnek. Nagyon nagy kár, hogy szocialista képviselőtársaim csak ellenzéki időszakban beszélnek arról, hogy adót kellene csökkenteni; akkor, amikor kormányon vannak, ez még eddig sosem jutott az eszükbe, kormányzásuk alatt ugyanis brutális adóemeléseket hajtottak végre.

Emlékezzünk vissza arra az időszakra, nem is olyan régen volt, 2010 előtt, hogy a Gyurcsány-kormány mennyi adót emelt, és milyen mértékben. Ők akkor az adóemelések kormánya voltak. A munkavállalók fizetésének felét elvitte akkoriban az adó, az szja a mostani 16 százalék duplája volt, vagyis 32 százalék. A gyermekeket nevelőket nem segítették, elvették tőlük a családi adókedvezményt. A folyamatos megszorítások és adóemelések miatt a magyar családok akkoriban eladósodtak és elszegényedtek. Emlékezzünk vissza arra az időszakra: emelték az áfát, meg akarták adóztatni a nyugdíjakat, a családi pótlékot, a szociális és jóléti támogatásokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ellenzéki Képviselőtársaim! Önök bármennyire is szeretnék, hogy mi eltántorodjunk az adócsökkentéstől és az szja-csökkentéstől, elmondom önöknek, hogy ezt nem fogjuk megtenni. Mi kitarunk az adócsökkentések politikája mellett. Jövőre növelni fogjuk a kétgyermekes családok adókedvezményét, tovább fogjuk csökkenteni az szja-t, és az a célunk - mint ahogy a mai vitában már kormánypárti képviselőtársaimtól többször elhangzott -, hogy a személyi jövedelemadó néhány év múlva egy számjegyű lehessen, így a magyar munkavállalók fizethessék majd néhány év múlva Európa legalacsonyabb adókulcsát. Ez a célunk. Ezt a célt egy másik területen néhány év leforgása alatt már sikerült elérnünk: a rezsicsökkentésekre gondoljunk vissza! Ma Európában mi, magyarok fizetjük a jövedelmünkhöz képest a legalacsonyabb energiaárakat.

(A jegyzői széket Hiszékeny Dezső foglalja el.)

Utolsó gondolatként szeretném tisztelt képviselőtársaim figyelmét arra felhívni, hogy nem csak azt kell nézni, hogy hány adó van ma Magyarországon, emellett nagyon fontos, hiszen ez a szám sokat nem tud mondani, lehet kevés adó, de az nagyon sok mindenkét sújt, és nagyon-nagyon nagy terhet ró az emberek vállára; és lehet több adó, amely kisebb mértékben, elviselhető mértékben lehetővé teszi, hogy mindenki kivehesse Magyarországon a részét az arányos közteherviselésből.

(13.50)

Mi azt a filozófiát követjük, hogy a munkabéretet terhelő adók a lehető legalacsonyabb szinten legyenek, vagyis minél több pénzt tudjunk a jövedelmük után az embereknél ott tartani.

Most az elfogadandó törvények után az szja-csökkentés következtében 4 millió 141 ezer munkavállalót fogunk ahhoz segíteni, hogy még több pénz maradjon a családi kasszában. Ez a 4 millió 141 ezer ember természetesen nem egyedül él, hanem családban, tehát ennek megfelelő családi kedvezményben is részesítjük őket.

Visszatérek ahhoz a gondolathoz, amellyel kezdtem, hogy jó és kívánatos az, ha nem azt nézzük, hogy mit mondanak a politikusok, miről beszélnek, mit beszélnek, hanem azt, hogy mit tesznek. Szeretném arra kérni az ellenzéki képviselőtársaimat, hogy ne csak azt nézzék, hogy mit beszélnek, hanem jó lenne, ha olvasnának is. Jó lenne, ha az előttünk fekvő törvényjavaslatot elolvasnák, mert akkor láthatnák, hogy ez csupa-csupa adócsökkentést jelent. És ezekkel az adócsökkentésekkel a magyar emberek javát szolgáljuk. Kérem, hogy ebben legyünk partnerek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látom, hogy önök olyanfajta politikát folytatnak, mint a vadkapitalisták tették, teszik.

Mire alapozom ezt a bevezető gondolatomat? Emlékezzenek csak vissza az elmúlt öt év története kapcsán, mondjuk, a 2012-es esztendőre, arra a szégyenletes munka törvénykönyvére, amit szültek. Hogyan kapcsolódik ide? Rögtön elmondom önöknek! E munkatörvénykönyv keretei között olyan szabályozási rendszereket hívtak életre, amelyek döntő többséggel az alacsonyabb jövedelmi pozícióban lévő embereket még hátrányosabb helyzetbe hozták. Mondok példákat, hogy ne általános mondatként ragadjon csak meg. Emlékeznek a pótlékok megszüntetésére és csökkentésére? Ugye, nem az államtitkárok azok, akik ilyen típusú pótlékokban kellene hogy részesüljenek, mert ők egyébként is magasabb juttatásokban részesülnek; akár még duplikáltat is ideterjesztettek az Országgyűlés elé, ha az államtitkár olyan típusú tevékenységet végez, amely egyéb megbízással párosul. Egye fene, a lényeg a dologban, hogy ezek az emberek, akik alacsonyabb jövedelmi szinten élnek az életüket, tőlük a délutános pótlékot elvették, az éjszakai pótlékot csökkentették.

De ha már a munka törvénykönyvét hivatkoztam meg, akkor azt is hozzá kell tennem, hogy Magyarországon a lehető legkisebb, a minimálbért nem

előző jövedelmet szerző emberek, a közfoglalkoztatottak esetében olyan szabályozást foganatosítottak, amelynek keretében például az azonosság, az egyenlőség nincs meg a munkavállalók között. Mondok példát rá, megint csak, hogy ne ragadjon meg általános mondatként, hogy tudjanak tenni azért, hogy ez változzon. Ilyen a pótszabadság megállapítása. E tekintetben a közfoglalkoztatottnál nem érvényesíthető, hogy az előtte levő évek, évtizedek viszonylatában mennyi szolgálati időt szerzett. Nem számít, hogy hány gyermeket nevel. A pótszabadság tekintetében ez kiesik.

Azt akarom önöknek mondani, hogy vegyék már észre, nem általánosságban mondjuk azokat a gondolatokat, amelyekről beszélünk, hanem tételesen, ezrével, ezrével támasztható alá intézkedések sokaságán keresztül, hogy önök pont azokat az embereket szorongatják meg, azokat „fojtogatják” - idézőjelben -, akik egyébként is nagyon nehéz helyzetben vannak. Egy szó, mint száz, beszélhetnek önök bármilyen értelmű adócsökkentési politikáról, miközben az elmúlt öt esztendő azt támasztja alá, hogy több mint 50 új adónem bevezetésére került sor, amelyből - más képviselőtársaim véleményét megerősítve - bizony nagyon sok, a többsége olyan, amely áttekintendő, likvidálandó. Végig kellene gondolni, hogy szabad-e és kell-e használni ezeket, mert pont a társadalom azon rétegét sújtja, amely egyébként is nehéz helyzetben van.

Mint mondtam már, mondom most is, önök beégetik mindazt, ami az adórendszer fonákja, hátránya az elmúlt öt évből, ezt erősítik tovább. Ezt akarja továbbvinni. A magas adóterheket. Az adókoncentráció mértékét nézzék meg! Magas volt ez öt évvel ezelőtt is, de most még magasabb. És nézzék meg, hogy sok minden egyéb más tekintetben mit cselekszenek!

Beszéltünk az előző órákban a személyi jövedelemadó csökkentésének dolgáról, de az igazságosságáról, arról, hogy hogyan akarjuk a társadalom többségét megsegíteni e tekintetben, erről keveset. Még egyszer azt szeretném önöknek javasolni... Révész Máriusz képviselőtársam, dicséretes, hogy öt év után, a hatodik esztendőben az jön ki a száján, amit én is mondok, hogy igen, az alacsony jövedelmi pozícióban lévő embereket kell segíteni. De öt évig ezt tehették volna! Öt éven keresztül ezt kellett volna csinálniuk! Nem a hatodik évben kell ébredni, beszélni róla. Persze kétségem sincs afelől, hogy semmit nem fognak tenni e tekintetben. Látszik a mostani adótörvényben is, amelyben 1 százalékos csökkentés van, de abból az úgymond kalkulált 120 milliárd forintos nagyságrendből 90 milliárdot a felső jövedelmi szinten keresők, a teljes jövedelmi skálán lévők felső 20 százaléka viszi el. A maradék az, amin osztozhat a négyszer annyi ember. A maradék, ami az egyharmadát sem éri el annak, mint amit elvisz a felső 20 százalék.

Azt kellene végiggondolniuk, hogy rendben van-e ez így. Azt kellene végiggondolniuk, amit évek

hosszú sora óta mondunk az ellenzék részéről. Azt, hogy az általános forgalmi adó tekintetében legalább az alapvető élelmiszerek vonatkozásában az európai, a világcsúcsos 27 százalékos adóterhet csökkenteni kellene. Mert ezen keresztül a hozzáférhető termékek ára is csökken. Lehet, hogy nem ugyanannyival, de csökken. És tudják, aki élelmiszert kell hogy vásároljon a fizetése döntő többségéből, annak nem mindegy, hogy csökken-e az ára annak a terméknek, amit ő meg akar vásárolni. Önök ebben fikarcnyit nem kívánnak lépni. Most, a hatodik esztendőben a sertéshús áfacskéntésével előjönnek, ami töredéke annak, mint amit többletben kívánnak beszédni a 2016-os esztendőben a korábbi esztendő általános forgalmi adójából származó bevételekhez képest. Egytizede! Tízszer annyit elvesznek és egytizedét visszaadnak! És arról beszélnek, hogy önök milyen csodát csinálnak. Ez az orcátlanság. Ez az, amivel nem dicsekednie kellene, hanem elhallgatnia és szégyenkeznie ennek a kormánynak. *(Révész Máriusz: Jaj, jaj!)*

Tudják, nagyon sajnálom, hogy László Tamás képviselőtársam felvetései tekintetében nem tudok mást mondani, nagyon sajnálom, hogy nem tudok mást mondani, csak azt, amivel öt és fél évvel ezelőtt a kormányzásuk elindult. Önök nem munkahelyvédelmi akcióterveket ígértek, nem olyan típusú megoldásokat, amiről ő beszél vagy önök beszélnek, hanem egymillió új munkahelyet a gazdaságban. Adófizető új munkahelyet a gazdaságban. Ebből semmit nem csináltak! Nem tudok mást mondani, csak azt Németh Szilárd képviselőtársamnak - akit nem látok itt; elmondta, amit akart, és elment -, azt, hogy valós adatokkal politizáljanak. Legalább a KSH-t vegyék alapul és figyelembe! Legalább azt, ha már az élet nem érdekli önöket.

Zárt esztendőket mondok foglalkoztatáspolitikáról. 2009-ben 3 millió 748 ezer ember dolgozott ebben az országban. 2014 zárt esztendejében 4 millió 101 ezer ember. A különbség 353 ezer ember. 2009 zárt esztendejében közfoglalkoztatottként 45 ezer ember dolgozott ebben az országban. 2014 zárt esztendejének adatai szerint közfoglalkoztatottként több mint 200 ezer ember. 160 ezer fős a különbség. Érzik, ugye? A kimutatásokban a többlet felét a közfoglalkoztatottak adják ki.

(14.00)

Magyarországról nagyjából az elmúlt öt esztendőben félmillió embert „elüldöztek”, nem teremtettek nekik munkalehetőséget, azt a megígértet, tudják, azt az egymillió új adófizető munkahelyet. Ezeknek az embereknek százazre - több mint százezer fő - benne van a magyar statisztikában mint foglalkoztatott *(Révész Máriusz: Ne legyél demagóg!)*, akik ott kint, máshol, Angliában, Németországban, Ausztriában végeznek munkatevékenységet. Az önök hibájából fakadóan hagyták el ezt az országot *(Dr. Répássy Róbert: Az EU-s csatlakozás miatt)*

hagyták el.), mert nem tudtak itthon megélni, önök meg a magyar statisztikákban foglalkoztatottként nyilvántartva őket dicsekednek arról, hogy nő a foglalkoztatás. Nem! Pont a negatívuma van meg (Dr. Répássy Róbert: *Azt mondtátok, hogy lehet majd Bécsben cukrászdát nyitni.*), hogy el kellett hogy hagyják az országot, ott munkatevékenységet találtak, ott munkát végezhetnek... Teljesen mindegy, hogy mire hivatkozik, államtitkár úr. Ott, másutt az önök hibájából fakadóan végeznek munkatevékenységet, és a magyar statisztikákban tartják nyilván őket.

Egy szó mint száz, a KSH-s nyilvántartások tekintetében azt kell hogy lássák világosan, hogy önök semmit nem csináltak abból - semmit nem csináltak abból! -, amit ígértek. Nincs egymillió új munkahely a gazdaságban, nincs! 30-50 ezer között pulzál 2010-15 viszonylatában a gazdaságban teremtetett munkahely száma. Hibahatáron belüli elmozdulások vannak.

Önök foglalkoztatáspolitikáról ne beszéljenek, ne beszéljenek, mert mindaz, amit mondanak, hiteltelen! Mindezek mellett a bérpolitika vonatkozásában is tudomásul kell venniük, hogy önök több millió dolgozó ember számára kedvezőtlen pozíciót rajzoltak. A minimálbéreseknak a megszerzett pénze, számtalanszor elmondtam már önöknek, nézzék meg, az a 68 750 forint, amit ma keresnek, 5 ezer forinttal kevesebbet ér, mint 2010-ben, amikor kézbe vették a 60 200 forintjukat. A közfoglalkoztatott, aki 60 200 forintot vett kézbe 2010-ben, ma 40 ezer forint értékű közfoglalkoztatotti bérrel rendelkezik. De a köztisztviselők is: 38 650 forint, az önök két egymás utáni kormányzásának időszakában egy fillérrel nem nőtt. Közel 70 százaléka a magyar dolgozó embereknek az átlagkereset alatt keres, közel 70 százaléka. Több mint 2,2 millió ember létminimum alatt keresi a jövedelmét. Miről beszélnek? Miről beszélnek?! Úgyhogy foglalkoztatáspolitikát meg bérpozíció tekintetében kicsit kevesebbet; kicsit kevesebbet, mert a hazug statisztikákkal nem lehet előremenni!

A munkanélküliségi ráta csökken? Hát persze, hogy csökken! Ha külföldre kimegy az, aki benne volt munkanélkülként a regiszterben - hát persze, hogy csökken. Ha közfoglalkoztatottként kiviszem a rendszerből, kvázi olyan, mintha munkát adnék neki, nagyon sokuknak, akinek az önbecsülése romlik azáltal, mert nem tud tisztességesen munkát végezni, mert az, amit sokaknak kínálnak a közfoglalkoztatásban, nem munka. Nem így kell munkanélküliségi rátát csökkenteni, nem így kell foglalkoztatási rátát és számadatokat növelni. Ez manipuláció, ez hülyítés az embereknek!

Felelősséggel a magyar társadalomban élő emberek messze döntő többségének a javát kellene szolgálni. Ez az önök kötelessége, feladata és felelőssége velünk együtt, de önök vannak abban a helyzetben, hogy ezért a legtöbbet ma megtehetik. Úgyhogy én azt kérem nagy tisztelettel önöktől, hogy ezt te-

gyék, és ne mást, ne papoljanak, cselekedjenek, és így, eszerint!

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Szórványos taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Riz Gábor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem kicsit visszafogott lenni, Gúr képviselő úr vehemenciáját talán kompenzálva egy kicsit. (*Dr. Józsa István közbeszól.*) Egy tortáról beszélünk, képviselő úr, egy olyan tortáról, amit úgy neveznek, hogy Magyarország költségvetése. Egy olyan tortáról, ami lehet, hogy ha 100 szeletre bontható, akkor 130-ra lenne igény.

A költségvetés tárgyalása során és a költségvetés tervezése során mindig kormányzati felelősség kell hogy megnyilvánuljon. Önöknek már volt, az emberek ítéltek, kétszer, kettőharmaddal. (*Dr. Józsa István: Nem kell túlértékelni!*) Tetszik emlékezni rá? Kétszer kettőharmad többséggel ítéltek - a szocialisták fölött már igen. Remélem, a Jobbik pedig valamikor a távoli jövőben jut majd kormányzati pozícióhoz, hiszen nagyon könnyű úgy költségvetéshez hozzászólni és különféle adatokkal dobálózni, majd javaslatokat tenni a költségvetésben, hogy annak összefüggészerűen a teljes költségvetésre vonatkozó hatását igazán nem biztos, hogy megmérték. (*Gúr Nándor közbeszól.*) Gúr képviselő úr, én türelemmel végighallgattam önt, tegye meg, higgye el, hogy fogok értékes dolgokat mondani talán az ön számára is. (*Dr. Józsa István: Lássuk! - Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Képviselőtársaim! Bocsánat, képviselő úr! A hozzászólási lehetősége mindenkinek adott. Tartsuk be a parlamentáris formát! Köszönöm. Ön é a szó, képviselő úr.

RIZ GÁBOR (Fidesz): A Fidesz-KDNP gazdaságpolitikájának 2010 óta egyik központi eleme, hogy a magyar vállalkozások versenyképességének erősítésén keresztül elősegítse a foglalkoztatás bővülését, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedést, valamint az államadósság csökkenését. Egyik legfontosabb elv az, hogy a jövőben mindenki, aki egészséges és munkaképes korú, munkához jusson. Ez hosszú távú kormányzati cél.

Az elmúlt években elért eredmények azt mutatják, hogy az öt éve megkezdett munka nem volt hiábavaló. Az elmúlt években meghozott gazdaságpolitikai intézkedések hatására tavaly a magyar gazdaság európai összehasonlításban is kiemelkedő mértékben növekedett. 2014-ben a magyar gazdaság 3,6 százalékkal bővült, amely az egyik legmagasabb GDP-növekedés volt az egész Európai Unióban. A javuló foglalkoztatottsági adatok és a tartósan alacsony inflációs környezet a belső fogyasztás dinamikájának bővülését eredményezi, és ennek követke-

tében pedig idén a gazdasági növekedés elsődleges motorja már a belső fogyasztás is lehet.

Ma több mint 400 ezerrel többen dolgoznak és fizetnek járulékot Magyarországon, mint 2010-ben. Ezzel párhuzamosan a munkanélküliség is jelentős mértékben, az Európai Uniót tekintve az egyik legdinamikusabb ütemben mérséklődött országunkban. *(Gúr Nándor: Tedd le a papírt, próbáld úgy!)*

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Gúr Képviselő Úr is! A négy éve megkezdett munka folytatásaként 2016 az adócsökkentés, a teljes foglalkoztatottság irányába megtett lépések egyike, és a hazai vállalkozások versenyképessége erősítésének az éve is lesz. A kormány által előterjesztett költségvetési törvényjavaslat az államháztartás egyensúlyának megtartása mellett ezen célok alapján került kidolgozásra. Ez az adórendszer már bizonyított: pénzügyi stabilitást, szociális biztonságot és gazdasági növekedést képes biztosítani Magyarországnak.

A kormány célja 2016-ban is az, hogy a gyermekeket nevelő családok, a munkavállalók, a vállalkozások adóterheit változatlanul alacsonyan tartsa, és ösztönözze a gazdaság kifehérítését. A családi adózás további bővítéseként 2016-tól kezdődően négy év alatt duplájára nő a kétgyermekes családok családi adókedvezménye. Az összevont adóalapot csökkentő kedvezmény mértéke évről évre nő úgy, hogy a családoknál havonta ott maradó adó gyermekenként a jelenlegi 10 ezer forintról 2019-re 20 ezer forintra, vagyis évente 2500 forinttal nő.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársam velem együtt aggódik a magyarság jövője iránt népszerűpolitika szempontjából. Államtitkár asszonyra tekintek, szeretném önt megnyugtatni, és remélem, hogy ez a tendencia folytatódik, amit miniszter úr a minap jelentett be, hogy végre emelkedő tendenciát mutat a születendő gyermekek aránya. Sajnos, és azt hiszem, ebben mindannyian közösen aggódunk, évről évre viszont egy kisvárosnyian kevesebben vagyunk ebben az országban.

Tovább folytatódik a munkahelyvédelmi program, amely eddig már közel 900 ezer munkavállaló foglalkoztatását tette lehetővé, és indulása óta közel 250 milliárddal csökkentette a munkáltatók terheit. Ugyanakkor a program szempontjából újdonságnak számít, hogy a napokban elfogadott módosítás értelmében jövőre a munkahelyvédelmi programban már a mezőgazdaságban dolgozó 25-55 év közötti munkavállalókat foglalkoztató vállalkozók is részt tudnak venni.

A gazdasági sikereket elérő vállalkozások támogatása érdekében a társasági adózás terén újdonságként kerül bevezetésre a növekedési adóhitel. Azok a vállalkozások, amelyek egyik évről a másikra legalább az ötszörösére növelik adózás előtti eredményüket, elhalaszthatják az adó megfizetését, így több forrásuk marad tevékenységük bővítésére.

A növekedési adóhitelt igénybe vevő vállalkozások társaságiadó-kötelezettsége nem változik, hiszen csupán a költségvetés felé fennálló befizetések időzi-

tését halasztják el ezzel. A kedvezmény lényege, hogy az adóévi adózás előtti eredménynek a megelőző adóév adózás előtti eredményét meghaladó része után az adót a következő két adóév során negyedéves ütemezésben, egyenletesen elosztva kell megfizetni. Kvázi hitelként működik az adott munkáltatónál, adott vállalkozásnál ez az ott maradó adóhitel.

(14.10)

A növekedési adóhitel a legdinamikusabban fel-törekvő, legálisan működő vállalkozások számára nyújt pénzügyi segítséget, hiszen azt a társasági adót, amelyet már a növekedés évében be kellene fizetni a költségvetésnek, otthagyja a vállalkozásnál, és csak később, több kisebb részletben kéri megfizetni. Így a leggyorsabban növekvő vállalkozások tovább tudnak növekedni, az adófizetés nem fogja vissza a fejlesztéseket, a munkahelybővítést, a további terjeszkedést és növekedést.

A kedvezményre való jogosultság elérése a következő feltételek mentén valósulhat meg. Az adózó több mint 3 éve működik, az adózó az adóévben és az adóévet megelőző 3 adóévben nem vett részt átalakulásban, egyesülésben, szétválásban és egyéb pénzügyi változásban. Az adózó adóévi adózás előtti eredménye eléri a megelőző adóév adózás előtti eredményének az ötszörösét, valamint az adózó az adóhatóság részére előzetesen nyilatkozik arról, hogy a növekedési adóhitelre vonatkozó rendelkezéseket kívánja alkalmazni.

A növekedési adóhitel a valós piaci verseny keretében elért növekedést kívánja elismerni és támogatni. A gazdasági növekedés további ösztönzése érdekében a hazai kis- és középvállalkozások gazdasági adója változatlanul alacsony marad.

A kormány 2011-től csökkentette a társasági adót 19 százalékról 10 százalékra 500 millió forint adóalapig. Szintén fontos pozitív változás a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása, amely lehetővé teszi, hogy az önkormányzat rendeletében adóelőnyt biztosíthasson azon háziiorvosi tevékenységet folytató vállalkozók számára, amely összes árbevételének legalább 80 százaléka származik a háziiorvosi, egészségügyi alapellátási tevékenységéből, és adóalapja nem haladja meg a 10 millió forintot. Ez az adóelőny de minimis támogatásnak minősül.

Az elmúlt években a jövedelmeket terhelő adókról a fogyasztási, forgalmi típusú, valamint a különadók - ilyenek a környezetvédelmi és egészségvédelmi célú adók - felé toltuk el a rendszer súlypontját. Mi az adórendszer célja?

Hogy minél többen tudjanak Magyarországon dolgozni, a munkájukkal megkeresett jövedelmek pedig minél nagyobb részét tudják gyermekeik nevelésére fordítani az itt élők. A Fidesz-KDNP gazdaságpolitikája változatlan abban a tekintetben, hogy minden gazdasági szereplőnek ki kell vennie a részét a közteherviselésből. Ennek megfelelően az ágazati különadók továbbra is részét képezik a magyar adó-

rendszernek, ugyanakkor az ország gazdasági teljesítményét figyelembe véve, lehetséges ezen adótipusok újrarahangolása.

Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járulékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása értelmében 2015. február 9-én az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank és Magyarország kormánya kötött megállapodást. Az egyetértési megállapodás keretén belül a hitelintézetekre vonatkoztatottan a bankadó felső kulcsa így 2016-ban 0,53 százalékról 0,31 százalékra csökken, és további változás 2016-tól, hogy a hitelintézetek adóalapjukat nem a 2009. évi, hanem a 2014. évi mérlegfőösszeg alapján állapítják meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar gazdaságban a válság után, 2010-ben megindult elmozdulás egy egészségesebb és kiegyensúlyozottabb növekedési szerkezet irányába tartóssá vált az elmúlt években. A magyar gazdaság teljesítménye 2014-ben számottevően meghaladta az előzetes várakozásokat, egyúttal az egyik legmagasabb volt az egész Európai Unióban is. Az előrejelzések alapján kirajzolódó gazdasági pálya a következő években egy stabil, kiegyensúlyozott gazdasági növekedést vetít előre úgy, hogy a lakosság leépülő forint- és devizaadóssága hozzájárul a kereslet élénküléséhez és a foglalkoztatás további bővüléséhez, amely együtt járhat a hazai kis- és középvállalkozások további megerősödésével.

Kérem képviselőtársaimat, hogy azokban a fundamentumokban legalább értsünk egyet, hogy ez a torta adott, figyelembe véve azokat, hogy kik szeretnének ebből a tortából részesedni, annak megfelelően próbálják kezelni a kérdést úgy, hogy jelenleg a kormány az igazságosság, az arányosság és a közteherviselés platformján áll.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Volner János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Az előttünk fekvő törvényjavaslat több adónemet is érint, és ennek kapcsán érdemes az adórendszer állandóságát is górcső alá venni, mert már nem először hozza be a kormány az adott adónemeket különböző módosításokra, nem először történik meg egy adónemmel, hogy ismét, ismét és ismét módosítja a kormány. Jellemzően egyébként ezeket az adókat általában emelni szokta.

Mi lenne nagyon fontos? Fontos lenne az adórendszeren belül például a kiszámíthatóság.

Most a Jobbik gazdaságpolitikusaként is tudom tanácsolni a kormánynak, hogy ha jót akarnak a magyar gazdaságnak, akkor kiszámíthatóvá tegyék az adórendszert. Magyarországnak egy olyan politikai erő adhatná a legtöbbet az adórendszer tekintetében, aki azzal kezdi a munkáját, hogy első lépés-

ként a legfontosabb, a cégek működését érintő adókat bebetonozza évekre előre a költségvetésben egy felső plafonnal, azzal, hogy ha a gazdaság állapota lehetővé teszi, akkor inkább csökkenni fognak az adónemek, de semmiképpen nem emelkednek. A kormány sajnos ezt nem tette meg, több adónemnél is folyamatosan emelgette, hitegette különböző ágazatok szereplőit azzal, hogy majd kivezet bizonyos típusú adókat, majd adót fog csökkenteni, de aztán ezek az adócsökkentések csak nem jöttek el.

Kiemelten kell beszélni az áfa kérdéséről, ami már nemcsak magyarországi szinten, hanem európai uniós szinten is egy önálló problémaforrássá, problémahalmazzá vált. Mi is történt az áfával, és mi volt még 2009-ben a Fidesz magatartása ennek kapcsán?

Amikor a szocialista kormányok először lecsökkentették 25-ről 20 százalékra az áfát, majd pedig 2009 nyarán megemelték ismét 25 százalékra az áfát, akkor bizony, a Fidesz politikusai elmondták azt, hogy hát, ez mekkora disznóság, nem szabad áfát emelni, túl magas az áfakulcs, nem ért egyet a Fidesz azzal, hogy az áfaemelés megtörténik. Aztán kormányra jutott a Fidesz, és csodálkozva láttuk - vagy hát akkor már talán kevésbé csodálkoztunk a sok szószegés láttán -, hogy a világrekorder méretű 27 százalékos áfakulcs lett Magyarországon az, amire még Európa fejlett államai is, ahol magas a hozzáadottérték-adó, rácsodálkoztak, hogy ilyen magas szintet még nem láttak az Európai Unión belül. Hát, az Orbán-kormánynak sikerült bevezetnie ezt.

Miért is szeretik általában a kormányok az áfát? Ezt is érdemes megnézni. Azért, mert úgy gondolják, hogy azok az adók jók, amelyeket a legkisebb társadalmi költséggel lehet beszédni, ilyen az áfa is. Magyarországon igazságosnak tartanak bizonyos kis társadalmi költséggel beszédhető adókat, alacsony az adóadminisztráció költsége, ennek többé-kevésbé egyébként megfelelt az áfa, és nem változtatja meg a magánszemélyek és a vállalkozások gazdasági viszonyait számottevően, vagy ha igen, akkor ösztönzőleg hat rájuk.

Érdemes megnézni azt, hogy az eredetileg ezeknek megfelelő hozzáadottérték-adó milyen módon torzult a magyar adórendszerben. Most azt látjuk, hogy a szegények a jövedelmük arányában kimagasló adóterhelést kapnak az áfa szintjén, tehát a szegényeket sújtó adónemről van szó. Ezt nagyon fontos látni és leszögezni.

Nagyon fontos azt is látni, hogy azzal az adórendszerrel, amit most Magyarországon működtetünk, azért sújtjuk a szegényeket, mert az alapvető élelmiszereknél, a gyermekneveléshez szükséges termékek áfájánál nem jön létre áfacsökkentés, azok túl magasak, kevés gyermek születik, nehéz túlélni ezeket a gazdasági válsággal terhelt időket az embereknek, és ezt egy világrekorder méretű áfával adóztatják meg, még a szegénység láttán, a szegénység tudatában is a jelenlegi kormány tagjai.

Fontos azt is látni, hogy az áfa a jelenlegi formájában fenntarthatatlan Magyarországon. 900-1200

milliárd forint közé teszi az Európai Bizottság az éves szinten elcsalt áfa mértékét Magyarországon, azért, mert egyes ágazatok, egyes gazdasági szereplők gyakorlatilag eltűntetik az áfát, és ezzel erősen torzítják Magyarország gazdasági viszonyait, és egy óriási veszteség keletkezik a magyar költségvetésen belül.

Fel kell tenni a kérdést, hogy vajon optimális-e az az adórendszer, ami világrekorder méretű áfakulcsot alkalmaz egy olyan Európai Unión belül, ahol egyébként Magyarországnál mindenki kisebb áfakulccsal számol.

(14.20)

Nyilvánvaló, hogy a magyar gazdaság az óriási, kimagasló áfakulcs miatt versenyhátrányba kerül másokkal szemben, torzulnak a gazdaság viszonyai, hiszen egyes gazdasági ágazatokban eltűnik az adó, egyes gazdasági szereplők részére eltűntethető az adó, és ilyen módon nemcsak a költségvetést éri kár, hanem azokat az egyébként becsületes eszközökkel küzdeni kívánó vállalkozásokat is, akik ennek az áfacsalási körnek a kárvallottjai.

Szintén lehet látni azt, hogy ha a kormány az áfaügyben szeretne valamit tenni, akkor jellemzően nem abban gondolkodik, hogy csökkenti az áfát és ezzel adóharmonizációt hajt végre például a szomszédos országok irányában, hanem az történik, hogy megpróbálja újabb és újabb adóbeszedési hatékonyságot növelő intézkedésekkel megfogni a pénzt, és ennek minden költségét ráterheli a társadalomra. Ilyen például az online pénztárgépek bekötése is, ami valóban fehéritő erővel hat a gazdaságra. Egyet is ért a Jobbik ennek bevezetésével, támogatjuk, azonban nem a vállalkozások rovására kell megcsinálni ezt az intézkedést, hiszen a jelenlegi kivéreztetett helyzetben lévő magyar kis- és középvállalkozások ezeket a terheket aligha tudják elviselni.

Fontos látni azt, hogy amikor a kormány arról beszél, hogy a különböző jövedelemadókat oly módon szeretné kivetni, hogy a munkát terhelő adókat kevésbé adóztassa és a fogyasztásra terhelje át az adózás súlypontját, akkor egy olyan elvet fogalmaz meg, amivel önmagában egyet lehet érteni, a gyakorlatban azonban sajnos másképp néz ki a helyzet. Ahogy már képviselőtársam is elmondta, Magyarországon kimagasló az élők munkájának adóterhelése, Magyarország emiatt nem kis részben versenyképtelen, és bizony a Jobbik volt az egyetlen, amely életképes gazdasági alternatívát fogalmazott meg a jelenlegi személyi jövedelemadóztatással szemben akkor, amikor a termelést támogató adórendszer váltotta fel. Mi ugyanis azt mondjuk, hogy nem a jelenlegi rendszerben kell gondolkodni, ahol a legjobban kereső 10 százaléknyi munkavállaló részére juttatott a Fidesz-kormány több mint 500 milliárd forintot, hanem egy olyan adórendszerben, amely az iparba, a mezőgazdaságba és a turizmusba összpontosítja az

adókedvezményeket azért, mert meg kell erősíteni a magyar gazdaság jelenleg sajnos nagyon is gyenge alapjait.

Fontos látni azt, hogy amikor a cégek társasági adóját érintő változásokat fogad el a kormány növekedési adóhitel formájában, akkor mindenki számára megnyitja ezt a lehetőséget, nem korlátozza le például a legrosszabb helyzetben lévő, legkevésbé tőkeerős mikrovállalkozásokra ezt a kört. Alapvetően ezt egy oligarchahitelnek lehet tekinteni, hiszen ahogy már a gazdasági sajtó is megírta, a miniszterelnök úr közvetlen környezetéhez, rokonságához tartozó személyek részesednek ebből kimagasló értékben, nem pedig a rendkívül rossz gazdasági helyzetben lévő magyar kis- és középvállalkozásokhoz jutnak ezek az adókedvezmények.

Fontos látni azt is, hogy amikor a kormány még 2010-ben beharangozta, hogy bizonyos különadókat, válságadókat fog bevezetni, akkor mi is történt ezek az adókkal. Egyet lehet azzal érteni, hogy bevonják a multilaterális szektor különböző gazdasági szereplőit a magyar közteherviselésbe a korábbiaknál lényegesen magasabb mértékben. Azonban Magyarországon sajnos nem ez történt. Nálunk az történt, hogy a kormány úgy veti ki a bankadót, úgy szabja ki a tranzakciós illetéket, hogy ezt százszázalékos mértékben engedi áthárítani a lakosságra, engedi a cégeknek azt - nem gyakorol rájuk felügyeleti nyomást, nem próbálja megszüntetni ezt az áthárítást -, hogy a lakossággal fizetessék meg az adók költségét.

Mi is történik ebben az esetben? Az Orbán-kormány azzal kampányol, hogy ő a csúnya, gonosz multikat, a bankokat adóztatja meg, azokat a bankokat, amelyekkel szemben a lakosság ellenérzése ebben az időben, amikor devizahiteles családok százezrei nyomorognak, természetesen magas. Azonban mégsem ez történik, hiszen a bankok számára engedi a bankadó, a tranzakciós illeték áthárítását. Beszédes példa volt, hogy amikor a tranzakciós illetékről szóló törvény kijött, felhívtam a figyelmet arra, hogy ebben a törvényben semmi garancia nincs arra, hogy ne lehessen áthárítani a lakosságra.

Mi is történt? Megjelent a tranzakciós illeték kezdeti mértéke a törvényi szövegben, röviddel később a bankok ügyfelei, magánszemélyek és vállalkozások kapnak egy levelet a kereskedelmi bankjuktól, amelyben a bank arról tájékoztatja őket, hogy a tranzakciós költségek pont annyival emelkednek, mint amekkora tranzakciós illetéket kell az adott kereskedelmi banknak fizetnie. Hát kérem, egy az egyben áthárították a lakosságra! Sajtótájékoztatót tartottunk erről, elmondtuk, hogy megtörténik az áthárítás, az Orbán-kormány viszont semmit nem tett ennek elkerülésére. És amikor megtörténik ez, egy olcsó politikai színjáték része volt a bankokra mutogatni és arról beszélni a kormány részéről, hogy a bankok adóztatása történik meg. Láthatóan nem ez történt. Láthatóan engedték a lakosságra áthárítani ezeket az adókat, és sajnos az adórendszer ilyen mó-

don finoman szólva sem működik optimálisan Magyarországon.

Még egy nagyon fontos dologról szeretnék szót ejteni, és ez a különböző vállalkozások adóztatásánál az az elképesztő különbség, amit lehet tapasztalni. Ha Magyarországra jön egy külföldi vállalkozás dolgozni, megfizeti nálunk a társasági adót, aztán szabadon kiviheti a nyereségét Magyarországról. Ha ugyanezt egy magyar vállalkozás próbálja meg megtenni, megfizeti a társasági adót, majd pedig körülbelül a társasági adóval megegyező mértékű osztalékadót fizettet meg vele a kormány, így lesz egy magyar vállalkozás adóterhelése sokkal magasabb, kétszer akkora, mint egy külföldi vállalkozásé. Amikor felhívtuk erre az elképesztő helyzetre a kormány figyelmét, felróttuk még annak idején Matolcsy György nemzetgazdasági miniszternek, hogy hogyan lehet egy magát nemzetinek mondó kormány idején a magyar vállalkozásokat erősebben adóztatni, mint a külföldieket, a miniszter úr nemes egyszerűséggel nem tudott rá semmit mondani. Ez egy gyalázatos helyzet, hölgyeim és uraim!

Fontos arról is beszélni, hogy a különböző adókedvezmények milyen vállalkozói csoportok tudják igénybe venni. Számos tanulmány, számos statisztika áll rendelkezésre arról, mely szerint a kimagaslóan nyereséges multinacionális cégek számára leginkább elérhetők ezek a kedvezmények. Ők azok, akik az állami támogatásokhoz hozzá tudnak jutni, nekik jut jelentős részben pályázati forrás, a magyar kis- és középvállalkozók pedig fizethetnek egy olyan adónemet, amit gyakorlatilag mások nem fizetnek meg rajtuk kívül, hiszen a multikat vissza nem térítendő támogatásokban, pályázati pénzekben, adókedvezményekben részesíti a kormány.

Ennek az egyenlőtlen adózási helyzetnek a következménye az, hogy a magyar vállalkozások elsorvadnak Magyarországon, nem tudnak embereket foglalkoztatni, nem tudnak felnőni, ezzel szemben a külföldi cégek élnek és virulnak, a régiós cégek pedig szabályosan lelépték Magyarországot, gyakorlatilag a magyar ipar mint olyan, már megszűnt, megsemmisült, nem éri meg ipari kapacitásokat Magyarországon létrehozni, mert részint az adókönyv teszi ezt lehetetlenné nagyon sok esetben, részint pedig a munkaerő rendelkezésre állása, ami ellehetetleníti az ipari termelést.

Ez sajnos ezzel az adótörvénnyel, ami jelenleg előttünk fekszik, csak súlyosbodni fog. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kérte tőlünk Dunai Mónika képviselő asszony, ne azt figyeljük, hogy ki mit mond, hanem azt, hogy ki mit csinál. S

olyan szépen alliterált ez a csupa csökkentés szóösszetétel, hogy szeretnék rá reagálni. Jó lenne, ha kicsit régebbre visszamenve meg tetszene nézni az adatsorokat, mint amióta itt tetszik lenni a magyar parlamentben. Van egy olyan szakmai kifejezés, hogy adócentralizáció. Ezzel azt fejezik ki a közgazdászok, hogy a megtermelt hazai termék, a GDP hány százaléka fordul meg a költségvetésben. Kerek számokat mondok: 2010-et megelőzően ez 48 százalék volt, majd felkúszott kerekben 50 százalékra. Ez azt jelenti, hogy összességében önök a csupa csökkentés jegyében a GDP 2 százalékának megfelelő többletadót szedtek be.

(14.30)

Egyébként ez a makroszámokból is kijön. Nincsenek csodák a gazdaságban, csak így biztosítható a 3 százalék alatti költségvetési hiány; hozzáteszem: az önök költsége mellett, mert stadionra, cégvásárlásra, bankvásárlásra, mindenre fedezetet kell biztosítani. Én rendkívüli módon tiszteltem az ön eltökélt jóindulatát, naivitását, de azért, ha megnézzük azokat a tényeket, amelyek az önök gazdaságpolitikája mögött vannak, azt mutatják, hogy közbenső adószedőket beiktatva a különadók végül is ezt jelentik, tehát mi nem a cégeket sajnáljuk, akiktől önök adót szednek be, mi azt a végső fogyasztót sajnáljuk, akinek emiatt többbe kerül a szolgáltatás.

Én azt kérem, hogy bizonyos objektív adócentralizációs folyamatokat is vegyenek figyelembe. Köszönöm, elnök úr. *(Gúr Nándor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, Fidesz-képviselőcsoport, kettő perc.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Gúr Nándor előző hozzászólására szeretnék reagálni. Azt kérte tőlünk, hogy ébredjünk fel. Na most, jelzem, jelentem önnek, nem is aludtunk. De talán ön esetleg aludt tavaly akkor, amikor bevezettük a kiskeresetűek adócsökkentését. A kiskeresetűek adócsökkentésének keretében azoknak a családoknak, akik gyermeket nevelnek, és nem tudják már levonni a saját adójukból a kedvezményeket, ezeket a kedvezményeket bizony levonhatják a járulékokból is. 110 ezer olyan család van Magyarországon, amelyeknek gyakorlatilag a bruttó fizetés marad egész hónapban a zsebükben. *(Dr. Józsa István: Ezt mi javasoltuk.)*

Ha kiszámoljuk, hogy ez hány százalékos szja, akkor, ha a bruttó fizetést kapja meg valaki, az nullaszázalékos szja. Az önök által javasolt, ha jól emlékszem, a vitában 5 százalékos szja-ra tettek javaslatot, hogy annyi legyen a legkisebb jövedelműek esetében, jelzem, magasabb lenne, mint a jelenlegi ennél a 110 ezer, alacsony jövedelmű gyermekes családnál.

A másik, amire szeretnék kitérni nagyon röviden, hogy olyan statisztikai számokat mondott, amik egész egyszerűen nem valósak. Egymillió munkahelyet kért rajtunk számon, amit valóban ígértünk. Azt állította ön, hogy ebből egy sem valósult meg. 450 ezerrel több munkavállaló van ma Magyarországon, mint 2010 előtt, 2009-ben. De ha csak a tavalyival hasonlítjuk össze, a tavalyi első negyedével a KSH legújabb jelentése alapján, az 73 ezer új munkába lépőt jelent. És nagyon fontos még egy szám, hogy 60 ezer új munkahely is teremtődött. Nemcsak a munkavállalók, hanem a munkahelyek száma is emelkedett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy Révész Máriusz kritikai észrevétele megtétele után, már ahogy látom, nincs jelen közöttünk, de államtitkár úr, aki hevesen bólogatott az ő mondanivalójára, még itt van. Nagyon sajnálom azt, hogy amikor felvettük a KSH gyorstájékoztatója kapcsán, hogy miközben az árak átlagos 0,3 százalékos csökkentésével kampányolnak, aközben, mondjuk, a friss zöldség, gyümölcs és burgonya ára 6,8 százalékkal növekszik, akkor erre érdemben nem reagált, nem is tudott Révész Máriusz és államtitkár úr sem reagálni. Hiszen ő sem nyomott gombot.

Egyszerű köztöködéssé fajult a válasza, mintha a jobbikosok vagy bárki más ne tudna különbséget tenni maginfláció és egyébek között. Igen, nagyon jól tudjuk, hogy a maginfláció az, amit megtisztítottak a gyorsan változó külső gazdasági hatásoktól. Ez egy iránymutató szám a gazdaság számára. És azt is nagyon jól tudjuk, hogy önök erre is hivatkoznak, meg a KSH inflációs adataira is szoktak hivatkozni. Tehát két külön dologról beszélek, amire önök hivatkoznak. És van egy harmadik kategória, ez a valóság, a magyar valóságban a magyar emberek azt tapasztalják, hogy maginflációs számok ide vagy oda, KSH-statisztikák inflációról ide vagy oda, ezekből a kormány csak azt szokta kiemelni, ami számára kedvező.

Itt jelesül azt jeleztem, hogy azt emeli ki, hogy 0,3 százalékkal csökkentek az árak az érintett időszakban. De azt elhallgatja, csalárd módon elhallgatja a kormányzat, hogy ugyanebben az időszakban az átlag szélső értéke felé közelít nagyon durván jó sok alapvető élelmiszer ára, így a burgonya, friss zöldség és gyümölcs esetében, már említettem, majdnem 7 százalékos árnövekmény következett be, a tojás esetében 6,6 százalékos, az étolajnál 5 százalékos.

Tehát olcsó köztöködés helyett az a kérésünk, sőt követelésünk, hogy reagáljanak érdemben az érdemi felvetésekre, hiszen nem öncélúan tesszük meg ezeket, hanem nagyon egyszerű oka van. Az az oka, hogy végre elmozduljunk Magyarország állam-

polgárainak érdekében. Még egyszer mondom, ne fulladjon mindez olcsó köztöködésbe. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek, a kétperces felszólalások végére értünk. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szeretnék az adópolitika kapcsán a legfontosabb területre kitérni, és nagyon örülök, hogy államtitkár asszony a körünkben van, hiszen bízom abban, hogy érdemi eszmecsere tudunk folytatni a magyar gyermekvállalási kedv fellendítése kapcsán és annak érdekében, hogy az adópolitikát ennek rendeljük alá. Nem akarom elvitatni azokat az intézkedéseket, amelyek segítik a magyar családok életét. Tehát egyes korábbi felszólalókhöz képest én nem vagyok ellendrukker, sőt én nagyon hevesen akkora igennel szavazok az adócsökkentésekre, hogy kiszakad a gomb a helyéről. De rendszerszinten szeretnék változtatni, sokkal hatékonyabb lépéseket szeretnék a frakciómmal együtt kieszközölni annak érdekében, hogy a magyar családok helyzete valóban könnyebbé váljon, és senki, még egyszer mondom: egy magyar család se kerülhessen olyan helyzetbe, hogy gazdasági kényszerek okán más országban kelljen megtalálni a boldogulását.

Induljunk ki a statisztikából! A népmozgalmi statisztika, azt mondom, néminemű elmozdulást takar, és én minden egyes megszületett magyar gyermeknek nagyon-nagyon örülök. Tökéletesen láthatjuk, hogy az a mostani első negyedéves népmozgalmi adat, ami a korábbi időszakokkal hasonlítja össze az adatsorokat, az év első három hónapjában több mint 22 ezer világra jött gyermeket takar, nagyon helyesen, ez 3,3 százalékkal több, mint a korábbi hasonló időszakban. Nem mondom, hogy hibahatáron belüli elmozdulás, mert értékelek mindenfajta elmozdulást, azt mondom, hogy a rendszerintű javulás még nincs meg.

Két problémám van ezzel az adatsorral. Az egyik, hogy érdemes lenne egy eszmecsere folytatnunk arról, hogy mi a helyzet a külföldön tartózkodó magyarok megszületett gyermekeivel. Hova és melyik statisztikába tartoznak bele? Hiszen itt most már egy több százéves társadalmi csoportról beszélünk. Nagyon remélem, hogy közülük a lehető legtöbben majd itt kívánják megtalálni a helyüket, Magyarországon. De ahogy a kivándorlási statisztikák sem pontosak, hiszen becsléseken alapulnak, nagyon sokan be sem jelentik, hogy elhagyják az országot, és úgy vállalnak gyermeket, hogy az megjelenik az itteni rendszerben, statisztikában. De aztán adott esetben az a gyermek életvitelszerűen nem Magyarországon nő föl, nem itt íratják be iskolába, nem itt szívja magába azokat a kulturális gyökereket, amelyek által majd kiváló módon építheti ezt az országot. Éppen

ezért azt mondom, hogy ezt a statisztikát és ezt a képet árnyalni kell ezzel.

És van ám egy nagyon-nagyon katasztrofális vonulat, a másik oldal, a halálozások számának nagyon sajnálatos növekménye, ami 2014 első negyedévéhez képest nagyon nagy mértékben, 15 százalékkal emelkedett. Tehát a 3,5 százalékos javuláshoz képest ezen az oldalon 15 százalékos romlás tapasztalható, amihez hozzájárul egyébként a tavalyi bázisév viszonylag kedvező adatsora egyrészt, másrészt ugye, az influenzajárvány következményeiről szoktak a szakértők nagyon sokat értekezni. Tehát megvannak ennek az okai. De látjuk, hogy rendszerszintű elmozdulást, akár egy 100 ezer vagy 120 ezer születésszám irányába történő elmozdulást nem láthatunk. Márpedig egyes szakértői becslések 120 ezerre teszik azt a határt, ahol már a reprodukcióról egyáltalán érdemben lehetne beszélni, de vannak pesszimistábbak, akik 150 ezerre.

Azt láthatjuk, hogy 55 éve még volt olyan esztendő, ha jól emlékszem a statisztikára, hogy több mint félmillió fogantatás következett be egy esztendőben. Aztán nagyon sok sajnálatos abortusz is bekövetkezett, és az élve születések száma nyilvánvalóan a félmillió nagyságrendet nem is érthette el, de a mainál nagyságrendekkel magasabb volt ez. Nyilván közös célunk ezt elérni, közelíteni felé.

Nézzük tehát az eszközzel, hogyan lehetne közelíteni ehhez a célhoz. Mivel a gyermekvállalás egy több évtizedes terv, kiszámíthatóságot követel meg. Nagyon örülök, hogy ezt azért már a közéletben, széles körben többen felismerték, és abban is szeretnék bízni, hogy az adórendszer, a költségvetés tervezése végre elindul egy olyan irányba, hogy ciklusokon átívelő módon lesznek olyan családtámogatási formák, amelyekkel egy família 20 éves távlatban is számolhat.

(14.40)

Ma erre, ugye, garancia nincsen még, hiszen ahogy kormányok jönnek-mennek, a kedvezményes formák jó részét kiölték a magyar gazdasági rendszerből. Most az újonnan bevezetettek kapcsán én reménykedem abban, hogy ezekhez majd senki nem mer hozzányúlni, csak bővíteni fogja ezeket.

Éppen ezért ragadnám meg a lehetőséget: a költségvetési vita során a Jobbik benyújtott több képviselője által olyan módosító javaslatot, amely a mesterséges megtermékenyítést, az úgynevezett lombikbébiprogramot is támogatja, hiszen látnunk kell, több tízezer magyar fiatal és középkorú küzd ezzel a problémával. A Jobbik-frakcióban is ül olyan képviselő, akinek két gyönyörű szép leánygyermek ilyen segítség által jöhetett a világra, és büszke lehet rá ő maga is, a családja is és ország-világ, hogy ezek a gyermekek itt vannak közöttünk. Nagyon szeretném, ha támogatni tudná a kormány azon jobbitó javaslatainkat, amellyel szó szerint magyar életek létrejöttéhez járulhatnánk hozzá. Nem hiszem, hogy ennél

magasabb rendű vagy szentebb cél a magyar Országgyűlésben megfogalmazható lenne.

Éppen ezért nagyon kérem, hogy a költségvetési vita, a részletes bizottsági vita és majd a záróvita után a szavazások során is legyen az önök szeme előtt az, hogy mekkora támogatást igényel ez a terület. Ha a brit korrekcióra jut 21 milliárd, Nagy-Britannia tehenészeit meg az ottani gazdaságot támogatni a magyar adófizetők pénzéből, és ezt még nem mondta fel a kormány, nem kezdte el újratárgyalni, akkor jusson legalább ekkora nagyságrendű összeg a magyar reprodukcióba vetett programokra is!

Az áfakérdést már említették képviselőtársaim több alkalommal. Itt is el kell mondjuk, hogy a gyermeknevelési cikkek áfájának 5 százalékosra történő levitele még az önök által hivatkozott GDP-növekményből következő, felszabaduló százmilliárdoknak is csak egy töredékét vinné el-ötödét-hatodát -, tehát az önök hivatkozása, az önök érvrendszere alapján is lenne erre pénz, lenne erre keret és lehetőség.

Ami viszont fájó módon hiányzik, akár maga a szociális kártya bevezetése, akár egy olyan rendszer - nevezhetjük bárhogyan, máshogy is -, amely célzottan tudná a támogatásokat eljuttatni vagy a gyermekhez, vagy azt érni el, hogy közvetlenül a gyermekneveléshez szükséges cikkekre fordítsák ezeket. Nem ragaszkodom én a szociális kártya elnevezéshez, de ahhoz igen, hogy bizonyos, a gyermekek számára kiutalt támogatási formák ne a szülők adott esetben szenvedélyeire legyenek fordítva; és tisztelet a kivételnek, nem általánosítunk, de igenis van ilyen jelenség Magyarországon, ezt letagadni vagy nem beszélni róla bűn lenne.

Végül pedig a legfontosabb - módosító javaslat is született erről is - az otthonteremtés tökéletesen kilátástalan volta. Magyarországról számosan azért távoznak, mert 10 vagy 15 éves távlatban megszerezhetetlennek vélik a saját otthonot a KSH szerinti átlagfizetésből. Ha feltételezünk egy minimális megtakarítási rátát, és elkezdik félrerakni ezeket az összegeket, 20 éven belül nem lehet egy 60 négyzetméteres lakást megvásárolni családi segítség vagy külső mankó nélkül. Ez nagyban hozzájárul ahhoz, hogy Magyarországról tömegek vándorolnak el, miközben a mostani költségvetésnek sincs rendes otthonteremtési sora.

Éppen ezért a Jobbik egy olyan átfogó otthonteremtési és bérlakás-építési rendszert javasol, amely mögött központi anyagbeszerzés áll, állami láb áll, magyar kivitelezők végezhetnék nyilván nyomott áron, és ide a piaci bérlati díjak akár feléért, hárma-ért beköltözhetnének magyar fiatalok, ha pedig betartják az alapvető társadalmi együttélési normákat, akkor pár év után, akár 6-8 éves periódust követően a tulajdonukká válhatna az a lakás. Kiszámoltuk - rendelkezésre állnak a szakmai számítások -, négy-hat éven belül az utolsó költségvetési forintot is visszapörgetné ez a rendszer, hiszen a magyar gazdaságot pörgetné, hozzájárulna magyar polgárok itthon

maradásához, újabb adóbevételeket generálna, ami egy adóvitának az egyik legfontosabb szeglete egyébként. És hozzá kell tegyem, az, hogy egy adócsomagban nem is tárgyalunk otthoneremtési sorról, otthoneremtési támogatásokról, az ezt érintő adótípusokról, önmagában szegénységi bizonyítványa a jelenlegi parlamentnek. Éppen ezért kívántam behozni ezt a témát ide is. Várom érdemi reakcióikat erre, hiszen minden egyes adópolitikai és költségvetési döntést a legszentebb célnak kell alárendelni, mégpedig annak, hogy minél több gyermek születhesse Magyarországon.

Köszönöm a figyelmüket. *(Volner János tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném alapvetéssel folytatni a hozzászólások sorát. Az adózás társadalmi felelősségvállalás, és a társadalmi felelősségvállalásból mindenki tehetsége szerint kell hogy kivegye a részét. Itt van egy véleménykülönbség közöttünk. Önök azt mondják, hogy a lineáris megfelelően igazságos társadalmi felelősségvállalás, mi meg azt mondjuk, hogy nem, nem értünk egyet azzal, hogy nulláról 16 százalékra növelték a minimálbér adóját, és nem értünk egyet az ilyen típusú egykulcsos jövedelemadóval.

Ha visszaemlékeznek, a '48-as 12 pontban is az egyik kiemelt követelés volt az igazságos közteherviselés. Ha megnézzük ezt a Dunai Mónika által „csupa csökkentés” kifejezéssel illetett adótörvényt, ebben tényleg vannak ilyen kicsi „csupa csökkentések”, de azért az igazságos közteherviselés felé nem jelent számottevő elmozdulást, különösen nem - utalva Riz Gábor úr szavaira, aki el van tájolva egy kicsit a válságmenedzselést illetően - a 2010-es állapothoz képest. Mint említettem, a kormányváltáshoz képest számottevő, 500-600 milliárdot elérő adócentralizációs növekmény jellemzi a magyar költségvetést.

Még arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy a 2008-2009-es válságmenedzselésben a Bajnai-kormány sikeres volt - téves az, amit önök harsognak, kérdezzenek meg bárki szakembert, aki pártatlanul foglalkozik ezekkel a kérdésekkel, meg fogja erősíteni -, tehát 2009 második felére megvalósult a konszolidáció. Az is hazugság, amit önök szoktak hangoztatni a 13. haviról. A 13. havat a szocialista kormányok vezették be, és a válság vitte el, önök pedig nem adták vissza. Ha annyira szeretik hangoztatni, akkor nosza, itt van, dübörög a gazdaság, meg lehet tenni. Tehát én óvom önöket attól, hogy csak szavakban akarják a jót.

Glattfelder Béla államtitkár úr, mielőtt elköszönt volna a plenáris ülésteremtől, attól óvott bennünket, hogy ha alulértékeljük az ország teljesítményét, akkor ártunk ezzel az országnak. Én meg azt mondom, hogy ha a szédelő túldicsérés bűnébe

esünk, akkor a hitelessége vesz el a magyar kormányoknak. Kicsit furcsa talán, hogy ellenzékiként aggódom a kormány szavahihetőségéért, de ha a befektetési szféra bizalmát nézzük, akkor egyrészt jogos ez az aggodalom, mert nincs túlzott bizalommal a mai kormány iránt a nemzetközi befektetői szféra, másrészt fölhívnam a figyelmet arra is, hogy a túlértékelés és a titkolózás legalább annyit árt, vagy többet árthat, mint az ellenzék részéről esetleg bizonyos problémák napfényre hozatala.

Nem akarom azt mondani, hogy a tényleges folyamatokat tekintve valójában itt egy népnyzó kormánytevékenységet láttunk az elmúlt fél évtizedben, de ha megnézzük azt, hogy mintegy másfélszeresére nőtt a szegénységben élők aránya, akik alig tudnak megélni egyik hónapról a másikra - önök mindenféle részstatistikákkal próbálják ezt elfedni, de valójában ez a helyzet -, akkor lehet, hogy itt a parlament falai között ez egy régi szóhasználat, hogy népnyzó kormány, de ha meghallgatják a tüntetőket, hogy miket szölongattak itt tegnap délután meg máskor, azért nem áll túl távol a közhangulattól.

Itt szintén szeretnék visszautalni Riz Gábor úr hozzászólására. Talán, ha figyelt a miniszterelnöknek a tegnapi beszédére - mondjuk, legalább a hirdók kiemeléseit én is meghallgattam -, ő azért kellő körültekintésre, érzékenységre intette a többségi oldal. Tehát ő már túljutott azon, hogy túlértékeltje ezt a tavalyi választási eredményt, amikor mindent elkövettek - körzetátrámolást, választási törvény megváltoztatását, közmunkások megfélemlítését, tehát minden jogszerű, de erkölcsstelen trükköt bedobtak -, hogy ez a választási eredmény kialakuljon, ezzel együtt a közhangulat, ahogy említettem a tüntetéseket, nem javult. *(Dr. Répássy Róbert: Hogy a tüntetéseken nem javult, azt megértem.)*

(14.50)

Tehát arra kérem önöket, hogy nézzenek szembe a valósággal, és a csupa csökkentés helyett valódi intézkedéseket hozzanak. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót a rendelkezésre álló idő mértékéig.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Dunai Mónikának köszönöm, hogy szóba hozta azt, amit mi kezdeményeztünk és végre megcsinálták. Hasonló volt a családi csódvédelmi intézkedés is, amit már évekkkel ezelőtt kezdeményeztünk. No, hát legalább ennyi, legalább ennyi jó, de ez túl kevés. Ez túl kevés! A KSH-s adatokkal kapcsolatban, beütöttem, www.ksh.hu, itt van, megnézheti, tényszerű, valós adatokat használok mindig, és erre alapulva kellene a gondolkodásukat elkezdni.

A törvénytervezethez illetően pedig négy-öt egyszerű mondat abban a néhány másodpercben: igazságos közteherviselést, olyat, ami azoknak az embereknek segít, akiknek a leginkább szükségük van rá. A 27 százalékos világrekorder áfa csökkentését úgy, hogy az a hátrányos helyzetben élő dolgozó embereknek a javát szolgálja. Bérnövelést eredményező folyamatokat, nem olyat, amit az elmúlt öt esztendőben csináltak, ahol az embereknek, azoknak, akik alacsony jövedelmet keresnek, a bérük nem csökken, a bérük vásárlóereje nem romlik, hanem nő. És olyan adópolitikát, amelynek végkövetkeztése és végeredménye az, hogy valós, a gazdaságban történő foglalkoztatásbővülések, és mint mondtam, bérnövelések legyenek.

Egymillió új munkahely a gazdaságban - mindig ez lebegjen a szemük előtt! Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Veresné Novák Katalin államtitkár asszonynak. Öné a szó, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gondolkoztam, hogy szóljak-e hozzá, mert úgy gondoltam, hogy mindenki menne már szívesen haza a családjához. Én is mennék haza szívesen a családomhoz, de úgy voltam vele, hogy ha már elég személyeskedő megjegyzéseket is hallottunk, és utána valóban fontos kérdések merültek fel, akkor erre illő lenne reagálni, úgyhogy ezért teszem ezt meg. A személyeskedő megjegyzéseket viszont olyan alacsony színvonalúnak tartom, hogy ezekre inkább nem is reagálnék, ezt tényleg nevetségesnek tartom. *(Dr. Józsa István: Nevetni tetszett rajta.)*

Ami viszont azt jelenti, hogy mennyi pénzt hagyunk a családoknál, mennyire tartjuk fontosnak a népességfogyást, illetve a demográfiai helyzetet, itt nekem olyan érzésem van, mintha nem ugyanabban a világban élnénk, vagy nem ugyanazokat a híreket olvasnánk, vagy nem ugyanazt a törvényjavaslatot néztük volna meg, nem ugyanabból a dokumentumból beszélünk.

Azt hiszem, hogy ez a kormány az első, amelyik szembenézett ezzel a kérdéssel. És úgy, hogy 34 éve csökken Magyarországon a népesség, könyörgöm, ehhez képest most van az első olyan helyzet, hogy mi ezt kimondjuk, szembenézünk vele, és tenni próbálunk ellene. Lehet ezek után pampogni, meg lehet ezek után még többet követelni és folyamatosan elégedetlenkedni ebben a tekintetben minden oldalon, én úgy érzem, hogy ez az első kormány, amelyik ténylegesen tesz azért, hogy a vágyott és a kívánt gyermekek megszülessenek ma Magyarországon.

Ezeket az intézkedéseket nem lehet felelőtlenül meghozni. Ha megnézzük akár a jövő évi költségvetésnek a tervezetét, akár megnézzük az adótörvények tervezetét, én határozottan állítom, hogy a jövő évi

költségvetés és az adótörvények egyaránt a családok jólétéről szólnak. És ha megnézzük azt, hogy ez hogyan illeszkedik az előző öt év kormányzásába, akkor ez egy folyamat szerves része. Hiszen - és itt utalnék arra, amit a szocialista kormányok tettek ezt megelőzően - a legfontosabb ebben a tekintetben a kiszámíthatóság, a tervezhetőség; az, hogy amikor valaki gyermeket vállal és valaki hosszú távra egy életre szóló döntést hoz meg, akkor ne rángassuk a kormányt jobbra-balra, ne dobálazzunk különböző igényekkel és javaslatokkal, hanem egy tervezhető, hosszú távú, kiszámítható családtámogatási rendszert építsünk fel.

Mi ezt tettük ebben az elmúlt öt évben, és ezt fogjuk tenni, és a megfelelő mértékű lépésekkel fogjuk megtenni, amit egyébként az ország gazdasági helyzete és mozgásteret lehetősége tesz. Én ezért érzem úgy, hogy mind a jelenlegi költségvetési tervezet, mind az adótörvények tervezete ezt a felelős kormányzati magatartást tükrözi. És ne felejtjük el azt sem, hogy mi történt az elmúlt öt évben. Ha megnézzük azt, hogy mennyi pénzt hagyunk többletként ott a családoknál, akkor azt mondhatjuk, hogy egy átlagos, gyermeket nevelő családban az elmúlt öt évben összesen egymillió forintnak megfelelő összeget hagyunk ott. Azért ez egy akkora összeg, amiről már érdemes beszélni, ami igenis egy jelentős nagyságrend.

Nem szeretném visszahozni és újra meg újra fel-emelegetni azokat a számokat, amelyeket már itt a képviselőtársak is elmondtak, illetve államtitkár úr is már ismertetett és ismertetni fog, de azt hiszem, azzal, hogy például csak egy elemet emeljek ki az adótörvényekből, illetve adóintézkedésekből, itt a kétgyermekesek adókedvezményéről beszélünk, amiről mondtuk, hogy lényegében mindegy, hogy az egy korábbi törvény módosítása-e vagy sem, hogy arról beszélünk, hogy havi szinten azt a plusz 5000 forintot a jövő évtől odaadjuk a kétgyermekes családoknak, és 2019-re kétszeresére növeljük azt a családi adókedvezményt, ami még az előző szocialista kormányok idején egyébként nem is létezett az egy- és kétgyermekes családok idején, most lehet követelőzni... - de én azt mondom, hogy kikerülünk. Ezek az átlagos családok, ahol egy, illetve két gyermeket nevelnek, és ezeket a családokat igyekszünk még nagyobb mértékben támogatni azzal, hogy 2019-re ezt a családi adókedvezményt kétszeresére fogjuk növelni.

Ugyanígy azt mondja, képviselő úr, hogy nincsen szó az otthonteremtésről. Hát, július 1-jével vezetjük be a családok otthonteremtési kedvezményét, ami éppen a korábbi szocpallal ellentétben lehetővé teszi azt, hogy használt ingatlant is vásároljanak, és az első gyerek vállalása esetén is lehetőséget tesz az otthonteremtésre. Azt hiszem, hogy többet lépünk. Azt mondom, hogy az eddigi rendszerben 500 család tudja igénybe venni a szocpolt, mi úgy számolunk, hogy a jövő évben 12 ezer család fogja tudni igénybe venni. Úgyhogy majd várom az akkori reakciókat. Azt hiszem, ha ezt elérjük, hogy 12 ezer

család tudjon részesülni ennek az egyébként felülről nyitott előirányzatú összegnek az igénybevitelében, akkor azt hiszem, hogy akkor fogjuk tudni joggal kiértékelni ezt.

Tehát azt gondolom, úgy érzem és ez a meggyőződése, hogy rengeteget léptünk előre, és én is nagyon jól ismerem a KSH adatait, mindenki önkényesen hivatkozik egyébként éppen azokra az elemekre, amelyekről úgy érzi, hogy számára kedvezőek. És tudom én is, hogy hogyan lehet éppen év/év adatot vagy éppen a hó/hó adatokat nézni, hogy éppen önöknek melyik a kedvezőbb. Én azt mondom: az, hogy a jövedelmi különbségek csökkentek Magyarországon, ez egy tény. Mind a KSH, mind az Eurostat adatai ezt igazolják, egyébként minden olyan, általam ismert statisztika, amelyeket a közel múltban jelentettek meg.

Azt hiszem, hogy mindaz a vagdalkozás, mindaz az alaptalan vádaskodás, amiket itt önök megfogalmaztak és azok a tényeket nélkülöző érvek, amiket felhoztak, mind azt igazolják számomra, hogy önök nem ugyanazt az adótörvény-javaslatot olvasták, amit én. Még egyszer csak azt tudom mondani, hogy mind a jövő évi költségvetés, mind a jövő évi adótörvények a családokról szólnak. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem a frakciókat, kíván-e még valaki szólni a rendelkezésre álló időkereten belül. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. *(Dr. Józsa István: Elfogyott az időm. Az azért így korrekt, hogy nem lehet visszaszólni.)*

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Orbán Gábor államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót, államtitkár úr.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Mielőtt tételesen is reagálnék néhány olyan hozzászólásra, amelyeket a felszólalásokban hallottunk, engedjék meg, hogy emlékeztessenek arra, hogy az önök előtt fekvő törvénytervezetben foglalt javaslatok idén is szorosan illeszkednek az elmúlt években megfogalmazott gazdaságpolitikai és adópolitikai célkitűzésekhez. Ez azt jelenti, hogy az elmúlt évek alatt kialakított növekedésbarát adórendszer fenntartása érdekében továbbra is az adórendszer súlypontjának a fogyasztási, forgalmi típusú adókat, valamint a környezet- és egészségvédelmi célú adókat tekintjük, miközben a jövedelmeket terhelő adók a költségvetési egyensúly megtartása mellett a lehetőségekhez mérten fokozatosan csökkennek.

Az adórendszer alapjai jövőre is változatlanok, ugyanis bizonyított: ez az adórendszer pénzügyi stabilitást, szociális biztonságot és gazdasági növekedést egyszerre képes biztosítani. Nem értek egyet Burány Sándor képviselő úrral, ugyanis a magyar gazdaság várakozáson felüli teljesítménye egyértel-

műen azt igazolta vissza, ugyanúgy, ahogy a gazdaság kifehéritése terén elért eredményeink is, hogy jó úton járunk.

Az adórendszer alappillére továbbra is, ahogy államtitkár asszony elmondta, a munka és a családok megbecsülése marad. A személyi jövedelemadó egy számjegyűvé tétele továbbra is célunk, ezt a munkát nem adtuk fel, fokozatosan haladunk ebbe az irányba, mert nem akarunk megtorpanni vagy visszafordulni.

(15.00)

Úgy gondolom, a második ciklus végére megvalósítható a sok száz milliárd forintot jelentő adókiengedési lépéssorozat. Jövőre egyet lépünk a kitűzött célunk felé, az szja kulcsát 15 százalékra csökkentjük, és így a jövő évtől évi 120 milliárd forinttal hagyunk többet 4 millió munkavállalónál. Az ebből fakadó nettó keresetnövekedésre minden legálisan dolgozó, bejelentett munkavállaló bizton számíthat, ezért nem is értem, hogy miért arról beszélünk, hogy kinek hogyan csökken a keresete, arról kellene beszélnünk, hogy mindenkinek nő jövőre a keresete.

Az MSZP javaslataival kapcsolatban azt érdemes megjegyezni, hogy a szocialista kormányzás által fenntartott progresszív adórendszer durván büntette a többletteljesítményt, és olyan irreális adó-jóváírási rendszert működtetett, amely jövedelemeltitkolásra ösztönzött. A tőkejövedelmeket ugyanakkor meglineárisan adóztatták. Nem értem, hogy miért pont a munkajövedelmeket akarják a progresszióval büntetni, miközben a tőkejövedelmeket lineárisan adóztatták. Ha megnézzük, a mi adórendszerünkben sávós rendszer működik több adónem esetében is. Ilyen a bankadó, ilyen a társasági adó egyébként, és ilyen lett volna a reklámadó is eredeti szándékaink szerint, csak mindenféle külső korlátokba ütköztünk... *(Dr. Józsa István: Csak nem? - Gúr Nándor: Internetadó?)* Képviselő úr, megköszönöm, ha elmondja helyettem a zárszót, de ha mégsem, akkor folytatom.

Az adójóváírás kivezetésével kapcsolatban arra hívnám fel a figyelmüket, hogy a kormány a nettó jövedelem csökkentésének megelőzésére lépéseket is tett, ugyanis a szükséges, elvárt béremelést a munkáltatók úgy hajtották végre, hogy ahhoz a szociális hozzájárulási adóból kedvezményt vehettek igénybe. Ez volt a köztudatban úgy ismert, mint a bérkompenzáció intézménye, így tehát az egykulcsos szja-ra való áttérés nem járt azzal a következménnyel, mint amit Burány Sándor képviselő úr említett.

Az elmúlt időszakban, szemben a szocialista kormányzás adópolitikájával, folyamatosan figyelemmel voltunk a gyermeknevelés, a gyermekvállalás megbecsülésére is, a családok támogatását sikeresen biztosítottuk, a családi járulékkedvezmény megteremtésével 2014-ben már több mint 235 milliárd forint maradt a gyermekeket nevelő szülőknél, és az az emelés, ami a jelenlegi törvénytervezetben van,

jövőre közel 15 milliárd forinttal javítja 380 ezer szülő jövedelmi helyzetét.

Ami a családi kedvezménnyel kapcsolatos szociálista megjegyzés volt, arra szeretnék most kitérni a negatív adóként való nyújtással kapcsolatban. Az MSZP javaslata erre vonatkozóan nem új ötlet. Akkor is fölmerült már, amikor hatalmon voltak, mégsem lépték meg, nem is véletlenül. Gyakorlatilag nem lehet azt megmondani, hogy ilyenkor minimális jövedelem egyáltalán kell hozzá, vagy még az sem kell hozzá. Pont ezért döntöttek arról, hogy a családi pótlékot növelik, így viszont lemondtak arról - és erről mi nem szeretnénk lemondani -, hogy ez a családi kedvezmény munkára ösztönözzön, hogy a munkavállalással összekapcsolódjon.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony gondolatai szintén a többkulcsos jövedelemadó-rendszer vizsgálata mellett vagy körül forogtak. Ezek a szokásos érvek hangoztak el, nem ismételném meg most már, amit ezzel kapcsolatban elmondtam, a kormány álláspontja ebben az ügyben világos.

Kiemelném azt is, hogy a munkára rakódó terhek csökkenésének kormány által megvalósított üteme, a béremelések és a csökkenő árak mellett egyértelmű, hogy milyen szerepe volt ennek abban, hogy most már több mint két éve folyamatosan növekednek a reálbérek Magyarországon. Z. Kárpát képviselő úr, ez az oka annak egyébként, hogy az szja-bevételek tervezése úgy néz ki, ahogy kinéz. Nem csak a létszámról van szó, bár arról is; bővülő foglalkoztatásban hiszünk a jövő évre az idénhez képest. De nemcsak a foglalkoztatottak létszáma, hanem a növekvő reálbérek, illetve a költségvetésbe betervezett 1,6 százalékos infláció az, ami azt az szja-alapot megnöveli, ami annak ellenére, hogy a kulcs csökken, így is abszolút értékben, milliárd forintban nagyobb tud lenni, mint az idénre tervezett személyi jövedelemadó-bevétel.

Engedjék meg, hogy egy gondolat erejéig visszatérjek Schmuck képviselő asszony növekedési adóhittel kapcsolatos megjegyzésére. Nem tudok egyetérteni azzal, amit mondott. Az intézkedés a legálisan működő vállalkozások számára nyújt segítséget. Becsléseink szerint 20 ezer cég is érintett lehet, szó nincs arról, hogy egy szűk kört célozna ez a kedvezmény.

A másik, amit fölvetett ezzel kapcsolatban, illetve a helyi adóval kapcsolatban, hogy nem jelent segítséget az önkormányzatok számára. Nem így látom. A kisebb települések szerinte a bevételi érdekesség miatt nem adnak mentességet, ők már most is alacsonyabb adómértéket állapítanak meg. Mivel ez egy koncentrált, célzott adóelőny-nyújtási lehetőség, csak a házi orvosokra vonatkozhat, én arra számítok, hogy az önkormányzatok széles körben fogják tudni alkalmazni, mert nem üt olyan lyukat az önkormányzat büdzséjén, nem sok adózót érint, és ez a kistépüléseknél ugyanúgy igaz lehet. Sőt, éppen a kisebb önkormányzatok ezzel tehetik vonzóvá a jelenleg még üres praxist az orvosok számára, anélkül, hogy a többi adózótól származó bevételt veszélyez-

tenék. Ahol pedig már eleve alacsony az iparűzési adó, ott értelemszerűen nem kell ilyen adóelőny, mert ott már megvan most is.

Engedelmükkel most rátérnék a tranzakciós illetékekkel kapcsolatos megjegyzésekre, amelyeket Z. Kárpát képviselő úr többször is tett. Megjegyzem, hogy a kormány adópolitikájának részeként változatlanul kitarunk azon alapvetés mellett, hogy minden gazdasági szereplőnek teherbíró képességével arányosan ki kell vennie a részét a közteherviselésből, ennek érdekében a munkát terhelő közterhek arányának csökkentését, a forgalmi, fogyasztási típusú adók részarányának emelését szem előtt tartva, a pénzügyi szolgáltatók lettek a tranzakciós illeték alanyai.

Az áthárítás kérdése nem egy adópolitikai kérdés. Az adatokban sem látjuk azt, hogy ez egy tömeges jelenség volna. Ami az eseti ügyeket illeti, felhívnam a figyelmet, hogy számos határozat született a jogsértő pénzintézetekkel szemben. Amit viszont látunk az adatokon, az az, hogy a pénzintézetek jelentős részben költségcsökkentéssel alkalmazkodtak a megnövekedett terhekhez, ami azt jelenti, hogy áthárítás helyett saját magukon spórolnak, és így fizetik meg a rájuk kiszabott közterheket.

Itt ragadnám meg az alkalmat arra is, hogy az EBRD-megállapodással kapcsolatos téves megállapításokkal vitatkozzam. Mielőtt erre rátérnék, ugyanakkor szeretném emlékeztetni a tisztelt képviselő urakat és hölgyeket, hogy a hazai pénzügyi szektor az elmúlt öt évben több mint 50 százalékban, egyes mutatók szerint kétharmad arányban hazai érdekkörbe került. Tehát ne hasonlítsák össze közvetlenül a 2010-es helyzettel az ideai környezetet, amiben ezeket a döntéseket meg kell hoznunk. Azt sem szeretném, ha elfelejtenék, hogy a pénzügyi szektorra rakódó közterhek nagysága így is messze a legmagasabb marad az Európai Unióban és az OECD-országok körében, aminek célja az, hogy továbbra is minden gazdasági szereplőt bevonjunk a közteherviselésbe.

Úgy gondolom, hogy Z. Kárpát képviselő úrnak az egyébként tiszteletre méltó filológiai kutatásai hiábavalóak voltak, ugyanis a Bankszövetséggel semmilyen megállapodást nem kötöttünk, kivéve azt, amikor a forintosítás kapcsán kellett egy technikai egyezsége jutnunk. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Egyébként, azt hozzáteszem, hogy ha Z. Kárpát képviselő úron múlik, akkor létre se jöhetett volna soha, mert ő nem ismerte el, hogy a devizahitelek: devizahitelek. Úgyhogy nagy szerencse, hogy nem az ő tanácsait követtük, és átváltottuk forintra a devizahiteleket. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Még mindig ezt hajtogatja a képviselő úr, és megköszönöm neki is, hogy megtartja helyettem a zárszót. Remélem, tudtam segíteni az szja-tervezéssel kapcsolatos dolgokban, hogy ha esetleg majd itt kell egyszer állnia, és én fogok a fülebe beszélni, akkor majd fogja tudni (Z. Kárpát Dániel: Nem fogom rossz néven venni öntől, államtitkár úr.), hogy úgy kell a bevételi oldalt tervezni.

Támogatásra van szükség a Bankszövetségtől ahhoz, hogy egy pénzügyi szektort érintő törvényjavaslatot a parlament elé terjesszünk - ezt állította Z. Kárpát Dániel, de ez nem igaz.

(15.10)

A valóság az, hogy a Bankszövetséggel folytatott tárgyalásokat vállaltuk mint a jövőben minden olyan, őket érintő törvényjavaslat kapcsán megelőző fontos gesztust és megelőző gyakorlatot. Ez a múltban nem volt mindig így, azért nem volt mindig így, bár a többi szektorral és érintettel a konzultáció mindig végbemegy és az egyeztetés megvalósul, a Bankszövetséggel ez nem volt mindig így, mert ott olyan hosszú ideig tartó és nagymértékű népellenes gyakorlat volt, amit meg kellett szüntetni Magyarországon, és ezt nem lehetett a Bankszövetséggel egyeztetve megtenni. Ennek a folyamatnak vége van, a fair bankrendszer február 1-jétől működik, így most a Bankszövetséget vagy a bankrendszert, a pénzügyi szektort azonos szintre hozhatjuk a többi társadalmi csoporttal abban a tekintetben, hogy a törvényjavaslatok előtt konzultáció előzi meg azok benyújtását. Semmi másról nincs szó, arról meg pláne nincs, hogy a magyar kormány vagy a magyar Országgyűlés szuverenitását bármilyen mértékben csorbítanánk, bármilyen külső hatásnak, külső vétóknak kitennénk, ilyen nincs.

Az viszont van, hogy fontos, hogy a magyar gazdaság eredményeit, a magyar gazdaságpolitika eredményeit nemzetközileg is elismerjék. Nem elég, ha mi tudjuk, nem elég, hogyha mi látjuk az adatokon, hogy jól teljesítünk, az is kell, hogy ezt lássa a külvilág; azért kell, mert a magyar államadóság - hála a szocialista kormányzásnak - rendkívül magas, ezért nem mindegy, hogy mennyi kamatot fizetünk rá, és annál kevesebbet fizetünk rá, minél inkább egy jól teljesítő, sikeres országnak tűnik fel Magyarország a nemzetközi közvélemény számára. Ez volt részben a célja annak, hogy ez az EBRD-megállapodás ilyen formát öltött, amelyet. A kamatkidadások egyébként, ha megnézzük - és ez már elhangzott e falak közt többször -, idénről jövőre 70 milliárd forinttal csökkenthetők. Nem maguktól mennek le a kamatok, nem a gravitáció húzza őket lefelé, képviselő úr, hanem az, hogy Magyarország hitelessége és a sikerről való meggyőző képessége az utóbbi öt évben nagyon-nagyon sokat nőtt.

Engedjék meg, hogy ezután röviden rátérjek az áfa kérdésére. Többen szorgalmazták az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentését. A kormány adópolitikájának nem része a formalmi adók csökkentése úgy általában, ilyen intézkedésre legfeljebb célzott módon látunk lehetőséget a költségvetés helyzetének figyelembevételével, ilyen viszont többet is megléptünk az elmúlt időszakban. Hadd mondjak egy párat! 2014. január 1-jétől az élő és félsertések áfája csökkent, idén január 1-jétől további nagy testű állatok és azok vágott testeinek az áfája, 2016. január 1-jétől

pedig a sertéstőkehús áfája csökken 27 százalékról 5 százalékra. Ez azt jelenti, hogy a sertés esetében a teljes termékpályán jelentkezni fog az adócsökkenés, és az intézkedés árakba begyűrűző hatásán keresztül 25 milliárd forint megtakarítást eredményezhet a fogyasztók zsebében. A bírálókkal szemben mi abban bízunk, hogy a piaci verseny árszabályozó hatása a fogyasztókat fogja ebben az esetben segíteni, hiszen a feketegazdaság ebben a szegmensben igen kiterjedt, ezért különbözik a többi termékcsoporttól, ahol az árba átgyűrűzést igenis - meg kell hogy ismétljem - nem lehet adottnak, adottságnak tekinteni, itt viszont, úgy gondolom, bízhatunk ebben.

Nem tudom megállni, hogy ne emlékeztessen önöket arra, hogyan kerültek az alapvető élelmiszerek olyan áfakulcs alá, mint ahova kerültek. Ezt az MSZP által vezetett kormányok hajtották végre három lépcsőben; nem is értem, hogy miért gondolják, hogy most majd egy mozdulattal lehet őket csökkenteni (*Dr. Józsa István: Elmúlt a válság!*), mikor három lépcső volt nekik is, amíg nagy nehezen felvitették oda. Szóval, nyolc év kormányzást öt év alatt nem lehet helyretenni, képviselő urak, lehet, hogy nyolc is kevés hozzá.

Gúr Nándor képviselő úr számára még csak annyit jeleznék, hogy az áfacsökkentés, mi úgy látjuk, azonnali költségvetési kieséssel jár. Azok a pozitív hatások, amelyeket említett, elnyújtva jelentkeznek, úgyhogy igenis kalkulálnunk kell bevételkieséssel az olyan javaslatok kapcsán, mint amelyeket tett.

Z. Kárpát képviselő úrnak az áfacsalás elleni küzdelem, az áfarés szűkítésével kapcsolatos megjegyzéséhez annyit hadd mondjak, hogy nem hiszem, hogy elkerülte a figyelmét az online pénztárgépek rendszerének sikere, nem hiszem, hogy elkerülte a figyelmét az EKÁER, nem hiszem, hogy ne tudna arról, hogy a fordított áfával milyen mértékben tudjuk visszaszorítani bizonyos termékcsoportoknál az áfacsalást. Úgyhogy ott, ahol ezek sem segítenek, ott nyúlunk az áfacsökkentés, a kedvezményes kulcsba sorolásnak az eszközéhez.

Tisztelt Képviselők! Nem szeretném húzni az időt, tényleg szombat van; az utolsó megjegyzésem az adónemek számára vonatkozna. Nem tudom, a képviselő urak szerint hány adófajta van Magyarországon, itt ilyen ötveneket mondanak, meg ilyen számokat, hogy ötven új adó van, meg ilyenek. Kettővel van több adó, mint 2010-ben volt - ahogy a képviselő asszony helyesen elmondta, ez az egyik eszköze annak, hogy minél inkább szét tudjuk teríteni a terheket, és az arányos közteherviselés megvalósulhasson -, összesen nincs több mint hatvan adónok, tehát nem értem ezt az „ötven új adónok van” típusú mondatot, de nem ez az egyetlen, amit nem értek.

Amit még az adókkal kapcsolatban általában el szeretnék mondani, az az, hogy 2 százalékponttal csökkent a gazdaságiteljesítmény-arányos adóelvonás szintje Magyarországon, és most 39 százalék körül stabilizálódott. Éppen ezért az évekkel ezelőtt kijelölt adópolitikai irányt, úgy gondolom, folytatni

kell, emellett elkötelezték magukat. A cél az, hogy a gyermeket nevelő családok, munkavállalók, vállalkozások terheit alacsonyan tartsuk. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4742. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Gábor úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Közel egy hónapja, hogy a tisztelt Országgyűlés megszavazta az új Hszt.-t, azaz a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvényt. Mint önök előtt is ismert, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal megalakulása óta rendvédelmi feladatokat is ellát, és majdnem 5500 fős hivatásos pénzügyőri állomány dolgozik ott.

Az új Hszt. 1. § (3) bekezdése értelmében, ahogyan ez eddig is szabályozva volt, a NAV hivatásos állományának szolgálati viszonyára a Hszt.-ben foglaltakat a NAV-törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Az előttünk lévő törvényjavaslat a NAV-törvénynek ezt a hozzáigazítását szolgálja az új Hszt.-hez, amely módosítások hatálybalépésének időpontja - hasonlóan a Hszt. hatálybalépéséhez - 2015. július 1-je. Az új Hszt.-re tekintettel szükséges minden korábbi, a régre utaló szabály módosítása a NAV-törvényben, tartalmát tekintve pedig a módosítás ugyanazon témakörök tekintetében tartalmaz a Hszt.-től eltérő rendelkezéseket, mint a hatályos szabályozás. Ezek azokat a kérdéseket érintik, amelyeket a NAV-törvény teljeskörűen szabályoz, mint például az illetményre és egyéb juttatásokra vagy a fegyelmi, kártérítési eljárásra vonatkozó szabályok.

(15.20)

Az eltérő szabályozás alapvetően a NAV-törvény eltérő fogalomhasználata miatt vagy a NAV tekintetében irányadó előmeneteli, illetve illetményszabályok miatt indokolt. A törvényjavaslat tartalmazza továbbá az új Hszt.-ben és a közszolgálati tisztviselők-

ról szóló jogállási törvényben is újonnan megjelenő, közbiztonsági üldözendő büntett kapcsán indított büntetőeljárás során szükséges belső intézkedéseket.

Tisztelt Országgyűlés! A mondandómat rövidre fogom, és azzal zárom, hogy a törvényjavaslat a hivatásos pénzügyőri személyi állományra vonatkozó rendelkezéseknek a rendvédelmi szervekre vonatkozó új jogállási törvénnyel való harmonizációját szolgálja, ezért kérem a tisztelt képviselőket, hogy a NAV statútumtörvényének módosításáról szóló törvényjavaslatunkat támogatni szíveskedjenek. Megköszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek; ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

RIZ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy, ahogy minden államnak, így hazánknak is elemi érdeke, hogy bevételeit ellenőrzött keretek között, hozzáértő szakemberek közreműködésével, időben és pontosan szedje be. Az adóhatóság általában nem a legnépszerűbb intézménye egy országnak, ám látunk kell, hogy mindazokhoz a számunkra természetesnek tűnő ellátásokhoz, mint az oktatás vagy az egészségügy, az adóhivatalon keresztül érkeznek a források, így fontos pontosan szabályozni az adóhivatalnál dolgozók jogállását és fizetését.

Az előttünk fekvő javaslat a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény két időállapot szerinti módosítását tartalmazza. A NAV-törvénynek a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvényhez igazítását szolgáló rendelkezések az új hivatásos állomány szolgálati viszonyáról szóló törvény hatálybalépéséhez igazodóan 2015. július 1-jével lépnek hatályba. A tisztjelölti jogviszonnyal összefüggő szabályok az új Hszt.-vel összhangban 2016. július 1-jével lépnek hatályba.

Engedjék meg, hogy a javaslat néhány fontosabb rendelkezését ismertessem meg önökkel. A 2. §-ban a NAV teljes személyi állományára vonatkozóan általános magatartási szabályt ír elő, egyrészt a munkaidőn, szolgálaton kívüli, a köz szolgálatához méltó magatartás, másrészt a minősített adatok megtartásának követelményeként.

A 3. § az illetményre és egyéb juttatásokra vagy fegyelmi, kártérítési eljárásra vonatkozó szabályokra vonatkozóan rendeli el a Hszt.-nek való megfelelést. Az eltérő szabályozás alapvetően a NAV-törvény eltérő fogalomhasználata miatt vagy a NAV tekintetében irányadó előmeneteli, illetve illetményszabályok okán indokolt.

Az 5. § a minősítésre, illetve az egészségügyi, pszichikai, fizikai állapotra alapozott alkalmatlanság esetén követendő eljárást szabályozza.

A 8. § a Hszt.-től eltérően sokkal szűkebb körben ad teret a szolgálati panasz jogintézményének a jogviszonyt alapjaiban és érdemben érintő egyes munkáltatói intézkedések tekintetében, a NAV kormánytisztviselőivel azonos jogorvoslati szabályozás érdekében.

A 10. § rögzíti, hogy a bűnözés elleni eredményes fellépés céljából a pénzügyi nyomozó szolgálati viszonyának fenntartása mellett más foglalkoztatási jogviszony létesítésével vagy egyéb jövedelemszerző tevékenység folytatásával bízható meg, ennek speciális szabályait a kijelölt miniszter állapítja meg.

A 15. § a vezetői munkaköréről történő lemondás részletszabályait határozza meg. A lemondási idő 30 nap, de az érintettel ennél rövidebb időben is megálapodhatnak.

Tisztelt Ház! Több más fontos módosítás mellett a cél az, hogy a majd' 23 ezer fővel dolgozó, az államkassza bevételeinek jelentős részéért felelős adóhivatalban javuljon az adóbeszedés hatékonysága, és folytatódjon az olyan eljárások kialakítása, amelyek a vállalkozások és magánszemélyek számára egyre egyszerűbbek, ugyanakkor az elvárt bevételek maximális beszedését biztosítják.

Egy felmérés szerint a NAV revizorai 2013-ban 38 ezer adóellenőrzést végeztek, vélhetően 2014-ben ez a szám tovább fog növekedni. Megfelelő informatikai, szakmai bázis nélkül ez szinte lehetetlen lett volna.

Fontos tudni azt is, hogy a nemzetgazdasági miniszter negyedévente 6 milliárd 250 millió forinttal megemelheti a Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi juttatásainak kiadását, amennyiben teljesülnek a miniszter által meghatározott negyedéves bevételi tervek. A jövő évi költségvetésben szereplő összeg megegyezik az ideai költségvetésben szereplővel. Ez is egy fontos ösztönző lehet az adóhivatali dolgozóknak. A miniszter a bértöbblet közterheire szintén negyedévente 1 milliárd 687,5 millió forintot engedélyezhet. Ez az összeg is megegyezik az ideivel.

Engedjék meg, hogy emlékeztessek rá, hogy az elmúlt években számos intézkedés történt az adóhatóság eszköztárának széles körű bővítése érdekében, amelyek segítségével új dimenziók nyíltak meg az ellenőrzési, illetve az adóbeszedési hatékonyságot illetően. Az informatikai eszközöknek kulcsszerepük van az ellenőrzésre való kiválasztásban. A vállalkozásoknál fellelhető könyvelési anyagok terjedelmére és a ma használatos változatos könyvelési programokra tekintettel maga az ellenőrzés is IT-eszközökkel végezhető el a leghatékonyabban, az adatok elemzését követően ugyanis a legtöbb esetben könnyen kitűnnek a visszaélési sémák, a legális üzletmenettől látványosan eltérő tételmozgások, a gyanús tranzakciók, a nem valós gazdasági eseményen alapuló eredménykorrekciók.

Tisztelt Képviselőtársak! Látnunk kell, hogy a NAV az ország központi költségvetésének 80 százalékat biztosítja - ezért köszönettel tartozunk a szervezet valamennyi dolgozójának -, épp ezért közös

érdeklünk, hogy minél hatékonyabban szedjük, szedjék be a közterheket. Az informatika nemcsak megváltoztatta, hanem meg is határozza jelen világunkat. Gondoljunk csak az online pénztárgépekre, amelyek megsokszorozták az eddig beérkezett óriási adathalmazt! A NAV-nál fel kell dolgozni ezeket az információkat, és ki kell szűrni a kockázatokat, így a NAV munkatársai naprakész szakmai jártasságának fejlesztése elengedhetetlen a rendelkezésükre álló informatikai adat- és eszközkészlet maximális kihasználásához.

A másik oldalról persze szeretném hangsúlyozni, hogy az adóhivatal részéről pedig fontos tudatosítani azt a mentalitást, amelynek fókuszában nem a büntetés, hanem a lehetőség szerinti segítségnyújtás áll. Londonban vállalkozó magyarok beszámolóí szerint az ottani adóhivatal, ha egy kezdő vállalkozás esetében kisebb hibát észlel, nem büntet, hanem igyekszik a lehető legtöbb segítséget és tanácsot megadni annak érdekében, hogy a vállalkozás a továbbiakban törvényesen működhessen. Hasonló gyakorlatra hazánkban is lehet példát látni, éppen a Ház előtt álló versenytörvényt módosító javaslat szerint az első alkalommal, amikor a vállalkozás versenyjogi előírásokba ütköző magatartást követ el, a GVH eltekinthet a bírság kiszabásától. Reméljük, hogy ez a pozitív trend a szemléletváltásban az adóhivatalban is megjelenik, hiszen az államnak is az az érdeke, hogy erősítse az adófegyelmet, az állammal szembeni együttműködő lojalitást, és ebben az esetben a korrekt hozzáállás és a segítő gesztusok többet érnek bármely szigornál.

Az Országgyűlés és a kormányzat tehát szabályozókkal támogatja az adóhivatal rendkívül összetett és kétségkívül nehéz munkáját. Reményeink szerint, ha a vállalkozók és az állampolgárok érzik, tapasztalják az ellenőrzések hatékonyságát, eredményességét, az erősíti a jogkövető magatartást is. Áttételesen ezt, az ellenőrzések eredményességét, hatékonyságát javasolja ez a javaslat is, így kérem, hogy támogassák azt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslati módosítás fekszik előttünk, amelyen láthatjuk, hogy híven a Fidesz eddigi politikájához, kötelezettségeket ró megint alkalmazottakra, szabályokat szigorít, viszont semmilyen ellentételezést nem tartalmaz ezekhez képest.

Szeretném kiemelni, hogy egy 2014-es kormányhatározatban döntött a kormány az új hivatásos életpályamodell kialakításáról. Az új Hszt., a rendvédelmi szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény első tervezete, tud-

jük, a NAV hivatásos állományára vonatkozóan azt tartalmazta, hogy nem a Hszt. szabályai vonatkoztak volna rájuk. Az Országgyűlés elé végül egy olyan törvényjavaslat került, ahogy láthattuk, amely a jelenlegi szabályozási koncepciót fenntartva fő szabályként a pénzügyőrökre is alkalmazni rendeli a szolgálati törvény rendelkezéseit.

Itt szeretnék visszautalni Riz képviselő úr megszólalására, hiszen azt mondta, hogy mindannyian köszönettel tartozunk és önök is azzal tartoznak a NAV dolgozóinak munkájáért; ezzel messzemenőnkig egyetértek, nekem is ez a véleményem.

(15.30)

Viszont amit önök tesznek, az pont ennek az ellenkezője, ugyanis nem szavakban kell elsősorban köszönettel tartozni, az is egy nagyon jó dolog természetesen, hanem tettekben is, ahogy itt az előző vitákban már ez felmerült.

De lássuk, mik a tettek, hiszen a pénzügyőrök kimaradnak az új Hszt.-ben 2015. július 1-jétől előírt illetményfejlesztésből, és az új előmeneteli rendszert sem kell rájuk alkalmazni. Tehát sem illetményfejlesztésben nem fognak részesülni a pénzügyőrök, sem pedig az új előmeneteli rendszer szabályaiban.

Itt szeretném megjegyezni, amit államtitkár úr már említett, hogy közel egy hónapja került elfogadásra az új Hszt. Ennek ellenére már egy hónappal később be is nyújtott a kormány hozzá egy módosító javaslatot, ami különösen felháborító, hiszen az új illetményrendszerre vonatkozó szabályozást 2019-re tervezi kitolni ez a módosítás. Tehát már egyébként ezzel a Hszt.-módosítással is probléma van. De mi most nem erről a törvényről beszélünk, hanem a NAV-törvény módosításáról.

Így tehát összefoglalnám az eddigi lényegét. A pénzügyőrök illetményére és előmenetelére vonatkozóan semmilyen rendelkezést nem tartalmaz a NAV-törvény módosítása és a Hszt. szabályainak átvezetése.

Ahol kifejezetten szigorítást jelent a hatályos szabályozáshoz képest ez a módosítás, azok a következők.

A hatályos szabályozás szerint a pénzügyőr bejegyzése nélkül háromévenként összesen 6 hónap időtartamra vezényelhető szolgálatteljesítésre más helységebe. A javaslat szerint, ami előttünk fekszik, ez a korlátozás évenként 4 hónapra módosulna.

Az új Hszt. szabályozását átvéve a javaslat csak akkor teszi lehetővé a munkakörének ellátására alkalmatlanná vált pénzügyőr felmentését, ha a felajánlott beosztást méltányolható okból utasítja el. Ha az elutasítás indoka nem méltányolható, akkor úgy kell tekinteni, hogy egyébként a pénzügyőr lemondott a szolgálati jogviszonyáról.

Néhány tekintetben ez a módosítási javaslat, ami előttünk fekszik, még az új Hszt.-nél is sokkal kedvezőtlenebb rendelkezéseket tartalmaz. Mint például az új Hszt. szerint, amennyiben a hivatásos állomány tagja egészségi, pszichikai, fizikai alkalmat-

lansága esetén alkalmatlannak bizonyul, akkor az ellenőrzést határidő kitűzésével meg kell ismételni. A javaslat szerint azonban a pénzügyőrök esetében nincs helye megismételt vizsgálatnak.

Továbbá több olyan tárgykőről, amelyeket az új Hszt. szerint rendeletben kell szabályozni, a javaslat szerint a NAV elnöke által kiadott foglalkoztatási szabályzat rendelkezik.

Az új Hszt. szerint a vezénylés vagy a rendelkezési állomány megszűnése után a munkáltató a hivatásos állomány tagjának a végzettségének megfelelő és a korábbi beosztásával azonos besorolású beosztást köteles felajánlani. Abban a javaslatban, ami előttünk van, a pénzügyőrök esetében csak az iskolai végzettségnek megfelelő új munkakör felajánlását garantálja, az azonos értékű munkakört pedig nem.

Tehát azt gondolom, hogy rendkívül méltatlan az, hogy a pénzügyőrökre az új Hszt. összes szigorítását alkalmazni akarja a kormány, de közben teljesen kihagyja őket a többi hivatásosnak járó illetményfejlesztésből. Azt gondolom, az illetményfejlesztés például egy méltó módja lenne a köszönet kifejezésének.

Az új előmeneteli rend és illetményrendszer nélkül a pénzügyőrök az új Hszt. minden hátrányát megkapják és semmilyen előnyt annak a törvénynek. Különösen felháborító, hogy egyes pontokon még az új Hszt.-től is szigorúbb szabályozást tartalmaz a javaslat, amint azokat az előbb fel is soroltam.

Továbbá a javaslat több olyan rendelkezést is tartalmaz, amelyek mind a Hszt.-ben, mind pedig a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényben megtalálhatók. Foglalkoztatási szabályzat helyett a pénzügyőrök esetében is indokolt minden olyan tárgykört jogszabályban rendezni, amelyekre az új Hszt. miniszteri rendelet megalkotását írja elő. Az pedig értelmetlen, hogy az új Hszt.-től eltérően az egészségügyi, fizikai, pszichikai okokból alkalmatlannak minősített pénzügyőrök esetében a javaslat miért nem teszi lehetővé az új vizsgálat lefolytatását.

Szintén elfogadhatatlanok a vezénylés és a rendelkezési állomány megszüntetését követő munkakör felajánlására vonatkozó új Hszt.-től eltérő szabályok.

A régi Hszt.-re utaló merev hivatkozás miatt a javaslat megnyitja a NAV-törvény összeférhetlenségre vonatkozó rendelkezését is. Nem új szabály, de a Toller-ügy fényében különösen érdekes, hogy a NAV-törvény a vezető munkakört betöltők számára is lehetővé teszi köztulajdonban álló gazdasági társaságnál vezető tisztségviselői, illetve felügyelőbizottsági tisztség betöltését, holott ezt egyébként a régi és az új Hszt. is tiltja.

Az MSZP a büntetőeljárás megindítása esetére előírt bejelentési kötelezettséget már a korábbi jogállási törvények esetében is ellenezte. Ennek az volt az oka, hogy az a javaslat a jelen formájában alkalmatlan a közalkalmazottakkal, hivatásos állományúakkal, illetve a közszolgálati tisztviselőkkel kapcsolatos magasabb elvárások érvényesítésére. Csak arra jó, hogy fenyegettségben tartsa azokat a foglalkozta-

tottakat is, akik soha az életben nem fognak bűncselekményt elkövetni.

Tehát összességében elfogadhatatlan és nyilvánvalóan diszkriminatív, hogy az előzetes ígéretekkel ellentétben a pénzügyőrök teljesen kimaradnak mind az illetményfejlesztésből, mind pedig az előmeneteli rendszer változtatásából, biztosításából, amit egyébként a hivatásos állományúak megkapnak. Ilyen körülmények között az is felháborító, hogy az új szolgálati törvény összes megszorítását - itt a vezénylési szabályokra is gondolunk - ki akarják terjeszteni a pénzügyőrökre.

Ezért az MSZP határozottan ellenzi a törvényjavaslat elfogadását, és azt kérjük a kormánytól, hogy dolgozza ki és terjessze elő az Országgyűlés elé a pénzügyőrök új előmeneteli és illetményrendszerét.

Továbbá több módosító javaslatot adtunk az ehhez a törvénymódosításhoz; természetesen azt kérjük, hogy támogassák ezeket a módosító javaslatokat.

Egyik módosító javaslatunk azt a célt szolgálja, hogy a közszolgálati jogviszonyra és hivatásos szolgálati jogviszonyra vonatkozó törvények a NAV állománya esetében is a lehető legteljesebb mértékben érvényesüljenek. Egyik módosító javaslatunk szerint itt az egészségügyi, pszichikai és fizikai alkalmatlansággal kapcsolatos felmentés tekintetében nem tartjuk elfogadhatónak sem a méltányolható ok megnevezést, sem pedig az önhiba megjelenítését a normaszövegben, hiszen ezek rendkívül szubjektívvá teszik a felmentési szabályok alkalmazását. Azzal sem értünk egyet, hogy a törvényjavaslat nem teszi lehetővé az új vizsgálat lefolytatását, így ezzel kapcsolatban is módosítót adunk be, csakúgy, mint a vezénylési szabályok alkalmazásával kapcsolatban, hiszen ezzel sem tudunk egyetérteni. Azt fogjuk kérni, hogy támogassák a módosító javaslatainkat.

Ez a törvényjavaslat, ami előttünk van, ez a módosítás az MSZP számára nem támogatható. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nehéz feladatra vállalkozott a jogalkotó, amikor a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényben szabályozott pénzügyőrök tevékenységét összhangba akarja hozni a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény, valamint a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény rendelkezéseivel. Ugyanis a NAV egy olyan speciális jogintézmény, olyan speciális közigazgatási szerv, amelynek tevékenysége átfogja szinte az egész ország gazdasági tevékenységét, magánembereket, természetes sze-

mélyekét, gazdálkodó szervezeteket, és természetesen nagyon fontos feladatot lát el a tekintetben, hogy biztosítja a közterhek beszedését.

Ennek a jelentős, szinte minden településen, de leginkább minden járásban jelen levő szervezetnek rengeteg alkalmazottja van, különböző feladatokkal, képességekkel és képezésekkel és különböző hatáskörökkel.

(15.40)

Ezen az intézményrendszeren belül különösen speciális helyzetben vannak a pénzügyőrök, akik egyrészt fegyverviselésre és -alkalmazásra is jogosultak, másrészt az adóhatósági feladatoknál jelentős közreműködési feladatokat hajtanak végre. Tehát tulajdonképpen ők régebben mondták, hogy olyanok, mint a művezető, pingponglabda a melós és a vezetés között, azaz nekik sok mindennek meg kell felelni, és leginkább annak kell megfelelni, hogy törvényesen, a testület rangjához, feladatához, rendeltetéséhez méltó magatartást tanúsítva végezzék el feladataikat.

Én azt látom, hogy ez a merész kísérlet ezt a heterogén, de mégis egy irányba mutató feladatrendszert... - teljesítő szervezeti egységgel kapcsolatban a jogszabályalkotó igyekezett megoldani. Igyekezett megoldani, és a három törvény összhangját megteremtve, a NAV-törvény elsődlegességét meghagyva, rendezi azokat a szabályokat, amelyek egyébként a hasonló státusú, rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományára is vonatkoznak, kiterjesztve a pénzügyőrökre.

Ez sok esetben több mint presztízskérdés, ez sok esetben azt jelenti, hogy világos, átlátható és más hasonló rendvédelmi szervekkel azonos szabályok szerint kell működniük a pénzügyőröknek, és ehhez hozzájárul természetesen az a javadalmazás, amit mint a NAV alkalmazottai, kapnak. Ezt a kettőt nem biztos, hogy érdemes összekeverni, összerakni, mert egyelőre nem tudni a NAV sajátos javadalmazási rendszerén belül, hogy hol jár jobban a pénzügyőr, akkor, ha a hivatásos állományra vonatkozó előmeneteli rendszert alkalmazzuk, vagy a NAV-nak az egyébként meghatározott javadalmazási rendszerét.

Én úgy gondolom, hogy e tekintetben mindenféleképpen szükséges majd a tapasztalatokat összegezni, mindenképpen szükséges megvizsgálni azt, hogy hogyan lehet még jobban közelíteni a két rendvédelmi feladatot is teljesítő, de mint ahogy az előbb mondtam, külön szabályok szerint is működő hivatásos állománynak a munkáját. De azt kell mondanom, hogy e tekintetben ez a törvényjavaslat a lehető legjobb sikerrel és mélységgel tudta elvégezni, és ezt a heterogén, de mégis egy irányba mutató rendszert egy rendszerbe terelte.

Meg kell jegyeznem azt is, hogy én nem tartok attól, sőt azt kell mondanom, hogy egy hivatásos állományhoz kapcsolódó feladatokat ellátó szervezet tagjának igenis szüksége van világos, egyértelmű

szabályokra, világos követelményrendszerre, mert ez adja meg a méltóságát, mert a méltóságuk a szabálykövetésből ered. Minden ilyen szolgálatot teljesítőben benne van ez a lelkeség, hogy a szabálykövetés az elsődleges, és a pontos szabályozásnak a megléte elősegíti ennek a presztízsállapotnak az elmélyítését.

Tehát ebből a szempontból is indokoltnak tartom a törvényjavaslatot és támogatásra is méltónak tartom. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. A magam részéről csodálkozva hallgattam Aradszki András képviselőtársam szavait, mert a pénzügyőröknek megadandó méltóságról beszélt, amit természetesen el kell ismerni. No de hát azért én még emlékszem arra a 2010-es évre, amikor a rendvédelmi dolgozók több ezren itt demonstráltak az Országház előtt, azért, mert nemhogy nem méltóságot adtak nekik, de még azt is elvette tőlük a kormány. A nyugdíjukat csökkentette, megadóztatta gyakorlatilag, és számos embert, aki azzal a tudattal vállalta a hivatásos szolgálatot, hogy majd korengedménnyel nyugdíjba tud menni annak idején, az a csalódás ért, a nyugdíj előtt egy-két évvel álló emberként azzal szembesült, hogy ugyanannyi ideig fog majd dolgozni, mint mások, holott egyébként nem ezzel a tudattal vállalta el ezt a munkát. Ez egy nagyon fontos dolog azért, hogy magunk elé idézzük.

Fontos az, amit Demeter Márta képviselőtársam is említett már, hogy a pénzügyőrök egy biztos előmenetellel tudjanak számolni, egy olyan objektív teljesítménymérésen alapuló életpályát lássanak maguk előtt, amelyben egy fiatal, hogyha a pénzügyőri pályát választja magának, láthatja azt, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén előrébb tud lépni képzettségbeli, munkabeli feltételek teljesülése esetén, és ilyen módon nemcsak anyagilag, hanem pozicionálisan is feljebb lehet kerülni a ranglétrán; számára tehát elérhető.

A 2010-es rendvédelmi tüntetéseknek ugyanis az volt az egyik nagyon fontos tanulsága - és több szakszervezettel akkor én magam is tárgyaltam -, hogy nem látnak maguk előtt az ezekben az ágazatokban dolgozó emberek jövőképet, a viszonyok nagyon kuszák, nincs egységes szolgálati életpályarendszer, amit kínálna nekik a kormány, és ez sajnos azóta sem oldódott meg, erre nem született megnyugtató megoldás.

Fontosnak tartom azt, amit Aradszki képviselőtársam mondott, hogy adatok elemzésével lehet az ellenőrzés hatékonyságát leginkább fokozni. Talán én magam beszéltem először itt az Országgyűlésben arról, hogy a big data már egy nagy trend lett nem-

csak a doktori disszertációknak a hosszú sorában, hanem a nyugat-európai államok, illetve magának az Amerikai Egyesült Államok adóhivatalának a gyakorlatában is. Rengeteg adatból egyre pontosabb következtetést lehet arról levonni, hogy hogyan kell megfogni az adóelkerülést, mit kell annak érdekében tenni, hogy a gazdaságot ki tudjuk fehéríteni. Amit én nagyon szomorúnak tartok, hogy ez Magyarországon olyan módon valósul meg, és a most tárgyalt pénzügyőrökkel hajtják végre ezeket az intézkedéseket, hogy ennek gyakorlatilag minden költségét - vagy majdnem minden költségét - az állam áthárítja a vállalkozásokra.

Tessék megnézni például az EKÁER-t: hogyan lett bevezetve Magyarországon? A szakmai szervezetek kézzel-lábbal tiltakoztak, mert nem egyeztettek velük előzetesen, olyan szabályozással találtakoztak, ami csődöt mondott a gyakorlatban, amit nem lehetett egyszerűen megvalósítani, a kormány pedig azzal mosakodott, hogy hát igen, igen, ez egy új szabályozás, látjuk mi is, hogy nagy hibák vannak benne, és nem működik úgy a rendszer, de majd változtatunk rajta.

Hölgyeim és uraim, előbb egyeztetni kell, a nemzeti együttműködés rendszerét meg kell tölteni tartalommal, és az egyeztetés után, amit a szakmai szervezetekkel folytatnak, vélhetően sokkal kevesebb lesz benne a hiba, mint amikor a kormány megpróbál a saját feje után menve szabályokat alkotni olyan gazdasági ágazatokra, amelyekhez láthatóan nem ért. Ez a nagyon fontos és sommás véleményem erről a dologról.

A másik kérdés pedig, hogy azokat az éveket, amit adott esetben egy rendvédelmi dolgozó vagy egy pénzügyőr elveszít az életéből, hiszen ezeknek az embereknek több évvel alacsonyabb az átlagéletkoruk, ne felejtjük el, mint a magyar átlagnak, milyen módon szeretné a kormány megváltani a részükre. Ugyanis 2010-ben már azt az életpályát alaposan átírta a nyugdíjszabályok megváltoztatásával, amit ők maguk előtt láttak a rendszerváltás óta eltelt jó néhány éven keresztül, és most bizony megint csak azt lehet látni, hogy a kormány úgy nyúl hozzá, hogy még Aradszki képviselőtársam szavaiból is egy ilyen bizonytalanság árad, hogy majd meglátjuk, hogy melyik lesz nekik jobb, majd lehet, hogy az adóhivatali dolgozók jutalmazása, lehet, hogy az, hogy hivatásosnak számítanak és a rendvédelmi dolgozókhoz hasonló juttatásokban részesülnek. Tehát itt ez egész egyszerűen nincs kitalálva, hölgyeim és uraim.

A társadalmi egyeztetés annak érdekében kell hogy lefolyjon, hogy ezekre ne a gyakorlat adja meg a választ úgy, hogy hát, most éppen szegényeknek nincs arra pénz, hogy fizetést emeljünk, és ezért valóban 80 ezer forintért dolgozik egy rendőr, mint ahogy Révész Máriusz is mondta. Kiszámíthatóvá kell tenni ezt az életpályát, mert az az ember, aki hivatást választ több évtizedre magának, annak látnia kell azt, hogy hol fog tartani, látnia kell azt, hogy ha a magyar állam szolgálatába áll, akkor nem lesz-

nek neki megélhetési nehézségei, urambocsá, elérhető lesz egy hivatásos számára az, hogy mondjuk, szolgálati lakáshoz jusson, és mondjuk, két-három évtizednyi szolgálat után a saját tulajdonát képezze ez a lakás. Ezek olyan juttatások, amelyeket hosszú-hosszú időn keresztül élvezhettek ezek az emberek Magyarországon.

(15.50)

Míg Horthy Miklós kormányzósága idején élvezhették ezeket a juttatásokat. Tisza István alatt szintén élvezhetőek voltak ezek a juttatások. Jelenleg egy olyan kort élünk, amikor egy évre előre nem lehet tudni, hogy mi lesz ezeknek az embereknek a sorsa, mert bizonytalanságban tartja őket a kormány. Ez egész egyszerűen nem jó, azért, mert a tehetségesek nagyon sokszor elmennek a versenyszférába, elmenekülnek ezekről a pályákról, mert elhivatottság van, de a közértben mindenki ugyanannyit fizet a termékekért, és ha adott esetben azt látja egy pénzügyőr, hogy nem tud kijönni a hónap végén a fizetéséből, akkor bizony lehet, hogy el fog menni egy magáncéghez dolgozni, hasonló munkakörbe, jóval több pénzért. És ha az a jövőkép, amit a magyar állam kínál neki, több mint zavaros, mert nem láthatók át a szabályok, és nem látja azt, hogy tíz év múlva mi lesz vele, hol fog anyagilag tartani, ha minden megfelelő követelménynek eleget tesz, akkor kisebb vonzerővel bír a közszolgálati életpálya is, és ilyen módon kontraszelektálódni fog az állomány, mint ahogy jó néhány ágazaton belül ez már sajnos megtörtént Magyarországon.

Ennek elkerülése érdekében nem tudunk mást tenni, mint biztatjuk a kormányt arra, hogy végre érdemi társadalmi párbeszéd kezdődjön meg az érintettekkel, mert nélkülük törvénykezni nemcsak nem illendő dolog, nemcsak a jogalkotási törvényt sérti, de oda is vezet, hogy érzéketlen, jövőtlen pályát kínál ennek az emberállománynak, ennek a hivatásos állománynak a kormány, és ez egész egyszerűen nem szolgálja Magyarország érdekét. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most az írásban előre bejelentett felszólalás következik. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kicsit szakmailabb megközelítést kapott ez a napirend, mint az előző. Nagyon sajnálom, hogy a szakmailag egyébként kiváló államtitkár úr is a zárszavában elragadtatja magát és elmúltnyolcévészik. Nem azt kifogásoltuk! Közöttünk szakmai vita van. Az adópolitikájuk lényegével nem értünk egyet, hogy a személyi adó típusú adókat lefelé, a fogyasztási adó típusú

adókat meg felfelé viszik. Ezt ki is fejtettem többször, hogy miért nem támogatjuk. Ezek után elmúltnyolcévészik, hogy öt év alatt nem lehet kijavítani elmúlt nyolc év hibáját, ez ugyanazt a félrengyarázást, szakmai inkorrekttséget vetíti föl, ami azon alapul, hogy 2008-2009-ben valóban súlyosan megütötte Magyarországot a világgazdasági válság, a világon végigszópró pénzügyi válság. Ezt a politikusok a jobboldalon igyekeztek az akkor regnáló kormány nyakába varrni; itt jön Riz képviselő úr felé a válaszom: sikeresen. Tehát nem az önök érdeme a kétharmad, abban jelentősen benne van a világgazdasági válság. Az önök érdeme az, hogy a másodikra el tudták húzni ezt a hangulatot. De nehogy azt higgye, hogy ez korrekt volt, és az ország érdekében történt! Az ország érdeke a működő demokrácia lenne, nem az önök kétharmada, különösen nem úgy, amit most csinálnak vele. Tehát úgy gondolom, helyénvaló, ha itt a parlament keretei között szakmai napirendek keretében szakmai alapon vitázunk; én mindenképpen szeretném magam ehhez tartani.

Abban is egyetértünk, hogy rendkívüli fontosságú az Adó- és Vámhivatal működése. Tényleg a költségvetés bevételeinek nagyon jelentős, négyötödrészt meghaladó hányada az Adó- és Vámhivatal működése révén realizálódik. Épp ezért különös figyelmet igényel, hogy milyen működési feltételeket biztosít a mindenkori kormányzat, illetve a parlament a kormányzati előterjesztések alapján.

Nem tekinthetünk el attól, hogy átstrukturálódott a tevékenység az adóhivatali és a vámhivatali rész között. Azzal, hogy 2004. május 1-jétől Magyarország az Unió tagállama, a vámszakmai terület bevételeinek a volumene jelentősen lecsökkent, mint ahogy a vámhatárok is jelentősen lecsökkentek. Mindezzel együtt szakmailag alapvetően helyes gondolatnak tartom, s nemcsak azért, mert még a kormányváltást megelőzően részese voltam a megfogalmazásának, mint a Vámtanács elnöke, hogy célszerű az adóhivatali, illetve a VPOP, a vámhivatali terület integrálása, de nem mindegy, hogy hogyan. Ez egy szükséges szakmai lépés volt, nagyon nagy körülményt igényel, mert ahogy Aradszki államtitkár úr is elmondta, a vámhivatali dolgozók egyszerre egy fegyveres testület tagjai, korábban egyértelműen a Hszt. irányította az életüket, ugyanakkor az integrációt követően sajátos, de nem kevésbé fontos feladataik nyíltak az adóhivatali munka hatékonyságának a javítása területén is.

Utálnék itt a hatékonyságra, s nemcsak azért, mert tényleg az Unión belüli makroelemzésekben is azt olvashatjuk, hogy Magyarországon mintegy ezermilliárdos áfaelkerülést több mint vélelmeznek, becsülnék. Ugyanakkor nem akarom túlértékelni Horváth András korábbi NAV-tisztviselő saját tapasztalataira épülő megállapításait, jelentőségét, de ő a saját tapasztalatai alapján is ezermilliárdra becsüli az áfaelmaradást, sőt ő már egyértelműen áfacsalásnak nevezi, ami az elkövetők részéről valószínűleg igaz. Amit többen vélelmeznek, hogy ebben

vámhivatali, illetve adóhivatali dolgozók is legalábbis a hanyag munkavégzés révén felelősek; van, aki ennél többet feltételez.

Mindezt a rendkívül exponált munkaköri feltételrendszert figyelembe véve az MSZP szerint elfogadhatatlan és nyilvánvalóan diszkriminatív, hogy a korábbi ígéretekkel ellentétben a pénzügyőrök teljesen kimaradnak a hivatásos állományban állók részére biztosított illetményrendezésből. A feszített körülmények között nem elfogadható, hogy az új szolgálati törvény összes megszorítását, különös tekintettel az új vezénylési szabályokra is, ki akarják terjeszteni a pénzügyőrökre, ugyanakkor az ehhez kapcsolódó pozitívumokban meg nem részesülnének. Ezért az MSZP határozottan ellenzi a törvényjavaslat illetéknéppénz törvény elfogadását, és arra szólítja fel a kormányt, hogy dolgozza ki és terjessze az Országgyűlés elé a pénzügyőrök új előmeneteli és illetményrendszerét.

Különös tekintettel azokra az előzményekre, amelyek egyik sarkalatos eseménye volt, hogy a kormány az 1846/2014. (XII.30.) számú kormányhatározatában döntött az új hivatásos életpályamodell kialakításáról. Az új Hszt. első tervezete szerint azonban a NAV hivatásos állománya, azaz a vám- és pénzügyőrök egyáltalán nem tartoztak volna a törvény hatálya alá. Az Országgyűlés elé végül olyan törvényjavaslat került, ami a jelenlegi szabályozási koncepciót fenntartva fő szabályként a pénzügyőrökre is alkalmazni rendeli a szolgálati törvény rendelkezéseit.

Ugyanakkor a pénzügyőrök kimaradtak az új Hszt.-ben 2015. július 1-jétől előírt illetményfejlesztésből, és az új előmeneteli rendszert sem kell a jelen állás szerint rájuk alkalmazni. Azon túl, hogy ez elfogadhatatlan, egyetértve Riz képviselő úr megközelítésével, kontraproduktív, azaz nem is helyes. Tehát ha egy szervezetben belül - ami itt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal - ilyen bérfeszültségek, szervezeti feszültségek, munkafeltétel-beli feszültségek vannak, az szükségszerűen az eredményesség rovására megy, ami ilyen bevételi célkitűzések, előírások mellett komoly költségvetési károkat okozhat.

(16.00)

Tehát ha meg akarjuk ítélni az Adó- és Vámhivatal elnökének működését, akkor véleményem szerint szakmai alapon nem feltétlenül az amerikai kitiltási botrány, amiről elhíresült, a legsúlyosabb. Sokkal problematikusabb és súlyosabb a költségvetés bevételeinek oldaláról, hogy irányításbeli, vezetésbeli hibákat vét. Kivételez a vezetői kiválasztása során, ilyenképpen a vezető beosztottjai munkaköri tevékenységét illetően, és ezáltal olyan belső problémákat, feszültségeket, lojalitásbeli és szakmai megalkuvásokat eredményező helyzeteket teremt, ami közvetlen, súlyos veszteség. Én nem akarom innen a parlamentből azt mondani, hogy bűncselekmény, mert arra ott van a Nemzeti Adó- és Vámhivatal

belső elhárítása. Ha jól működne, neki fel kellene tárnai ezeket a dolgokat. Ott vannak a bűnüldöző szervek, ott van az ügyészség, a vádhatóság. Ha ezek nem politikailag koncepciózusan, hanem a szakmai szempontokat maradéktalanul figyelembe véve működnének, akkor az mind a testület tiszta és társadalmi megbecsüléstől övezett működését, mind a költségvetési bevételek biztosítását eredményezné.

Azt kérem tisztán szakmailag és a költségvetés bevételei, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal erkölcsileg is elismerhető működését szem előtt tartva, hogy dolgozzák át ezt az előterjesztést, és egy olyan előterjesztést hozzanak az Országgyűlés elé, ami a pénzügyőrök új előmeneteli és illetményrendszerét a tevékenységük súlyának megfelelően elismeri, és nem tartalmaz ilyen diszkriminációt, mint ami most előttünk van. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Orbán Gábor államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót államtitkár úrnak.

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Rövid zárszavamban mindössze arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy a most benyújtott javaslat kizárólag jogtechnikai okokból szükséges. A részletszabályok mélyebb ismerete és hosszabb idő lenne szükséges ahhoz, hogy most megvitassuk, hogy miért nem szigorúbb szabályozás az, amit bevezetünk. Ez semmilyen ilyen típusú változást nem hoz, ami érdemi volna.

Itt arról van szó mindössze, hogy ha nem fogadjuk most el ezt a törvényjavaslatot, akkor az összes NAV-os dolgozónk hivatásos jogviszonya válik bizonytalanná. Tehát aki nem támogatja ezt a törvényt, az a magyarországi adóbeszedést sem támogatja. Arról sem szabad megfeledkezni, hogy a NAV a 2011. január 1-jei megalakulása óta rendvédelmi feladatokat is ellátó kormányhivatal, amely már akkor saját szabályozást alakított ki a különböző foglalkoztatotti jogviszonyban lévő munkavállalóira, kormánytisztviselőkre vagy hivatásos állományban lévőkre.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ami a létszámadatokat illeti, egyszerűen úgy fogalmaznám meg a helyzetet, ahogy mondtam, a hivatásos pénzügyőrök létszáma nem éri el az 5500 főt, és háromszor ennyien vannak civil kormánytisztviselők, ügykezelők, munkavállalók. Ez a sajátos személyi összetétel indokolja azt, anélkül, hogy a pénzügyőrök elkötelezett munkáját, hivatásos szolgálatuk jelentőségét kisebbíteni akarnám, hogy a NAV tekin-

tetében csak az egységes, vagyis a teljes személyi állományra érvényes, egy időben életbe lépő életpályamodell bevezetése lehet reális megoldás. Ezt a munkát az idei évben el fogjuk végezni, tehát amit az ellenzék ilyen értelemben szorgalmaz, azzal kapcsolatban vita nincs. Ezt egy későbbi fázisban tudjuk megtenni.

Ami most fontos, az az, hogy az új Hszt.-vel az összhangot megteremtsük, ezáltal a NAV személyi állományát illető bizonytalanságot megszüntessük. Ehhez kérem még egyszer a támogatásukat, köszönettel.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Úgy gondoltam, hogy hosszabb lesz a zárszó, ezért ültem

föl, hogy fölváltsam Jakab alelnök urat, aki már nem tudom, hány órája ült itt. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

Megköszönöm az Országgyűlés munkáját, a munkatársaknak a szombati munkát. Az Országgyűlés június 1-jén, hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Nyugodalmas szép hétvégét kívánok. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 16 óra 7 perckor ért véget.)

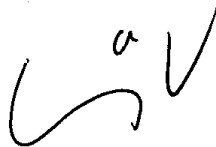
Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)